

ગુજરાત શૈક્ષણિક સંશોધન અને તાલીમ પરિષદ, ગાંધીનગરના પત્ર-કમાંક
જીસીઈઆરટી/સીએ-ન્ડઈ/2019/7522/24, તા.29-04-2020-થી મંજૂર

અજમાયશી
પાઠ્યપુસ્તક

સર્વાંગી શિક્ષણ

(શારીરિક શિક્ષણ, સંગીત અને ચિત્રકલા)

ધોરણ 7

પ્રતિક્ષાપત્ર

ભારત મારો દેશ છે.
બધાં ભારતીયો મારા ભાઈબહેન છે.
હું મારા દેશને ચાહું છું અને તેના સમૃદ્ધ અને
વૈવિધ્યપૂર્ણ વારસાનો મને ગરવ છે.
હું સદાય તેને લાયક બનવા પ્રયત્ન કરીશ.
હું મારાં માતાપિતા, શિક્ષકો અને વડીલો પ્રયે
આદર રાખીશ અને દરેક જણ સાથે સભ્યતાથી વર્તીશ.
હું મારા દેશ અને દેશબાંધવોને મારી નિષ્ઠા અર્પું છું.
તેમનાં કલ્યાણ અને સમૃદ્ધિમાં જ મારું સુખ રહ્યું છે.

રાજ્ય સરકારની વિનામૂલ્યે યોજના હેઠળનું પુસ્તક

ગુજરાત રાજ્ય શાળા પાઠ્યપુસ્તક મંડળ
'વિદ્યાયન' સેક્ટર 10-એ, ગાંધીનગર-382 010

શારીરિક શિક્ષણ

વિષય-સલાહકાર

ડૉ. જી. ટી. સરવૈયા

લેખન

ડૉ. એચ. જે. શેરસિયા(કન્વીનર)

ડૉ. સહદેવસિંહ જે. ગોહિલ

શ્રી જ્યેન્નરસિંહ વાંસદિયા

શ્રી હરિશભાઈ સેઈલર

શ્રી ચિરાગભાઈ જી. સેઈલર

સમીક્ષા

મ્ર. કરણસિંહ ગોહિલ

શ્રી વરજાંગભાઈ વાળા

શ્રી સુલતાનસિંહ રાઠોડ

શ્રી રવેસિંહ બી. પરમાર

ચિત્રાંકન

શ્રી પલ્લવ કાપડિયા

સંયોજન

શ્રી આશિષ એચ. બોરીસાગર

(વિષય-સંયોજક : ગાણિત)

સંગીત

વિષય-સલાહકાર

શ્રી ભૂપેન્દ્રભાઈ શાહ

લેખન

શ્રી હર્ષશ મેહતા

શ્રી નિનાદ પટેલ

શ્રી નિરંજન પટેલ

શ્રી લલિત પટેલ

શ્રીમતી મિનલ વેલાણી

શ્રીમતી ઝરણાં વ્યાસ

સમીક્ષા

શ્રી નીલેશ પટેલ

શ્રી શૈલેષ પટેલ

શ્રી મૌલિક જોખી

શ્રીમતી પ્રજ્ઞા વૈધ

સંયોજન

ડૉ. કિંના દવે

(વિષય-સંયોજક : અંગ્રેજ)

ચિત્રકલા

વિષય-સલાહકાર

શ્રી ચંદ્રેશ પાલ્લીઆ

લેખન

શ્રી ધોગેશ ઘૌધરી

શ્રી બીનાબહેન દેસાઈ

શ્રી ધર્મન્દ્ર ચાવડા

શ્રી દિનેશકુમાર પટેલ

સમીક્ષા

શ્રી રમેશભાઈ તડવી

શ્રી રાજેન્દ્રકુમાર પટેલ

સંયોજન

ડૉ. કમલેશ પરમાર
(વિષય-સંયોજક : હિન્દી)

નિર્માણ-સંયોજન

શ્રી હરેન શાહ
(નાયબ નિયામક : શૈક્ષણિક)

મુદ્રણ-આયોજન

શ્રી હરેશ એસ. લીમાચીયા
(નાયબ નિયામક : ઉત્પાદન)

પ્રથમ આવૃત્તિ : 2020

પ્રકાશક : ગુજરાત રાજ્ય શાળા પાઠ્યપુસ્તક મંડળ, 'વિદ્યાયન', સેકટર 10-એ, ગાંધીનગર વતી
પી. ભારતી, નિયામક

મુદ્રક :

© ગુજરાત રાજ્ય શાળા પાઠ્યપુસ્તક મંડળ, ગાંધીનગર
આ પાઠ્યપુસ્તકના સર્વ હક ગુજરાત રાજ્ય શાળા પાઠ્યપુસ્તક મંડળને હસ્તક છે. આ
પાઠ્યપુસ્તકનો કોઈ પણ ભાગ કોઈ પણ રૂપમાં ગુજરાત રાજ્ય શાળા પાઠ્યપુસ્તક
મંડળના નિયામકની લેખિત પરવાનગી વગર પ્રકાશિત કરી શકશે નહિ.

પ્રસ્તાવના

એન.સી.ઈ.આર.ટી., ન્યૂ દિલ્લી નિર્મિત નવીન અભ્યાસક્રમ તથા જી.સી.ઈ.આર.ટી., ગાંધીનગરના ઉપક્રમે રાખ્યીય
અને રાજ્યના પાઠ્યક્રમના નિર્દ્દેશમાં સમાનતા લાવવા માટે સધન પ્રયત્નો કરવામાં આવ્યા.

પ્રાથમિક શિક્ષણના વિદ્યાર્થીઓને નેશનલ કરિક્યુલમ ફેમવર્ક-2005 અને ત્યાર બાદ બદલતાં પ્રવાહોનું શિક્ષણ
રાખ્યીય સ્તરે સમાનતાના ધોરણે મળી રહે તેવા પ્રયાસો મુખ્ય વિષયો જેવા કે ગણિત, વિજ્ઞાન અને ટેકનોલોજી
તથા સામાજિક વિજ્ઞાન વિષયોમાં કરવામાં આવેલ છે જે RTE (રાઇટ ટૂ એજ્યુકેશન)નો પણ એક ભાગ છે. પાયાના
શિક્ષણમાં રાજ્યના વિદ્યાર્થીઓને મુખ્ય વિષયો સાથે સર્વાંગી શિક્ષણના વિષયોનું પણ શિક્ષણ મળી રહે તે માટે
જી.સી.ઈ.આર.ટી. (SRG ગ્રૂપ) દ્વારા ધોરણ 6થી 8ના શારીરિક શિક્ષણ, સંગીત અને ચિત્રકલાના વિષયો માટે સંગંગસૂત્રીય
નવા પાઠ્યક્રમની રૂપના કરવામાં આવી. જેના આધારે ધોરણ 7 સર્વાંગી શિક્ષણ(અજમાયશી)ના પાઠ્યપુસ્તકનું નિર્માણ
કરવામાં આવેલ છે.

ઉચ્ચ પ્રાથમિક સ્તરે અધ્યયન કરી રહેલા વિદ્યાર્થીઓની વયક્ષણ મુજબ તથા તેની સમજ, અર્થગ્રહણ અને મૌલિક
સર્જનાત્મક કળામાં વધારો થાય તેવા પ્રયાસો આ પાઠ્યપુસ્તકમાં કરવામાં આવેલ છે. વિદ્યાર્થી સમજે, શીખે અને
નવીન સર્જન કરે તેવા કૌશલ્યનો વિકાસ થાય તે પણ જ્યાલ રાખવામાં આવ્યો છે.

આ પાઠ્યપુસ્તકને પ્રકાશિત કરતાં પૂર્વ જે-તે વિષયના તજ્જશ્શ્રીઓ દ્વારા ચકાસવામાં આવેલ છે. મંડળે આ
પાઠ્યપુસ્તકને રસપ્રદ, ઉપયોગી અને ક્ષતિરહિત બને તે માટે પૂરતી કાળજી લીધી છે તેમ છતાં શિક્ષણમાં રસ ધરાવનાર
વક્તિઓ પાસેથી ગુણવત્તા વધે તેવાં સૂચનો સંદેશ આવકાર્ય છે.

પી. ભારતી (IAS)

નિયામક

તા. 03-04-2019

કાર્યવાહક પ્રમુખ
ગાંધીનગર

મૂળભૂત ફરજો

ભારતના દરેક નાગરિકની ફરજ નીચે મુજબ રહેશે :*

- (ક) સંવિધાનને વફાદાર રહેવાની અને તેના આદર્શો અને સંસ્થાઓનો, રાષ્ટ્રોધ્યજનો અને રાષ્ટ્રગીતનો આદર કરવાની;
- (ખ) આજાદી માટેની આપણી રાષ્ટ્રીય લડતને પ્રેરણા આપનારા ઉમદા આદર્શોને હૃદયમાં પ્રતિષ્ઠિત કરવાની અને અનુસરવાની;
- (ગ) ભારતનાં સાર્વભૌમત્વ, એકતા અને અખંડિતતાનું સમર્થન કરવાની અને તેમનું રક્ષણ કરવાની;
- (ધ) દેશનું રક્ષણ કરવાની અને રાષ્ટ્રીય સેવા બજાવવાની હાકલ થતાં, તેમ કરવાની;
- (ય) ધાર્મિક, ભાષાકીય, પ્રાણેશિક અથવા સાંપ્રદાયિક બેદોથી પર રહીને, ભારતના તમામ લોકોમાં સુમેળ અને સમાન બંધુત્વની ભાવનાની વૃદ્ધિ કરવાની, જીઓના ગૌરવને અપમાનિત કરે, તેવા વ્યવહારો ત્યજ દેવાની;
- (ઇ) આપણી સમન્વિત સંસ્કૃતિના સમૃદ્ધ વારસાનું મૂલ્ય સમજ તે જાળવી રાખવાની;
- (જ) જંગલો, તળાવો, નદીઓ અને વન્ય પશુપક્ષીઓ સહિત કુદરતી પર્યાવરણનું જતન કરવાની અને તેની સુધારણા કરવાની અને જીવો પ્રત્યે અનુકૂળ રાખવાની;
- (ડ) વૈજ્ઞાનિક માનસ, માનવતાવાદ અને જિજ્ઞાસા તથા સુધારણાની ભાવના કેળવવાની;
- (ડ) જાહેર મિલકતનું રક્ષણ કરવાની અને હિંસાનો ત્યાગ કરવાની;
- (૬) રાષ્ટ્ર પુરુષાર્થ અને સિદ્ધિનાં વધુ ને વધુ ઉન્નત સોપાનો ભણી સતત પ્રગતિ કરતું રહે એ માટે, વૈધક્તિક અને સામૂહિક પ્રવૃત્તિનાં તમામ ક્ષેત્રો શ્રેષ્ઠતા હંસલ કરવાનો પ્રયત્ન કરવાની;
- (૮) માતા-પિતાએ અથવા વાલીએ 6 વર્ષથી 14 વર્ષ સુધીની વયના પોતાના બાળક અથવા પાલ્યને શિક્ષણની તક પૂરી પાડવાની.

*ભારતનું સંવિધાન : કલમ 51-ક

અનુક્રમણિકા

શારીરિક શિક્ષણ

1. યોગાસન	1
2. યૌંઘિક કિયાઓ : સૂક્ષ્મ વ્યાયામ, મુદ્રાઓ, પ્રાણાયામ	8
3. દોડ	10
4. લાંબી ફૂદ	16
5. ગોળાફેંક	21
6. ખોખો	29
7. વોલીબોલ	36
8. હોકી	42
9. જિમ્નેસ્ટિક્સ	46
10. કવાયત	50
11. ડંબેલ્સ	52
12. પ્રાથમિક સારવાર	57
13. આપત્તિ વ્યવસ્થાપન : પૂર, વાવાજોહું	59

સંગીત

14. પારિભાષિક શબ્દો	63
15. અલંકાર	65
16. રાગ-માહિતી	69
17. વાદન	79
18. જીવન-પરિચય	84
19. વિવિધ ગીતો	86
20. સુભાષિત અને છંદ	101
21. શાસ્ત્રીય નૃત્ય	103
22. રાધ્રીયગીત, રાધ્રગાન અને ધ્વજગીત	106

ચિત્રકલા

23. કેલીગ્રાફી	111
24. અલંકૃત આકારો	114
25. રંગની સમજ	119
26. ભાતચિત્ર	121
27. પ્રકૃતિ ચિત્ર	123
28. અક્ષરલેખન	124
29. કાફ્ટાન વર્ક	126
30. સ્મૃતિચિત્ર	127
31. છાપકલા	129
32. વસ્તુ ચિત્ર	131
33. ભાતચિત્ર	133
34. વસ્તુચિત્ર (પદાર્થચિત્ર)	136
35. માટીકામ	138
36. કોલાજ વર્ક	139
37. ચિત્ર સંયોજન	142
38. કમ્પ્યુટર દ્વારા ચિત્ર	146

આ પાઠ્યપુસ્તક વિશે...

શિક્ષણનું ધ્યેય અધ્યેતાના સર્વાંગી વિકાસનું છે. દરેકની આંતરિક શક્તિમાં બિત્તા હોવાની પરંતુ શિક્ષણનું કાર્ય અધ્યેતામાં રહેલા શ્રેષ્ઠત્વને બહાર લાવવાનું હોય છે. તે બાબત લક્ષ્યમાં રાખી શિક્ષણમાં વિવિધ ક્ષેત્રોને આવરી લેવામાં આવે છે. તેના ભાગરૂપે ધોરણ 7નું સર્વાંગી શિક્ષણનું પાઠ્યપુસ્તક પ્રસ્તુત કરવામાં આવી રહ્યું છે.

આ પાઠ્યપુસ્તકમાં શારીરિક શિક્ષણ, સંગીત તેમજ ચિત્રકલાનો ત્રિવેણી સંગમ કરવામાં આવ્યો છે. વિદ્યાર્થી શારીરિક રીતે સ્વસ્થ બને સાથે જ તેનું મનોસ્વસ્થ્ય પણ ઉત્તમ બને એ આવશ્યક છે. ઉપરાંત વિવિધ કલાઓથી તેનો આત્મિક વિકાસ પણ ઉચ્ચ કોટીનો થાય, સૌંદર્યની દર્શિ ખીલે એ પણ એટલું જ જરૂરી છે. આ પાઠ્યપુસ્તકમાં આપેલ વિષયવસ્તુ આ બાબતોની સિદ્ધિની સાથે અપેક્ષિત અધ્યયન નિર્ણયિત સુધી પહોંચવામાં સહાયક બની રહેશે. શારીરિક શિક્ષણ અને કલાઓના વિષયને પાઠ્યપુસ્તકના સ્વરૂપમાં આપવાથી તેના પ્રાયોગિક તત્ત્વને હાનિ ન પહોંચે તે ધ્યાનમાં રાખવાનું છે. અહીં આપેલ વિષયવસ્તુ આ પ્રાયોગિક બાબતોના માર્ગદર્શન માટે છે તે વિદ્યાર્થીના જીવન-વ્યવહારમાં પ્રતિબિંબિત થાય તે વધારે જરૂરી છે.

શારીરિક શિક્ષણમાં યોગ અને સ્વસ્થ્ય નિહિત જ છે. પ્રવર્તમાન પડકારોની સામે વિદ્યાર્થી પોતાની શરીરની સંપત્તિ તેમજ સ્વસ્થતાનું મહત્ત્વ સમજે તેમજ તેના વિકાસ માટે કટિબદ્ધ થાય તે પ્રમાણે જ વર્ગખંડમાં, શાળાના મેદાનમાં તેમજ શાળા બહાર અભિવ્યક્ત થાય એ મુજબ અધ્યયન કરવવાનું છે.

ચિત્રકલામાં વિવિધ પ્રકારનાં ચિત્રોના માધ્યમથી વિદ્યાર્થી પણ પોતાની લાગણીઓ વ્યક્ત કરવા શર્દો નહિ પણ ચિત્રોનો ઉપયોગ કરવા સક્ષમ બને તેવો પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો છે.

એક બાબત ઉપર ફરીથી ભાર મૂકીએ છીએ કે, સર્વાંગી શિક્ષણનું આ પાઠ્યપુસ્તક થિયરીનું પુસ્તક નથી પણ પ્રસ્તુતીકરણમાં માર્ગદર્શનનું પુસ્તક છે તે ધ્યાનમાં રાખી અધ્યયન-અધ્યાપનમાં કાર્યરત બનીએ. પાઠ્યપુસ્તક ક્ષતિરહિત બનાવવા પૂરતો પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે. તેમ છતાં આ પાઠ્યપુસ્તકની ગુણવત્તા વધારે તેવા આપનાં સૂચનો સહેવ આવકાર્ય છે.

-લેખક-સંપાદક

શારીરિક શિક્ષણ

1

યોગાસન

પ્રસ્તાવના

ભારત દેશમાં પ્રાચીન સમયથી યોગવ્યાયામ કરવાની પદ્ધતિ જાળીતી છે. આપણા ઋષિ મુનિઓએ યોગનાં આઠ અંગો આયાં છે. યમ, નિયમ, આસન, પ્રાણાયામ, પ્રત્યાહાર, ધારણા, ધ્યાન અને સમાધિ. યમ અને નિયમનું પાલન કરીને યોગાસનો અને પ્રાણાયામની સાધના કરવાથી શરીરની નાડીઓની શુદ્ધિ, સ્વાસ્થ્ય વૃદ્ધિ અને મન:સ્હૂર્તિ પ્રાપ્ત થતાં મન પ્રસન્ન બને છે.

તીક્ષ્ણબુદ્ધિ, વિચારશક્તિ, યાદશક્તિ, સંવેદના ઉપર કાબૂ રાખવા જેવી બાબતોમાં સુધારા માટેનું ચોક્કસ કારણ માનસિક આરોગ્ય છે. માનવીને સુભેણુભરી જીવનશૈલી તરફ આગળ લઈ જવામાં યોગ અસરકારક છે.

આસન એટલે શરીરની એવી સ્થિતિ કે જેમાં શારીરિક સ્થિરતા અને માનસિક સુખનો અનુભવ થાય છે. ‘યોગ સૂત્ર’માં સુખપૂર્વકની શરીરની સ્થિર સ્થિતિને આસન કહે છે. સ્થિરસુખમાસનમ्। વિશ્વ આરોગ્ય સંસ્થાએ પણ યોગનું મહત્વ જાળી, 21 જૂનને આંતરરાષ્ટ્રીય યોગ દિવસ જાહેર કરેલ છે.

આસન એ કસરત નથી. આસનમાં શરીરની સાથે માનસિક કિયા પણ એટલી જ અગત્યની છે. કુદરતનાં વિવિધ અવલોકન મુજબ પ્રાકૃતિક તત્ત્વોનાં નામ અને ગુણોના આધારે આસનો ઓળખાય છે.

1. તાડાસન :

આ આસન ઊભા રહીને કરવાનું છે. આ આસનમાં શરીરની સ્થિતિ સીધી અને ઊંચી, તાડના વૃક્ષ જેવી થતી હોવાથી તેને ‘તાડાસન’ કહે છે.

પદ્ધતિ :

- બંને પગના પંજા સામાન્ય ખુલા, બંને હાથ બાજુમાં શરીરને અદેલા રાખો. નજર સામે રાખો.
- બંને હાથ સીધા રાખી ધીમે ધીમે ઊંચા કરો. બંને હાથ ખભાની સીધમાં આવે ત્યારે થોડા અટકો, હથેળીઓ આકાશ તરફ કરો.
- હજુ હાથ વધારે ઊંચા કરો. બંને હાથથી આકાશ તરફ નમસ્કાર મુદ્રા કરો.
- બંને પગની એડી ઊંચી કરો. શરીર પગના પંજા ઉપર સમતોલ રાખો.
- શરીરને ઉપરની દિશામાં જેંચો. આ થઈ પૂર્ણ સ્થિતિ.
- પરત આવવા બંને પગની એડી નીચે લાવો. બંને હાથ પણ નીચે લાવો.

લાભ :

- શરીરની ઊંચાઈ વધે છે.
- રૂધિરાભિસરણ યોગ્ય રીતે થાય છે.
- શરીરના સ્નાયુઓ મજબૂત બને છે.
- શ્વસન ક્ષમતામાં વધારો થાય છે.

1.1 તાડાસન

2. ઉષ્ટ્રાસન :

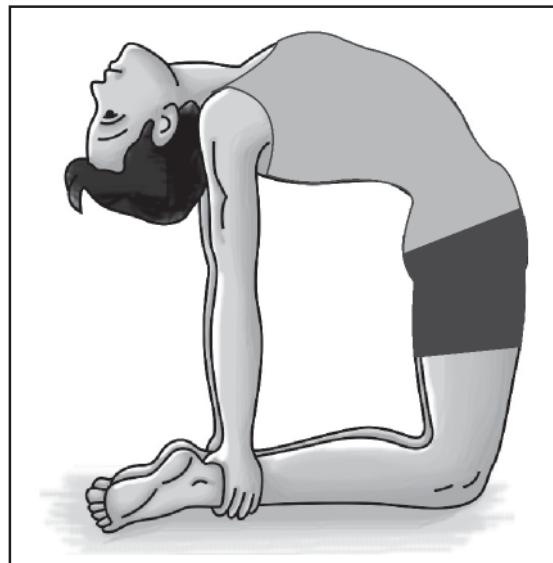
ઉષ્ટ્ર એટલે ઊંટ. આ આસનમાં શરીરના બધા અંગોને વાળવામાં આવતા હોવાથી તેને 'ઉષ્ટ્રાસન' કહેવાય છે.

પદ્ધતિ :

- વજાસનની જેમ ઘૂંટણ પર બેસી જવ.
- બે ઘૂંટણ વચ્ચે અને બંને એડીઓ વચ્ચે આશારે 15 સેમી જેટલું અંતર રાખો.
- ફેફસામાં શાસ ભરીને જમણા હાથથી જમણા પગની એડી અને ડાબા હાથથી ડાબા પગની એડીને મજબૂત રીતે પકડી લો.
- બંને હાથ સીધા કરો અને ગરદન પાછળની બાજુ લઈ જાઓ.
- શ્વાસની ગતિ સ્વાભાવિક રાખો.
- આ સ્થિતિ છ થી આઠ સેકન્ડ રાખો.

લાભ :

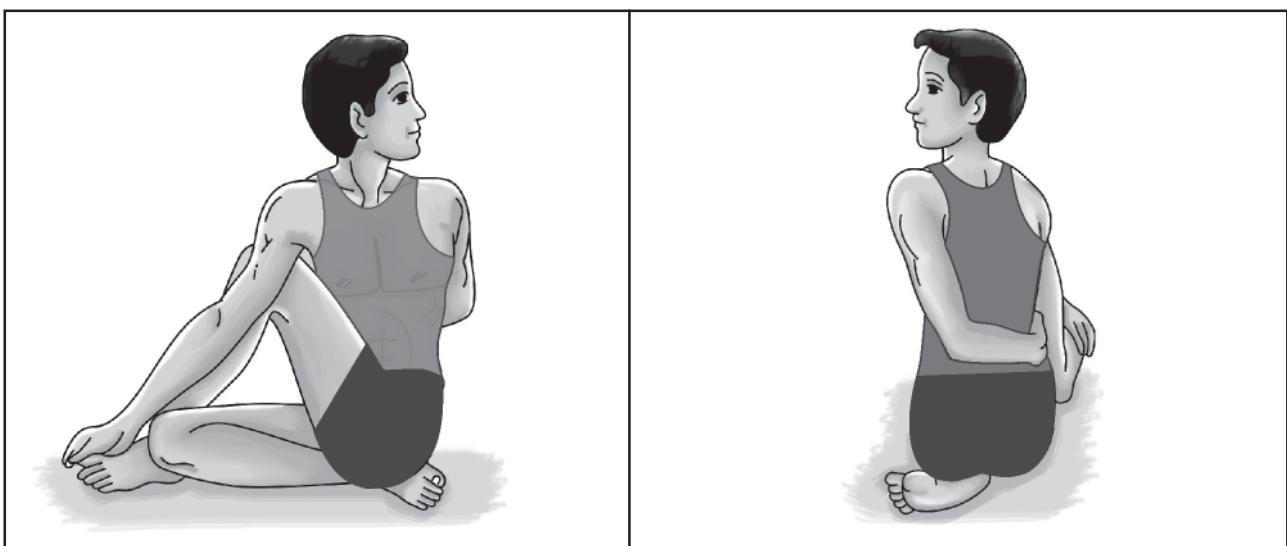
- શ્વસનતંત્ર કાર્યદક્ષ બને છે.
- રુધિરની અશુદ્ધિ દૂર થાય છે.
- આંખનું તેજ વધે છે.
- કરોડ લચીલી બને છે.

1.2 ઉષ્ટ્રાસન

આ આસન મત્સ્યેન્દ્રાસનનું સરળ રૂપ છે. તેથી તેને અર્ધમત્સ્યેન્દ્રાસન કહે છે.

પદ્ધતિ :

1.3 અર્ધમત્સ્યેન્દ્રાસન

- ડાબી એડી ગુદા પાસે, વૃષણની નીચે મૂકો. તે સીવની સ્થાનને અડવી જોઈએ.
(આ સીવની સ્થાન ગુદા અને મૂત્રમાર્ગ વચ્ચે આવેલું છે.)

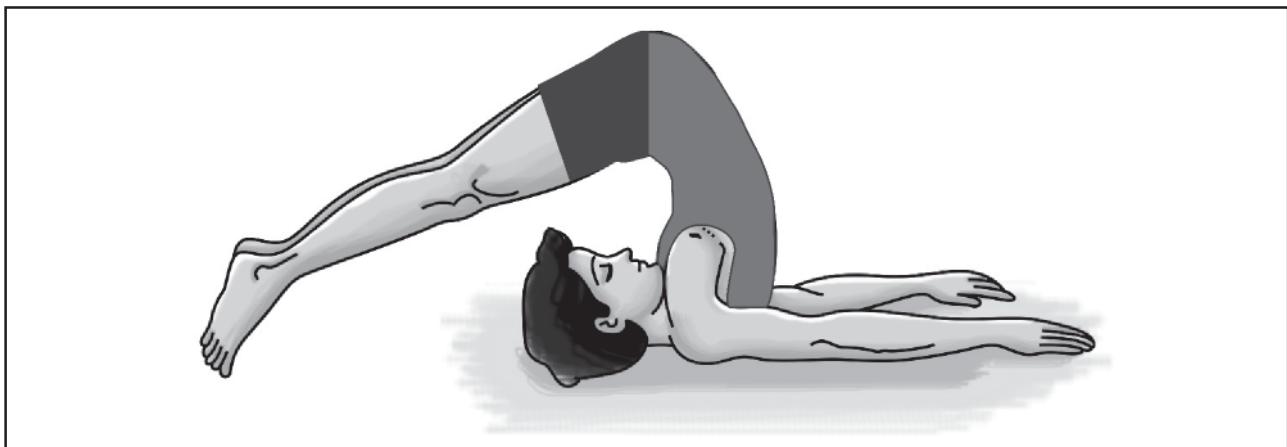
- એડીને આ સ્થાનેથી હલવા ન દેવી.
- જમણો ઘૂંટણવાળો અને જમણી ઘૂંટી ડાબા ઘૂંટણની બહારની બાજુ મૂકો.
- ઊભી રીતે વાળેલા જમણા ઘૂંટણ ઉપર ડાબી બગલ ટેકવો.
- ઘૂંટણને પાછળ ધૂકેલો, જેથી તે બગલના પાછળના ભાગને સ્પર્શ કરે. પછી ડાબા હાથથી જમણા પગનો અંગૂઠો પુકડો.
- ત્યારબાદ ડાબા ખભાના સાંધા ઉપર ભાર દઈને ધીરેથી કરોડને મરડો અને જમણી તરફ વાળી શકાય તેટલી વાળો.
- ચહેરાને પણ જમણી તરફ વાળી શકાય તેટલો વાળો. તેને જમણા ખભાની હરોળમાં લાવો.
- જમણા હાથને પીઠ પાછળથી લઈ જઈ ડાબો સાથળ પકડવાનો પ્રયત્ન કરો.
- કરોડ ટંકાર રાખો. તેને વાળવી નહીં. પાંચથી પંદર સેકંડ સુધી આ સ્થિતિમાં રહો. આ જ પ્રમાણે કરોડને ડાબી તરફ પણ વાળી શકાય.

લાભ :

- ભૂખ વધારે છે.
- અજ્ઞાણ અને કબજિયાત દૂર કરે છે.
- કિડનીની શિથિલતા દૂર કરે છે.
- જ્ઞાનતંત્રને સ્વસ્થ રાખવામાં ઉપયોગી છે.

4. હલાસન :

આ આસન કરતા શરીરનો આકાર હળ જેવો થાય છે. તેથી આ આસનને ‘હલાસન’ કહે છે.

1.4 હલાસન

પદ્ધતિ :

- જમીન ઉપર ચત્તા સૂર્ય જાઓ.
- હથેળીઓ જમીન તરફ રાખીને બંને હાથ જે-તે બાજુએ લાંબા રાખો.
- બંને પગ સાથે જોડી દો અને તેમને એકદમ સીધા ટંકાર રાખો.
- પછી શ્વાસ લેતાં લેતાં ખૂબ ધીમેથી તેમને ઊંચકો.

- શ્વાસ લેવાની અને પગ ઊંચકવાની કિયાઓ સાથો સાથ થવી જોઈએ.
- પગ વાળશો નહીં. હાથ ઊંચા થવા દેશો નહીં. પીઠને પણ વાળશો નહીં. જ્યારે તમે બિલકુલ સીધા (સર્વાંગાસનની સ્થિતિમાં) થાઓ ત્યારે શાસ છોડવાનું અને સાથે સાથે બંને પગને પાછળની તરફ નમાવવાનું શરૂ કરો અને પછી ધીરે ધીરે બંને પગ મસ્તકની પાછલી દિશામાં નીચા લાવો. પગના આંગળા જમીનને અડકે ત્યાં સુધી પગ શરીર ઉપર વાળો.
- ઘૂંટણ સીધા અને સાથે રાખો. થાપા અને પગ એક સીધી રેખામાં રહેવા જોઈએ.
- શાસ છોડવાનું પૂરું થતાં આસન પૂરું થઈ જાય ત્યાં સુધી સ્વાભાવિક રીતે શાસોષ્ટ્રવાસ લેતા રહો. મોં વાટે શાસ લેશો નહિએ.
- આંખો બંધ અથવા ખુલ્લી રાખો. પગ જરાપણ વાંકા ન વળે તેનું ધ્યાન રાખો. દાઢી ગળાને અડકેલી રાખવી જરૂરી છે.
- આ સ્થિતિમાં આઠ દસ સેકંડ રહો. ધીરે ધીરે પગ ઊંચા કરીને જરાય આંચકો ન લાગે તે રીતે જમીન પર મૂળ સ્થિતિમાં લાવી દો.

લાભ :

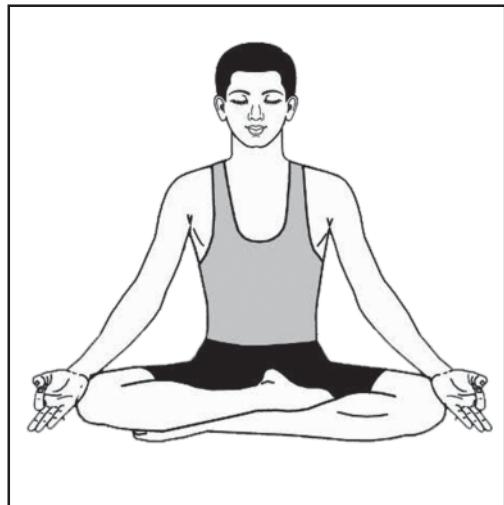
- કરોડની નાડીઓને પોષણ આપે છે.
- કરોડ સ્થિતિસ્થાપક અને નરમ રહે છે.
- પેટના સ્નાયુઓ સશક્ત બને છે.
- કાયમી કબજિયાત દૂર થાય છે.

5. સિદ્ધાસન :

આ આસન મોટે ભાગે સિદ્ધ પુરુષો કરે છે. આથી જ આ આસનને ‘સિદ્ધાસન’ કહે છે.

પદ્ધતિ :

- ગુદા અને વૃષણ વચ્ચેના ભાગ પર જમણા પગની એડી તેમજ મૂત્રામાર્ગના મૂળ ભાગના હાડકા પર ડાબા પગની એડી દટ રીતે દખાવીને બેસો.
- બંને હાથ સરળતાથી ઘૂંટણ પર ગોઠવો. હાથના કાંડા ઘૂંટણ પર ગોઠવાશે. જ્ઞાનમુદ્રા ધારણ કરો. જ્ઞાનમુદ્રામાં બંને હાથની તર્જની આંગળી અને અંગૂઠો મળેલા રહેશે. બાકીની ત્રણો આંગળીઓ લેગી અને સીધી રહેશે. હાથ ચતા રહેશે.
- કરોડ સીધી અને ટહ્ઠાર રાખો.
- માથું ગરદન અને કરોડને એક જ સીધી રેખામાં રાખો.
- ભૂમધ્ય દષ્ટિ રાખો. ગરદન એવી રીતે નીચે જૂકાવો કે હડપચી ગળાના નીચેના ભાગને સ્પર્શ કરે.

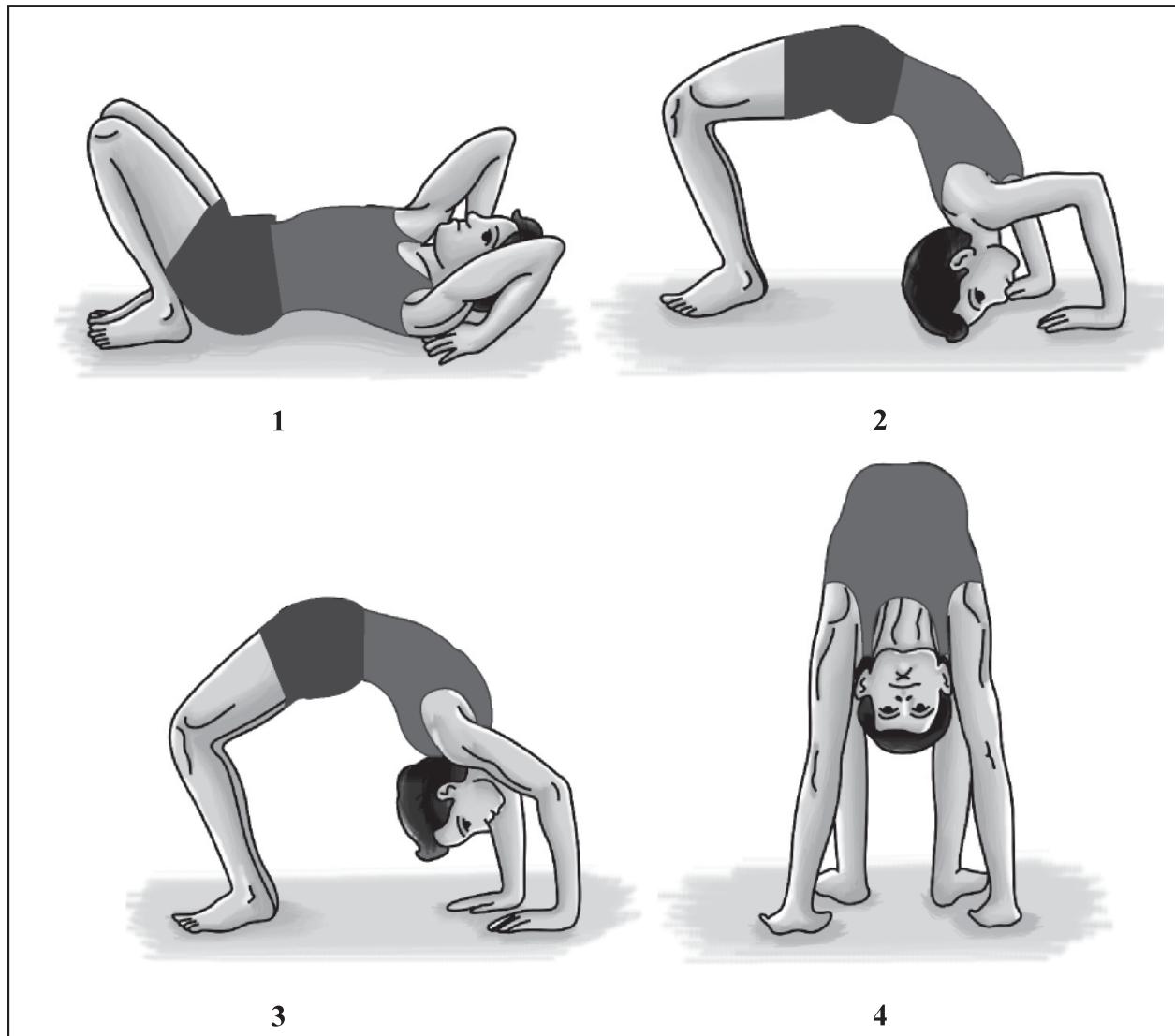
1.5 સિદ્ધાસન

લાભ :

- હિંદુરોગ, ક્ષય, દમ અને મધુપ્રમેહ જેવા રોગ મટે છે.
- કમર અને સાંધાના ઉપચાર માટે ઉપયોગી છે.
- માનસિક સંતુલન જીવિ રાખવામાં મદદરૂપ થાય છે.
- સ્નાયુતંત્રને સામાન્ય સ્થિતિમાં રાખે છે.

6. ચક્કાસન :

આ આસનમાં શરીર લગભગ ચક જેવો ગોળ આકાર ધારણ કરે છે. તેથી એને ‘ચક્કાસન’ કહે છે.

1.6 ચક્કાસન

પદ્જતિ :

- જમીન ઉપર ચત્તા સૂઈ જાઓ. પછી બંને પગ ઘૂંઠણમાંથી વાળી નિતંબની પાસે પગના તળિયા જમીનને અડકે એ રીતે રાખો.
- બંને પગ વચ્ચેનું અંતર ચારથી છ ઈંચ જેટલું રાખવું.
- બંને હાથને કોણીથી વાળી મસ્તકની બંને બાજુ જમીન ઉપર રાખો.

- ત્યારબાદ ચિત્ર બે અને ગ્રાં પ્રમાણેની સ્થિતિમાં રહી શાસને અંદર ખેંચી કમરથી મસ્તક સુધીનો શરીરનો પાછળનો ભાગ ઉપર ઊંચકો અને શાસોચ્છ્વાસ ચાલુ રાખો.
- મસ્તક બને તેટલું પીઠની તરફ વાળો, બંને હાથ બને ત્યાં સુધી સીધા રાખો, શરીરને સ્થિર રાખો.
- હાથ પગને પોતાની જગ્યાએથી ખસેડવા નહીં. યથાશક્તિ પીઠનો ભાગ ઉપર ઊંચકવા પ્રયત્ન કરો. (જુઓ ચિત્ર ચાર)
- લગભગ એક મિનિટ સુધી આ સ્થિતિમાં રહીને નીચે ઉત્તરતાં પહેલાં શાસને ફેફસામાં ખેંચીને ધીરે ધીરે જમીન પર ચતા સૂતેલી સ્થિતિમાં લાવી દો.
- પછી શાસોચ્છ્વાસ સામાન્ય રીતે ચાલુ રાખો.

લાભ :

- કરોડની સ્થિતિસ્થાપકતા વધે છે.
- પેટના સ્નાયુઓ અને અવયવો કાર્યક્ષમ બને છે.
- હાથ પગ મજબૂત બને છે.
- કબજિયાત અને અર્જાર્ણ દૂર થાય છે.

7. ધનુરાસન :

આ આસનમાં શરીરનો આકાર ધનુષ્ય જેવો થાય છે. આથી તેને ‘ધનુરાસન’ કહે છે.

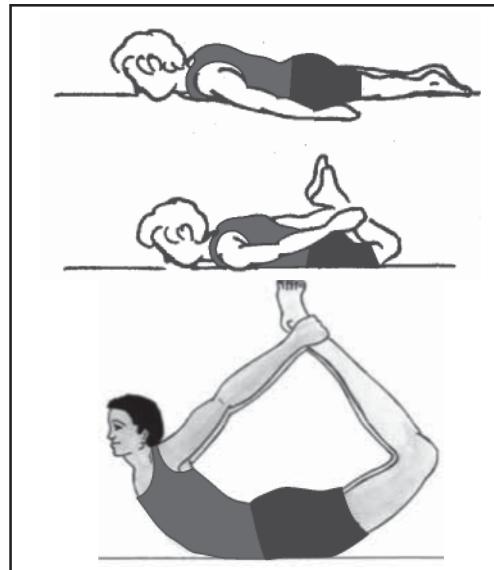
પદ્ધતિ :

- જમીન તરફ મોં નીચે રાખીને ઊંધા સૂઈ જાઓ. સ્નાયુઓને ઢીલા છોડી દો.
- બંને હાથ બાજુમાં મૂકો. પગને પાછળની બાજુ ઉપર વાળો.
- હાથને ઊંચા કરો અને ઘૂંટીઓ બરાબર પકડો.
- છાતી અને માથું ઊંચું કરો અને શાસ લો.
- હાથને સીધા અને સખત બનાવો. પગને પણ કડક બનાવો. આ રીતે એક સુંદર બર્ઝિંગોળ કમાન બનશે. પગને ઉપર ખેંચશો તો છાતીને અદ્ભુત લઈ જઈ શકશો. ખૂબ સરળતાથી શાસ રોકો.
- પછી ધીરે ધીરે શાસ બહાર કાઢો, ઘૂંટણ સાથે રાખો.
- આ આસન આરામથી કરી શકાય તેટલો સમય જ કરવું.

નોંધ : પેટ જયારે ખાલી હોય ત્યારે જ આ આસન કરવું.

લાભ :

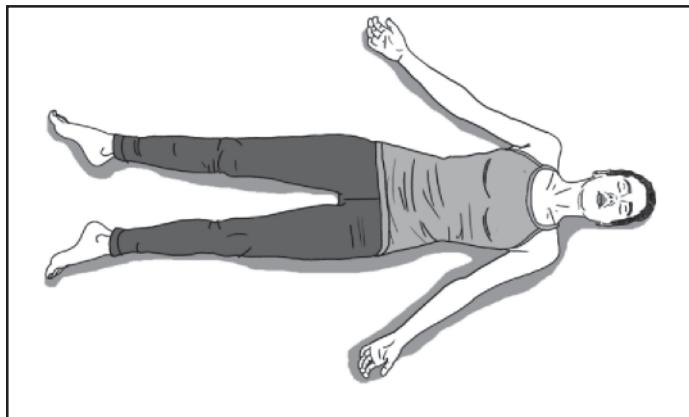
- જઠરના રોગો માટે લાભદાયક છે.
- હાથ-પગ અને ઘૂંટણનો વા દૂર થાય છે.
- પાયનશક્તિ વધે છે.
- શ્વસન ક્ષમતા વધારે છે.
- આળસ દૂર થાય છે.

1.7 ધનુરાસન

8. શવાસન :

આ આસનમાં શરીરનો આકાર મૃત શરીર જેવો થાય છે. જેથી એને ‘શવાસન’ કહે છે.

1.8 શવાસન

પદ્ધતિ :

- પીઠના આધારે ચત્તા સૂર્ય જાઓ.
- હાથ શરીરથી સહેજ દૂર, અર્ધ મુઢી વળેલી હથેળી આકાશ તરફ રહે તે રીતે રાખો.
- પગને ખબા જેટલાં પહોળા રાખવાં.
- પગની એડીઓ થોડી ખુલ્લી રાખી પંજા બહાર ઢળેલા રાખવા.
- શરીરના બધા અવયવો અને સ્નાયુઓને ઢીલા છોડી દો.
- ચિત્તને એકદમ શાંત રાખો.

લાભ :

- શ્રમ (થાક) દૂર થાય છે.
- શરીર અને મનને આરામ મળે છે.
- સ્નાયુઓને શિથિલતા તેમજ આરામ મળે છે.
- શરીરમાં શુદ્ધ લોહીનું પરિબ્રમણ થાય છે.
- ચિત્તની એકાગ્રતા અનુભવાય છે.

પ્રાયોગિક મૂલ્યાંકન

- તાંડાસન કરી બતાવો.
- શવાસનમાં બંને પગના પંજાઓ કેમ રાખવામાં આવે છે તે કરી બતાવો.
- ધનૂરાસન કરી બતાવો.
- ચકાસનની સ્થિતિ કરી બતાવો.
- હલાસન કરી બતાવો.

શિક્ષક માટે સૂચના

- વિદ્યાર્થીઓ આસનો લયબદ્ધ રીતે, યોગ્ય સ્થિતિમાં કષ રહિત કરે તેની કાળજી લેવી.
- શવાસન જેવા આસનમાં વિદ્યાર્થીઓ ઊંઘી ન જાય તેની કાળજી લેવી. અન્યથા વિદ્યાર્થીઓને ટેવ પડી જશે.

મુદ્રાઓ

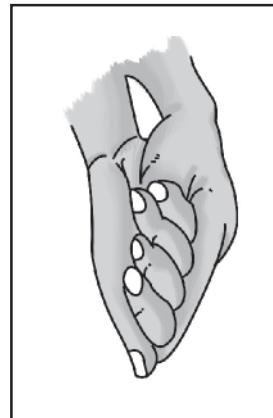
માનવ હાથની પાંચેય આંગળીઓ પ્રકૃતિના પંચતત્ત્વો અજિનિ, વાયુ, આકાશ, પૃથ્વી અને જળનું પ્રતીક છે. દરેક આંગળીનો સંબંધ એક વિશેષ તત્ત્વ સાથે છે. આ પાંચ તત્ત્વોને ઈરખાનુસાર વધવટ કરી, ક્ષમતા પ્રાપ્ત કરી સ્વાસ્થ્ય રક્ષા અને રોગોનું નિવારણ કરી શકાય છે.

1. શંખ મુદ્રા :

પદ્જતિ : જમણા હાથના અંગૂઠાને ડાબા હાથની મુઢીમાં બંધ કરીને જમણા હાથની તર્જની (પ્રથમ આંગળી) આંગળીને ડાબા હાથના અંગૂઠા સાથે મેળવવાથી શંખ મુદ્રા બને છે. આ મુદ્રામાં જમણા હાથની બાકીની ત્રણ આંગળીઓ સાથે રાખીને ડાબા હાથની બંધ આંગળીઓ પર સહેજ હલકું દબાણ આપવામાં આવે છે. આ પ્રકારે હાથ બદલી અથવા બીજા હાથે પણ શંખ મુદ્રા બનાવી શકાય છે.

લાભ :

- ગળા અને થાઈરોઇડ ગ્રંથિ પર અસર કરે છે.
- અવાજ મધુર બને છે.
- પાચનકિયા સુધરે છે.
- સનાયુઓ શક્તિશાળી બને છે.

2.1 શંખમુદ્રા

2. પ્રાણ મુદ્રા :

પદ્જતિ :

- કનિષ્ઠિકા અને અનામિકા (સૌથી નાની અને એની તરત પાસેની) આંગળીઓના આગળના ભાગને અંગૂઠાના આગળના ભાગ સાથે મેળવવાથી પ્રાણ મુદ્રા બને છે. બાકી રહેલી બે આંગળીઓ સીધી રહે છે.

લાભ :

- વિટામીન 'C' ની ઉણપ દૂર થાય છે.
- થાક દૂર થાય છે.
- આંખનું તેજ વધે છે.
- રોગપ્રતિકારક શક્તિ વધે છે.

2.2 પ્રાણ મુદ્રા

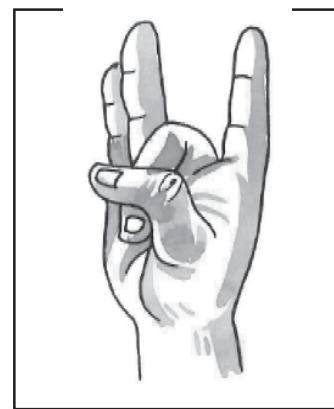
3. શૂન્ય મુદ્રા :

પદ્જતિ :

- અંગૂઠા વડે બીજા નંબરની આંગળીને હથેળી તરફ મધ્ય ભાગેથી દબાવો. આ દરમ્યાન પ્રથમ આંગળી તેમજ છેલ્લી બે આંગળી બેંગી રાખી સીધી ટણાર રાખો.

લાભ :

- કાન સંબંધિત તકલીફો દૂર થાય છે.
- અક્ષમાતથી આવેલા મુંગાપણા માટે પડા લાભકારક છે.

2.3 શૂન્ય મુદ્રા

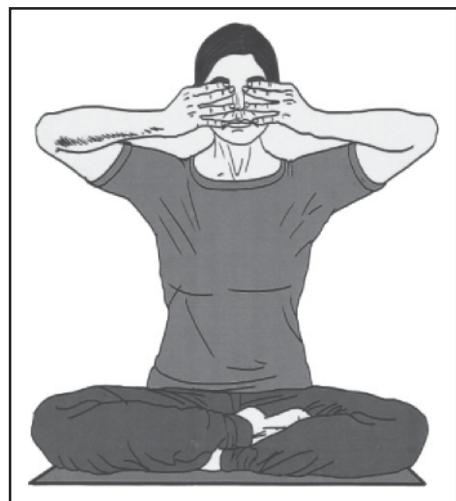
પ્રાણાયામ

1. ભ્રામરી :

ભ્રામરી શબ્દ 'ભ્રમર' ઉપરથી આવ્યો છે. આ પ્રાણાયામ કરતી વખતે નસકોરાં દ્વારા ભમરાના અવાજ જેવો નાદ ઉત્પન્ન થાય છે.

પદ્ધતિ :

- પચાસનમાં કે સિદ્ધાસનમાં બેસો.
- બંને નાસિકાઓથી શાસ ભરો.
- ફેફસામાં શાસ રોકી રાખી મમ..મ..મ..મ..ના ઉચ્ચાર સાથે શાસને ધીરે ધીરે બહાર કાઢો. આમ કરતી વખતે બંને હાથની આંગળીઓ છૂટી છૂટી રાખી ચહેરા ઉપર ચિત્રમાં બતાવ્યા પ્રમાણે હળવાશથી મૂકી રાખો.
- આવા પાંચથી દસ આવર્તન કરી શકાય.

2.4 ભ્રામરી પ્રાણાયામ

લાભ :

- ચિત્ત પ્રસન્ન બને છે.
- ગળાના રોગમાં રાહત મળે છે.
- સ્વરમાં મધુરતા આવે છે.
- યાદશક્તિમાં વધારો થાય છે.

પ્રાયોગિક મૂલ્યાંકન

- પ્રાણમુદ્રા કરી બતાવો.
- શૂન્યમુદ્રા કરી બતાવો.
- ભ્રામરી પ્રાણાયામ માટે યોગ્ય બેઠક લો.
- ભ્રામરી પ્રાણાયામનાં બે આવર્તન કરો.

શિક્ષક માટે સૂચના

- ધોરણ-6માં શીખી ગયેલ સૂર્યનમસ્કારનું પુનરાવર્તન કરાવવું.
- ધોરણ-6માં શીખી ગયેલ સૂક્ષ્મ વ્યાયામનું પુનરાવર્તન કરાવવું.

પ્રસ્તાવના

દોડવું, ફેંકવું, ચડવું, ઉતરવું આ તમામ કિયાઓ માનવ અસ્તિત્વ જેટલી જ પુરાળી છે. મોટે ભાગે માનવી માટે જીવન ટકાવી રાખવા આ તમામ કિયાઓ અત્યંત જરૂરી હતી. ખોરાકની શોધમાં ભટકતા તેને આ કિયાઓનો આશરો લેવો પડતો, તેમજ હિંસક પ્રાણીઓથી પોતાનો જીવ બચાવવા પણ આ કિયાઓની જરૂર પડતી. સમય જતાં આ કિયાઓ સ્પર્ધાના રૂપમાં વ્યક્તિની, સમાજની તથા દેશની સર્વોપરિતા દર્શાવવા માટે ઉપયોગમાં લેવામાં આવતી. સમયકાળે આ પ્રવૃત્તિઓ સ્પર્ધામાં, વિવિધ ઉત્સવોના પ્રસંગોએ દોડની રમતોની સ્પર્ધા યોજાતી ત્યારબાદ ધીરે ધીરે આ સ્પર્ધાઓ વિવિધ સ્તરે યોજવાની શરૂઆત થઈ.

50 મીટર દોડ ટૂંકી દોડ માટે ખૂબ ઉપયોગી દોડ ગણાય છે. હરિફાઈમાં સામાન્ય રીતે 100 મીટર દોડની સ્પર્ધા યોજવામાં આવે છે. પરંતુ વિદ્યાર્થીઓમાં ઝડપનાં કૌશલ્યોનો વિકાસ થાય તે માટે 50 મીટર અને તેનું પ્રસ્તાવ શીખવું ખૂબ ઉપગોયી છે.

કૌશલ્ય

● ટૂંકી દોડ 50 મીટર દોડ

દોડનાં મુખ્ય ત્રણ કૌશલ્ય (તબક્કા) છે.

1. પ્રસ્તાવ

2. દોડ કદમો

3. વિજયરેખા પસાર

1. પ્રસ્તાવ

ટૂંકી દોડમાં ઝડપ મેળવવા માટે પ્રસ્તાવ ખૂબ જ મહત્વનો ભાગ ભજવે છે. સ્પર્ધામાં શરૂઆતમાં ખડું પ્રસ્તાવ લેવામાં આવતું હતું. પરંતુ વિજ્ઞાનના વિકાસ સાથે ચોપગા પ્રસ્તાવની શરૂઆત થઈ આમ ટૂંકી દોડ માટે ચોપગુ પ્રસ્તાવ ફરજિયાત લેવામાં આવે છે.

ચોપગુ પ્રસ્તાવ

આ પ્રકારના પ્રસ્તાવમાં ખેલાડીના બે હાથ અને બે પગ જમીનને સ્પર્શિતા હોવાના કારણે તેનું નામ ચોપગુ પ્રસ્તાવ આપવામાં આવ્યું. ચોપગુ પ્રસ્તાવ લેવાથી ખેલાડી દોડની શરૂઆતથી જ ઝડપ મેળવી શકે છે. ચોપગા પ્રસ્તાવ માટે ખેલાડીઓના શરીરનો બાંધો અને પગની લંબાઈને અનુલક્ષીને ચોપગા પ્રસ્તાવના ત્રણ પ્રકાર પાડવામાં આવ્યા છે.

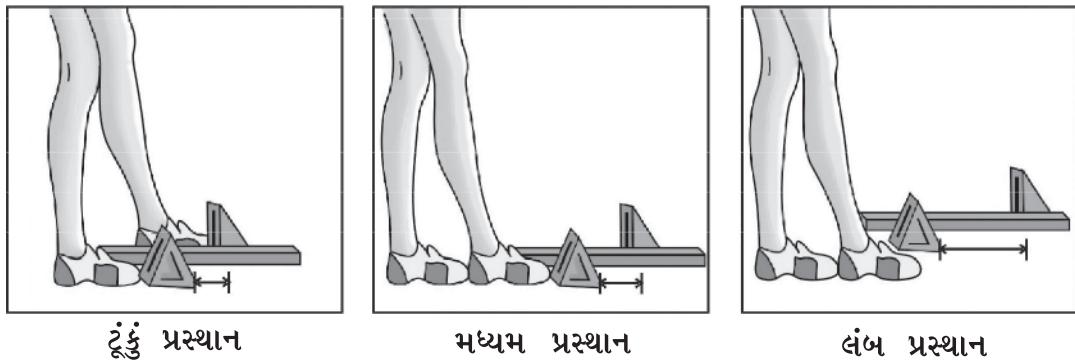
1. ટૂંક પ્રસ્તાવ

2. મધ્યમ પ્રસ્તાવ

3. લંબ પ્રસ્તાવ

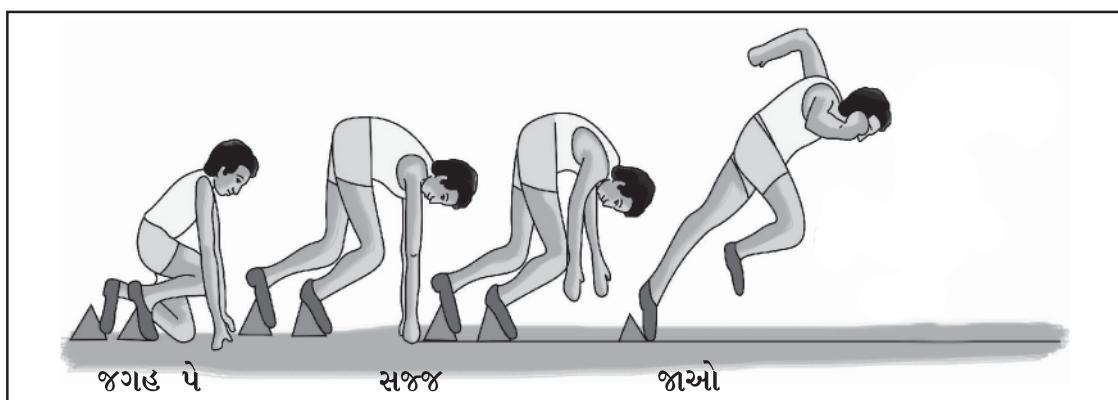
ચોપગા પ્રસ્તાવની સ્થિતિ

3.2 જુદા જુદા પ્રકારના પ્રસ્થાપનો

સામાન્ય રીતે ટૂંકી દોડની સ્પર્ધામાં વિશ્વના મોટાભાગના ખેલાડીઓ ટૂંકા પ્રસ્થાન દ્વારા દોડની શરૂઆત કરે છે. આમ ઇતાં કેટલાક દોડવીરો મધ્યમ પ્રસ્થાનની પણ તરફેણ કરે છે. તમામ ચોપગા પ્રસ્થાન નીચે દર્શાવેલી ત્રણ સ્થિતિઓ દ્વારા લેવામાં આવે છે.

(1) જગા પે (On your marks) (2) સજજ (Set) (3) જાઓ (Go)

3.3 ચોપગા પ્રસ્થાપનની સ્થિતિઓ

પ્રસ્થાનકારની સૂચના (હુકમ) મુજબ આ ત્રણેય સ્થિતિઓનો દોડવીરે અમલ કરવાનો હોય છે. પહેલાં આપણે પ્રસ્થાન માટે ત્રણ સ્થિતિઓ વિશે વિગતવાર અભ્યાસ કરીએ.

- **જગા પે (On your marks) :** પ્રસ્થાનકાર ‘જગા પે’ નો હુકમ આપે એટલે દરેક હરીફ પોતાની ગલીમાં પ્રસ્થાનરેખાની પાછળ અનુકૂળતા મુજબ ટૂંકા પ્રસ્થાનમાં 40 થી 45 સેમી દૂર, મધ્યમ પ્રસ્થાનમાં 30 થી 40 સેમી દૂર, અને લંબ પ્રસ્થાનમાં 24 થી 30 સેમી દૂર પોતાનો મજબૂત પગ મૂકે છે. ત્યારબાદ મજબૂત પગની એડી અને બીજા પગના પંજા વચ્ચે ટૂંક પ્રસ્થાનમાં 5 થી 10 સેમી, મધ્યમ પ્રસ્થાનમાં 10 સેમી તથા લંબ પ્રસ્થાનમાં 10 સેમીથી દૂર મુક્ત પગનો ઘૂંઠણ આવે તે રીતે મુક્ત પગને ગોઈવવામાં આવે છે. બંને પગના પંજા જમીનને સ્પર્શ કરે તે પ્રમાણે તેમજ પાછળના પગનો ઘૂંઠણ આગળના પગના પંજાની બાજુમાં જમીનને અડકેલો રહેવો જોઈએ. આ પ્રમાણે બેઠક લેવામાં આવે છે.

બંને હાથનાં આંગળાં પ્રસ્થાન રેખાથી 1 થી 2 સેમી પાછળ રહે તે પ્રમાણે, તેમજ હાથ ખભા જેટલા પહોળા રાખી આંગળાના ટેરવાં ઉપર શરીરનું વજન આવે તે રીતે જમીન ઉપર મૂકવામાં આવે છે. તથા ગરદન અને નજરને સાહજિક રીતે પોતાની ગલીમાં જોતા હોય તેવી સ્થિતિમાં રાખવામાં આવે છે.

3.4 જગહ પેની સ્થિતિ સામેથી જોતાં

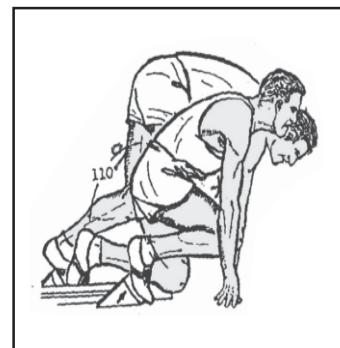
3.5 જગહપેની સ્થિતિ બાજુમાંથી જોતાં

● સર્જજ

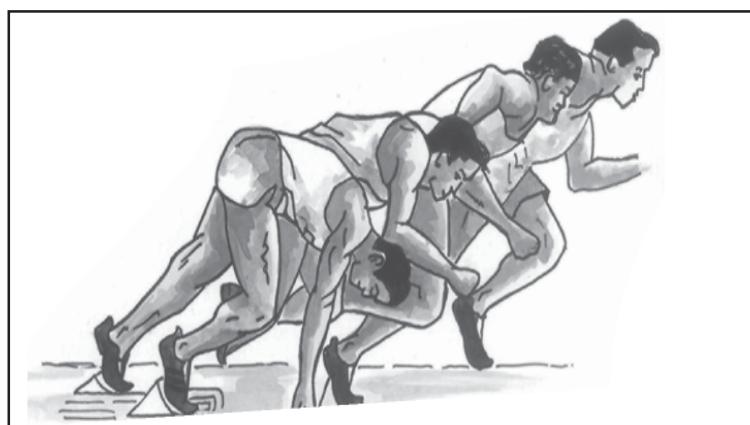
'સર્જજ'નો હુકમ પ્રસ્થાનકાર આપે એટલે દોડવીર પોતાના શરીરને સહેજ આગળ તરફ લાવી હીપ (કૂલા)નો ભાગ ઉંચો કરે છે. તેમજ બંને હાથ સીધા રાખી આગળ તરફ ઝૂકે છે. આ વખતે હીપનો ભાગ ખભા કરતાં ઉંચો રહે છે. તેમજ શરીરનું વજન આગળના પગના પંજા અને બંને હાથ ઉપર અને નજર કુદરતી રીતે પોતાની ગલીમાં રહે છે.

● જાઓ : (કલેપર, બંદૂક કે પિસ્તોલનો અવાજ)

આ કિયા માટે પ્રસ્થાનકાર શાન્દિક હુકમ આપવાને બદલે કલેપર, બંદૂક કે પિસ્તોલનો અવાજ કરે છે. અવાજ સંભળાય કે તરત જ પાછળનો પગ ઝડપથી આગળ લાવી દોડવાની કિયા કરવાની હોય છે.

3.6 સર્જજ

3.7 જાઓ

2. દોડ કદમો

● શરૂઆતનાં કદમો

દોડની શરૂઆતમાં તે પોતાનું શરીર આગળ નમેલું રાખશે. શરીરને ધીમે ધીમે ઉઠાવતા જવું અને દોડ ચાલુ રાખવી. દોડની શરૂઆતના 2-3 પગલાં સમતોલન જાળવવાના હેતુથી ટૂંકા રાખવા.

આ પ્રસ્થાન લીધા પછીના પહેલાં બે-ત્રણ કદમોને શરૂઆતનાં કદમો કહેવાય છે.

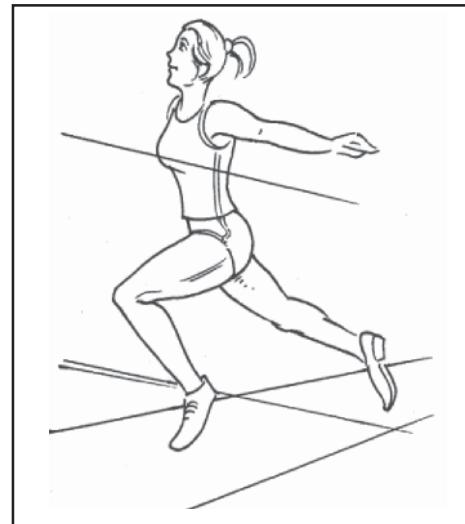
● અંતરાળ કદમો

શરૂઆતનાં કદમો પછીનાં 3 થી 9 સુધીનાં કદમોને અંતરાળ કદમો કહેવાય છે. આ કદમો કમિક રીતે લાંબાં થતાં જાય છે પ્રતેક કદમ વખતે કદમ વચ્ચેનું અંતર વધતું જાય છે. શરીર સીધું થતું જાય છે.

● સૌથી ઝડપી કદમો

અંતરાળ કદમો પૂરા થાય તે પછી દોડ પૂરી થાય ત્યાં સુધીનાં કદમો સૌથી ઝડપી હોય છે. આ દરેક કદમો વચ્ચેનું અંતર લગભગ સરખું હોય છે. તેમજ શરીર આગળ તરફ 15 થી 20 અંશના ખૂણો ઝૂકેલું રહે છે.

3. વિજયરેખા પસાર

● ઝડપથી દોડને વિજયરેખા પસાર :

વિજયરેખા પસાર કરતી વખતે શરીરનો ધડનો ભાગ વિજય રેખા ઉપરથી પહેલો પસાર થવો જોઈએ ટેકનિકલ ભાષામાં આ ભાગને ‘ટોરસો’ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે.

3.9 ધડને આગળ ઝૂકાવીને વિજયરેખા પસાર

● ધડને આગળ ઝૂકાવીને વિજયરેખા પસાર :

આ રીતમાં ખેલાડી પૂર્ણ ઝડપે દોડતો આવી વિજયરેખાની તદ્દન નજીક આવે એટલે આકૃતિમાં કાળા રંગથી દર્શાવેલા ચિત્ર મુજબ ધડને આગળ તરફ ઝૂકાવી પૂર્ણ ઝડપથી વિજયરેખા પસાર કરી જાય છે. આ રીતની કિયાને ‘લંજ ફિનિશ ટેક્નિક’ કહેવાય છે.

રમતના નિયમો

- પ્રસ્થાન લેતા હરીફના શરીરનો કોઈપણ ભાગ પ્રસ્થાન રેખાને કે દોડવાની ગલીને અડકેલો હોવો જોઈએ નહીં.
- ‘જાઓ’ વખતે બંદૂક અથવા કલેપરના અવાજ સાથે જ દોડવાનું શરૂ કરવાનું હોય છે.
- બંદૂક અથવા કલેપરના અવાજ પહેલાં દોડ શરૂ કરનારને પ્રસ્થાન ભૂલ આપવામાં આવે છે અને તે સ્પર્ધક સ્પર્ધામાંથી બાદ થયેલ ગણાય છે.
- દોડ પોતાની ગલીમાં પૂર્ણ કરવાની હોય છે જો બીજી ગલીમાં દોડનારને અડયાણરૂપ થાય તો તે ખેલાડી સ્પર્ધામાંથી બાદ થાય છે.

ઉષ્માપ્રેરક કસરત

કસરત - 1 થાપા સ્પર્શ

બંને પગને વારાફરતી પાછળના ભાગે થાપા પર અડકાડવા.

સૌ પ્રથમ બાળકોને શિક્ષક મહાવરાનું નિર્દર્શન આપશે. ત્યારબાદ બંને પગને વારાફરતી પાછળના ભાગે થાપા પર અડે તે રીતે હલનચલન કરવું (દોડવું). આ કિયાનું એક કરતાં વધુ વખત પુનરાવર્તન કરવું.

કસરત - 2 બેલ્ટ રનિંગ

3.11 કસરત

કસરત - 3 ઝડપથી કૂદવું

આ કિયામાં બાળક બંને હાથ અને પગના સંકલન દ્વારા વારાફરતી ઉપર આકાશ તરફ પગને વાળીને કમશા: કૂદતાં કૂદતાં આગળ વધશે. આ કિયા કરવાથી બાળકમાં Explosive Strength (સ્ફોટક શક્તિ)માં વધારો થશે.

કસરત - 4 બંને હાથને આગળ-પાછળ જૂલાવવા

3.13 કસરત

બંને પગ ખભાની સમાંતર રાખીને ઊભા રહેવું. નજર સામેની બાજુ રાખવી. બંને ઘૂંઠણને સહેજ વાળવા અને હાથનું હલનચલન સ્વાભાવિક રીતે કરવું. બંને હાથની કોણીને 90 અંશે વાળી બંને હાથનું હલનચલન આગળ-પાછળ કરવું. આ કિયાનું મહત્વ ખૂબ જ છે.

3.12 કસરત

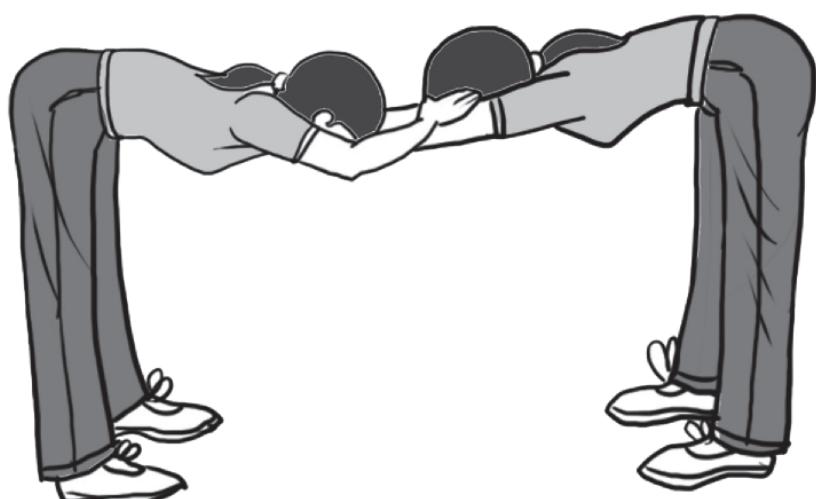
સ્ટ્રોચિંગ કસરતો

કસરત - 1

3.14 સ્ટ્રોચિંગ કસરત

કસરત - 2

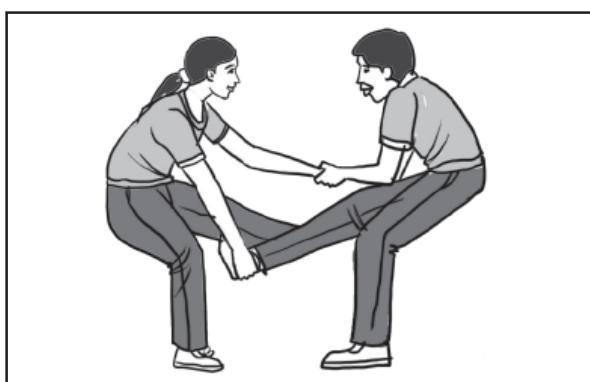

3.15 સ્ટ્રોચિંગ કસરત

કસરત - 3 અને 4

3.16 કસરત

પ્રાયોગિક મૂલ્યાંકન

3.17 કસરત

- ચોપગુ પ્રસ્થાન કરી બતાવો.
- જગહપે ની સ્થિતિ બતાવો.
- સજજની કિયા કરી બતાવો.
- ટોરસો ફિનિશની કિયા બતાવો.

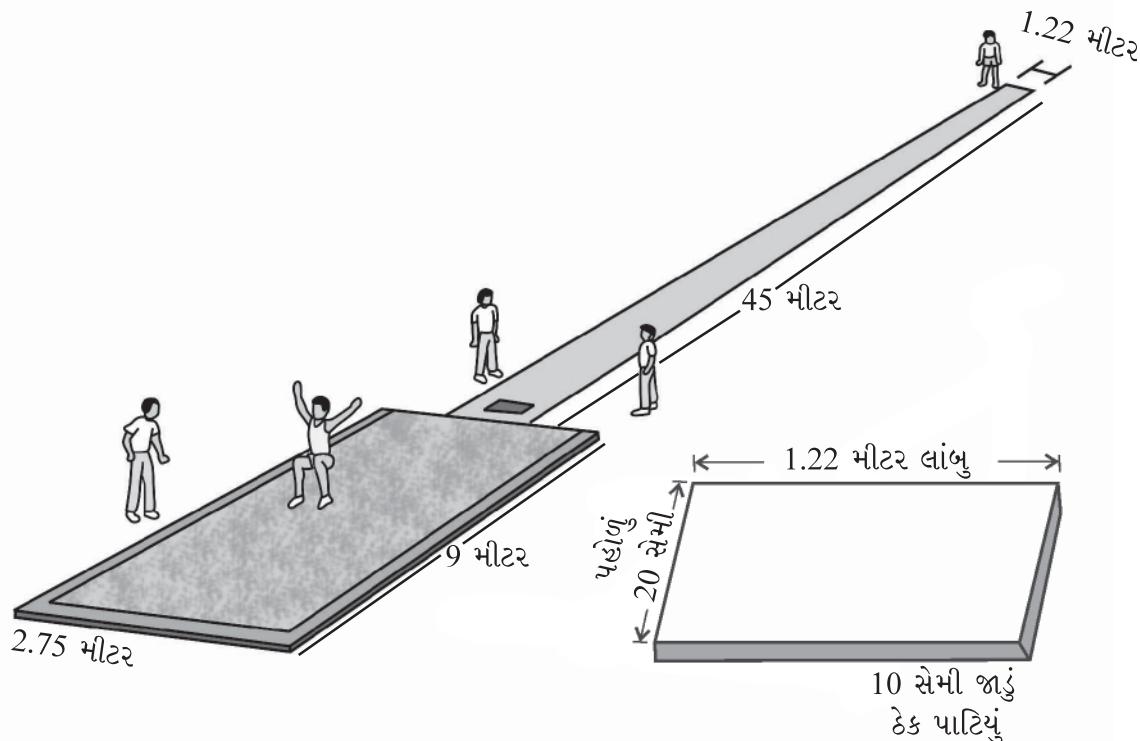
પ્રસ્તાવના

માનવીમાં પરાપૂર્વથી દોડવા, ફૂદવા અને ફેંકવાની તથા ચાલવાની સહજ કિયાઓ થતી હોય છે. આ કિયાઓ આબાલવૃદ્ધ સર્વ કરે છે. ખોરાકની શોધ માટે, સ્વરક્ષણ કે આનંદ માટે માનવી આ પ્રવૃત્તિઓનો ઉપયોગ કરી કિયા કરતો. ઘણીવાર સર્વોપરિતા સિદ્ધ કરવા માટે પણ આ કિયા થતી. જેના પરિણામ સ્વરૂપે આજે આ રમત શાળા કક્ષાએથી માંડીને રાષ્ટ્ર અને આંતર રાષ્ટ્રીય (ઓલિમ્પિક) કક્ષાએ સ્થાન પામી છે.

આપણે લાંબી ફૂદ વિશે વિગતે માહિતી મેળવીશું.

મેદાન : લાંબી ફૂદના મેદાનમાં આગમ દોડમાર્ગ અને ખાડાનો સમાવેશ થાય છે.

મેદાનની આકૃતિ :

4.1 મેદાન

આગમ દોડ માર્ગ : દોડમાર્ગ ડેકપાટિયાથી ઓછામાં ઓછો 45 મીટર જેટલો લાંબો અને 1.22 મીટર જેટલો પહોળો રાખવામાં આવે છે. દોડમાર્ગની ઉપરની સપાટી સમતલ હોય છે. દોડમાર્ગને 5 સેમી પહોળા પણાથી અંકિત કરવામાં આવે છે.

ફૂદનો ખાડો :

ખાડો ઓછામાં ઓછો 2.75 મીટર પહોળો તથા ડેકપાટિયાથી ખાડાની દૂરની ધાર વચ્ચેનું અંતર ઓછામાં ઓછું 9 મીટર હોય છે. ડેકપાટિયા અને ખાડા વચ્ચે 1 થી 3 મીટર અંતર રાખી શકાય. ખાડાને તૈયાર કરવા લગભગ 50

સેમી જેટલો ઉંડો ખોઈ તેમાં ઝીણી, સ્વચ્છ રેતી જમીનને સમતલ રહે તેમ ભરવામાં આવે છે. સ્પર્ધા વખતે ખેલાડીના પગનો સ્પર્શ ખાડામાં દેખાય તે માટે ખાડાની ઉપરની સપાટી સહેજ ભીની રાખવામાં આવે છે.

સાધનો :

ઠકપાટિયું :

ઠકપાટિયું લાકડામાંથી બનાવેલું હોય છે. તેની લંબાઈ 1.22 મીટર અને પહોળાઈ 20 સેમી જેટલી તથા તે પાટિયાની જાડાઈ 10 સેમી જેટલી હોવી જોઈએ અને તેને સફેદ રંગથી રંગવાનું હોય છે.

અન્ય સાધનો :

સ્પર્ધા માટે માપપદ્ધી, ખીલા, ઝંડીઓ, પાવડો અથવા ખાડાની રેતી સમતલ કરવા પદ્ધીઓ, પરિણામ પત્રકો વગેરેની જરૂર પડે છે.

કૌશલ્યો

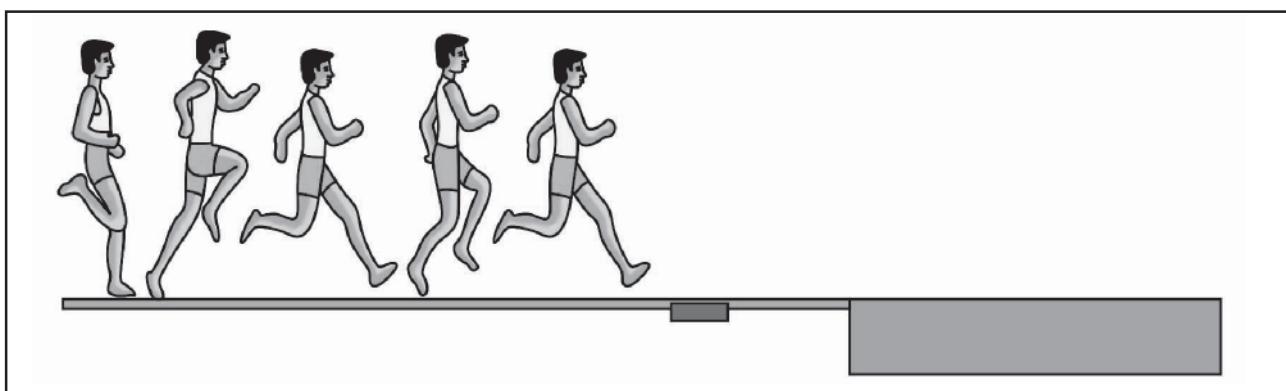
લાંબીકૂદના કૌશલ્યો નીચે મુજબ છે :

- (i) પેશકદમી કે આગમદોડ (ii) પગઠેક (iii) ઉડ્યન કે ઊડાણ (iv) ઉત્તરણ

ઉપરનાં કૌશલ્યોને વિગતવાર સમજીએ :

(i) પેશકદમી કે આગમદોડ (APPROACH RUN) :

ખેલાડી કૂદવા માટે દોડમાર્ગ પર દોડવાનું શરૂ કરે તે આરંભ બિંદુથી ઠેક પાટિયા સુધીનું અંતર ‘પેશકદમી’ કે ‘આગમદોડ’ કહેવાય છે.

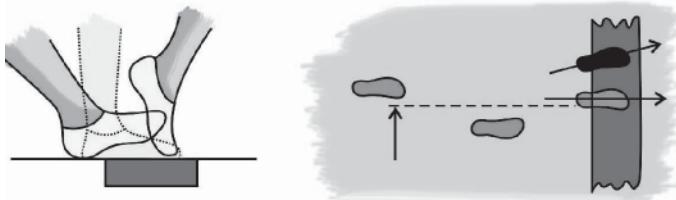

4.2 પેશકદમી

(ii) પગઠેક કે ઠેક (Take Off) :

ખેલાડી આગમદોડ દ્વારા મેળવેલ ઝડપનો ઉપયોગ કરી ઠેક પગને ઠેક પાટિયા પર પછાડી શરીરને 45° ના ખૂણો ઊંચકી આગળની દિશામાં વધુ લાંબા અંતરે લઈ જવા પ્રયત્ન કરે છે.

આગમદોડનું છેલ્લું કદમ પ્રમાણમાં થોડું ટૂંકું લેવાથી શરીરની ઊર્ધ્વ ગતિમાં વધારો તેમજ આગળની દિશામાં વધુ અંતર સુધી ધકેલી શકાય છે.

4.3 પગઠેક

(iii) ઉડ્યન કે ઉડાણ (Flight) :

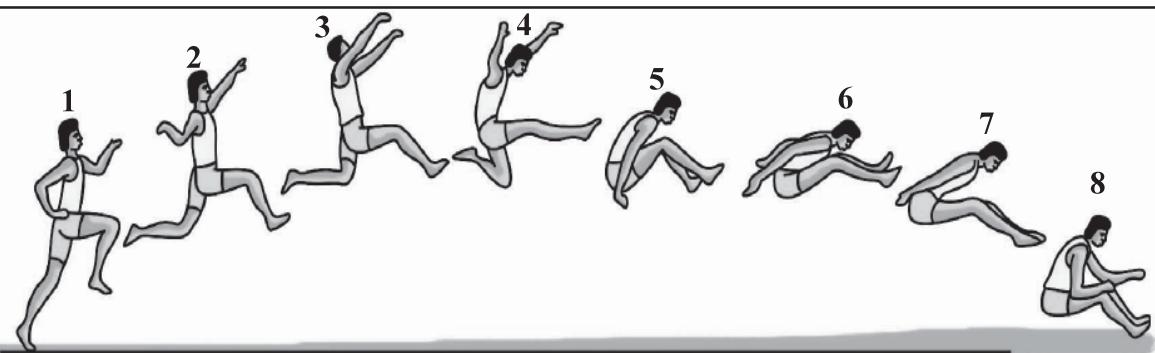
પગની ઠેક લીધા પછી શરીરની વિવિધ કિયાઓથી હવામાં શરીરને ગતિની સાથે આગળ ધકેલી શકાય છે. હવામાં શરીરને ગતિ સાથે અસરકારક રીતે આગળ ધકેલવાની પદ્ધતિઓ છે. જેને ઉડ્યન અથવા ઉડાણની પદ્ધતિ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે. જે નીચે પ્રમાણે છે.

(1) હવાતર પદ્ધતિ (2) હવાચલ પદ્ધતિ (3) લટક પદ્ધતિ (4) મિશ્ર પદ્ધતિ

ધોરણ-7ના અભ્યાસક્રમમાં હવાચલ પદ્ધતિનો સમાવેશ કરેલ હોય તેને વિગતે સમજુશું.

● હવાચલ પદ્ધતિ :

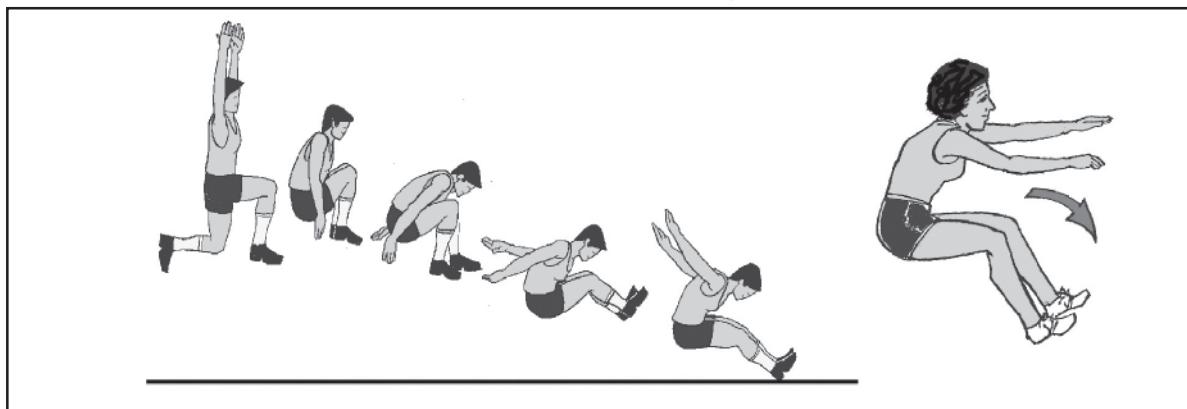
આ પદ્ધતિમાં મુક્ત પગને હવામાં બે વખત આગળ-પાછળ કરવામાં આવે છે. ઠેક પગને પાછળથી આગળ અને આગળથી પાછળ તથા પુનઃપાછળથી આગળ લાવવામાં આવે છે. બંને પગની વારાફરતી આગળ અને પાછળ લઈ જવાની કિયા કરતાં જાણે હવામાં જેલાડી ચાલતો હોય તેવું જણાય છે. છેવટે શરીર નીચે તરફ આવતાં બંને પગ બેગા થાય છે અને ત્યાંથી ઉત્તરણની કિયા શરૂ થાય છે. હવાચલની આ કિયા નીચેની આકૃતિ પરથી વધારે સારી રીતે સમજી શકાશે.

4.4 હવાચલ પદ્ધતિ

(iv) ઉત્તરણ (Landing) :

લાંબી કૂદમાં ઉત્તરણનું મહત્ત્વ ધણું જ છે. ઉડ્યનની કિયા પૂરી થતાં જ્યારે શરીર ખાડાની નજીક આવે છે ત્યારે ઉત્તરણની કિયા શરૂ થાય છે. આ કિયામાં બંને પગની એડી ખાડાની રેતીની સપાટીની નજીક આવતાંની સાથે બંને હાથને ઝોલાની સાથે આગળ લાવવામાં આવે છે. બંને પગની એડી રેતીને સ્પર્શ થતાંની સાથે શરીરને બંને હાથના ઝોલાની મદદથી આગળ તરફ ધકેલવામાં આવે છે. ઉત્તરણ કરતી વખતે શરીરનો કોઈ પણ ભાગ એડીથી ઠેક પાટિયા તરફ અડકે નહિ તેની કાળજી રાખવાની હોય છે. કારણ કે તેમ થતાં કૂદનું માપ ઠેક પાટિયાની સૌથી નજીક શરીરના જે ભાગનો સ્પર્શ થયો હોય ત્યાં સુધીનું લેવાનું હોય છે.

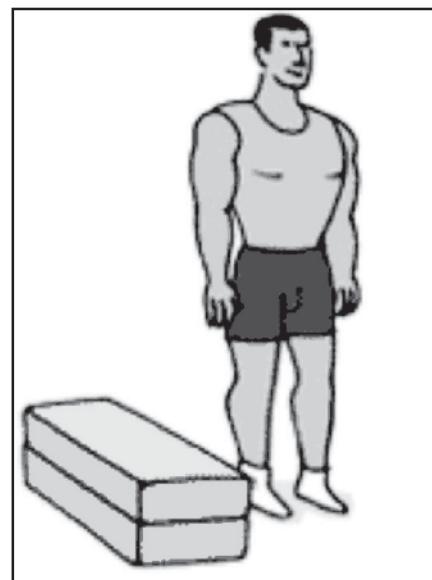

4.5 ઉત્તરણ

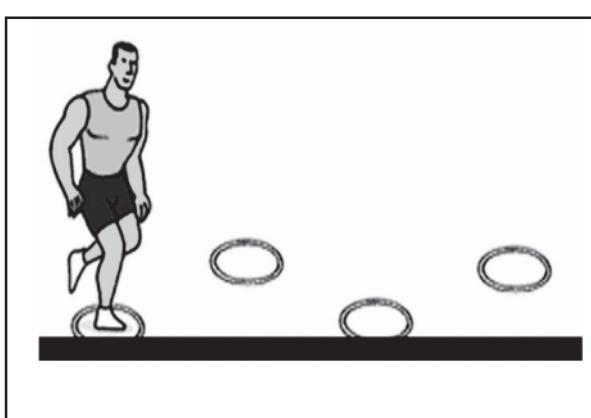
કૌશાલ્યને અનુરૂપ ઉભાપ્રેરક કસરતો

- લેટરલ હર્ડલ જમ્પસ : (બાજુ વિધન કૂદકા)

આ કસરત કરતા પહેલા બાજુએ વચ્ચે વિધન રાખી તેની બંને તરફથી પસાર કરવાની પ્રવૃત્તિ કરાવવી, આ પ્રવૃત્તિનું આઠથી દસ વખત પુનરાવર્તન કરાવવું.

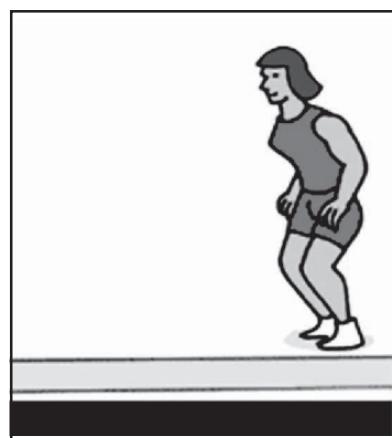
4.6 લેટરલ હર્ડલ જમ્પસ

4.7 બાઉન્ડિંગ વીથ રિંગ

- ડિગાળેગ હોપ્સ (વારાફરતી ડાબાજમણા કૂદકા):

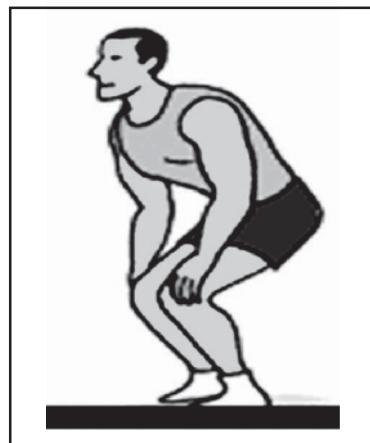
શરીરને સ્થિર સ્થિતિમાં રાખી વાંકા ચૂકા એક પગે વારાફરતી કૂદકા લગાવવા. આ પ્રવૃત્તિ આઠથી દસ વખત કરવી.

4.8 ડિગાળેગ હોપ્સ

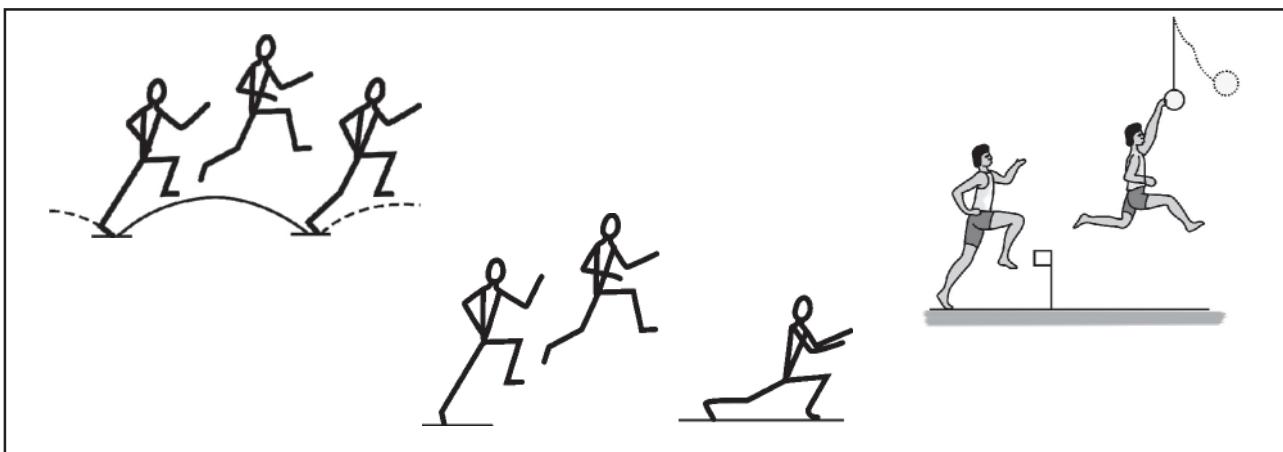
- સ્કવોટ જમ્પ :

સૌથી પહેલા હાથ સીધા રાખી ટણાર ઊભા રહો. બંને હાથના ઝોલા સાથે ઉપર ફૂદકો મારો તેનું વારંવાર પુનરાવર્તન કરવું.

4.9 સ્કવોટ જમ્પ

- અન્ય કસરતો

4.10 અન્ય કસરતો

- ઉપયોગી રમતો

ફૂદકા દોડ રિલે, લંગડી રિલે, ડિગાળેગ રન, ફૂદ પ્રવૃત્તિની રમતો.

પ્રાયોગિક મૂલ્યાંકન

- (1) લાંબીફૂદમાં પેશકદમી કરી બતાવો.
- (2) લાંબીફૂદમાં પગઠેક કૌશલ્ય બતાવો.
- (3) હવાચલ પદ્ધતિ બતાવો.
- (4) લાંબીફૂદમાં ઉત્તરણની કિયા બતાવો.

શિક્ષક માટે સૂચના

- સ્પર્ધા પહેલા પ્રશિક્ષણ શિબિરનું આયોજન કરવું.
- સ્પર્ધાના નિયમો અંગે જાણકારી આપવી.
- લાંબીફૂદની હરિફાઈ ગોઠવવી.
- વિજેતા અને ભાગ લેનાર માટે પ્રોત્સાહક ઈનામો આપવા.
- શીખેલા કૌશલ્યોનો વિદ્યાર્થીઓને મહાવરો કરાવવો.

પ્રસ્તાવના

ઘણા વર્ષો પહેલા દોડતાં આવીને પથ્થર ફેંકવાની રમત રમાતી હતી પણ પથ્થર કદમાં મોટા અને અનિયમિત આકારના હોઈ ફેંકવાનું ફાવતું ન હોવાથી તેમાં ધીમે-ધીમે સુધારો કરવામાં આવ્યો. તેમાં તાલીમ આપનાર રાહબરો સંશોધન કરતાં ધ્યાનના ગોળા પર આવ્યા. તેનો હેતુ એ કે કદ નાનું થાય અને વજન તેટલું ને તેટલું જ રહે. એટલે તેમાં લોખંડ, પિતળ અને સીસાનો ઉપયોગ થયો. ગોળો નાંખવાનું મુશ્કેલ પડવાથી 2.135 મીટર વ્યાસવાળા વર્તુળમાંથી ફેંકવાની શરૂઆત થઈ. આમ, સુધારા થતાં હાલની ગોળાફેંકની રમત અસ્તિત્વમાં આવી.

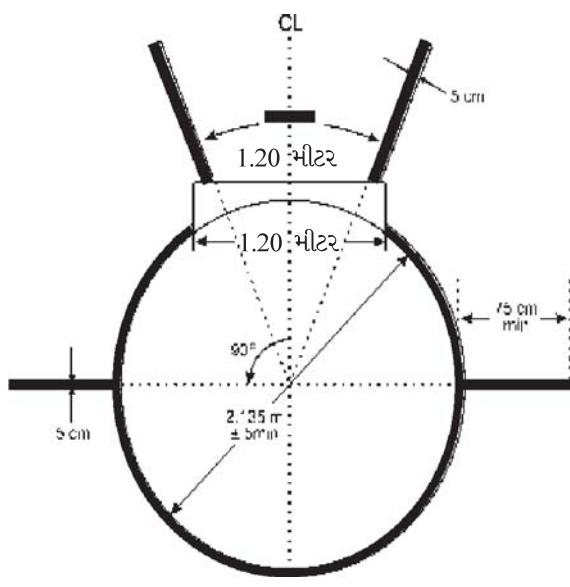
સાધનો :

- રિંગ : વર્તુળની અંદરની સપાટીથી 2 સેમી ઊંચી રહે તેમ લોખંડની રિંગ 6 સેમી જાડી અને 7.6 સેમી ઊંચી વર્તુળની છદ બહાર રાખવામાં આવે છે.
- અટકણ પાટિયું
- લોખંડ અથવા પિતળના ગોળાઓ નિયમાનુસાર વજન મુજબ હોવા જોઈએ.
- સબજુનિયર ભાઈઓ માટે 5 કિગ્રા વજનનો ગોળો સ્પર્ધા માટે હોવો જોઈએ.
- રમત રમાડવા માટે ભાઈઓ જુનિયર માટે 6 કિગ્રા વજનનો ગોળો હોવો જોઈએ.
- સિનિયર પુરુષો માટે 7.256 કિગ્રા વજનનો ગોળો સ્પર્ધા માટે હોવો જોઈએ.
- બહેનો માટે 4 કિગ્રા વજનનો ગોળો સ્પર્ધા માટે હોવો જોઈએ.
- આ ઉપરાંત, પરિણામપત્રક, માપપણી, દોરી અને ચૂનાની જરૂર પડે છે.

અટકણ પાટિયું

અટકણ પાટિયું લાકડામાંથી બનાવેલું અંદરની ધારમાં ચાપ આકારનું હોય છે. આ પાટિયું 1.22 મી લાંબુ, 11.4 સેમી પહોળું, વચ્ચે બંને છેડાની પહોળાઈ 30 સેમી, 10 સેમી ઊંચું (જડું) હોયછે. તેને સફેદ રંગથી રંગવામાં આવે છે.

મેદાન

5.1 મેદાન

કૌશલ્ય

પેરીઓબ્રાઈન પદ્ધતિ

પેરીઓબ્રાઈન પદ્ધતિના કૌશલ્યો નીચે મુજબ છે :

- (i) પકડ (ii) ઉભાષી (iii) T સ્થિતિ (iv) સરક (v) ફેંક ધકેલ (vi) પગબદલ.

(i) ગોળાની પકડ :

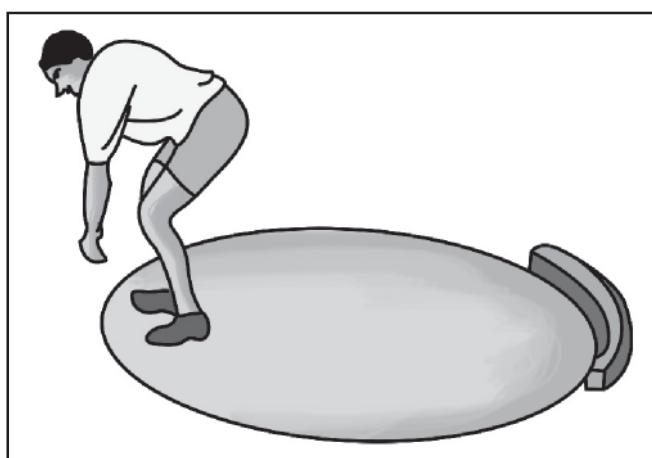
5.2 ગોળાની પકડ

- (અ) પહેલા પ્રકાર મુજબ હાથની પહેલી બીજી અને ત્રીજી આંગળીઓ ગોળાને ફરતી તથા ટયલી આંગળી સહેજ વાળેલી હોય છે. જ્યારે અંગૂઠો ગોળાને બાજુએથી ટેકો આપવામાં મદદ કરે છે.
- (બ) બીજા પ્રકારમાં મજબૂત હાથની ચારેય આંગળીઓ સહેજ ખુલ્લી ગોળાને ફરતી રખાય છે. અંગૂઠો બાજુ પરથી ગોળાને ટેકો આપે છે. ગોળો આંગળીઓના ટેરવા પર પક્કેલો હોય છે.
- (ક) ત્રીજા પ્રકારમાં મજબૂત હાથની આંગળીઓનો પ્રસાર વધારે હોય છે અને ગોળાને સહેજ આંગળીઓના પાયા પર રાખવામાં આવે છે. જે ફેંકનારની આંગળીઓ નાની હોય તેમને આ પ્રકાર ઉપયોગી છે.

(ii) ઉભાષી :

મજબૂત હાથે ગોળાની પકડ લઈ ફેંકની કિયા કરવા માટે વર્તુળમાં ઉભા રહી સ્થાન લેવાની સ્થિતિને ઉભાષી કહે છે.

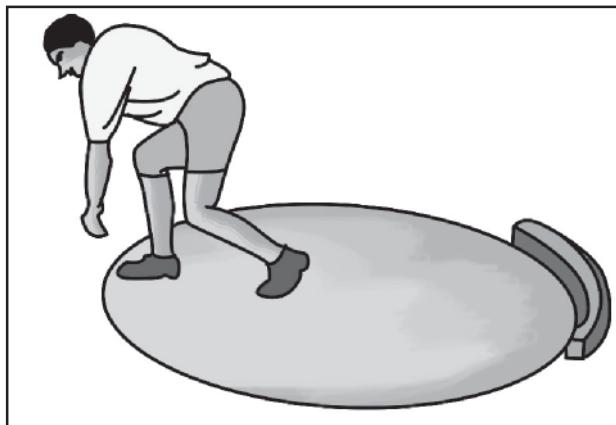
ફેંકનાર પોતાના જમણા પગનો પંજો ફેંક દિશાથી વિરુદ્ધ લગભગ 180 અંશના ખૂણો પાછળના અર્ધવર્તુળમાં વર્તુલની રેખાની નજીક મૂકી જમણા પગને ઘૂંટણમાંથી વાળે છે. ડાબા પગને ઘૂંટણમાંથી સહેજ વાળેલો રાખી જમણા પગથી 25 થી 30 સેમી દૂર રાખશે. જેથી કરીને ડાબા પગની એડીથી ઘૂંટણ ઊંચા રહે અને ડાબા પગનું તળિયું અને પીઠ ફેંક દિશા તરફ રહે છે.

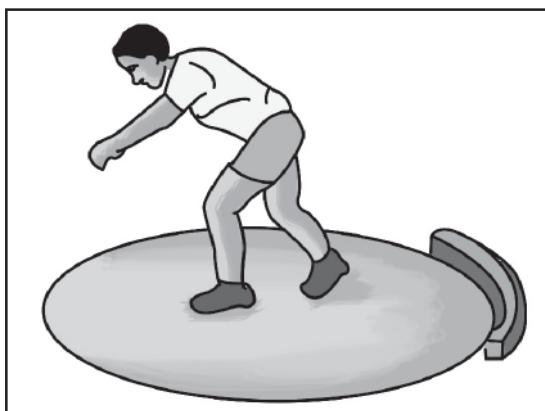
5.3 ઉભાષી

(iii) T - स्थिति (T - क्रॉच-) :

ઉપરોક્ત સ્થિતિમાં ડાબા પગને ધૂટણમાંથી અને ધૂટીમાંથી વાળી જમણા પગની નજીક લાવવામાં આવે છે. શરીરને પણ ઘડ આગળ નમાવી જમણા પગ તરફ ટૂટિયું વાળેલી સ્થિતિમાં લાવવામાં આવે છે. શરીર ગતિમાં હોવાથી સમતુલાની સમસ્યા ટાળવા જમણા પગને ધૂટણમાંથી સહેજ વાળી ગુરુત્વ બિંદુ જમીનની નજીક લઈ જવામાં આવે છે.

5.4 T-સ્થિતિ

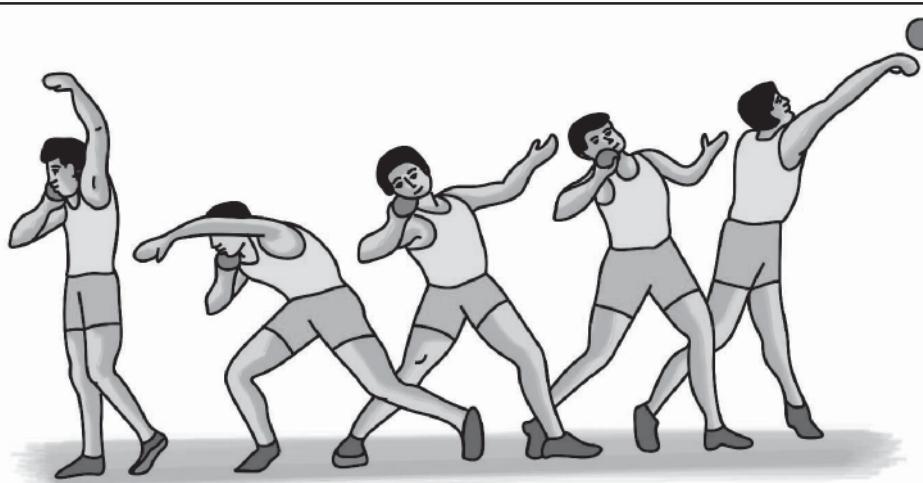
5.5 સરક

(iv) સરક :

ડાબા પગને પાછળથી આગળ લાવતા જમણા પગને જમીનથી ઊંચે લીધા વિના ફેંક દિશા તરફ સરકની કિયા કરવાની હોય છે. જમણો પગ વર્તુળના મધ્યબિંદુ નજીક આવતા સરકની કિયા પછી ફેંકની કિયા શરૂ થાય છે.

(v) ફેંક/ધકેલ (Putting) :

સરકની કિયા પૂરી થતા જમણા પગને જમીન સાથે દબાણ દ્વારા ધૂટણમાંથી સીધો કરતા શરીરના ઉપરના ભાગમાં ગતિ આવે છે. ઘડને આગળની બાજુ લેતા ડાબા હાથને કોણીમાંથી અડધો વાળી નીચેથી પાછળ લેતા જમણા ખભાને ઝડપથી વેગ મળતા જમણા હાથે ગોળો છોડવાની કિયા થાય છે. છેલ્લે કંડાના ઝટકા અને આંગળીઓના ધક્કાથી ગોળો દૂર ફેંકાય છે.

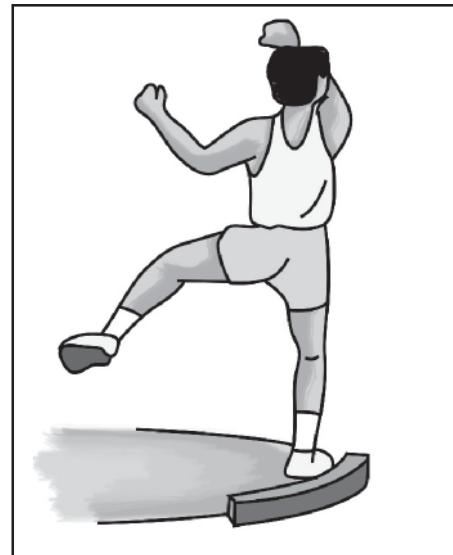
5.6 ફેંક/ધકેલ

(vi) પગબદલ :

ફેંક અને છૂટની ક્રિયા વખતે શરીરની ગતિ આગળની તરફ હોય છે. તેને રોકવા અને શરીરનું સમતુલન જાળવવા પગબદલ કરવામાં આવે છે. આ વખતે જમણા પગને અટકણ પાટિયા નજીક મૂકી ડાબા પગને પાછળ જમણી તરફ ઝોલો આપી કમરની ઊંચાઈએ લઈ જવાય છે. આ સમયે જમણો પગ સહેજ ઘૂંઠણમાંથી વળેલો રહેશે.

ગોળાફેંકના સામાન્ય નિયમો

1. પ્રમાણિત ગોળાઓનો જ સ્પર્ધાઓમાં ઉપયોગ કરી શકાશે.
2. હરીફે છાતી અને પીઠ ઉપર ચેસ્ટ નંબર લગાડેલો હોવો જોઈએ.
3. હરીફે એક મિનિટમાં ગોળો ફેંકવો પડશે, જો વધુ સમય લેશે તો તક નિષ્ફળ ગણાશે.
4. જો સ્પર્ધામાં આઠ કરતા વધારે હરીફો હશે તો દરેકને ત્રણ-ત્રણ તક આપવામાં આવશે. તેમાંથી ઉત્તમ આઠ હરીફોને બીજી ત્રણ તક આપવામાં આવશે અને સ્પર્ધામાં આઠ અથવા ઓછા હરીફો હશે તો દરેક હરીફોને છ તક આપવામાં આવશે.
5. ફેંકની શરૂઆત કર્યા પછી અટકણ પાટિયાની ઉપરની બાજુથી ફેંક પ્રદેશને કે ફેંક વર્તુળને શરીરના કોઈ પણ ભાગથી અટકશો તો તે તક નિષ્ફળ ગણાશે.
6. ગોળાફેંકમાં જ્યારે ગોળો ફેંક પ્રદેશમાં પડે છે ત્યારે જ તે સાચી તક ગણાય છે. પરંતુ જ્યારે ગોળો ફેંક પ્રદેશની અંકન રેખા ઉપર પડે કે તેની બહારની બાજુએ પડે તો તે નિષ્ફળ તક ગણાય છે.
7. સ્પર્ધક ગોળો ફેંક્યા પછી જ્યાં સુધી ગોળો ફેંકપ્રદેશમાં પડે નહીં ત્યાં સુધી તે સ્પર્ધક મેદાનની બહાર નીકળી શકે નાહિએ.

5.7 પગબદલ

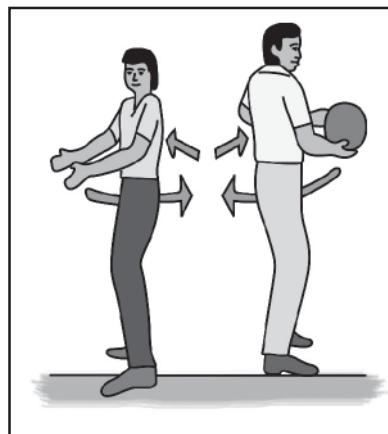
ઉષ્માપ્રેરક કસરત

1. જોગિંગ-રનિંગ-જોગિંગ
2. જમ્પ
3. સ્ટેપ-અપ
4. સાઈડ રનિંગ-બેક રનિંગ
5. જિગઝેગ રનિંગ
6. શરીરના રોટેશનની કસરતો
7. સર્કિટ ટ્રેનિંગ-વેઇટ ટ્રેનિંગ
8. સ્ટ્રેચિંગની કસરતો
9. હાફ સ્કવોટ
10. જમ્પ એન્ડ આર્ચ

વિશિષ્ટ કસરત

સ્ટેન્ડિંગ ટોરસો ટ્ર્યુસ્ટ

- એકબીજાની પીઠ સામસામે રહે તે રીતે 1 મીટરનું અંતર રાખીને ઊભા રહેવું.
- રબરનો દડો ધડને ફેરવીને જ એકબીજાને આપવો.

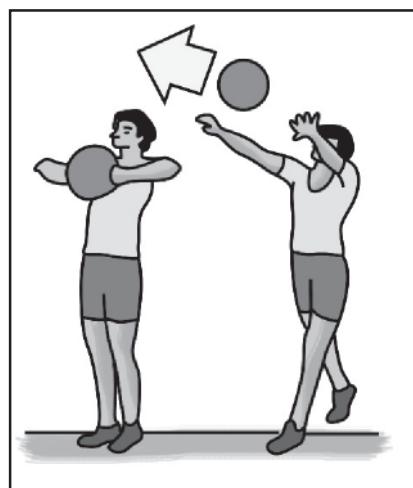
5.9 કસરત

5.10 કસરત

હેમસ્ટ્રિંગ કલ્સ

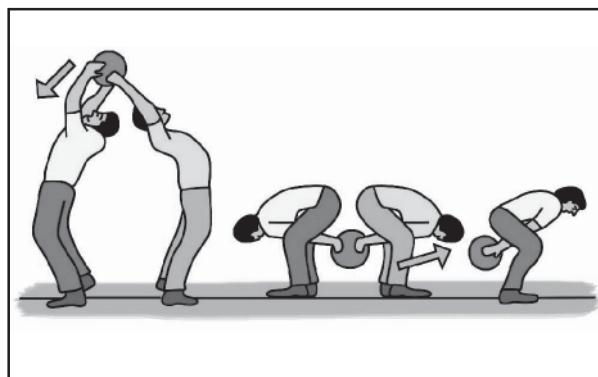
- જમીન પર ઊંઘા સ્થાવું.
- બંને પગની ઉપર દડો રાખવો.
- પગની એડી વડે બોલને ઉપરની બાજુ ધકેલવો.

5.11 કસરત

ચેસ્ટ પુશ

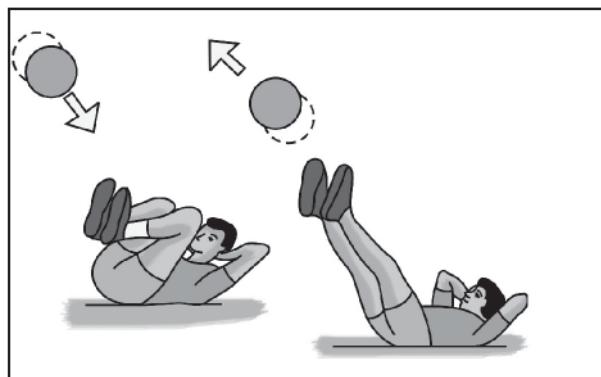
- બંને પગ લેગા રાખીને ઊભા રહેવું.
- બંને હાથ દડાની પાછળ અને કોણી બહારની તરફ રાખવી.
- એક ડગલું આગળ વધી દડાને ઉપરની તરફ પોતાના સાથી તરફ દડો ફેંકવો.

5.12 કસરત

ડબલ લેગ કિક્સ

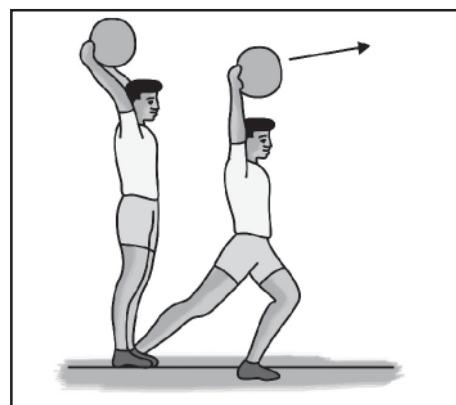
- પીઠ પર સૂઈ જવું.
- પગ સાથી દારને સમાંતર રાખવા.
- સાથી દારને 3 મીટર દૂર ઊભો રાખવો.
- સાથી દાર તમારા પગ તરફ દડો ફેંકશો.
- વાળેલા ઘૂંઠણને છાતીની સમાંતર રાખીને દડાને લાત મારવી.
- ફેંકનારના પગ મેદાનને અડકવા ન જોઈએ.

5.13 કસરત

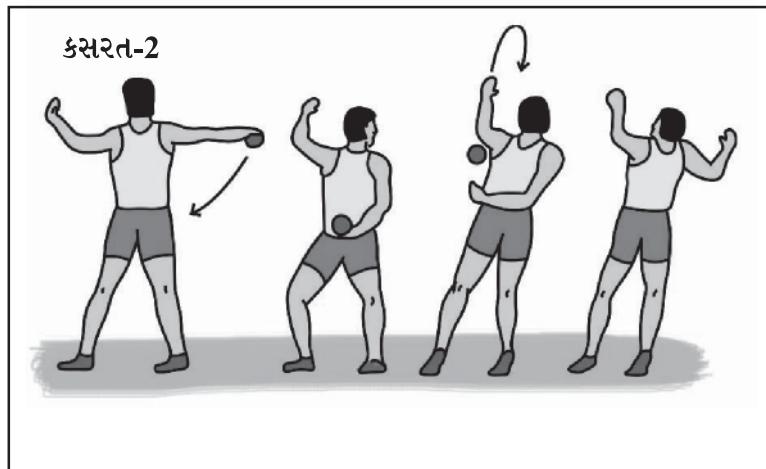
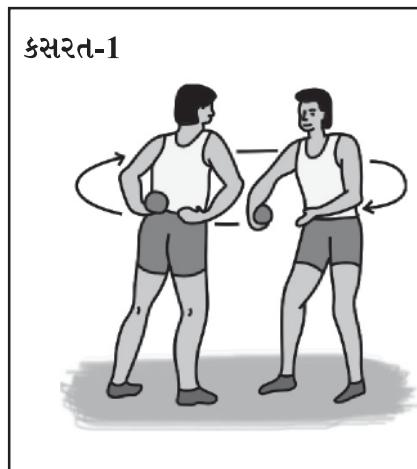
સ્ટ્રેટ આર્મ સ્ટોન્ડિંગ થ્રો

- એક પગ બીજાની પાછળ 50 સેમી દૂર રાખો.
- દડાને પાછળ લઈ જાઓ. તે દરમ્યાન હાથ ઉપરની બાજુ સીધા રાખો, ખબા ખેંચાયેલા અને છાતી બહાર.
- એક પગ આગળ કાઢી દડાને તમારા સાથી તરફ થ્રો કરો. હાથને સીધા રાખો.

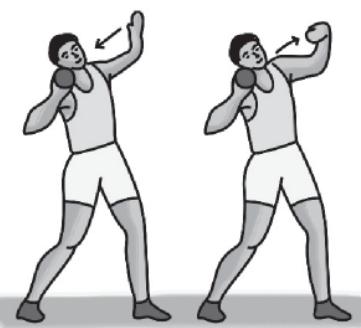

5.14 કસરત

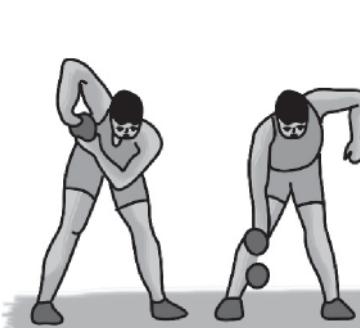
ગોળા ફેંકની કસરતો

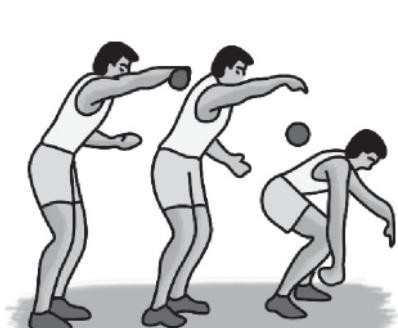
કસરત-3

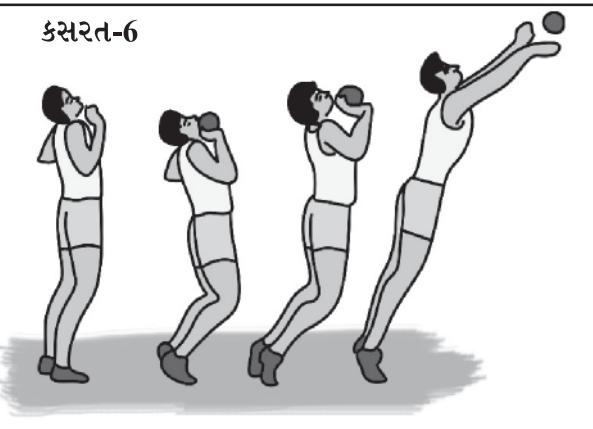
કસરત-4

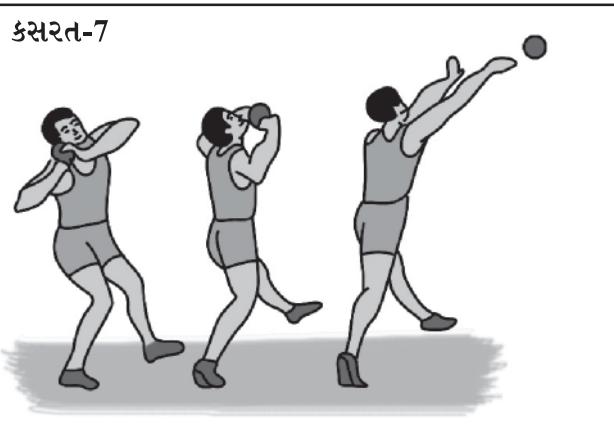
કસરત-5

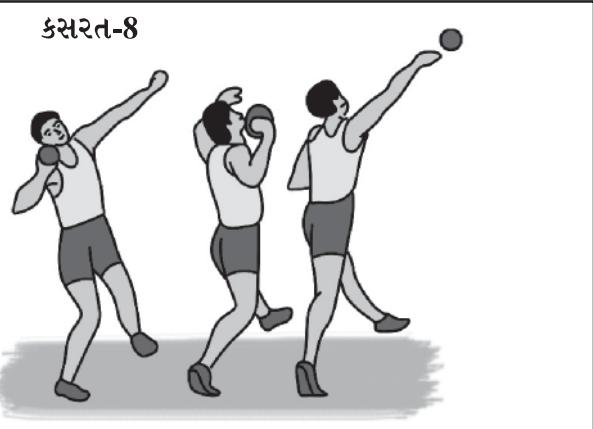
કસરત-6

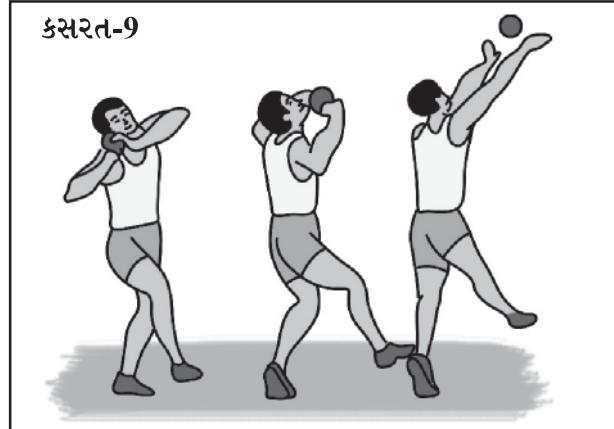
કસરત-7

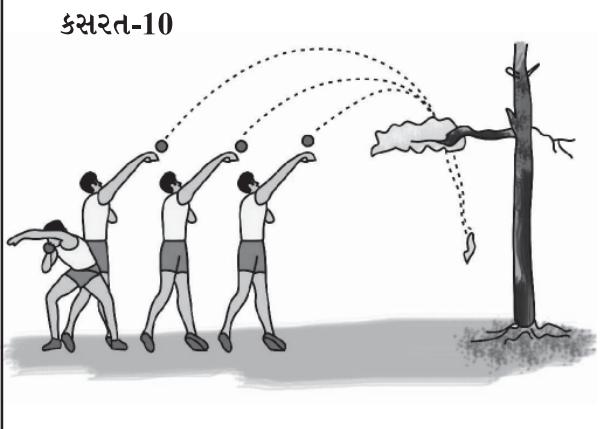
કસરત-8

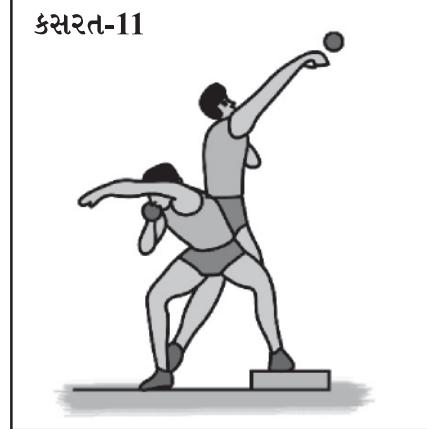
કસરત-9

કસરત-10

કસરત-11

પ્રાયોગિક મૂલ્યાંકન

- (1) ગોળાને પકડવાની કિયા કરી બતાવો.
- (2) ગોળા સાથે T-સ્થિતિની કિયા કરી બતાવો.
- (3) ગોળા ફેંકમાં પગબદલની કિયા કરી બતાવો.
- (4) ગોળાફેંકમાં ફેંક/ધકેલની કિયા કરી બતાવો.
- (5) T-કાઉચની કિયા કરી બતાવો.

શિક્ષક માટે સૂચના

- સ્પર્ધા પહેલા પ્રશિક્ષણ શિબિરનું આયોજન કરવું.
- રમત પહેલા ઉભાપ્રેરક કસરતો કરાવવી.
- રમતના નિયમો અંગે જાણકારી આપવી.
- શીખેલા કૌશલ્યોનો વિદ્યાર્થીઓને મહાવરો કરાવવો.

પ્રસ્તાવના

ખોખો આપણી લોકપ્રિય રમત છે. ખુલ્લા મેદાનમાં રમાતી તથા ઓછા સાધનોના ઉપયોગવાળી ભારતીય રમત એટલે ખોખો. આ રમત ગુજરાત, મધ્યપ્રદેશ અને મહારાષ્ટ્રમાં અત્યંત પ્રચલિત છે. પરંતુ સમગ્ર ભારતમાં આ રમત રમાય છે.

ખોખો રમત શરૂઆતમાં દેશી પદ્ધતિથી રમાડવામાં આવતી હતી. જેમ કે ગોળ ખો, ઊભી ખો વગેરે પ્રદેશને ધ્યાનમાં રાખીને આ રમત રમાતી હતી. ત્યાર બાદ બે ખૂંટ જેવા સાધનો સાથે આ રમતની શરૂઆત કરવામાં આવી. શરૂઆતમાં ખૂંબ ઓછા નિયમોથી આ રમત રમાતી હતી. ઓછા નિયમો હોવાને કારણે ઘડીવાર મુશ્કેલીઓ ઊભી થતી. આ મુશ્કેલીઓ નિવારવા માટે ઈ.સ. 1914માં પૂણે દક્ષિણ જિમખાનાએ ખોખોની સ્પર્ધાઓ યોજ તેને લગતા નિયમો ઘડી કાઢવા. આ રમતને વધુ આકર્ષક અને રસપ્રદ બનાવવાનું શ્રેય આ જિમખાનાને જાય છે. ગુજરાતમાં વડોદરા, બેડા અને કર્ણના ખેલાડીઓએ આ રમતમાં સારું એવું પ્રભુત્વ મેળવ્યું છે. હાલમાં આ રમતનું નિયમન અભિલ ભારત ખોખો ફેડરેશન કરે છે.

મેદાન

મેદાનની લંબાઈ : ખોખોના મેદાનની લંબાઈ પૂર્વ-પશ્ચિમ દિશા અને પહોળાઈ ઉત્તર-દક્ષિણ દિશા રાખવામાં આવે છે. સિનિયર જુનિયર ખેલાડીઓ માટે 27 મીટર સબ જુનિયર ખેલાડીઓ માટે 23 મીટર હોય છે.

મેદાનની પહોળાઈ : સિનિયર જુનિયર ખેલાડીઓ માટે 16 મીટર, સબ જુનિયર ખેલાડીઓ માટે 14 મીટર હોય છે.

બે ખૂંટ વચ્ચેનું અંતર : બે ખૂંટ વચ્ચેનું અંતર સિનિયર જુનિયર ખેલાડીઓ માટે 24 મીટર સબ જુનિયર ખેલાડીઓ માટે 20 મીટર હોય છે.

ખૂંટ : ખૂંટ મજબૂત લાકડામાંથી બનાવેલા હોય છે. તે જમીનથી 1.25 મીટર ઊંચા તથા 10 સેમીનો ઘેરાવો ધરાવતા હોય છે.

આડીપાટી : મેદાનમાં આવેલા આઠ લંબચોરસને આડીપાટી કહેવાય છે. તે મધ્યસપાટીને સરખા અંતરે છેદે છે. બાજુરેખાને સ્પર્શ કરે છે. તે આડા દોરેલા 16 મીટર લાંબા અને 35 સેમી (સબ-જુનિયર માટે 14 મીટર લાંબા અને 30 સેમી) પહોળા હોય છે.

આડીપાટી વચ્ચેનું અંતર : ખૂંટ રેખાથી આડીપાટી વચ્ચેનું માપ સિનિયર જુનિયર ખેલાડીઓ માટે 2.55 મીટર, સબ જુનિયર ખેલાડીઓ માટે 2.15 મીટર માપ હોય છે. સિનિયર જુનિયર ખેલાડીઓ માટે બાકીની આડીપાટી વચ્ચેનું માપ 2.30 મીટર, સબજુનિયર ખેલાડીઓ માટે 1.90 મીટર હોય છે.

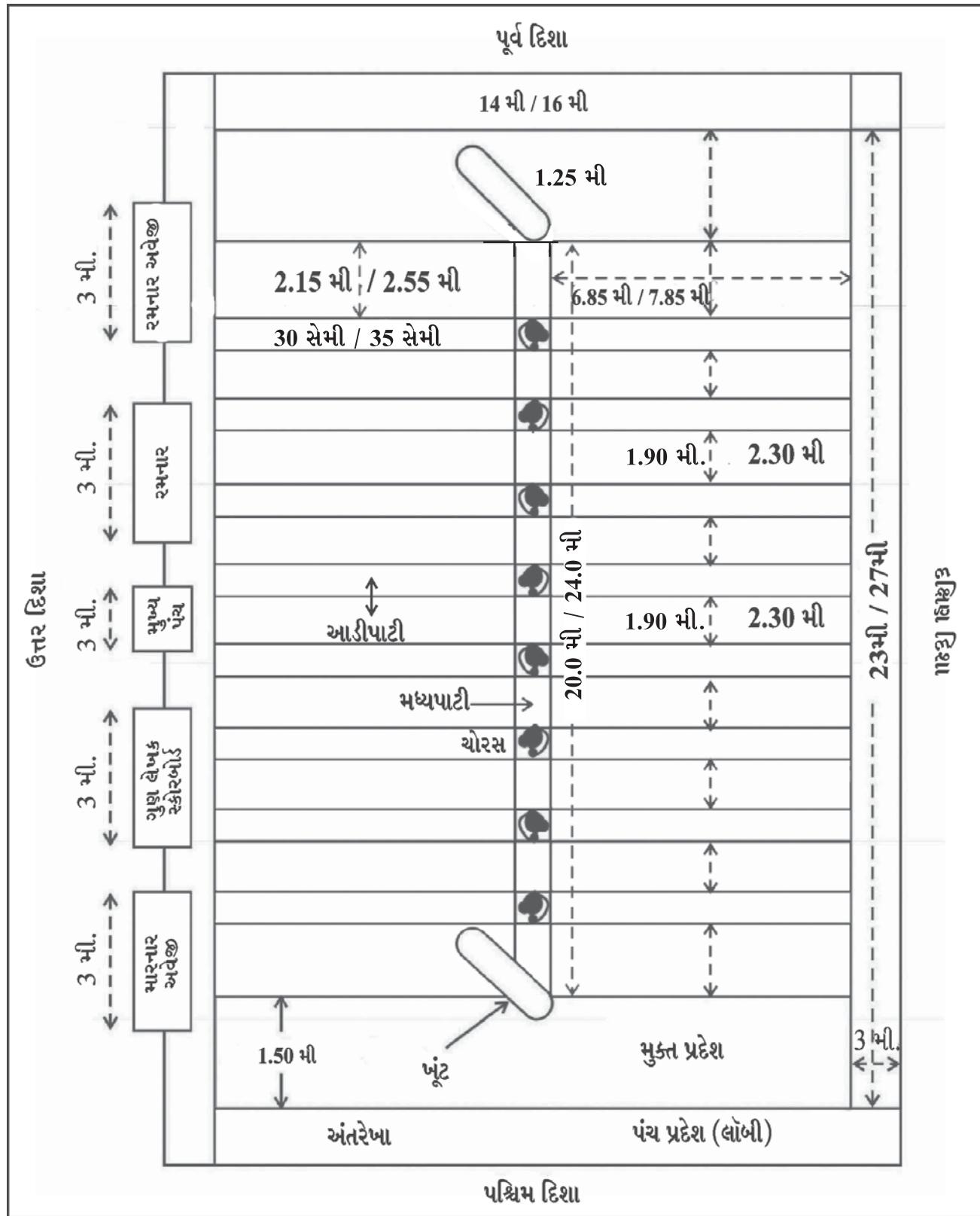
મુક્ત પ્રદેશ : ખૂંટથી અંતરેખાઓ વચ્ચેના બંને બાજુના પ્રદેશને મુક્ત પ્રદેશ કહેવામાં આવે છે. સિનિયર જુનિયર ખેલાડીઓ માટે $16 \text{ મીટર} \times 1.50 \text{ મીટર}$ સબ જુનિયર ખેલાડીઓ માટે $14 \text{ મીટર} \times 1.50 \text{ મીટર}$ માપ હોય છે.

રેખાની પહોળાઈ : મેદાનમાં દોરવામાં આવતી તમામ હદરેખાઓની પહોળાઈ 5 સેમીની હોય છે. આ માપ જે તે માપમાં સમાવી લેવામાં આવે છે. જ્યારે મધ્યસપાટી અને આડીપાટીઓની પહોળાઈ 3 સેમીની હોય છે.

ખોખોનું મેદાન

ખોખોનું મેદાન : સિનિયર ભાઈઓ અને બહેનો તથા જુનિયર ભાઈઓ અને બહેનો (ઉંમર 14 વર્ષથી ઉપર માટે)

(પહેલું માપ સબ જુનિયર ભાઈઓ અને બહેનો માટે)

6.1 મેદાન

રમત માટેના સાધનો

- (1) વિસલ (2) સ્ટોપવોય (3) દોરી-ચૂનો (4) ગુણપત્રક (5) માપપણી (6) સિંગલ લાઈન મશીન
 (7) ડબલ લાઈન મશીન (8) રનિંગ સ્કોર બોર્ડ (9) ખૂંટ (10) ખુરશી ટેબલ (11) પ્રાથમિક સારવાર પેટી

ગણવેશ

- (1) ચડી (2) ટી-શર્ટ.

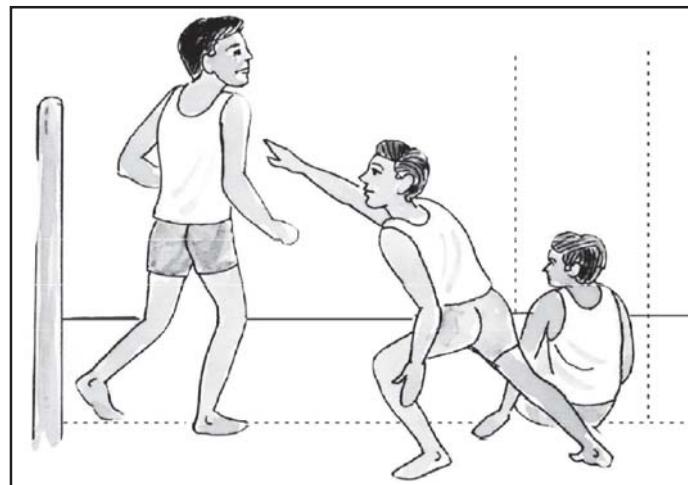
રમતના કૌશલ્ય

મારનાર પક્ષના કૌશલ્યો

- (1) ખો આપવી (2) જજમેન્ટ ખો (3) ઝૂક મારવી

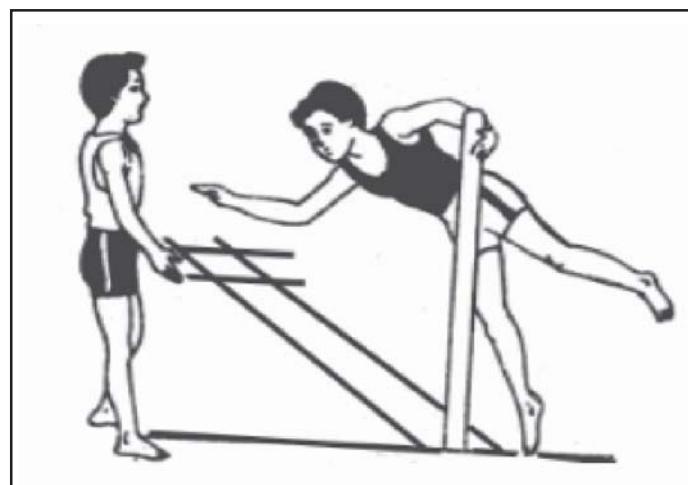
1. ખો આપવી : દાવ આપનાર ખેલાડીઓ બેઠેલા માર કરનાર ખેલાડીને પીઠ પાઇળ હાથ વડે અડકી અને ‘ખો’ શબ્દ મોટેથી બોલીને ‘ખો’ આપવાની હોય છે. આ કૌશલ્યોને ‘ખો આપવી’ કૌશલ્ય કહે છે.

2. જજમેન્ટ ખો : ખૂંટ નજીકની બારીએ રમનારને ખૂંટ છોડાવવા ચતુરાઈથી અપાતી ખોને ‘જજમેન્ટ ખો’ કહેવામાં આવે છે. આમાં પકડનાર ખેલાડી પોતાના શરીરની કિયા ગતિ કે હલનચલનથી એવી રીતે ખો આપે છે, કે રમનાર ખેલાડી ખૂંટ છોડી છે.

6.2 જજમેન્ટ ખો

3. ઝૂક મારવી : ખોખોની રમતમાં આ કૌશલ્ય ખૂબ જ ઉપયોગી છે. મારનાર ખેલાડી ઝડપથી ખૂંટ તરફ આવી ખૂંટની નજીક મધ્ય પાટીને સ્પર્શ ન થાય તે રીતે પગ મૂકી વિરુદ્ધ હાથે ખૂંટ પકડી શરીરને કમરમાંથી મધ્ય પાટીની બીજી બાજુ શરીરને લંબાવી તે બાજુના હાથને શક્ય તેટલો દૂર ફેલાવી રમાનારને અડકવાનો પ્રયત્ન કરે છે. આ કિયામાં શરીરને આંચકા ન આવે તે માટે ખૂંટ નજીકના પગની જાંધને ખૂંટ સાથે અટકાવી ધડને

6.3 ઝૂક મારવી

ખૂંટની અંદરથી બીજી બાજુએ લંબાવશે આ કૌશલ્યને ‘ઝૂક મારવી’ કૌશલ્ય કહેવામાં આવે છે. ગતિમેળ હોય તો જ આ કૌશલ્ય થઈ શકે છે સારી ટૂકડીના ઘણા ખેલાડીઓ તેનો ઉપયોગ કરે છે. આને ખૂંટમાં હાથ નાખવો પણ કહેવાય છે. ખૂંટની કિયા પૂરી કર્યા પછી ખૂંટ રેખા ઓળગવી જોઈએ.

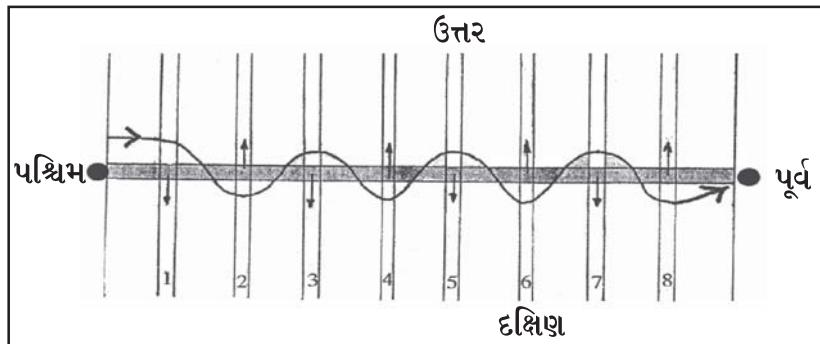
રમનાર માટેના કૌશલ્યો

(1) સિંગલ ચેઈન

1. સિંગલ ચેઈન : દાવ લેનાર બેઠેલા દરેક ખેલાડીની પીઠ પાછળથી પાછળ જોતા-જોતો સર્પિકારે એક ખૂંટથી બીજા ખૂંટ તરફ દોડે તેને 'સિંગલ ચેઈન' કહેવામાં આવે છે. આમાં દાવ લેનાર ખેલાડી

(2) ડબલ ચેઈન

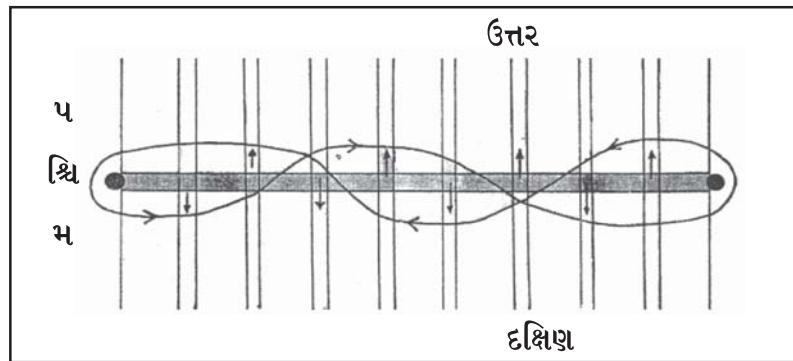
(3) રાઉન્ડ પ્લે (ગોળ રમત)

6.4 સિંગલ ચેઈન

પકડનાર ખેલાડી કરતા એક બારી આગળ રહે છે. રમનાર ખેલાડી મધ્ય પાટીથી સહેજ દૂર રહે છે. જેથી સામેની બાજુએથી મધ્ય પાટી ઉપરથી હાથ લંબાવીને પકડનાર ખેલાડી તેને માર કરી શકે નહીં.

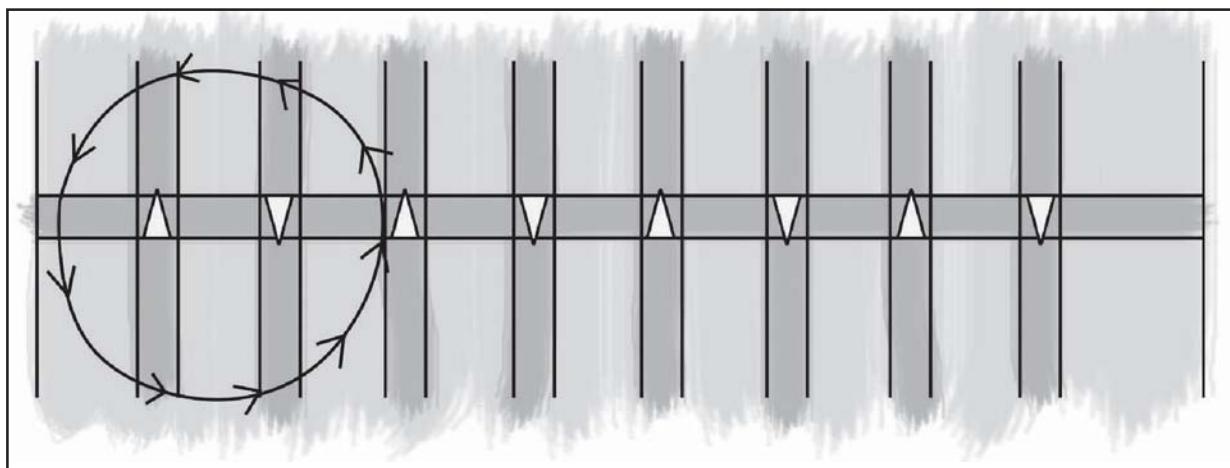
2. ડબલ ચેઈન : આ કૌશલ્યોમાં પણ રમનાર બેઠેલા ખેલાડીઓની પીઠ પાછળથી જ પસાર થવાનું હોય છે, અને પાછળની બારી ઉપર ખો આય્યા પણી જ રમનાર મધ્ય પાટી ઓળંગી બીજી બાજુ જવાનું હોય છે.

6.5 ડબલ ચેઈન

આ કૌશલ્યોમાં રમનાર ખેલાડી સૌ પ્રથમ ત્રીજા નંબરના ખેલાડીની પીઠ પાછળથી દોડતો-દોડતો ત્રીજા એટલે કે છઢા નંબરના ખેલાડીની પીઠ પાછળ થઈ છેલ્લા બે ખેલાડીને પસાર કરી ખૂંટ પર પહોંચે છે. ફરીથી ખૂંટ ફરીને ત્રીજા નંબર પર બેઠેલા ખેલાડીની પીઠ પાછળ થઈ બીજા ત્રણ ખેલાડીની પીઠ પાછળથી નીકળી છેલ્લા બે ખેલાડીને પસાર કરી ખૂંટ પર પહોંચે છે. ફરીથી ખૂંટ ફરીને ત્રીજા નંબર પર બેઠેલા ખેલાડીની પીઠ પાછળ થઈ બીજા ત્રણ ખેલાડીની પીઠ પાછળથી નીકળી છેલ્લા બે ખેલાડીને પસાર કરી ખૂંટ પર પહોંચે છે. આ કૌશલ્યોને 'ડબલ ચેઈન' કહેવામાં આવે છે. આ કૌશલ્યોમાં રમનાર ખેલાડી ત્રીજા ખેલાડીની પીઠ પાછળ રોકાતો આગળ તરફ જાય છે.

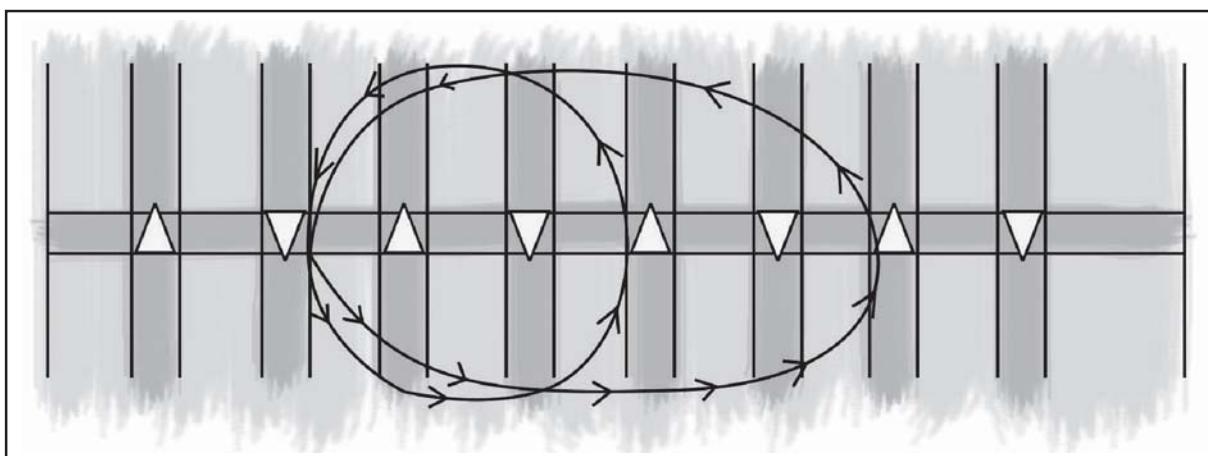
3. રાઉન્ડ પ્લે (ગોળ રમત) : આ કૌશલ્ય રમનાર ખેલાડી જ્યારે થાકે ત્યારે તેને વધુ રમત રમવામાં મદદ મળે છે. આ કૌશલ્યોમાં રમનાર ખેલાડી દૂર ઊભો હોય છે ત્યારે મારનાર ખેલાડીને ખો મળતા તે ઊભો થઈ સામેનાને માર કરવા માટે દોડશે. પણ તરત જ રમનાર ખેલાડી તોળુંગ કરી સામેની દિશામાં દોડી જાય છે. ભૂલેલો ખેલાડી ફરીથી ખો આપે છે. આ ખેલાડી ઊભો થઈ રમનારને માર કરવા જાય છે તે વખતે તે તોળુંગ કરે છે અને દોડી મૂળ જગ્યાએ આવી જાય છે ત્યારે તે ગોળની આકૃતિ પૂરી કરે છે. આથી આ કૌશલ્યને 'રાઉન્ડ પ્લે' (ગોળ રમત) કહે છે.

6.6 ગોમુક રમત

ગોમુક રમતના બે પ્રકાર છે : (1) નાનો ગોમુક (2) વિસ્તૃત ગોમુક.

- નાનો ગોમુક :** બે બારી છોડીને ત્રીજી બારીએ બેઠેલા ખેલાડી સામે ગોળાકૃતિએ જતો હોય છે. આવી ગોળાકૃતિ જે તે ખૂંટની નજીકની બારીએથી અથવા વચ્ચેની બારીએ બનાવી શકાય છે.
- વિસ્તૃત ગોમુક :** ગોમુક આકૃતિ ચાર બારી છોડીને પણ કરી શકાય છે. ચાર બારી છોડીને કરેલી ગોમુક આકૃતિ મોટી હોય છે અને તે બંને ખૂંટ વચ્ચે એક જ વખત બનાવી શકાય છે.

6.7 રાત્ન પ્લે

આ ગોમુક રમતી વખતે રમનાર ખેલાડી સામાન્ય રીતે પાછા પગે દોડવાની કિયા કરતો હોય છે અને તેની નજીર ખો લેનાર ખેલાડી તરફ રહેલી હોય છે.

રમતના નિયમો

- સિક્કા ઉછાળ કરી દાવ લેનાર અને દાવ આપનાર ટુકડી નક્કી કરવામાં આવશે.
- દાવ આપનાર ટુકડીના આઠ ખેલાડીઓ મધ્યપાટી ઉપર ચોરસમાં ઉલટસૂલટ દિશામાં મોં રાખીને બેઠક લેશે, જ્યારે નવમો ખેલાડી રમતની શરૂઆત કરવા ગમે તે એક ખૂંટ પાસે ઊભો રહેશે.
- દાવ લેનારના પક્ષના નાયક પોતાની ટુકડીના કયા ખેલાડીઓ કયા કમમાં દાવ લેવા મેદાનમાં જશે તેની યાદી પણ ગુણ લેખકને વારી શરૂ થતા પહેલા આપશે. પ્રથમ ગ્રંથ ખેલાડીઓ રમત શરૂ થાય તે પહેલા મેદાનમાં દાખલ થઈ પોતાની અનુકૂળ જગ્યાએ ઊભા રહેશે.

4. પ્રથમ વારીના ત્રણોય ખેલાડીઓ માર થયા પછી જ બીજા કમે દાવ લેનાર ગણ ખેલાડીઓ નિયત જગ્યાએથી મેદાનમાં પ્રવેશ કરશે. આખી રમતનો સમય પૂર્ણ થાય ત્યાં સુધી ગણના જૂથમાં ખેલાડીઓ રમવા માટે મેદાનમાં પ્રવેશ કરતા રહેશે.
5. દાવ લેનાર ખેલાડીઓએ સમયસર દાવ લેવા માટે મેદાનમાં દાખલ થવાનું રહેશે, તેમાં જો ઢીલ કરે અથવા પોતાની વારી ન હોવા છી તે રમવા માટે મેદાનમાં દાખલ થાય તો તેવો ખેલાડી કે ખેલાડીઓ માર થયેલા ગણાશે.
6. રમનાર ખેલાડી બેઠેલા (દાવ આપનાર) ખેલાડીઓને અડકી શકશે નહીં. જો કોઈ રમનાર ખેલાડી બેઠેલા ખેલાડીને અડકશે તો પંચ તેને તેમ ન કરવાની ચેતવણી આપશે, પરંતુ જો તે ફરીવાર આવી ભૂલ કરશે તો તેને બાદ જાહેર કરશે.
7. દાવ લેનાર મેદાનની હદ રેખા બહાર હશે તો તે માર થયેલ ગણાશે. દાવ લેનાર ખેલાડીનું શરીર હદ રેખા બહાર હોય પરંતુ પગનો સંપર્ક અંદર હોય તો તે મેદાનની હદ રેખામાં છે તેમ ગણાશે. પરંતુ તેનું શરીર અંદર અને પગનો સંપર્ક બહાર હશે તો તે મેદાન બહાર ગણાશે અને બાદ થયેલો ગણાશે.
8. દાવ આપનાર ખેલાડીનો પગ મધ્યપાટીમાં પડશે તે તેની ભૂલ ગણાશે. તેવી જ રીતે મધ્યપાટી પસાર કરી સામેના મેદાનમાં જઈ શકશે નહીં. આ માટે તેણો ખૂંટને ફરીને જવું પડશે.
9. પીછો કરનાર ખેલાડીને ભૂલ હશે ત્યારે તેને પંચ વિસલ વગાડી દાવ લેનારની વિચુદ્ધ દિશામાં જવાનો સંકેત કરશે. પીછો કરનારે તરત થોભી જઈ સૂચનાનો અમલ કરવો જોઈએ. પીછો કરનારે ખો આચ્ચા પછી તરત જ બેઠકમાં બેસી જવાનું રહેશે.
10. ખો મેળવનાર ખેલાડી જગ્યા પરથી ઊઠ્યા પછી પોતાની પાટીની જે બાજુની દિશા લે તે દિશામાં તેણે જવાનું રહેશે. તે દિશા બદલી શકાશે નહીં.
11. પીછો કરનાર ખેલાડી નિયમભંગ કર્યા વગર દાવ લેનારને હાથ વડે અડકે તો તે ખેલાડી માર (આઉટ) ગણાશે.
12. કોઈ ભૂલના અનુસંધાનમાં કોઈ દાવ લેનાર ખેલાડીને બાદ કરવામાં આવે અથવા રમનારને માર કર્યાની સાથે તરત જ મારનારથી કોઈ પ્રકારની ભૂલ કરવામાં આવશે તો રમનાર ખેલાડી નોટ આઉટ ગણાશે.
13. દાવ લેનાર ટુકડીના જેટલા ખેલાડીઓને દાવ આપનાર ટુકડી માર કરશે તેટલા ગુણ દાવ આપનાર ટુકડીને મળશે. બંને દાવને અંતે જ ટુકડીના ગુણ વધારે હશે તે ટુકડી વિજેતા ગણાશે.

કસરતો :

1. જોગિંગ-રનિંગ-જોગિંગ
2. ઝડપથી દોડવું - અટકવું
3. દોરડા કૂદ
4. દેડકા કૂદ

5. હાઈ ની એક્શન

6. બેઠક

રમતો

1. બેઠી ખો

2. ઊભી ખો

3. ચલક ચલાણું

પ્રાયોગિક મૂલ્યાંકન

1. ખો આપવી કૌશલ્યનું નિર્દર્શન બતાવો.
2. જજમેન્ટ ખો કૌશલ્ય કરી બતાવો.
3. દૂક મારવી કૌશલ્યની કિયા કરી બતાવો.
4. સિંગલ ચેઇન કૌશલ્ય કરી બતાવો.
5. ડબલ ચેઇન કૌશલ્યનું નિર્દર્શન બતાવો.
6. ગોળ રમત કૌશલ્યની કિયા કરી બતાવો.

શિક્ષક માટે સૂચના

- રમત દરમિયાન શિક્ષકની સૂચનાઓનું વિદ્યાર્થીઓ યોગ્ય પાલન કરે તેનો આગ્રહ રાખવો.
- રમતમાં શિક્ષકે વિસલનો યોગ્ય ઉપયોગ કરવો.

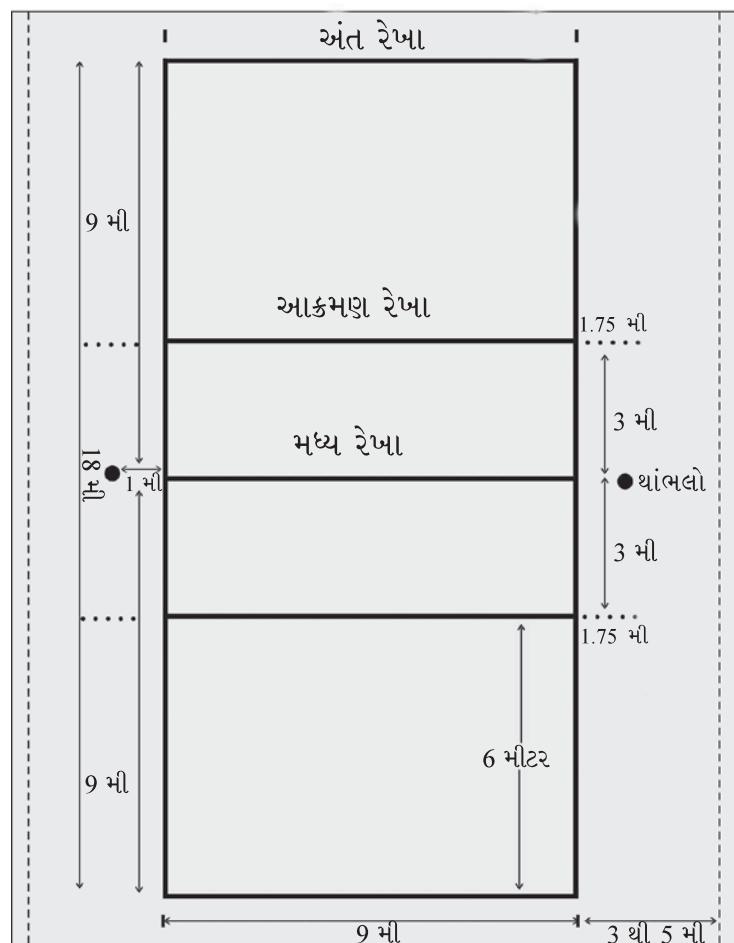

પ્રસ્તાવના

વોલીબોલ એ એક આંતરરાષ્ટ્રીય રમત છે. જે ખુલ્લા મેદાનમાં તેમજ જિમ્નેઝિયમ હોલની અંદર (ઇન્ડોર) એમ બંને સ્થાને રમી શકાય છે. વોલીબોલ રમતની શરૂઆત ઈ.સ. 1895માં થઈ. જેનું શ્રેય અમેરિકાના પ્રો. વિલિયમ જી. મોર્ગનને ફાળે જાયે છે. ભારતમાં વોલીબોલ રમતની શરૂઆત કરવાનું શ્રેય ચેન્નાઈ (મદ્રાસ)ની વાય.એમ.સી.એ. સંસ્થાને ફાળે જાય છે. ઈ.સ. 1950માં રાષ્ટ્રીય વોલીબોલ ફેડરેશનની સ્થાપના કરવામાં આવી.

વોલીબોલની રમત ખૂબ જ ઓછી જગ્યામાં, ઓછા સાધનો વડે રમી શકાય છે. આ ઉપરાંત તે ઓછી ખર્ચાળ છે. ગુજરાતમાં વોલીબોલની રમત ભાઈઓ તેમજ બહેનોમાં ખૂબ જ લોકપ્રિય છે અને ઘણી સ્પર્ધાઓ યોજવામાં આવે છે.

મેદાન

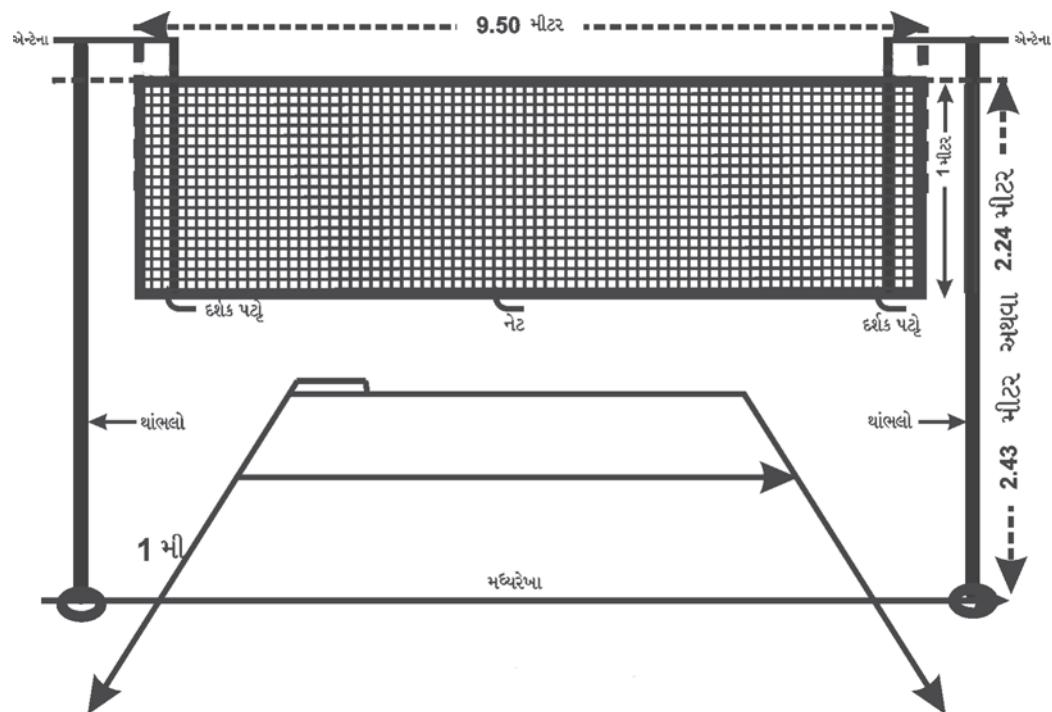
7.1 મેદાન

મેદાનનો પરિચય :

- વોલીબોલ રમતના મેદાનની લંબાઈ 18 મીટર અને પહોળાઈ 9 મીટર હોય છે. 7 મીટર જેટલી ઊંચાઈ સુધી ઉપરની બાજુ ખુલ્લી હોવી જોઈએ.

- મેદાનની રેખાઓ 5 સેમી પહોળી અને તે મેદાનના ભાગરૂપે હોય છે.
- મેદાનની મધ્યમાં નેટ નીચે 5 સેમી પહોળી, મેદાનના બે સરખા ભાગ કરતી રેખાને મધ્યરેખા કહે છે.
- મધ્ય રેખાથી બંને બાજુ 3 મીટર દૂર, 5 સેમી પહોળી દોરેલી રેખાઓ આકમણ રેખાઓ કહેવાય છે. આકમણ રેખાને બહારની બંને બાજુ 1.75 મીટર તૂટક રેખાઓ દ્વારા લંબાવવામાં આવે છે.
- અંતરેખાથી 20 સેમી દૂર બાજુ રેખાઓને 15 સેમી સુધી લંબાવવામાં આવે છે. અંત રેખા અને લંબાવેલી રેખાઓ વચ્ચેનો પ્રદેશ સર્વિસ પ્રદેશ કહેવાય છે.
- સાધનો :

 1. થાંભલા : નેટને બાંધવા માટે થાંભલા મધ્યરેખાની સીધમાં બાજુરેખાથી 1 મીટર દૂર લગાવવામાં આવે છે. જે જમીનથી 2.55 મીટર ઊંચાઈના ગોળ અને લીસા હોય છે.
 2. નેટ : 9.50 મીટર લાંબી અને 1 મીટર પહોળી, 10 સેમીના ચોરસ ખાનાવાળી નેટ હોય છે.

7.2 વોલીબોલ નેટ અને થાંભલા

3. દર્શકપટ્ટા : નેટ ઉપર બંને બાજુ રેખા અને મધ્યરેખાને કાટખૂણે દર્શકપટ્ટાઓ રાખવામાં આવે છે. તે સફેદ રંગના હોય છે. દર્શક પટ્ટા 1 મીટર લાંબા અને 5 સેમી પહોળા હોય છે.
4. એન્ટેના : 1.80 મીટર લાંબી અને 10 મિલીમીટરના વ્યાસવાળી ગોળ ફાઈબર ગલાસ અથવા તેના જેવા પદાર્થની બનાવટવાળી હોય છે. એન્ટેના દર્શકપટ્ટાની બહારની ધાર પર નેટ ઉપર બંને છેઠે એકબીજાની વિરુદ્ધ બાજુએ એવી રીતે લગાડવામાં આવે છે કે જેથી 80 સેમી એન્ટેના નેટની ઉપર રહે. એન્ટેના દસ-દસ સેમીના અંતરે લાલ અને સફેદ રંગથી રંગવામાં આવે છે. અથવા બે બિન્ન રંગથી રંગવામાં આવે છે.
5. નેટની ઊંચાઈ : પુરુષ ખેલાડીઓ માટે નેટની ઊંચાઈ 2.43 મીટર અને મહિલા ખેલાડીઓ માટે 2.24 મીટર હોય છે.

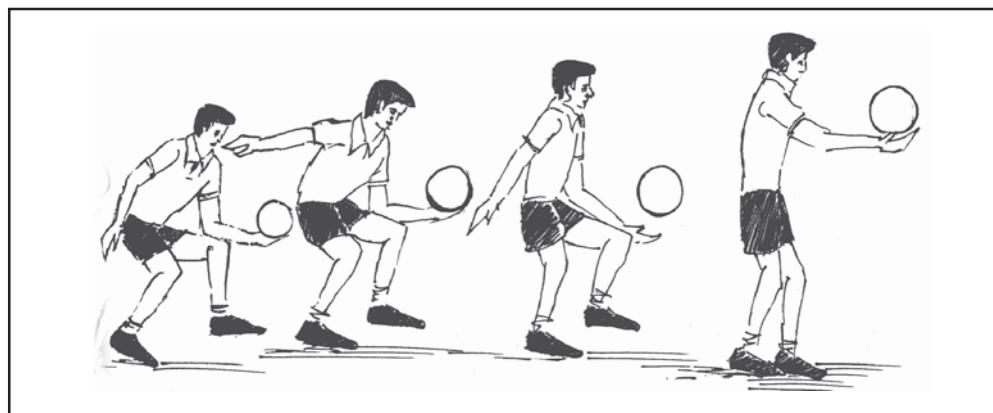
6. દડો : દડો નરમ સિન્થેટિકની બનાવટવાળો હોય છે. વોલીબોલની રમતમાં 4 નંબરના દડાનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે. જેનું વજન 260 થી 280 ગ્રામ હોય છે. અને તેનો ઘરાવો 65 થી 67 સેમી હોય છે.

7. કાર્ડઝ : યલો, રેડ

કૌશલ્યો

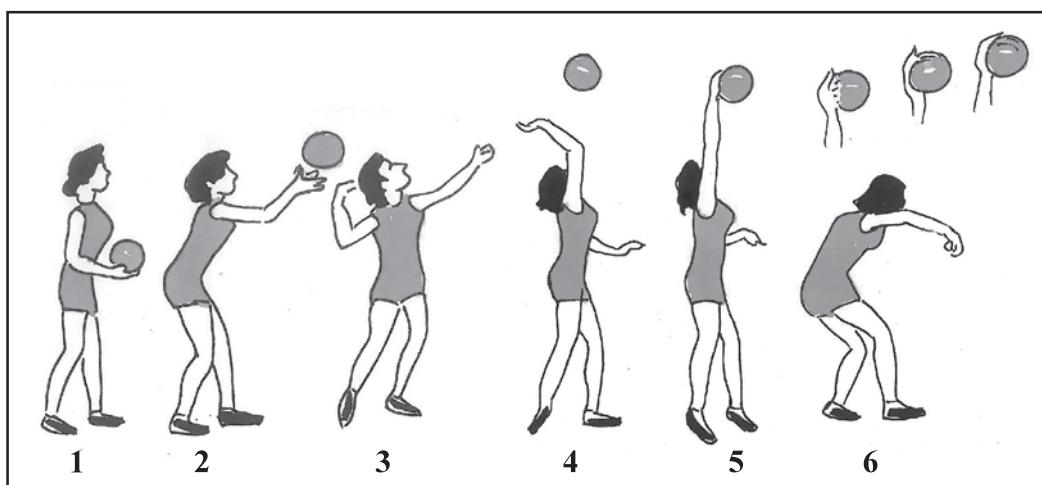
1. સર્વિસ : દડાને અંતરેખા બહારથી એક હાથ વડે ફટકારી નેટ ઉપરથી સામેના મેદાનમાં મોકલી રમત શરૂ કરવાના કૌશલ્યને સર્વિસ કહેવામાં આવે છે. સર્વિસના પ્રકારો નીચે મુજબ છે.

(i) સાઢી સર્વિસ : જમણા હાથે સર્વિસ કરનાર ખેલાડી ડાબો પગ આગળ અને જમણો પગ પાછળ મૂકી, ડાબા હાથથી દડાને કમર આગળ ઊંચે ઉછાળે છે અને તરત જ જમણા હાથને પાછળથી આગળ તરફ ઝોલો આપતાં હથેળીના ઉપરના ભાગ વડે દડાને ફટકારી સામેના મેદાનમાં મોકલે છે.

7.3 સાઢી સર્વિસ

(ii) ટેનિસ સર્વિસ : જમણા હાથે સર્વિસ કરનાર ખેલાડી ડાબો પગ આગળ અને જમણો પગ પાછળ મૂકી, ડાબા હાથ વડે દડાને માથા કરતાં વધારે ઊંચાઈએ ઉછાળી જમણા હાથને અડધોવાળીને માથા ઉપરથી પાછળ લઈ જશે, ત્યારબાદ દડો નીચે આવતાં જમણા હાથને આગળ લાવી ખુલ્લી હથેળીથી દડાને ફટકારી સામેના મેદાનમાં મોકલે છે. દડાને ફટકારતી વખતે જેલાડીએ બંને પગના પંજા પર ઊંચા થવું.

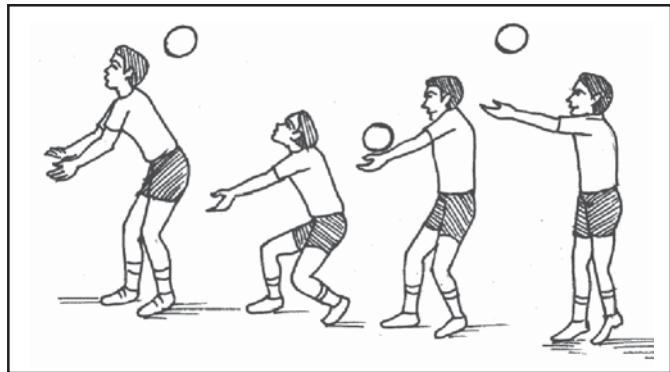
7.4 ટેનિસ સર્વિસ

2. પાસિંગ : સામેના મેદાનમાંથી આવેલો દડો પોતાના ખેલાડી પાસે મોકલવા કે સામેના મેદાનમાં મોકલવા માટે ખેલાડી દડાને બંને હાથ વડે રમી પસાર કરે, તેને પાસિંગ કહેવામાં આવે છે. પાસિંગના પ્રકારો નીચે મુજબ છે.

- (i) અન્ડરહેન્ડ પાસ : રમત દરમિયાન સામેથી આવતો દરો કમર જેટલી ઊંચાઈએ અથવા તેનાથી નીચે આવતો હોય ત્યારે આ પ્રકારના પાસનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે.

ખેલાડી આ પ્રકારે દડાને પાસ કરવા માટે એક પગ આગળ અને બીજો પગ પાછળ, બંને પગ ધૂંટણમાંથી સહેજ વાળેલા રાખશે અથવા બંને પગ વચ્ચે સપ્રમાણ અંતર રાખી ખુલ્લા રાખશે, ડાબા હાથની મુડીવાળી તેના ઉપર જમણા હાથની હથેળી ભૂકશે અને બંને હાથને કોણીમાંથી બને તેટલા નજીક અને સીધા રાખશે. દરો આવતો હોય તે બાજુ હાથને લઈ જશે અને

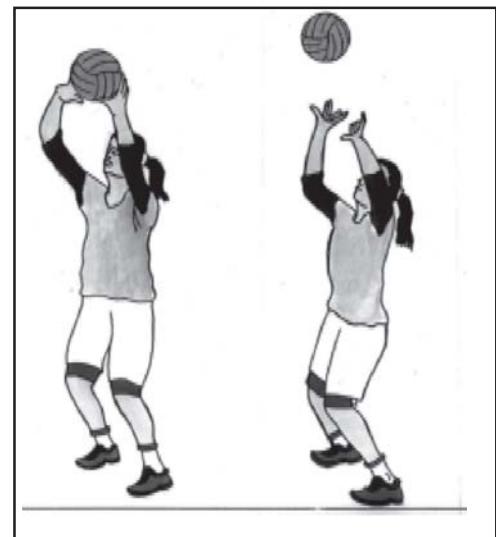
કાંડાથી કોણી સુધીના ઉપરના બંને હાથના ભાગથી દડાને ફટકારી પોતાના ખેલાડી પાસે કે સામેના મેદાનમાં પસાર કરે છે.

7.5 અન્ડર હેન્ડ પાસ

- (iii) ઓવરહેડ પાસ : દરો માથા ઉપરની ઊંચાઈએ અથવા તેથી વધારે ઊંચાઈથી આવતો હોય ત્યારે આ પ્રકારના પાસનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે.

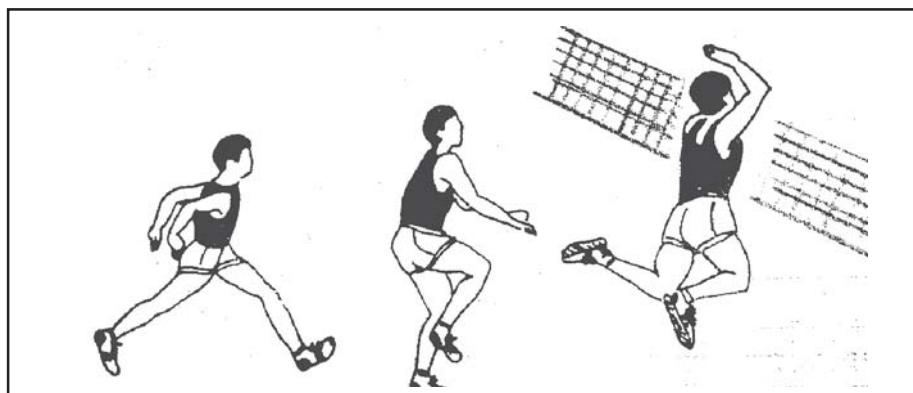
ખેલાડી આ પ્રકારે દડાને પાસ કરવા માટે બંને પગ વચ્ચે સમપ્રમાણ અંતર રાખી ખુલ્લા રાખશે અને બંને પગને ધૂંટણમાંથી વાળી કમરને સીધી રાખશે. હાથના અંગૂઠા શરીર તરફ અને આંગળીઓ બાજુ પર રાખવામાં આવે છે. બંને હથેળીઓ કરતાં આંગળીઓ વચ્ચેનું અંતર વધારે હોય છે. દરો કપાળ નજીક આવે ત્યારે બંને હાથની આંગળીઓના પહેલાં ટેરવા વડે રમી, દડાને પોતાના ખેલાડી પાસે કે સામેના મેદાનમાં પસાર કરશે.

7.6 ઓવરહેડ પાસ

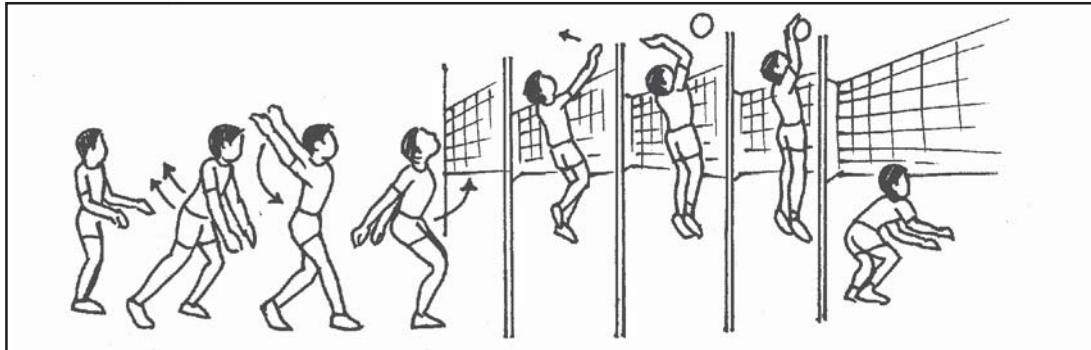
3. સ્મેશિંગ : લિફ્ટટરે સેટ કરેલા દડાને, કૂદીને નેટ ઉપરથી સામેના મેદાનમાં એક હાથ વડે ફટકારવાના કૌશલ્યને સ્મેશિંગ કરે છે. સ્મેશિંગ માટે ખેલાડી બે પ્રકારે ઠેક લે છે.

- (i) વન લેગ ટેઇક ઓફ : સેટરે સેટ કરેલા દડાને ફટકારવા માટે ખેલાડી દોડતો આવી, એક પગે ઠેક લઈ, શરીરને કમાન આકાર (આર્ચ) બનાવી, મજબૂત હાથને પાછળથી આગળ લાવી બળપૂર્વક ફટકારી સામેના મેદાનમાં મોકલે છે.

7.7 સ્મેશિંગ : વન લેગ ટેઇક ઓફ

- (ii) ટુ લેગ ટેઇક ઓફ : સેટરે સેટ કરેલા દડાને ફટકારવા માટે ખેલાડી દોડતો આવી, બંને પગ ભેગા કરી, બંને પગે ઠેક લઈ, શરીરને કમાન આકાર (આર્ચ) બનાવી, મજબૂત હાથને પાછળથી આગળ લાવી બળપૂર્વક ફટકારી સામેના મેદાનમાં મોકલે છે.

7.8 સ્મેશિંગ : ટુ લેગ ટેઇક ઓફ

રમતના નિયમો

- પ્રત્યેક ટુકડીમાં કુલ 12 ખેલાડીઓ હોય છે. જે પૈકી 6 રમનાર અને 6 અવેજી ખેલાડીઓ હોય છે.
- રમતની શરૂઆત સિક્કા ઉછાળથી થાય છે.
- રાષ્ટ્રીય, આંતરરાષ્ટ્રીય કક્ષાએ વોલીબોલની રમત બેસ્ટ ઓફ ફાઇવ (પાંચ સેટ)ની અને સામાન્ય ટુર્નામેન્ટમાં બેસ્ટ ઓફ શ્રી (ત્રણ સેટ)થી રમતા હોય છે. પાંચ સેટમાં ત્રણ સેટ જીતનાર અને ત્રણ સેટની રમતમાં બે સેટ જીતનારને વિજેતા જાહેર કરાય છે.
- દરેક સેટ પૂર્ણ થયા બાદ મેદાનની ફેરબદલી થાય છે. તેમજ નિર્ણાયક સેટ વખતે 8 ગુણ મેદાનની ફેરબદલી કરવામાં આવે છે.
- દરેક સેટ 25 ગુણનો હોય છે. પ્રથમ 25 ગુણ પ્રાપ્ત કરનાર ટીમ સેટ જીતી ગણાશે, પરંતુ બંને ટીમના 24-24 સરખા ગુણ થાય તો 2 (બે) ગુણનો તફાવત ન થાય ત્યાં સુધી રમત ચાલુ રહેશે. દા.ત. 26-24, 27-25 વગેરે.
- બંને ટીમો બે-બે મેચ જીતે તો પાંચમો સેટ નિર્ણાયક સેટ ગણાય છે. જે 15 ગુણનો હોય છે.
- સર્વિસ કરવા માટેની વિસલ વાગે પછી 8 સેકન્ડમાં ખેલાડીએ સર્વિસ કરવાની રહેશે.
- દરેક ટીમ વધારેમાં વધારે ત્રણ વખત (બ્લોકિંગ સિવાય) દડાને રમી પોતાના મેદાનમાંથી નેટ ઉપરથી સામેના મેદાનમાં મોકલવાનો રહેશે.
- કોઈપણ ખેલાડી દડાને સતત બે વખત રમી શકશે નહીં, પરંતુ બ્લોકિંગ કરનાર ખેલાડી બ્લોકિંગ કર્યા બાદ તરત જ દડાને રમી શકશે.
- દરેક ટીમ એક સેટ દરમિયાન વધુમાં વધુ 6 અવેજીકરણ કરી શકે છે. અવેજીકરણ એક સાથે અથવા અલગ-અલગ સમયે કરી શકાય છે.
- એક સેટમાં દરેક ટુકડીને બે ટાઇમ આઉટ આપવામાં આવે છે. જે 30 સેકન્ડનો હોય છે.
- જો દાઢો એન્ટેના અથવા તેની બહાર નેટને અડકે તો ભૂલ ગણાશે.
- બંને ટીમોના ખેલાડીઓ એકી સાથે નેટને અડકીને ભૂલ કરે તો જે ટીમે સર્વિસ કરી હશે તે ટીમને ફરી સર્વિસ આપવામાં આવશે. પરંતુ કોઈ પણ ટીમને ગુણ મળશે નહીં.

14. સર્વિસ કરનાર દડાને ફટકારે તે વખતે બંને ટીમના બેલાડીઓ પોતાના મેદાનમાં રોટેશન કમ પ્રમાણે ઊભા રહેલા હોવાં જોઈએ.
15. વોલીબોલની રમતમાં ‘ખાસ રક્ષક બેલાડી’ લિબેરો તરીકે ઓળખાય છે. જે બ્લોકિંગ, સ્મેશિંગ કે સર્વિસ કરી શકતો નથી. તેનો ગણવેશ ટીમના બધા બેલાડીઓ કરતા અલગ રંગનો હોય છે.
 - મેચ શરૂ થતાં પહેલાં લિબેરો બેલાડીની નોંધણી ગુણપત્રકમાં કરવી જોઈએ.
 - દડો મૃત હોય ત્યારે પાછળની હરોળના પોતાની ટુકડીના કોઈપણ બેલાડીની જગ્યાએ રમતમાં આવી શકે છે.
 - ફેરબદલીની મર્યાદા હોતી નથી. પરંતુ એક રેલી પછી ફેરબદલ થઈ શકે છે.
16. બેલાડીની કોઈપણ પ્રકારની ગેરવર્તણૂક બદલ શિક્ષા કરવામાં આવશે. પ્રથમ વખત બેલાડીને ચેતવણી આપવામાં આવશે.
17. આકમક વર્તન તેમજ હુમલો કરનાર બેલાડીને તુરત જ રમતમાંથી બાકાત કરવામાં આવશે અને બાકીની મેચ રમી શકશે નહીં.
18. મુખ્યપંચ જરૂરિયાત પ્રમાણે અલગ-અલગ રંગના કાર્ડ્ઝ બતાવી બેલાડીઓને સૂચના પ્રદાન કરે છે.
 - ધલો કાર્ડ (પીળા રંગનું) : ટાક્સિ/ચેતવણી
 - રેડ કાર્ડ (લાલ રંગનું) : રમત પૂરતી અથવા સમગ્ર સ્પર્ધા માટે બાકાત.

ઉપયોગી રમતો

- સાદી સર્વિસ સ્પર્ધા
- ટેનિસ સર્વિસ સ્પર્ધા
- વર્તુળ અન્ડર હેન્ડ પાસ
- વર્તુળ ઓવરહેડ પાસ
- સ્મેશિંગ-નિશાન ટાક
- કૂદકા દોડ રિલે
- લંગડી રિલે

પ્રાયોગિક મૂલ્યાંકન

1. સાદી સર્વિસ કૌશલ્યનો નમૂનો આપો.
2. ટેનિસ સર્વિસ કૌશલ્યની કિયા કરી બતાવો.
3. અન્ડર હેન્ડ પાસ કૌશલ્યનો નમૂનો આપો.
4. ઓવરહેડ પાસ કૌશલ્યની કિયા કરી બતાવો.
5. ટુ લેગ ટેઇક ઓફ સ્મેશિંગની કિયા કરો.

શિક્ષક માટે સૂચના

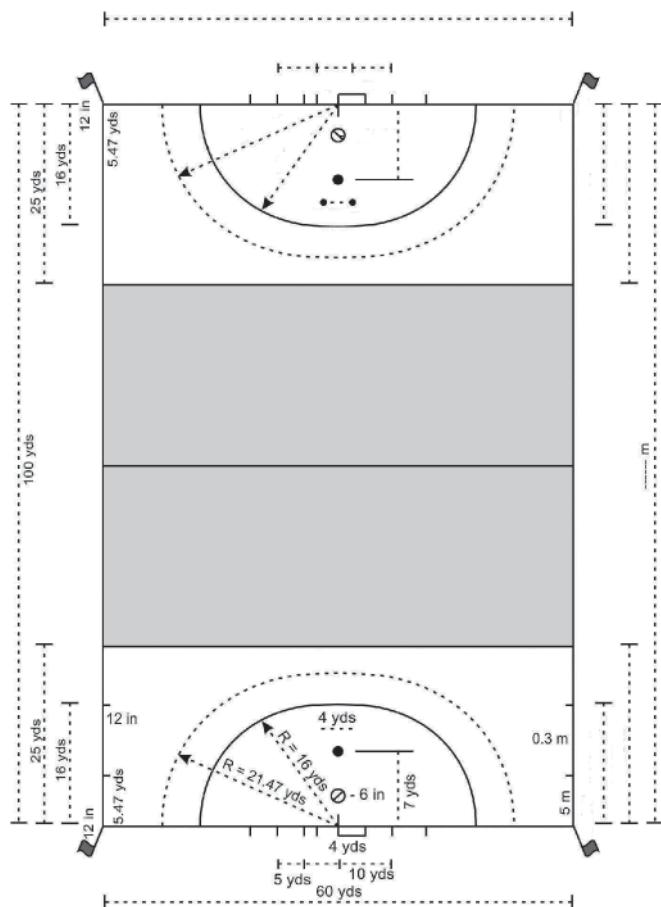
- વિદ્યાર્થીઓને મેદાનની માહિતી આપી, મેદાનનું અંકન કરાવવું.
- વોલીબોલ રમતના કૌશલ્યોનો મહાવરો કરાવવો.
- મૈત્રી મુકાબલાઓનું આયોજન કરવું.
- રમતના નિયમોની જાણકારી આપવી.

પ્રસ્તાવના

હોકીની રમત ક્યારે શરૂ થઈ તે અંગે કોઈ ચોક્કસ પુરાવા મળતા નથી. પર્શીયામાં વાંકી લાકડી અને દાની રમત પ્રચલિત હતી. આપણા દેશમાં ભાજાભારત કણમાં આ રમત ગેરી દા સ્વરૂપે જાણીતી હતી. આધુનિક હોકીની શરૂઆત 19મી સદીમાં ઈંગ્લેન્ડમાં થઈ. હોકીની રમત ભારતમાં લોકપ્રિય રમત છે.

મેદાન

8.1 મેદાન

નોંધ : આંતરરાષ્ટ્રીય કક્ષાએ હોકીના મેદાનનું માપ યાઈમાં દર્શાવવામાં આવે છે.

સાધનો :

1. હોકી સ્ટિક : લંબાઈ 75 થી 93 સેમી, હોકીની ડાખી તરફની બાજુ સપાટ.

વજન : 12 ઔંસથી આધું નહીં અને 28 ઔંસથી વધારે ન હોવું જોઈએ.

2. દઢો : ફાઈબર કોટેડ, રંગ - સફેદ, વજન - 156 થી 163 ગ્રામ.

3. ગોલ પોસ્ટ : બે.

4. ગણવેશ :

ગોલકીપર : પગના પેડ અને હાથમાં ગલોવ્ઝ. છાતીના રક્ષણ માટે ચેસ્ટગાર્ડ પહેરે છે. ચડી, ટી શર્ટ, બૂટ મોજાં પહેરે છે.

અન્ય ખેલાડીઓ : ચહી, ટીશર્ટ, બૂટ મોજાં પગના હાડકાના રક્ષણ માટે મોજામાં પેડ રાખી શકે.

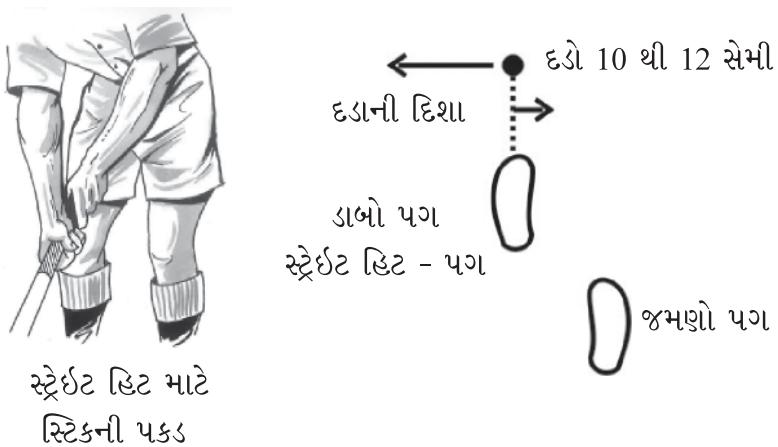
ખેલાડીઓ :

દરેક ટુકડીમાં 11 ખેલાડીથી વધારે ન હોય તેટલા ખેલાડી હોય છે. તેમાંથી એક ખેલાડી ગોલકીપર તરીકેની ફરજ બજાવે છે. પાંચ વધારાના અવેજી ખેલાડી હોય છે.

સમય : 35-35 મિનિટના બે અર્ધ સમય. વિરામનો સમય 5 મિનિટ.

કૌશલ્યો

1. હિટિંગ (સ્ટ્રેઇટ હીટ) : આ પ્રકારના ફટકામાં સ્ટિકને ડાબા હાથના ઉપરના છેદેથી 4 ઈંચથી 5 ઈંચ નીચે અને જમણા હાથે ડાબા હાથની નીચે મજબૂત પકડવામાં આવે છે. સ્ટિકનો સપાટ ભાગ ડાબી બાજુ રહે તે રીતે મજબૂત પકડ લેવી. દરો ખેલાડીની આગળ 12 થી 18 ઈંચ દૂર રાખવામાં આવે છે. જે દિશામાં દરો મોકલવાનો હોય તે દિશા તરફ ડાબા પગનો પંજો રાખી ખેલાડી સ્થિતિ લે છે. આ સ્થિતિમાં શરીરનું વજન બંને પગ ઉપર હોય છે. ફટકારવાની કિયા વખતે સ્ટિકને પાછળ ખભાથી ઉપર ન જાય તે રીતે પાછળનો ઝોલો આપી બંને હાથે સ્ટિકને મજબૂત પકડી, આગળ દડા તરફ ઝોલો આપવામાં આવે છે. દડાને સ્ટિકનો સપાટ વળાંક વાળો ભાગ અથડાય તે રીતે ફટકો મારવામાં આવે છે. ફટકો વાગ્યા પછી સ્ટિક ખભાની ઉપર ન જાય તેમ જતા દડા તરફ લંબાવવામાં આવે છે. અને સમતોલન જાળવવા જમણો પગ આગળ લાવવામાં આવે છે.

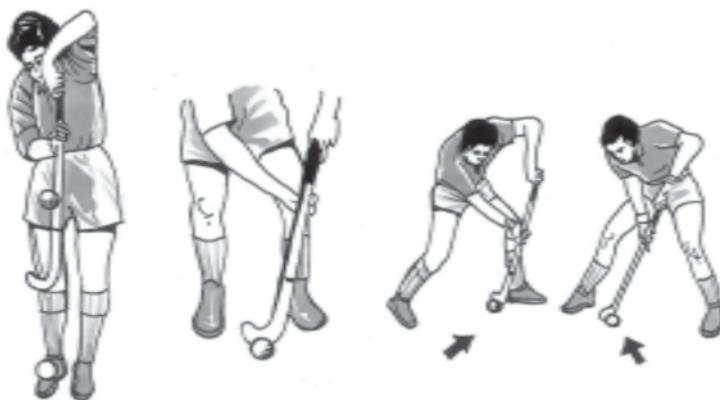

8.2 : હિટિંગ (સ્ટ્રેઇટ હીટ)

2. સ્ટોપિંગ : સામેથી આવતા દડાને રોકવા માટે ડાબા હાથ વડે સ્ટિકને ઉપરના છેદે પકડવી અને જમણા હાથે સ્ટિકને મધ્યમાંથી પકડવી સ્ટિકનો સપાટ ભાગ આગળ સામેની બાજુએથી આવતા દડા તરફ રાખવો. શરીરનું વજન બંને પગ ઉપર સરખું રહે તેમ, પગને કુદરતી રીતે ખુલ્લા રાખવા. શરીર કમરમાંથી આગળની તરફ ઝુકેલું. ડાબા હાથની કોણી દડા તરફ રહે તે રીતે, જમણો ઘૂંઠણ વચ્ચે સહેજ આગળ તરફ રાખવો. નજર સામેથી આવતા દડા ઉપર રાખવી. દરો નજીક આવે ત્યારે બંને પગના પંજા આગળ, સ્ટિકનો સપાટ ભાગ દડા તરફ રહે અને સ્ટિક ઉપરથી આગળ તરફથી સહેજ ઝુકેલી રહે તે રીતે સ્ટિકના સપાટ ભાગ વડે દડાને રોકવો. જેવો દરો સ્ટિકને સ્પર્શ કરે કે તરત જ જમણા હાથ વડે સ્ટિકને સહેજ પાછળ તરફ ખેંચવી, જેથી દરો સ્ટિકને અથડાઈને નજીક જ અટકી જાય.

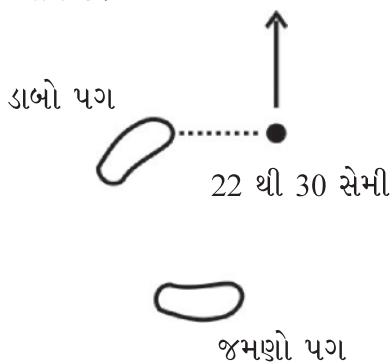
જમણી બાજુ દડાને અટકાવવા માટે જમણા પગને જમણી બાજુએ મૂકી તેની આગળ સ્ટિકનો વળાંકવાનો ભાગ જમીન ઉપર અડકે અને સપાટ ભાગ દડા તરફ રહે તે રીતે ગોઠવો. શરીરનું વજન જમણા પગ ઉપર રહેશે. સ્ટિકને ઉપરથી સહેજ આગળ તરફ નમેલી રાખો. જેથી દડો ઉછળી ન જાય.

ડાબી બાજુએ દડાને અટકાવવા માટે ડાબા પગની બાજુએ જમણા પગની સીધમાં 10 થી 12 ઈંચ બાજુએ મૂકો. સ્ટિકને ડાબા હાથના ઉપરના ભાગથી 4 ઈંચ નીચે પકડવામાં આવે છે અને જમણા હાથથી લગભગ મધ્યમાં પકડવામાં આવે છે. આવતા દડાની સામે સ્ટિકનો સપાટ ભાગ રહે તે રીતે સ્ટિકને ગોઠવી દડાને અટકાવો. જમણો હાથ સીધો અને ડાબો હાથ કોણીમાંથી વાળેલો રહેશે. શરીરનું વજન ડાબા પગ ઉપર રહે છે.

8.3 : સ્ટોપિંગ

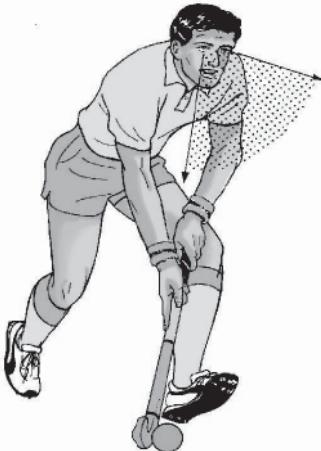
3. પુશિંગ (સ્ટ્રેઇટ પુશ) : આ કૌશલ્યમાં ડાબા હાથની પકડ સ્ટિકના ઉપરના ભાગ પર અને જમણા હાથની પકડ લગભગ સ્ટિકના વચ્ચેના ભાગ ઉપર મજબૂત રાખવામાં આવે છે. જે તરફ દડાને ધકેલવાનો હોય તે તરફ પંઝો રહે તે રીતે ડાબો પગ આગળ મૂકવો. જમણો પગ ડાબા પગની પાછળ આશરે દોઢથી બે ફૂટ જેટલો દૂર, બંને પગ એકબીજાને 45 અંશને ખૂણો રહે તે પ્રમાણે મૂકવો. શરીર સહેજ ઝૂકેલું, નજર દડા તરફ રાખવી સ્ટિક દડાને અડકેલી હોય તે સ્થિતિમાં જમણા હાથની તાકાત વડે દડાને જરૂરી દિશામાં ધકેલવામાં આવે છે.

સ્ટ્રેઇટ પુશ-સ્ટિકની પકડ અને શરીરની સ્થિતિ

8.4 પુશિંગ (સ્ટ્રેઇટ પુશ)

4. રોલિંગ : જ્યારે સામાં પક્ષના ખેલાડી આજુબાજુ કે સામે ઉભા ન હોય ત્યારે હોકી વડે દડાને ગબડાવતા ઝડપથી આગળ વધવાની કિયાને રોલિંગ કહે છે.

8.5 રોલિંગ

રમતના નિયમો

- હોકી સ્ટિકના ચપટા ભાગથી જ દડાને રમી શકાશે.
- જ્યારે પાંચ મીટરની નજીકમાં અન્ય કોઈ ખેલાડી હોય ત્યારે દડાને ભયજનક રીતે ફટકો મારીને કે અન્યને ઈજા થાય તે રીતે રમી શકશે નહિએ.
- ગોલકીપર સિવાયનો અન્ય કોઈપણ ખેલાડી દડાને હોકી સ્ટિક સિવાય રોકી કે રમી શકશે નહિએ. માત્ર ગોલકીપર પોતાના શૂટિંગ સર્કલમાં દડાને શરીરના કોઈપણ ભાગ વડે રોકી શકે તેમજ લાત મારી દૂર પણ મોકલી શકે છે.
- કોઈપણ ખેલાડી પોતાની હોકી સ્ટિક કે શરીરના કોઈપણ ભાગ દ્વારા પ્રતિસ્પદ્ધિની અડયણ કરી શકશે નહિએ, તેમજ પ્રતિસ્પદ્ધિ ખેલાડી અને દડા વચ્ચે અડયણ થાય તેમ આવી શકશે નહિએ કે પસાર થઈ શકશે નહિએ.
- દડો રમત દરમ્યાન પંચને અથડાઈ અથવા ફટકારેલો દડો ગોલસ્થંભને અથડાયને મેદાનમાં પાછો આવે તો દડો રમતમાં ચાલુ ગણાય છે.

હોકી માટે ઉપયોગી રમતો :

- ગેરી દડો
- રોલિંગ રિલે
- હોકી વડે દડો પસાર
- ડિગાઝેગ રિલે

પ્રાયોગિક મૂલ્યાંકન

1. છિટિંગ કૌશલ્યનું નિર્દર્શન કરો.
2. રોલિંગ કૌશલ્યનું નિર્દર્શન કરો.

શિક્ષક માટે સૂચના

- મહાવરા વખતે તેમજ રમત રમાડતી વખતે વિદ્યાર્થીઓને ઈજા ન થાય તે માટે કાળજી લેવી.
- શરૂઆતમાં રમત માટે રબરના દડાનો ઉપયોગ કરવો.

પ્રસ્તાવના

જિમ્નેસ્ટિક્સ એક રમત છે જેમાં કસરત, સંતુલન, સંકલન અને સહનશક્તિની આવશ્યકતા રહે છે. પ્રાચીન ગ્રીસમાં સ્પાર્ટા અને એથેન્સમાં જિમ્નેસ્ટિક્સ પ્રવૃત્તિનો વિકાસ થયો હતો. જિમ્નેસ્ટિક્સની પ્રવૃત્તિ દ્વારા હાથ, પગ, ખબા, પીઠ, છાતી અને પેટના સ્નાયુના જૂથોનો વિકાસ થાય છે. આ ઉપરાંત સમયસૂચકતા, ચોક્સાઈ, બહાદુરી, આત્મવિશ્વાસ જેવા માનસિક ગુણોનો વિકાસ થાય છે. વિશ્વભરમાં જિમ્નેસ્ટિક્સ માટે સંચાલક સંસ્થા ઈન્ટરનેશનલ ફેડરેશન ઓફ જિમ્નેસ્ટિક્સ છે જે સમગ્ર રમતોના નીતિ-નિયમો નક્કી કરે છે.

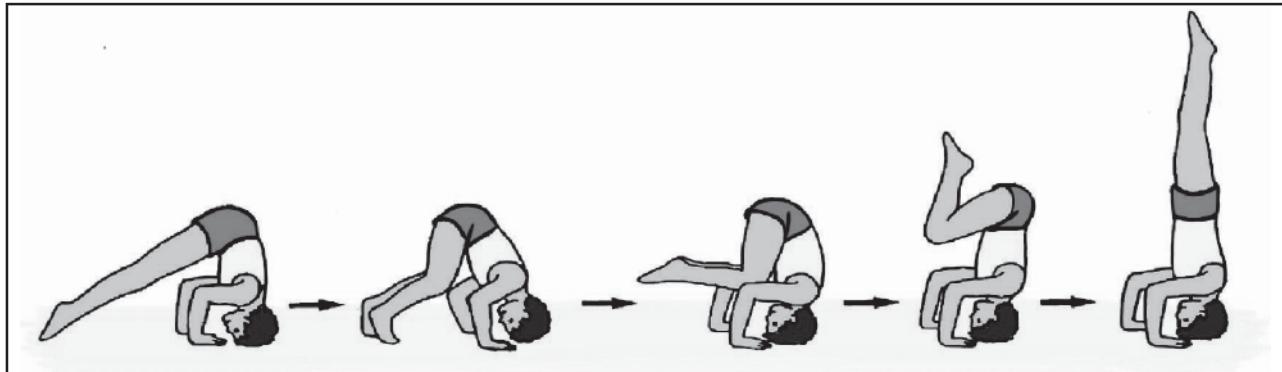
સાધનો

12 મીટર \times 12 મીટર મેટ

કૌશલ્યો

1. હેડસ્ટેન્ડ :

મેટ ઉપર પંજા પર બેઠક લેવી, ત્યારબાદ ઘૂંટણ જમીન ઉપર ટેકવવા, બંને હાથ ખબાને સમાંતર જમીન પર ટેકવવા. હાથ અને ઘૂંટણ ઉપર વજન આપી માથું (કપાળ) આગળ તરફ ટેકવવું જેથી બંને હાથ અને કપાળ વચ્ચે ત્રિકોણ જેવો આકાર બનશે. ત્યારબાદ ઘૂંટણ જમીન પરથી ઉઠાવવા (ઉંચા કરવા). પંજાને શરીર તરફ ધીમે-ધીમે લાવવા અને છાતી સરસા રાખી ધીમે-ધીમે બંને પગ ઉપર તરફ લઈ જવા. ઘૂંટણ સીધા કરી હાથ અને માથા (કપાળ) ઉપર વજન આપવું. પગના પંજા આકાશ તરફ ખેંચાયેલા રાખવા. હેડસ્ટેન્ડની કિયા પૂરી કર્યા બાદ ધીમે-ધીમે પગ ઘૂંટણમાંથી વાળી નીચે લાવી, માથું અને હાથ ઉઠાવી પંજા બેઠક પર આવી જવું. ત્યારબાદ ઊભા થઈ બંને હાથ ઉપરની તરફ અને પગના પંજા પર ઉંચા થવું.

9.1 હેડ સ્ટેન્ડ

2. ‘વી’ (V) સીટ :

વી સીટ કૌશલ્ય બે પ્રકારે કરી શકાય છે જે નીચે મુજબ છે :

પ્રકાર : 1 મેટ ઉપર બેઠક લેવી, બંને પગ સીધા વાળ્યા વગર મેટ પર સીધા રાખવા. બંને હાથ હિંસ (કૂલા) પાસે ગોઠવવા, આંગળા હિંસ તરફ રાખવા, હાથ કોણીમાંથી વાળેલા રાખવા. હવે બંને હાથ અને બંને હિંસ પર વજન આપી બંને પગને વાળ્યા વગર ઉપર તરફ ‘વી’ આકાર બનાવવો. પગના પંજા ખેંચાયેલા રાખવા. બંને હાથ અને હાથના પંજા જે તે બાજુએ ખબાની સીધમાં હથેળીઓ જમીન તરફ.

પ્રકાર 2 : જાજમ પર બેઠક લેવી. બંને પગ વાળ્યા વગર સીધા, બંને હાથ ખભાની સીધમાં બાજુ પર સીધા, હથેળી જમીન તરફ. ધીમે-ધીમે છિખ્સ (કુલા) પર વજન રાખી પગને સીધા ઉપર તરફ ઉઠાવવા અને 'વી' આકાર બનાવવો.

9.2 વી (V) સીટ

3. ક્રમાન :

ક્રમાન કૌશલ્ય બે પ્રકારે કરી શકાય છે. જે નીચે મુજબ છે :

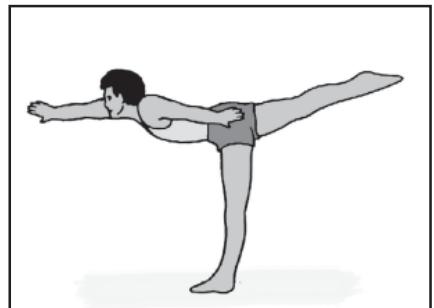
પ્રકાર 1 : મેટ પર પીઠ પર સૂઈ જવું. હાથ શરીરની બાજુમાં સાથળને અડકીને રાખવા. ત્યારબાદ બંને પગને ઘૂંટણમાંથી વાળી પૂઠથી 30 થી 35 સેમીના અંતરે રહે તે રીતે ગોઠવવા અને હાથને કોણીમાંથી વાળી ખભા પાછળ, હથેળી જમીન તરફ અને આંગળીઓ પગ તરફ રહે તેમજ કોણીઓ આકાશ તરફ રહે તે પ્રમાણે ગોઠવવી. ધીમે-ધીમે પીઠને ઉપરની તરફ ખેંચી હાથને કોણીમાંથી સીધા અને પગને ઘૂંટણમાંથી સીધા કરી પગ, પીઠ અને હાથની ક્રમાન બનાવવી. આ વખતે પગ મેટને અડકેલા અને માથાને નીચેની તરફ ખેંચેલું રાખવું. ક્રમાનની સ્થિતિ પૂર્ણ થયા બાદ ધીમે-ધીમે મૂળસ્થિતિમાં આવવું. મેટ પરથી ઊભા થઈ બંને હાથ ઉપરની તરફ અને પગના પંજા પર ઊંચા થવું.

પ્રકાર 2 : પીઠ પાછળ જાજમ રહે તે રીતે ઊભા રહેવું. બંને પગ ખભા કરતા સહેજ વધારે ખુલ્લા રાખવા. બંને હાથને નીચેની તરફ સીધા અથવા ઉપર તરફ રાખવા, ત્યારબાદ શરીરને કમરમાંથી ધીમે-ધીમે પાછળની તરફ વાળી, બંને હાથ ઉપરથી પાછળ તરફ લઈ જઈ, મેટ પર ગોઠવવા, હાથના આંગળાં પગ તરફ અને નજર મેટ પર રાખી પગ, પીઠ અને હાથથી ક્રમાન બનાવવી. ક્રમાનની સ્થિતિ પૂર્ણ થયા બાદ પગના અને હાથના ધક્કા સાથે મૂળ સ્થિતિમાં આવવું. બંને હાથ ઉપરની તરફ અને પગના પંજા પર ઊંચા થવું.

9.3 ક્રમાન

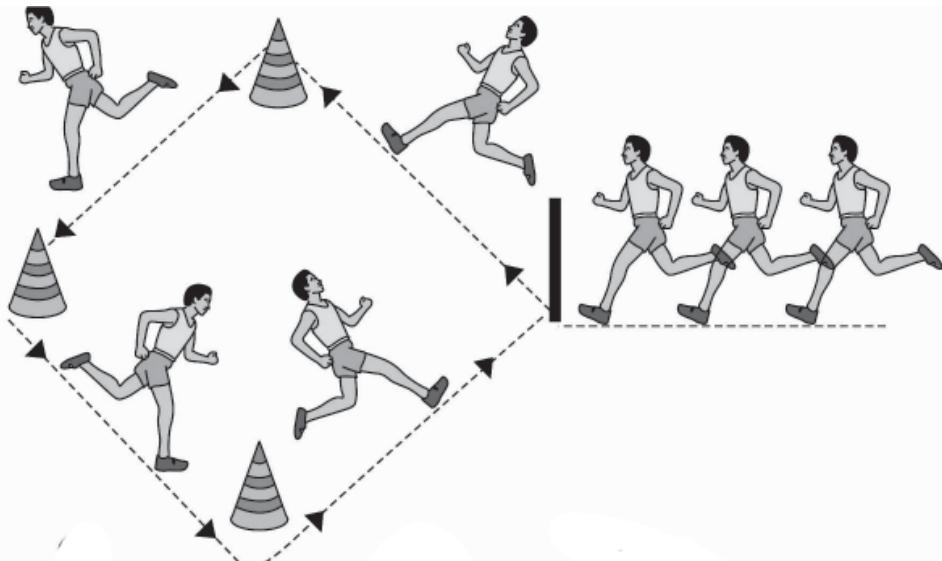
4. ટી (T) બેલેન્સ : બંને પગ ભેગા, હાથ આકાશ તરફ સીધા, હથેળી આગળ તરફ, નજર સામે રાખવી, ધીમે-ધીમે શરીરને કમરમાંથી આગળની તરફ 90° ના કાટખૂણે વાળવું, ઘૂંટણ સીધા રાખવા, મજબૂત પગ મેટ પર અને મુક્ત પગ પાછળ ધીમે-ધીમે બને તેટલો ઊંચો કરવો. પગનો પંજો ખેંચાયેલો રાખવો. એક હાથ આગળ તરફ સીધો, હથેળી જમીન તરફ રાખવી, જેથી હાથ, પીઠ અને પગથી શરીરનો આકાર T 'ટી' જેવો બનશે. ટી બેલેન્સની સ્થિતિ પૂર્ણ થયા બાદ મૂળસ્થિતિમાં આવવું. બંને હાથ ઉપરની તરફ અને પગના પંજા પર ઊંચા થવું.

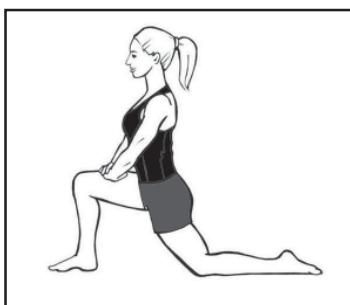
9.4 ટી બેલેન્સ

કસરતો

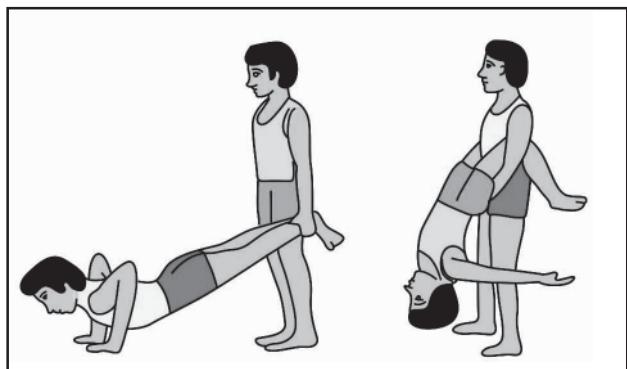
ઉષ્માપ્રેરક વ્યાયામ :

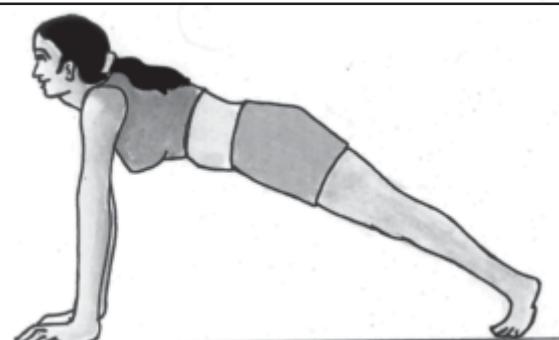
9.5 કસરત

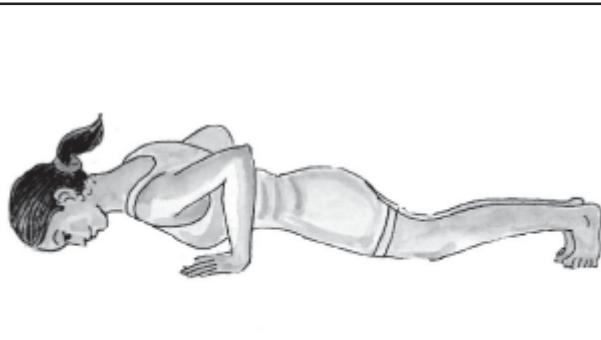
9.6 કસરત

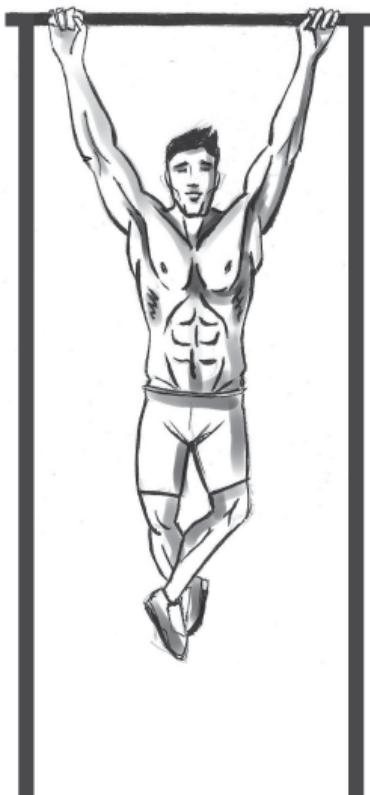
9.7 કસરત

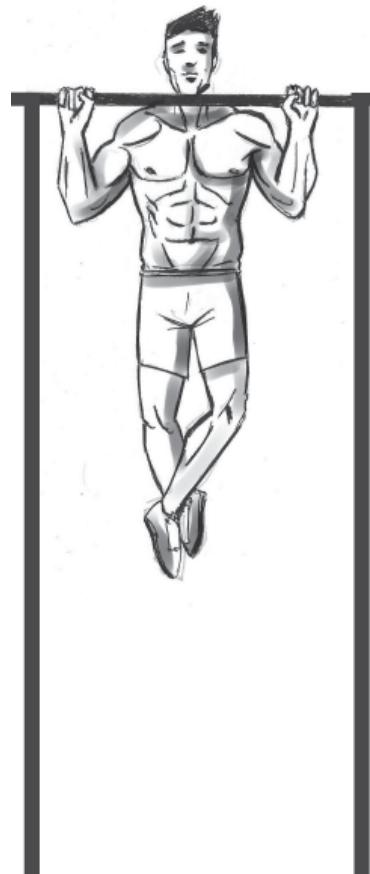
9.8 કસરત

9.9 કસરત

9.10 કસરત

9.11 કસરત

પ્રાયોગિક મૂલ્યાંકન

1. દેડ સ્ટેન્ડ કૌશલ્યનો નમૂનો બતાવો.
2. વી (V) સીટ કૌશલ્યની કિયા કરો.
3. કમાન કૌશલ્યની કિયા કરી બતાવો.
4. ટી T બેલેન્સ કૌશલ્યનો નમૂનો બનાવો.

શિક્ષક માટે સૂચના

- જિભ્નેસ્ટિક્સ પ્રવૃત્તિ કરાવતા પહેલા ઉખાપ્રેરક કસરતો, સ્ટ્રેચિંગ કસરતો કરાવવી.
- જિભ્નેસ્ટિક્સમાં ખાસ કરીને પગ અને કાંડાની ઈજાઓનું જોખમ રહે છે. તાલીમી કિયા આ ઈજાઓને અટકાવવામાં મદદ કરી શકે છે.
- કૌશલ્યના મહાવરા દરમિયાન શિક્ષકે વિદ્યાર્થીની જરૂરી મદદ કરવી.

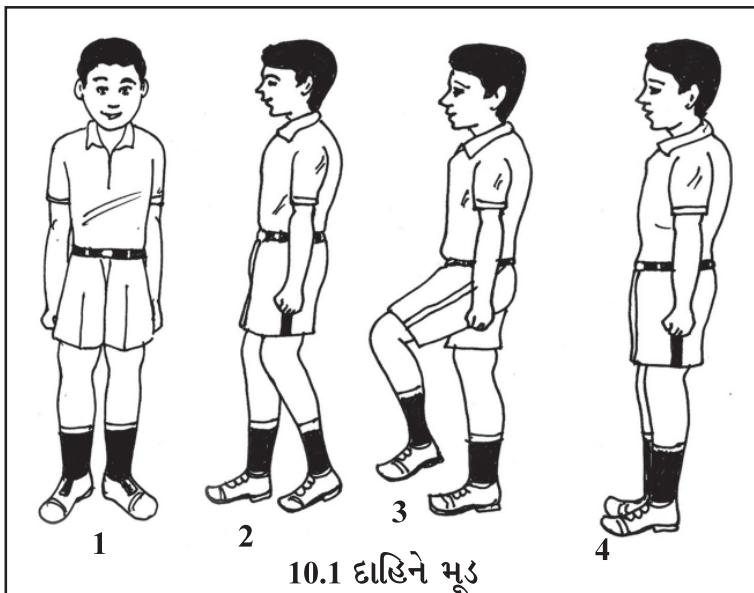

પ્રસ્તાવના

ક્રવાયત દ્વારા શિસ્ત અને આજ્ઞાપાલનનાં ગુણ કેળવાય છે. શરીરનો રૂઆબદાર ઉઠાવ થાય છે. ચાલવાની ગતિ તાલબદ્વ અને આકર્ષક બને છે. હુકમ મળતા કિયા કરવાની ત્વરિત નિર્ણયશક્તિ ખીલે છે. રાષ્ટ્રીય સમારંભોમાં નિર્દર્શન માટે ઉપયોગમાં આવે છે. સંધ ભાવના અને સંઘશિસ્તનો વિકાસ થાય છે. રાષ્ટ્રીય ભાવનાની સંવેદના કેળવાય છે.

1. દાહિને મૂડ : (દાયે મૂડ) : મૂળસ્થિતિમાંથી જમણી બાજુ 90° ના ખૂણે ફેરવું

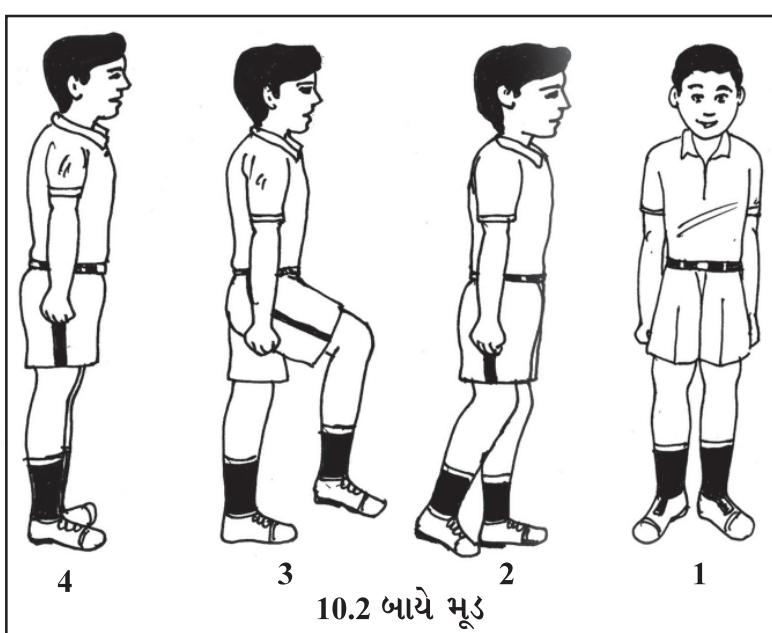
સાવધાનની સ્થિતિમાંથી જમણી બાજુ ફરવાની કિયાને ‘દાહિને મૂડ’ કહેવામાં આવે છે. દાહિને મૂડનો હુકમ મળતાં 1 (એક) વખતે સાવધાનની સ્થિતિમાંથી જમણા પગની એડી અને ડાબા પગના પંજા પર જમણી બાજુ 90° ના ખૂણે ફરવું. જમણો પગ આગળ સીધો કરવો. ડાબો પગ પાછળ સીધો અને તેની એડી ઊંચી રહેશે. શરીરને છાતીમાંથી ઊંચકેલું રાખવું. ગરદન ખેંચેલી રાખી નજર સામે રાખવી. બંને હાથ શરીર સાથે બાજુ પર ચોટાડેલા અને સીધા રાખવા. બંને હાથની મુઢીઓ અડધી વાળેલી રાખવી. 2 (બે) વખતે ડાબા પગને ઉઠાવીને આગળ લાવી જમણા પગ સાથે મૂકવો અને સાવધાનની સ્થિતિમાં આવવું. કિયાના કાઉન્ટ (1, 2, 3...1) એક, દો, તીન... એક એમ બોલવામાં આવે છે.

10.1 દાહિને મૂડ

2. બાયે મૂડ : મૂળસ્થિતિમાંથી ડાબી બાજુ 90° ના ખૂણે ફેરવું

સાવધાનની સ્થિતિમાંથી ડાબી બાજુ ફરવાની કિયાને ‘બાયે મૂડ’ કહેવામાં આવે છે. સાવધાનની સ્થિતિમાં ઊભા હો ત્યારે બાયેં મૂડનો હુકમ મળતાં 1 (એક) વખતે ડાબા પગની એડી અને જમણા પગના પંજા પર ડાબી બાજુ 90° ના ખૂણે ફરવું. ડાબો પગ આગળ સીધો રહેશે. જમણો પગ પાછળ સીધો અને તેની એડી ઊંચી રહેશે. શરીરને છાતીમાંથી ઊંચકેલું રાખવું, ગરદન ખેંચેલી રાખી નજર સામે રાખવી. બંને હાથ શરીર સાથે બાજુ પર ચોટાડેલા અને સીધા રાખવા તથા બંને હાથની મુઢીઓ અડધી વાળેલી રાખવી. 2 (બે) વખતે જમણા પગને ઉઠાવીને આગળ લાવી જમણા પગ સાથે મૂકવો અને સાવધાનની સ્થિતિમાં આવવું. કાઉન્ટ (1, 2, 3...1) એક, દો, તીન... એક એમ બોલવામાં આવે છે.

10.2 બાયે મૂડ

આગળ લાવી, ડાબા પગ સાથે મૂકવો અને સાવધાનની સ્થિતિમાં આવવું. કિયાના કાઉન્ટ (1, 2, 3....1) એક, દો, તીન... એક એમ બોલવામાં આવે છે.

3. પીછે મૂડ : મૂળ સ્થિતિમાંથી જમણી બાજુથી 180° ના ખૂણો (પાછળ) ફરવું

સાવધાનની સ્થિતિમાંથી પાછળની બાજુએ ફરવાની કિયાને ‘પીછે મૂડ’ કહેવામાં આવે છે. પીછે મૂડનો હુકમ મળતાં 1 (એક) વખતે જમણા પગની એડી અને ડાબા પગના પંજા પર જમણી બાજુથી પાછળની બાજુ ફરવું. જમણો પગ પાછળ સીધો, ડાબો પગ તેની પાછળ સહેજ ત્રાંસો અને તેની એડી ઊંચી રહેશે. શરીરને ઉઠાવેલું રાખવું. ગરદન ખેલેલી રાખી નજર સામે રાખવી. બંને હાથ શરીર સાથે બાજુ પર અડકાયેલા અને સીધા રાખવા. હાથની મુઢીઓ અડધી વાળેલી રાખવી. 2 (બે) વખતે ડાબા પગને પાછળથી ઉઠાવી આગળ 90° ના ખૂણો ઊંચો લાવી જમણા પગ સાથે મૂકવો અને સાવધાનની સ્થિતિમાં આવવું. કિયાના કાઉન્ટ (1, 2, 3...1) એક, દો, તીન... એક એમ બોલવામાં આવે છે.

દાહિને સજજ :

હુકમ : “દાહિને સજજ કરેગા..... દાહિને સજજ”

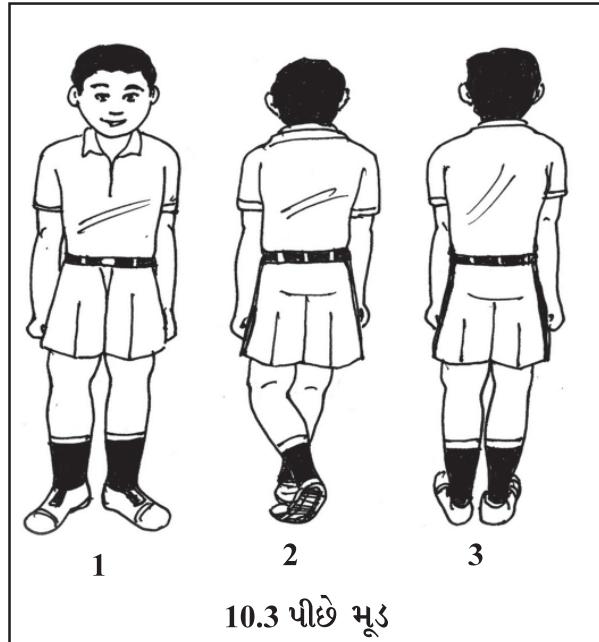
વિદ્યાર્થીઓને ‘દાહિને સજજ’ આવો હુકમ કે આદેશ મળતાંની સાથે જમણા દર્શકને છોડીને બાકીના વિદ્યાર્થીઓ ડાબો પગ લગાયો 38 સેમી આગળ સીધો કાઢી નાનું કદમ ભરીને મૂકશે અને ‘એક’ એમ બોલશે. તેની સાથે જમણો પગ પાછળથી આગળ કમર સુધી ઊંચકી ડાબા પગ સાથે સાવધાનની સ્થિતિમાં મિલાવશે, અને ‘દો’ એમ બોલશે. ત્યારબાદ દો....તીન એમ બોલશે અને જમણો હાથ જમણી બાજુ સીધો કરવો, અડધી મુઢી બંધ, નજર મુઢી તરફ, જમણી બાજુ એક બોલતાની સાથે જ પગ જમીન પર ટપારતાં-ટપારતાં એક હાથ જેટલું અંતર રહે તે રીતે સીધી પંક્તિ કે હાર બનાવશે. બીજી અને ત્રીજી લાઈનના પહેલા વિદ્યાર્થી હાથ આગળ સીધા ઉઠાવશે, મુઢી જમીન તરફ, નજર સામે.

પ્રાયોગિક મૂલ્યાંકન

1. દાહિને મૂડની કિયા કરી બતાવો.
2. બાયે મૂડની કિયા કરી બતાવો.
3. પીછે મૂડની કિયા કરી બતાવો.

શિક્ષક માટે સૂચના

- રાષ્ટ્રીય તહેવારની ઉજવણી પ્રસંગે કવાયત કરાવવી.
- માસ પી.ટી.માં કવાયતનો સમાવેશ કરવો.
- શિખવેલી કવાયતની સ્થિતિનો મહાવરો કરાવવો.
- શાળા દિવસની ઉજવણી પ્રસંગે કરાવવી.

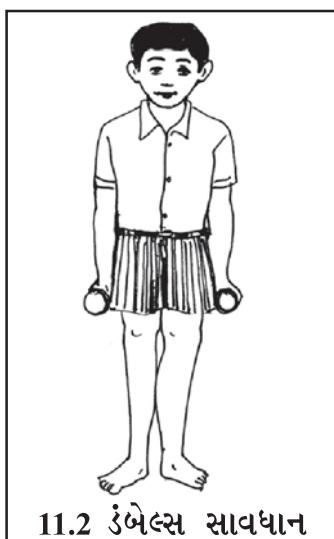
10.3 પીછે મૂડ

પ્રસ્તાવના

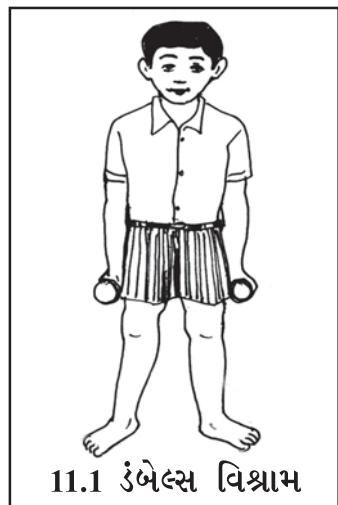
આજના વર્તમાન યંત્રયુગની અંદર માનવ શક્તિની જગ્યા યંત્રે લીધી હોવાથી મોટા ભાગનાં જન સમૃદ્ધાયના આરોગ્ય માટે ંબેલ્સ જેવા વ્યાયામની ખાસ જરૂર ઊભી થઈ છે. આ બધી જ કસરતો વ્યક્તિના શારીરિક આરોગ્ય, શરીરની ટંડ્યારી તથા શરીર પરના સ્નાયુઓ પર કાબૂ મેળવવામાં ખૂબ જ ઉપયોગી થઈ પડે છે. વ્યક્તિના આરોગ્ય પ્રાપ્તિના પાયામાં આવો વ્યાયામ એ મુખ્ય બાબત છે. ંબેલ્સ જેવો વ્યાયામ કરવાથી શરીરનાં રુધિરાભિસરણતંત્ર, પાચન તંત્ર, ઉત્સર્ગ તંત્ર તથા શ્વસન તંત્ર મજબૂત બને છે અને તેમની કાર્ય કરવાની શક્તિમાં પણ વધારો થાય છે. ંબેલ્સ સમૂહમાં કરવાથી સંઘભાવના જેવા ગુણોનો વિકાસ થાય છે અને તાલ સાથે કરવાથી બાળકોને આનંદ પણ આવે છે. આ કસરત દ્વારા શરીરનાં મોટા સ્નાયુઓ અને સાંધાઓનું સંકલન પણ સારું બને અને સ્નાયુ, સાંધા મજબૂત બને છે.

ંબેલ્સ વિશ્રામ :

બંને હાથમાં એક-એક ંબેલ્સ પકડી, પગ પહોળા રાખી હાથ બાજુ પર નીચે રહે તેવી સ્થિતિમાં રાખવા.

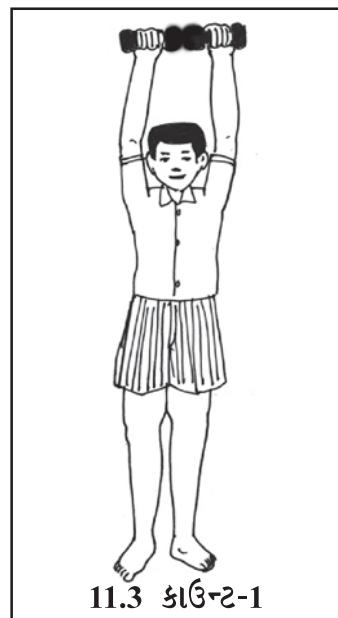
11.2 ંબેલ્સ સાવધાન

11.1 ંબેલ્સ વિશ્રામ

ંબેલ્સ સાવધાન :

બંને હાથમાં એક-એક ંબેલ્સ પકડી હાથ બાજુ પર નીચે રહે અને બંને પગની એડી ભેગી. બંને પગનાં પંજા 45° ના ખૂણો ખુલ્લા એવી રીતે રાખો. નજીર સામેની તરફ સાવધાનની સ્થિતિમાં રાખો.

11.3 કાઉન્ટ-1

પ્રદૂતિ : બરોડા સીરીઝ

દાવ-1 : ઉપે-નીચે ઠોક

મૂળ સ્થિતિ : સાવધાન

કાઉન્ટ-1 ંબેલ્સવાળા હાથને બાજુ પરથી ઊંચે લઈ માથા પર, અવાજ થાય તે રીતે, ંબેલ્સ અથડાવવાં. તે વખતે પગના પંજા ઉપર ઊંચા થવું. (એડી ઊંચી કરો).

કાઉન્ટ-2 હાથ બાજુ પરથી નીચે લેતાં જંધ પાસે, અવાજ થાય તે રીતે, ઉંબેલ્સ અથડાવવા. એડી જમીનને અડેલી રાખવી. હથેળી સાથળ તરફ રાખવી.

11.4 કાઉન્ટ-2

કાઉન્ટ-3 ઉંબેલ્સવાળા હાથને બાજુ પરથી ઊંચે લઈ માથા પર, અવાજ થાય તે રીતે, ઉંબેલ્સ અથડાવવાં. તે વખતે પગના પંજા ઉપર ઊંચા થવું. (એડી ઊંચી કરો). (કાઉન્ટ-1 મુજબ)

કાઉન્ટ-4 હાથ બાજુ પરથી નીચે લાવો અને સાવધાનની સ્થિતિમાં આવો આ વખતે ઉંબેલ્સનો અવાજ થવો જોઈએ નહીં. (5 થી 8 કાઉન્ટ ઉપર પ્રમાણે ચાલુ રાખવા) - સાવધાનની સ્થિતિ

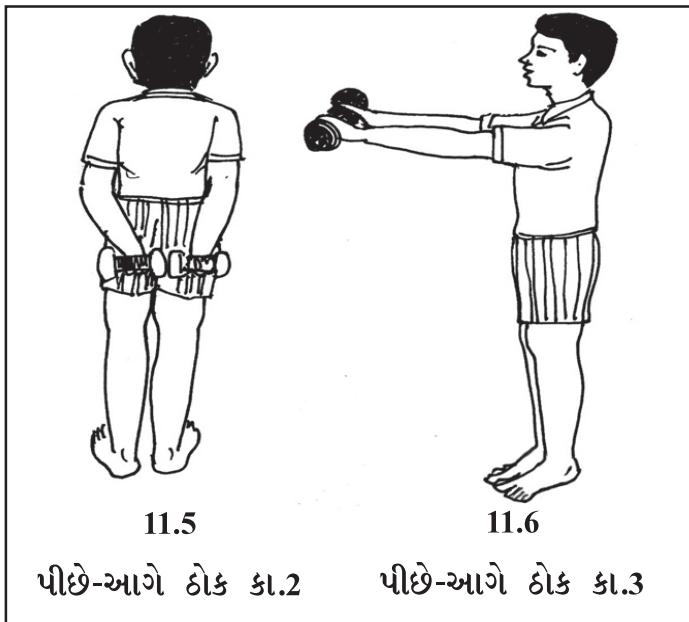
દાવ-2 : પીછે-આગે ઠોક

મૂળ સ્થિતિ : સાવધાન

કાઉન્ટ-1 ઉંબેલ્સવાળા હાથને બાજુ પરથી ઊંચે લઈ જઈ માથા પર અવાજ થાય તે રીતે ઉંબેલ્સ અથડાવવાં. પગના પંજા પર ઊંચા થવું. (એડી ઊંચી કરો)

કાઉન્ટ-2 હાથ બાજુ પરથી નીચે લઈ જઈ પાછળ કમર પાસે અવાજ થાય તે રીતે ઉંબેલ્સ અથડાવવાં.

કાઉન્ટ-3 ઉંબેલ્સને ખભાની સીધમાં આગળ લઈ આગળ અવાજ થાય તે રીતે ઉંબેલ્સ અથડાવવાં. તે સમયે હાથ આગળની બાજુ સીધા, પગ પંજા પર ઊંચા રાખવા. (એડી ઊંચી કરો).

કાઉન્ટ-4 સાવધાન

(5 થી 8 કાઉન્ટ ઉપર પ્રમાણે કરવાં)

દાવ-3 : કમર ઝૂક ઠોક

મૂળ સ્થિતિ : સાવધાન

કાઉન્ટ-1 ઉંબેલ્સવાળા હાથને બાજુ પરથી ઊંચે લઈ, માથા ઉપર અવાજ થાય તે રીતે અથડાવવાં, તે વખતે પગના પંજા ઉપર ઊંચા થવું. એડી ઊંચી કરો.

કાઉન્ટ-2 હાથ બાજુ પરથી નીચે લઈ જઈ કમરમાંથી આગળની બાજુ ઝૂકી (નમીને) ઉંબેલ્સનો પગના પંજા પાસે અવાજ થાય તે રીતે અથડાવવા. એડી જમીનને અદેલી રાખવી.

11.7 કાઉન્ટ-2

કાઉન્ટ-3 ઉંબેલ્સવાળા હાથને બાજુ પરથી ઊંચે લઈ, માથા ઉપર અવાજ થાય તે રીતે અથડાવવાં. તે વખતે પગના પંજા ઉપર ઊંચા થવું. એડી ઊંચી કરો. કાઉન્ટ-1 મુજબ.

કાઉન્ટ-4 સાવધાનની સ્થિતિ (5 થી 8 કાઉન્ટ ઉપર પ્રમાણે ચાલુ રાખવા)

દાવ-4 : પેટગૂઠન ઠોક

મૂળ સ્થિતિ : સાવધાન

કાઉન્ટ-1 ઉંબેલ્સવાળા હાથને બાજુ પરથી ઊંચે લઈ જઈ માથા પર અવાજ થાય તે રીતે ઉંબેલ્સ અથડાવવાં. પગના પંજા પર ઊંચા થવું. એડી ઊંચી કરો.

કાઉન્ટ-2 હાથ બાજુ પરથી નીચેની બાજુ લઈ જઈ ડાબો પગ કાટખૂણે ઊંચો કરીને જાંધ નીચે અવાજ થાય તેમ ઉંબેલ્સ અથડાવવાં.

કાઉન્ટ-3 ઉંબેલ્સવાળા હાથને બાજુ પરથી ઊંચે લઈ માથા પર, અવાજ થાય તે રીતે, ઉંબેલ્સ અથડાવવાં. પગના પંજા પર ઊંચા થવું. એડી ઊંચી કરો.

કાઉન્ટ-4 સાવધાન

(5 થી 8 કાઉન્ટ એ જ પ્રમાણે જમણા પગે કરવા.)

દાવ-5 : બાયે-દાહિને ઠોક

મૂળ સ્થિતિ : સાવધાન

કાઉન્ટ-1 ઉંબેલ્સવાળા હાથને બાજુ પરથી ઊંચે લઈ જઈ માથા પર અવાજ થાય તે રીતે અથડાવવા. બંને પગના પંજા પર ઊંચા થવું. (એડી ઊંચી કરો)

કાઉન્ટ-2 હાથ બાજુ પરથી નીચે લઈ જઈ ડાબો પગ ડાબી બાજુ 'પવિત્રા'ની સ્થિતિમાં રાખી, નીચે જાંઘ પાસે અવાજ થાય તેમ ઉંબેલ્સ અથડાવવાં.

કાઉન્ટ-3 સાવધાનની સ્થિતિમાં ઉંબેલ્સવાળા હાથને બાજુ પરથી ઊંચે લઈ માથા પર, અવાજ થાય તે રીતે, ઉંબેલ્સ અથડાવવાં. તે વખતે પગના પંજા પર ઊંચું થવું. એડી ઊંચી કરો.

કાઉન્ટ-4 સાવધાન

11.9 બાયે-દાહિને ઠોક

દાવ-6 : અંડંગા આગે ઠોક

મૂળ સ્થિતિ : સાવધાન

કાઉન્ટ-1 ઉંબેલ્સવાળા હાથને બાજુ પરથી ઊંચે લઈ જઈ માથા પર અવાજ થાય તેમ ઉંબેલ્સને અથડાવવાં. પગના પંજા પર ઊંચા થવું. (એડી ઊંચી કરો.)

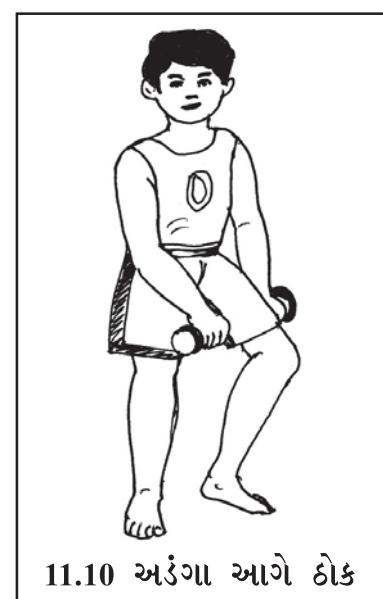
કાઉન્ટ-2 હાથ બાજુ પરથી નીચે લઈ જઈ ડાબો પગ આગળ પવિત્રાની સ્થિતિમાં ગોઠવી, જાંઘ નીચે અવાજ થાય તેમ ઉંબેલ્સ અથડાવવાં.

કાઉન્ટ-3 ઉંબેલ્સવાળા હાથને બાજુ પરથી ઊંચે લઈ, માથા ઉપર અવાજ થાય તે રીતે અથડાવવાં, તે વખતે પગ ના પંજા પર ઊંચા થવું. (એડી ઊંચી કરો).

કાઉન્ટ-4 સાવધાન (5 થી 8 કાઉન્ટ એ જ પ્રમાણે જમણા પગે કરવા.)

દાવ-7 : અંડંગા બાજુ ઠોક

મૂળ સ્થિતિ : સાવધાન

11.10 અંડંગા આગે ઠોક

કાઉન્ટ-1 ઉંબેલ્સવાળા હાથને બાજુ પરથી ઊંચે લઈ માથા પર અવાજ થાય તે રીતે ઉંબેલ્સ અથડાવવા. પગ ના પંજા પર ઊંચા થવું. (એડી ઊંચી કરો)

કાઉન્ટ-2 ડાબી બાજુ ફરીને, ડાબો પગ આગળ મૂકી, પવિત્રાની સ્થિતિ બનાવી, હાથ બાજુ પરથી નીચે લઈ જાંઘ નીચે અવાજ થાય તે રીતે ઉંબેલ્સ અથડાવવાં.

કાઉન્ટ-3 ઉંબેલ્સવાળા હાથને બાજુ પરથી ઊંચે લઈ, માથા ઉપર અવાજ થાય તે રીતે અથડાવવાં, પગ ના પંજા પર ઊંચા થવું. (એડી ઊંચી કરો).

કાઉન્ટ-4 સાવધાન

(5 થી 8 કાઉન્ટ એ જ પ્રમાણે જમણા પગે કરવા)

દાવ-૪ : ચોફેર ઠોક

મૂળ સ્થિતિ : સાવધાન

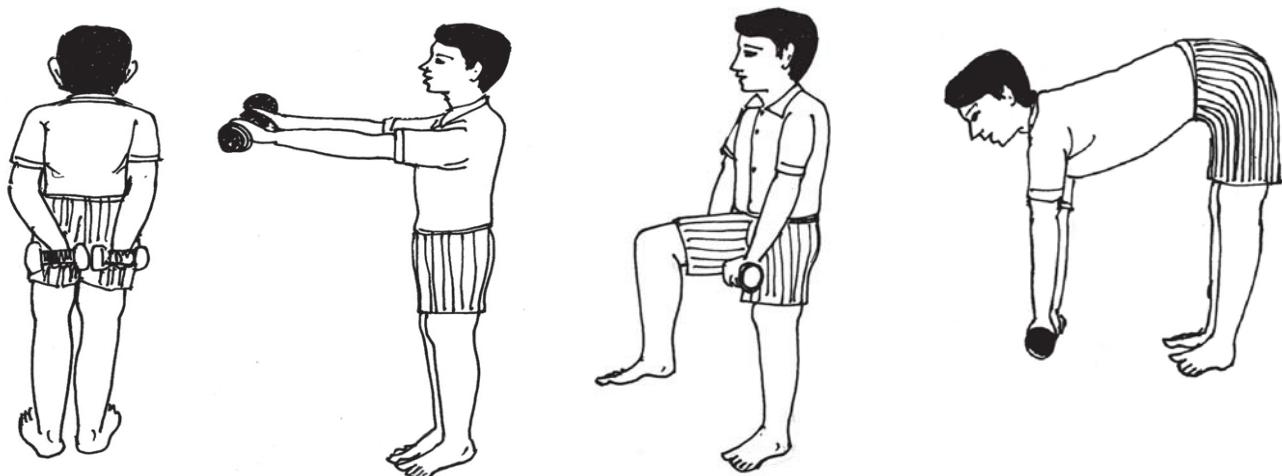
કાઉન્ટ-૧ ડાબી બાજુએ ફરીને, ઉંબેલ્સ વાળા હાથને બાજુ પરથી ઊંચે લઈને માથા ઉપર અવાજ થાય તે રીતે ઉંબેલ્સ અથડાવવા. આ વખતે જમણો પગ પાછળ રાખવો (એડી ઊંચી રાખવી)

કાઉન્ટ-૨ જમણા પગને ડાબા પગ સાથે મિલાવી ઉંબેલ્સનો સાથળ પાસે અવાજ થાય તે પ્રમાણે ઉંબેલ્સને અથડાવવા, હથેળી સાથળ તરફ રાખવી.

કાઉન્ટ-૩ ડાબી બાજુએ ફરીને, ઉંબેલ્સ વાળા હાથને બાજુ પરથી ઊંચે લઈને માથા ઉપર અવાજ થાય તે રીતે ઉંબેલ્સ અથડાવવા. જમણો પગ પાછળ રાખવો (એડી ઊંચી રાખવી)

કાઉન્ટ-૪ જમણા પગને ડાબા પગ સાથે મિલાવી ઉંબેલ્સનો સાથળ પાસે અવાજ થાય તે પ્રમાણે ઉંબેલ્સને અથડાવવા.

(5 થી 8 કાઉન્ટ ઉપર પ્રમાણે, કાઉન્ટ 1 તથા કાઉન્ટ 2 પ્રમાણે લઈ ડાબી બાજુ ફરી એટલે કે ચક્કર પૂરું થતાં આઠમા કાઉન્ટ વખતે મૂળ દિશામાં સાવધાનની સ્થિતિમાં આવશે. 9 થી 16 કાઉન્ટ ઉપર પરંતુ જમણી બાજુ ફરતાં જઈ ચક્કર પૂરું થશે. 16મા કાઉન્ટ વખતે સાવધાનની સ્થિતિ આવે, તે ધ્યાનમાં રાખવું.)

પ્રાયોગિક મૂલ્યાંકન

- (1) પેટગુંઠન ઠોક દાવમાં કમ-2ની સ્થિતિ દર્શાવો.
- (2) કમરજૂક ઠોક દાવમાં કાઉન્ટ-3ની સ્થિતિ દર્શાવો.
- (3) ઉંબેલ્સમાં વિશ્રામની સ્થિતિ કરી બતાવો.
- (4) આપેલ ચિત્રમાંથી દાવ ઓળખી તેનું નામ જણાવો.

શિક્ષક માટે સૂચના

- ઉંબેલ્સ કરતા પહેલા ઉભાપ્રેરક કસરત જગ્યા ઉપર કરાવવી.
- ઉંબેલ્સ બાળકોને આપવામાં આવે ત્યારે વર્ગ વ્યવસ્થા ખોરવાઈ જાય એવો અવાજ થવો જોઈએ નહીં.
- ઉંબેલ્સ કરતી વખતે દરેક બાળકો વચ્ચે યોગ્ય પ્રમાણસર જગ્યામાં બાળકોને ઊભા રાખવા.
- ઉંબેલ્સ તાલબદ્ધ રીતે (સંગીત સાથે) થાય તેવી વ્યવસ્થા કરવી જોઈએ.

પ્રસ્તાવના

અક્સમાત થતાં, અક્સમાતનો ભોગ બનેલ કે બિમાર વ્યક્તિને (દાક્તરી) સારવાર મળે તે પહેલાં આપવામાં આવતી રાહતરૂપ તાત્કાલિક સારવારને પ્રાથમિક સારવાર કહેવાય છે. આવી સારવાર ન મળી શકે તો કેટલીક વખત દર્દનું મૃત્યુ થાય છે. અથવા કાયમી ખોડખાંપણનો ભોગ બને છે. પ્રાથમિક સારવાર વિશેની માહિતી ભોગ બનનારને સહાય કરવામાં ઉપયોગી બને છે. આથી કેટલીક સામાન્ય ઈજાઓમાં પ્રાથમિક સારવાર કેવી આપવી તેની માહિતી વિદ્યાર્થી, શિક્ષક કે વ્યક્તિ ધરાવે તે આવશ્યક છે.

આપણે ત્યાં 108ની સેવા સરકારશ્રી દ્વારા પ્રાથમિક સારવારના હેતુથી વિના મૂલ્યે શરૂ કરેલ છે.

1. ચામડી છોલાવી : રમતગમતમાં ઘણીવાર ચામડી છોલાઈ જવાની ઈજા થતી હોય છે. આ ઈજામાં ચામડી છોલાય છે અને થોડું લોહી નીકળે છે. કોઈવાર દ્રુટા છવાયા ડાઘ પણ દેખાય છે. તેને ચામડી છોલાઈ જવી તેવું કહેવામાં આવે છે. જો કે આ કોઈ ગંભીર પ્રકારની ઈજા નથી, કે શરીરમાંના સ્નાયુઓને ઈજા થયેલી હોતી નથી.

સારવાર :

- ચામડી છોલાયેલા ભાગને ગરમ પાણી અને જંતુનાશક દવાઓથી સાફ કરવો.
- સાફ કર્યા બાદ એન્ટીબાયોટિક કે એન્ટીસેન્ટિગ મલમ કે પ્રવાહી લગાડી ટ્રેસિંગ કરવું, પાટો બાંધવો. દાક્તરની સૂચનાનુસાર આગળનો ઉપયાર કરવો.
- 2. સ્નાયુનું ખેંચાણ : દોડ કે ફૂટબોલ જેવી રમત રમતી વખતે હાડકાઓના જોડાણ પર અચાનક ઝાટકો લાગવાથી હાડકાના જોડાણમાં આવેલા અસ્થિબંધનો ખેંચાઈ જાય છે. તેમજ જ્યાં વધારે સ્નાયુઓનું જોડાણ હોય તેવા સાંધારો આગળ કોઈ ખાસ પ્રકારના કારણો સ્નાયુઓ ખેંચાઈ જાય છે. જેને સ્નાયુ ખેંચાણ કહે છે.

જ્યારે કોઈપણ સ્નાયુ વધુ પડતી પ્રવૃત્તિને લીધે પોતાની સ્થિતિસ્થાપકતાની મર્યાદા કરતાં વધુ કાર્ય કરે છે. ત્યારે સ્નાયુ ખેંચાણની સ્થિતિ પેદા થાય છે. ઝડપથી થતી કિયાઓ દરમિયાન આ ઈજા થવાની સંભાવના વધુ રહે છે. વિધન દોડ, કે ઝડપી દોડ વખતે પિંડી કે સાથળના સ્નાયુઓનું ખેંચાણ થવાનો ભય રહેલો હોય છે.

સ્નાયુ ખેંચાણના ચિહ્નો :

- સ્નાયુના ખેંચાણથી જે તે અવયવમાં સોજો આવે છે.
- અવયવની હિલચાલમાં દુઃખની માત્રામાં વધારો થાય છે.
- જે તે અવયવની કાર્યક્ષમતા કે કાર્યશક્તિ ઘટી જાય છે.

સારવાર :

- ખેંચાઈ ગયેલા કે તૂટી ગયેલા સ્નાયુઓનો તત્કાલ ઉપયાર શરૂ કરવો.
- ઈજા પામેલા અવયવને ટેકો આપી, આરામની સ્થિતિમાં રાખવો.
- ઈજા પામેલા સ્થાન ઉપર બરફ ઘસવો અથવા ઠંડા પાણીનું ઝારણ કરવું.

- દરદીને અનુકૂળ આવે તે મુજબ ઠંડા પાણીનો ઉપયાર ચાલુ રાખવો.
- ઓછામાં ઓછા 48 કલાક પથારીમાં આરામ આપવો, અને દિવસમાં 4 થી 5 વાર બરફ ઘસવો.
- વહેલી તકે એક્સ-રેની મદદથી અસ્થિભંગની શક્યતા તપાસી લેવી.
- વહેલી તકે દાક્તરની સારવાર મળે તેવી વ્યવસ્થા કરવી.

પ્રાયોગિક મૂલ્યાંકન

- (1) ચામડી છોલાય ત્યારે ચામડીની કઈ સપાટીને ઈજા થાય છે તે બતાવો.
- (2) ચામડી છોલાય ત્યારે કઈ રીતે પાટો બાંધશો તે બતાવો.
- (3) સ્નાયુ જેંચાણ શરીરના કયા ભાગમાં થાય તે બતાવો.
- (4) સ્નાયુ જેંચાણ સમયે બરફ ઘસવાની ટિયા કરી બતાવો.

શિક્ષક માટે સૂચના

- પ્રાથમિક આરોગ્ય કેન્દ્રની મુલાકાત ગોઠવવી અને પ્રાયોગિક રીતે બાળકોને ઈજાઓ સમજાવવી.
- ઈજાગ્રસ્તને સત્તવરે દાક્તરી સારવાર મળે તે માટે વિદ્યાર્થીઓને પ્રશિક્ષિત કરવા.

મિત્રો, આપણે ધોરણ-6માં વ્યવસ્થાપન વિશે શીખી ગયા. રાબેતા મુજબ ચાલતા માનવજીવનમાં કોઈ દુર્ઘટના બને ત્યારે માનવ જીવનનો કમ ખોરવાઈ કે મુશ્કેલીમાં મૂકાઈ જય છે. આવી દુર્ઘટના પછીની પરિસ્થિતિ એટલે આપત્તિ. કેટલીક આપત્તિઓ અણધારી આવીને અચાનક વિનાશ સર્જ છે, તો કેટલીક લાંબાગાળે. આવો, આપણે આવી આપત્તિઓને ઓળખીએ.

આપત્તિને હોનારત પણ કહેવાય છે. આ બે પ્રકારની હોય છે. કુદરતી અને માનવસર્જિત આપત્તિ. કુદરતી આપત્તિઓમાં આગાહી કરી શકાય તેવી આપત્તિઓ અને આગાહી ન કરી શકાય તેવી આપત્તિઓ હોય છે. આગાહી કરી શકાય તેવી આપત્તિઓમાં પૂર, વાવાજોડું, દુકાળ જેવી આપત્તિઓ હોય છે. જ્યારે આગાહી ન કરી શકાય તેવી આપત્તિઓમાં ભૂકુંપ, જવાળામુખી, દાવાનળ (જંગલની આગ)નો સમાવેશ થાય છે.

આપણા અભ્યાસક્રમમાં આગાહી કરી શકાય તેવી કુદરતી આપત્તિ પૂર અને વાવાજોડાનો સમાવેશ હોય તેના વિશે વિગતે અભ્યાસ કરીશું.

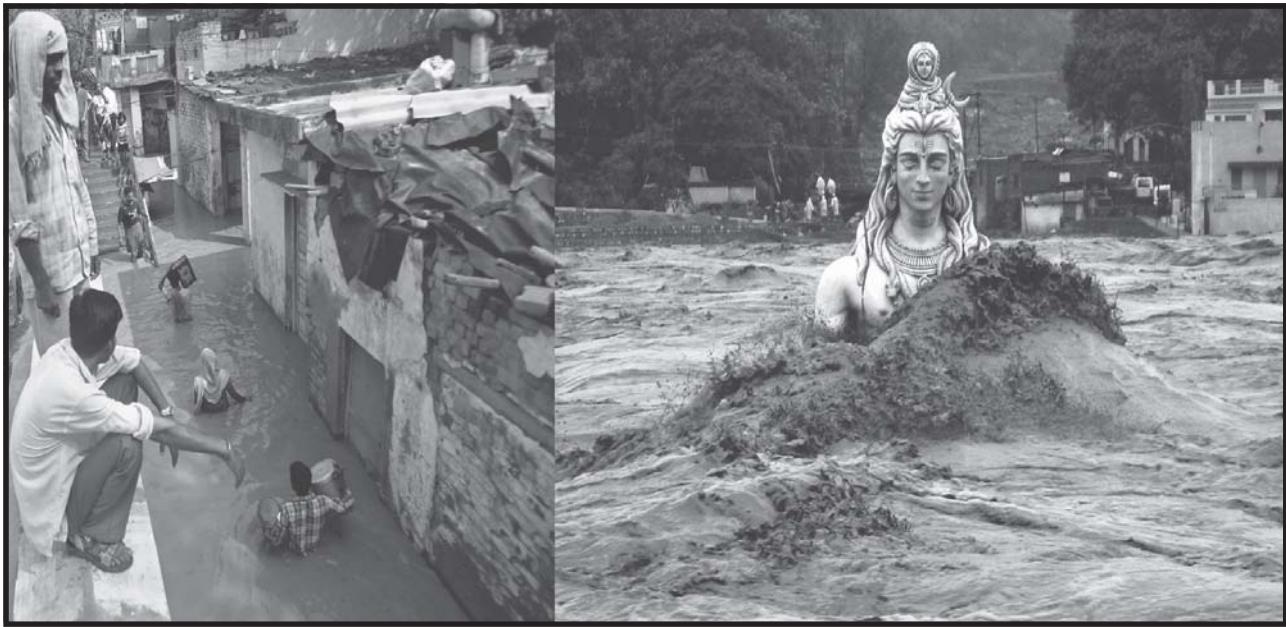
પૂર :

નદીમાં આવતો નવા પાણીનો ધ્સમસતો પ્રવાહ એટલે પૂર. પાણીના સંગ્રહની જગ્યા જેમ કે નદી અથવા તળાવ કે તેમમાં પાણીના જથ્થામાં વધારો થવાથી પૂર આવે છે. પાણીમાં વધારો વરસાદ કે બરફ પીગળવાથી થતો હોય છે. જેના કારણે નદી, તેમ કે તળાવો ઓવરફ્લો (ઉભરાઈ જાય) અથવા કિનારીઓ તૂટી જવાથી પૂર આવે છે.

નદીઓના પાણી નદીની ક્ષમતા કરતા ઊંચી સપાટીએ વહેવા માંડે ત્યારે પોતાના માર્ગથી અન્ય દિશામાં વળી જાય છે. અથવા વાંકી ચૂંકી વહે છે અને તેના કિનારે વસતા લોકો અને તેના રહેઠાણો અને વ્યવસાયોને નુકસાન પહોંચાડે છે. ત્યારે નદીમાં પૂર આવે છે. તેમ કહી શકાય.

અસરો :

- પૂરથી મકાન, માર્ગો, કેનાલો, માળખાગત સુવિધાને નુકસાન થાય છે.
- માનવીઓ અને પશુઓ દૂબી જવાથી તણાઈ જવાથી મૃત્યુ પામે છે.
- બાપક રોગચાળો ફેલાય છે. ખાસ કરીને પાણીજન્ય રોગોમાં વધારો થાય છે.
- પાણી દૂષિત થાય છે અને પીવાના ચોખ્ઝા પાણીની અછત સર્જય છે.
- સમગ્ર પાકને નુકસાન થાય છે. અને અનાજની તંગી ઊભી થાય છે.
- કેટલાક વૃક્ષો નાશ પામે છે અને જમીનનું ધોવાણ થાય છે.
- થોડા સમય માટે વાહન વ્યવહારમાં ઘટાડો થાય છે.
- માનવ જરૂરિયાતોની અછત સર્જય છે.

પૂર વખતે આટલું કરવું :

- ફર્નિયર, ધર ઉપયોગી સાધનો, ચીજ વસ્તુ વગેરેને પદંગ કે ટેબલ ઉપર મૂકી રાખવા.
- પૂરના પાણી ગટર દ્વારા ધરમાં ન ધૂસે તે માટે રેતીની કોથળીઓ મૂકી ગટરો બંધ રાખવી, પણ પાણીના નિકાલની વ્યવસ્થા રાખવી.
- જો સલામત સ્થળે સ્થળાંતર કરવાનું થાય તો, ધરને તાળું મારી દર્શાવેલા માર્ગ સલામત સ્થળે પહોંચવું.
- લોકો અને પશુઓ સલામત આશ્રય લઈ શકે તેવા ઊંચા સ્થળે સ્થળાંતર કરવું.
- ખોરાક તાજો રંધેલો કે સૂકો ખાવો.
- આસપાસની જગ્યાઓ જંતુમુક્ત રાખવા ચૂનો અને જિલ્યાંગ પાવડરનો છંટકાવ કરવો.
- પાણી ઉકાળેલું કે જંતુમુક્ત કરી પીવું જોઈએ.
- મહેરિયાથી બચવા મર્યાદાનીનો ઉપયોગ કરવો.
- ખોટી અફવા ફેલાવવી નહીં અને માનવી નહીં. ગભરાયા વગર શાંતિ અને ધીરજ રાખવી.
- સરકારશી તરફથી મળતી સૂચનાનું પાલન કરવું.
- કપડાં, જરૂરી દવાઓ કીમતી ચીજ વસ્તુઓ, અંગત દસ્તાવેજો, વગેરેને વોટરપ્રુફ પેકીંગમાં (જલાભેદ પોટલામાં) બાંધી સાથે રાખવા.
- ધર છોડતા પહેલા વીજ પૂરવઠો અને ગેસ સિલિન્ડર અચૂક બંધ કરવા.

પૂર વખતે આટલું ન કરવું

- પૂરને લગતી ખોટી અફવા ફેલાવવી નહીં.
- જર્જરિત મકાન અથવા વૃક્ષ નીચે આશ્રય લેવો નહીં.

- આવા સમયે બહાર નીકળવું નહીં, કે નીકળાવનું ટાળવું.
- આવા સમયે રેલવે કે દરિયાઈ મુસાફર કરવી નહીં.
- પૂર્ણ પછી નુકસાનગ્રસ્ત મકાનોની અંદર જવાનો પ્રયાસ કરવો નહીં.
- બાળકોને ભૂખ્યા રાખવા નહીં.
- ગાબરાટમાં આવી ખોટી નાસ-ભાગ કરવી નહીં, અને ખોટી બૂમાબમ કરવી નહીં.

વાવાઝોડું (Cyclone)

હવાનું હલકું દબાણ સર્જવાથી ભારે દબાણવાળા વિસ્તારમાંથી વેગથી પવન ઘસી આવીને ફૂંકાય તેને વાવાઝોડું કહેવાય છે.

વાવાઝોડાની અસરો :

- એતીલાયક ફળદૂપ જમીનોનું ધોવાણ થાય છે.
- સ્થાવર અને જંગમ મિલકતોને નુકસાન થાય છે.
- આંતર માળખાકીય સુવિધાને ભારે ક્ષતિ પહોંચે છે.
- સામાજિક ઉત્સવો અગાઉની તુલનાએ નીરસ બને છે :

વાવાઝોડા વખતે આટલું કરવું :

વાવાઝોડા વખતે નીચે જણાવેલ સાવધાનીઓ રાખવી :

- આવનાર વાવાઝોડાનો ચોક્કસ સમય જાણવા માટે રેલિયો અને ટેલિવિઝન પર સમાચારો સાંભળતા તથા જોતા રહેવું.
- રેલિયા માટે વધારાની એક બેટરી રાખવી.
- મોબાઇલ ફોન અને પાવર બેક જેવા સાધનો ચાર્જ કરી લેવા.
- રેલિયો પરથી પ્રસારિત થતી સૂચનાઓ અને ચેતવણીઓ ધ્યાનથી સાંભળી તેનો ચુસ્તપણે અમલ કરવો.

- અફવા ફેલાવવી નહીં અને અફવા પર ધ્યાન આપવું નહીં.
- ખોરાક સૂકો નાસ્તો, પીવાનું પાણી વગેરેનો જરૂરિયાત પ્રમાણે સંગ્રહ કરવો.
- બચાવતંત્રે ઘર છોડી દેવા જણાવું હોય તો તેનું તાત્કાલિક પાલન કરી તરત જ સલામત જગ્યાએ જતા રહેવું.
- સૈચિક સંસ્થાઓના કે સરકારના આશ્રયસ્થાનમાં રહેતા હોતો ત્યાંના વ્યવસ્થાપકોની સૂચનાઓનું ચુસ્તપણે પાલન કરવું.
- ઘરની વીજળીની સ્વીચ બંધ કરવી. વીજળીના થાંભલા, મોટા વૃક્ષો અને જર્જરિત મકાનો વગેરેથી દૂર રહેવું.
- આવા સમયે રેલવે કે દરિયાઈ મુસાફરી કરવી નહીં. માછીમારોએ દરિયામાં જવું નહીં.
- ઈજા પામેલાઓને તાત્કાલિક દવાખાને ખસેડવા.

વાવાજોડા વખતે આટલું ન કરવું

- ગભરાઈને બૂમાબૂમ કે નાસભાગ ન કરવી.
- ખાસ્ટિક કે પતરાના ડબા કે ડબીઓ છૂટાં ન રાખવાં, કારણ કે પવનથી ઊરીને ઈજા પહોંચાડી શકે છે.
- હવામાન વિભાગ દ્વારા રેઝિયો કે ટોલિવિઝન પર આવતી ચેતવણી સિવાય વાતો કે અફવાઓ પર ધ્યાન ન આપવું, કે અફવા ફેલાવવી નહીં.
- એકાએક વાતાવરણ ચોખ્યું થઈ જાય, વરસાદ બંધ થઈ જાય, તેમજ પવન બંધ થઈ જાય તો પણ ઘરની બહાર ખુલ્લામાં જવું નહીં, અચાનક પવન કે વરસાદ આવી શકે છે.
- વીજળીના થાંભલા તેમજ વીજળીના છૂટા તારને અડકવું નહીં. તેમનાથી દૂર ઊભા રેહવું.
- જહેરાતનાં મોટાં પાટિયા અને વૃક્ષો પાસે ઊભા રહેવું નહીં.

શિક્ષક માટે સૂચના

- પૂરુ કે વાવાજોડા બાદ તેની અસરોનું પ્રત્યક્ષ નિર્દર્શન કરાવવું.
- વિદ્યાર્થીઓને નદી કિનારે લઈ જઈ પૂરની સંકલ્પના સ્પષ્ટ કરવી.
- જર્જરિત મકાન, ભયજનક વૃક્ષો વિદ્યાર્થીઓને બતાવી, તેનાથી દૂર રહેવાની વિગતો સમજાવવી.
- ગામ/શહેરમાં આવેલા આ સ્થળોની યાદી બાળકો પાસે કરાવવી.

સંગીત

14

પારિભાષિક શબ્દો

સંગીતમાં આવતાં અવયવોને પારિભાષિક શબ્દરૂપે આ પ્રકરણમાં સમજશું. જેમાં સંગીત, નાદ, ધોંઘાટ, સ્વરના પ્રકાર, સપ્તકના પ્રકાર સમજશું અને પ્રાયોગિક કાર્યમાં તેને સમજ પૂર્વક પ્રયોગમાં લઈશું.

પારિભાષિક શબ્દો

- સંગીત :** ગાયન, વાદન અને નૃત્ય આ ગ્રાણ કળાના સમન્વયને સંગીત કહે છે. આ ગ્રાણ એકબીજાની પૂરક છે. સંગીતમાં ગાયન મુખ્ય અંગ છે. ગાયનના આધારે વાદન તેમજ ગાયન અને વાદનના આધારે નૃત્ય થાય છે.
- નાદ :** સંગીત માટે ઉપયોગી અવાજને નાદ કહે છે. જેની કંપન સંખ્યા (ધ્રુજારી) નિયમિત હોય છે. આવો અવાજ સુમધુર અને કર્ષમિય હોય છે. ઉદાહરણ : તાનપુરાનો તાર, મંજુરાનો અવાજ, ઘંટનો અવાજ.
- ધોંઘાટ :** સંગીત માટે બિનઉપયોગી અવાજ જે કાનને સાંભળવો ગમતો નથી તેને ધોંઘાટ અથવા કોલાહલ કહે છે. જેની કંપન સંખ્યા અનિયમિત હોય છે. ઉદાહરણ : કારખાનાનો અવાજ, ટોળાનો કોલાહલ.
- સ્વરના પ્રકાર :** ગાયન - વાદન માટે ઉપયોગી અવાજને સ્વર કહે છે. દા.ત. સા, રે, ગ, મ, પ, ધ, ની જે સાત સ્વર છે. સ્વરોના મુખ્ય બે પ્રકાર છે.

શુદ્ધ સ્વર : ચોક્કસ સ્થાન પર નક્કી કરેલા મુખ્ય સાત સ્વરોને શુદ્ધ સ્વરો કહે છે. દા.ત., સા,રે,ગ,મ,પ,ધ,નિ. સા-પડજ, રે-રિષભ, ગ-ગાંધાર, મ-મધ્યમ, પ-પંચમ, ધ-ધૈવત, નિ-નિષાદ.

વિકૃત સ્વર : જે શુદ્ધ સ્વર પોતાના મૂળ સ્થાનથી થોડો ઉપર કે નીચે ગવાય એને વિકૃત સ્વર કહે છે. રે,ગ,મ,ધ,ની વિકૃત સ્વરો છે. વિકૃત સ્વરોના બે પ્રકાર પડે છે. કોમળ સ્વર અને તીવ્ર સ્વર.

● **કોમળ સ્વર :** જે સ્વર પોતાના ચોક્કસ સ્થાનથી નીચો ગવાય એને કોમળ સ્વર કહે છે. રે,ગ,ધ,ની ચાર કોમળ સ્વરો છે. કોમળ સ્વર ‘ની’ નિશાની સ્વરની નીચે આડી લીટી (-) છે. દા.ત. રે, ગ, ધ, ની

● **તીવ્ર સ્વર :** જે સ્વર પોતાના ચોક્કસ સ્થાનથી ઊંચો ગવાય કે વગાડાય એને તીવ્ર સ્વર કહે છે. મ એકલો જ તીવ્ર સ્વર છે. તીવ્ર સ્વરની નિશાની સ્વરની ઉપર ઊભી લીટી (I) છે. દા.ત. મ

- વાદી સ્વર :** રાગમાં આવતા સ્વરોમાંથી જે સ્વરનો વારંવાર ઉપયોગ થાય છે તેવા મુખ્ય સ્વરને વાદી સ્વર કહે છે. ઉદાહરણ રાગ સારંગનો વાદી સ્વર ‘રે’ છે.
- સંવાદી સ્વર :** રાગમાં વાદી પદ્ધીના મહત્વના સ્વરને સંવાદી સ્વર કહે છે. ઉદાહરણ : રાગ સારંગમાં સંવાદી સ્વર ‘પ’ છે.
- વર્જિત સ્વર :** રાગમાં જે સ્વરનો ઉપયોગ કરવામાં નથી આવતો એ સ્વરને વર્જિત સ્વર કહે છે. દા.ત. રાગ દુર્ગામાં ‘ગ’ અને ‘ની’ સ્વરો વર્જિત છે. રાગ દુર્ગાનો આરોહ- સા, રે, ગ, મ, પ, ધ, સાં. અવરોહ - સાં, ધ, પ, મ, રે, સા.
- સપ્તક :** સાત સ્વરના સમૂહને સપ્તક કહે છે. તેવા મુખ્ય ત્રણ સપ્તકો છે. મંદ્ર, મધ્ય અને તાર.

મધ્ય સપ્તક : મધ્ય સપ્તક એટલે ગળામાંથી સરળ રીતે નીકળતો અવાજ. રોજબરોજની વાતચીતમાં જે ઉપયોગ થાય છે તેને મધ્ય સપ્તક કહેવામાં આવે છે.

મંડ્ર સપ્તક : મધ્ય સપ્તકના સ્વરો કરતાં બમણા નીચા સપ્તકના સ્વરોને મંડ્ર સપ્તક કહે છે. જેનો અવાજ નાભિમાંથી નીકળે છે જે ધીમો તેમજ મંદ હોય છે. જે દુઃખના પ્રસંગે સાંભળવા મળે છે.

તાર સપ્તક : મધ્ય સપ્તકના સ્વરો કરતાં બમણા ઊંચા સપ્તકના સ્વરોને તાર સપ્તક કહે છે. જેનો અવાજ તાવુ સ્થાનમાંથી નીકળે છે અને તીણો હોય છે. જે યુદ્ધ કે અન્ય ઉન્માદમાં સાંભળવા મળે છે.

સ્વાધ્યાય

1. પ્રશ્નાના ઉત્તર આપો :

1. સ્વરોનાં મુખ્ય કેટલા પ્રકાર છે ?
2. સંગીતના બિનઉપયોગી અવાજને શું કહે છે ?
3. કોમળ સ્વરો કેટલા છે ? કયા કયા ?
4. વર્જિત સ્વર એટલે શું ?
5. સપ્તકના કેટલા પ્રકાર છે ? કયા કયા ?

2. સાચાં જોડકાં જોડો :

અ	બ
1. નાદ	☐
2. સંવાદી સ્વર	☐
3. તીવ્ર સ્વર	☐
4. મધ્ય સપ્તક	☐
5. શુદ્ધ સ્વરો	☐
	1. મ'
	2. સાત
	3. ગળામાંથી સરળ રીતે નીકળે
	4. સંગીત માટે ઉપયોગી અવાજ
	5. રાગનો બીજો મહત્વનો સ્વર

નિયમિત અને અનુકૂળવાળી સ્વરરચનાને અલંકાર કહે છે. સંગીતમાં પદ્ધતિસરનું શિક્ષણ મેળવવા માટે સ્વરોની આંટીઘૂંટી, ચઢાવ ઉતાર માટે અલંકાર તૈયાર કરવા અતિ આવશ્યક છે. અલંકાર એટલે ઘરેણાં જેમ શરીરની શોભા વધારવા ઘરેણાં વપરાય છે. તેમ ગાયનવાદનની શોભા વધારવા અલંકાર શીખવા જરૂરી છે. જેથી સ્વરજ્ઞાન જરૂરી પ્રાપ્ત થશે.

અલંકાર- 1

તાલ - ૬૧૬૨૧

માત્રા - 6

આરોહ - સાસાસા, રેરેરે, ગગગ, મમમ, પપપ, ધધધ, નિનિનિ, સાંસાંસાં

અવરોહ - સાંસાંસાં, નિનિનિ, ધધધ, પપપ, મમમ, ગગગ, રેરેરે, સાસાસા

અલંકાર : આરોહ	સા	સા	સા	રે	રે	રે
	ગ્ર	ગ્ર	ગ્ર	મ્ર	મ્ર	મ્ર
	પ્ર	પ્ર	પ્ર	ધ્ર	ધ્ર	ધ્ર
	નિ	નિ	નિ	સાં	સાં	સાં
અવરોહ	સાં	સાં	સાં	નિ	નિ	નિ
	ધ્ર	ધ્ર	ધ્ર	પ્ર	પ્ર	પ્ર
	મ્ર	મ્ર	મ્ર	ગ્ર	ગ્ર	ગ્ર
	રે	રે	રે	સા	સા	સા
તાલ : માત્રા	1	2	3	4	5	6
	બોલ	ધા	ધી	ના	ઠી	ના
	ચિહ્ન		×		0	

અલંકાર - 2

તાલ - ત્રિતાલ

માત્રા - 16

આરોહ - સારેગા, રેગમમ, ગમપપ, મપધધ, પધનિનિ, ધનિસાંસાં

અવરોહ - સાંનિધ્ય, નિધપપ, ધપમમ, પમગગ, મગરેરે, ગરેસાસા

અલંકાર : આરોહ	સા રે ગ ગ પ ધ નિ નિ	રે ગ મ મ ધ નિ સાં સાં	ગ મ પ પ સાં નિ ધ ધ	મ પ ધ ધ
અવરોહ	ધ પ મ મ ધ પ મ ગ ગ	પ મ ગ ગ ધ નિ સાં સાં	સાં નિ ધ ધ મ ગ રે રે	નિ ધ પ પ ગ રે સા સા
તાલ : માત્રા	1 2 3 4	5 6 7 8	9 10 11 12	13 14 15 16
બોલ	ધા ધી ધી ધા	ધા ધી ધી ધા	ધા તી તી તા	તા ધી ધી ધા
ચિહ્ન	×	2	0	3

અલંકાર - 3

તાલ - કહરવા

માત્રા - 8

આરોહ - સારેગમ, રેગમપ, ગમપધ, મપધનિ, પધનિસાં

અવરોહ - સાંનિધપ, નિધપમ, ધપમગ, પમગરે, મગરેસા

અલંકાર : આરોહ	સા રે ગ મ ગ મ પ ધ પ ધ નિ સાં	રે ગ મ પ મ પ ધ નિ
અવરોહ		સાં નિ ધ પ નિ ધ પ મ પ મ ગ રે
તાલ : માત્રા	1 2 3 4	5 6 7 8
બોલ	ધા ગે ન તી	ન ક ધા ન
ચિહ્ન	×	0

અલંકાર - 4

તાલ - ઝપતાલ

માત્રા - 10

આરોહ - સારેસારેગ, રેગરેગમ, ગમગમપ, મપમપધ, પધપધનિ, ધનિધનિસાં

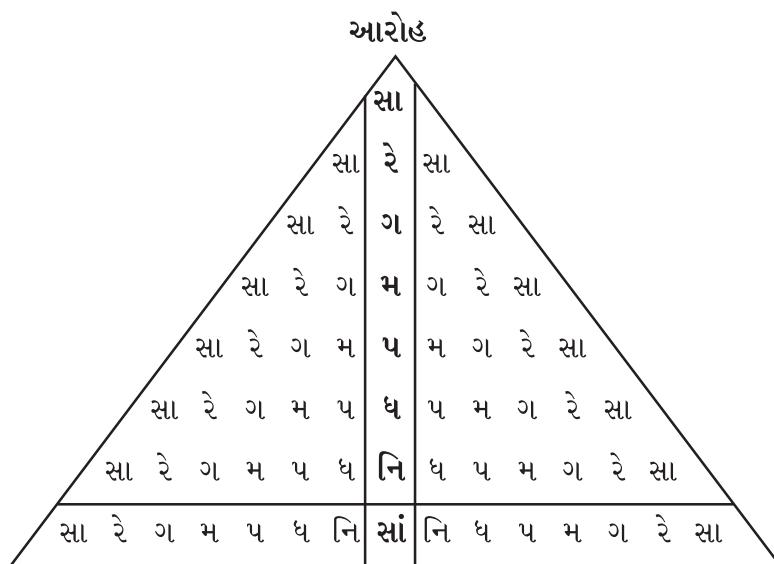
અવરોહ - સાંનિસાંનિધ, નિધનિધપ, ધપધપમ, પમપમગ, મગમગરે, ગરેગરેસા

અલંકાર : આરોહ	સા રે ગ મ પ ધ	સા રે ગ ગ મ પ પ ધ નિ	રે ગ મ પ ધ નિ	રે ગ મ મ પ ધ ધ નિ સાં
અવરોહ	સાં નિ ધ પ મ ગ	સાં નિ ધ ધ પ મ મ ગ રે	નિ ધ પ મ ગ રે	નિ ધ પ પ મ ગ ગ રે સા
તાલ : માત્રા	1 2	3 4 5	6 7	8 9 10
બોલ	ધા ના	ધા ધા ના	તી ના	ધા ધા ના
ચિહ્ન	×	2	0	3

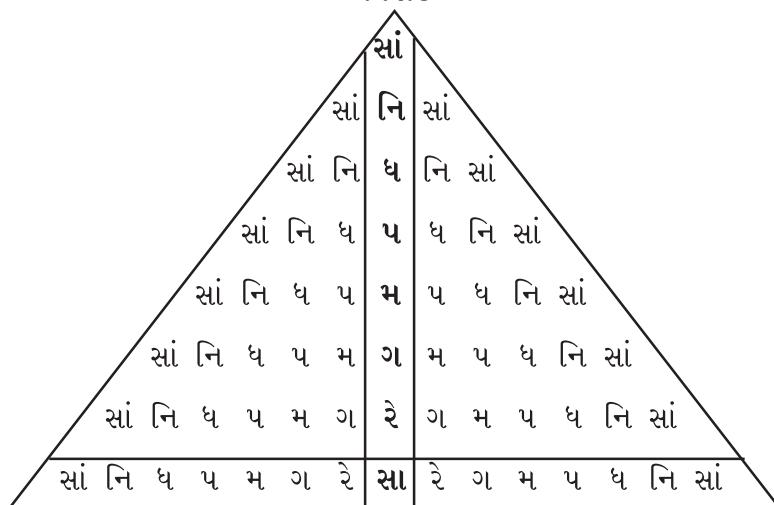
अलंकार - 5

ताल - कहरवा

मात्रा - 8

अवरोह

अलंकार - 6

ताल - ३५८

मात्रा - 7

आरोह - सारेग सारेगम, रेगम रेगमप, गमप गमपध, मपध मपधनि, पधनि पधनिसां

अवरोह - सांनिध सांनिधप, निधप निधपम, धपम धपमग, पमग पमगरे, मगरे मगरेसा

अलंकार : आरोह	सा रे ग रे ग म ग म प म प ध प ध नि	सा रे ग रे ग म ग म प म प ध प ध नि	ग म म प प ध ध नि नि सां
---------------	---	---	-------------------------------------

	અવરોહ	સાં	નિ	ધ	સાં	નિ	ધ	પ
		નિ	ધ	પ	નિ	ધ	પ	મ
		ધ	પ	મ	ધ	પ	મ	ગ
		પ	મ	ગ	પ	મ	ગ	રે
		મ	ગ	રે	મ	ગ	રે	સા
તાલ : માત્રા		1	2	3	4	5	6	7
બોલ		તી	તી	ના	ધી	ના	ધી	ના
ચિહ્ન		0			×		2	

સ્વાધ્યાય

1. નીચેના પ્રશ્નોના જવાબ આપો :

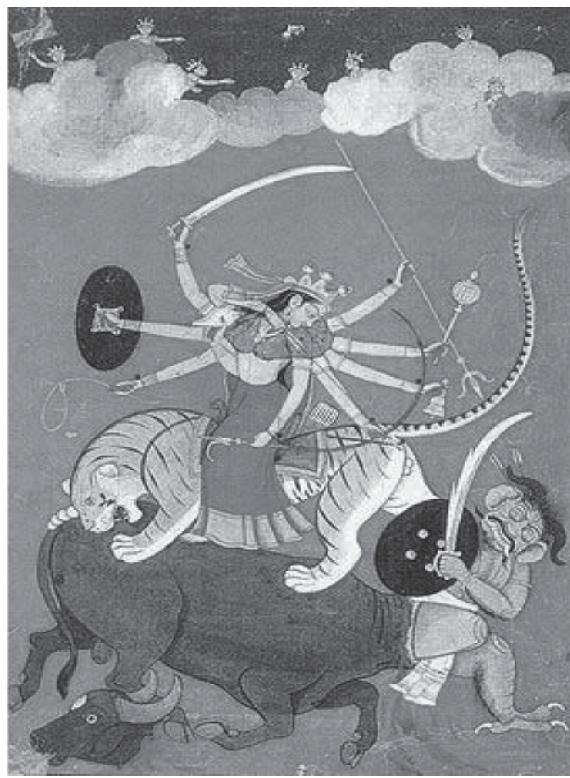
1. સારેગ, રેગમમ... આ અલંકાર ક્યા તાલમાં છે ?
2. સારેસારેગ, રેગરેગમ... કેટલા કેટલા સ્વરની જોડ છે ?
3. સારેગમ, રેગમપ,... અલંકારમાં ચાર-ચાર સ્વરની કેટલી જોડ બને છે ?
4. સાસાસા, રેરેરે,... આ અલંકાર ક્યા તાલમાં છે ?
5. સારેગસારેગમ,... આ અલંકાર ક્યા તાલમાં છે ?

2. અલંકાર તાલબદ્ધ રીતે પૂર્ણ કરો :

1. સારેગ, રેગમમ...
2. સારેસારેગ, રેગરેગમ...
3. સારેગસારેગમ, રેગમરેગમપ...
4. સારેગમ, રેગમપ...

રાગ દુર્ગા

રાગ માહિતી

થાટ	: બિલાવલ
વર્જિત સ્વર	: ગ અને નિ
જતિ	: ઔડવ
વાદી સ્વર	: મ/ધ
સંવાદી સ્વર	: સા/રી
સ્વરો	: બધા જ શુદ્ધ
ગાવાનો સમય	: ચાત્રિનો બીજો પ્રહર
રાગની પ્રકૃતિ	: શાંત-ગંભીર
આરોહ	: સા રે મ પ ધ સા
અવરોહ	: સાં ધ પ મ રે સા
પકડ	: સારેમરે, મપખમરે, સારેધૂસા
રાગનો પ્રભાવ	: મનને શાંત કરે છે.

વિશેષ માહિતી : આ રાગ આધુનિક રાગ હોવાની સાથે લોકપ્રિય પણ છે.

આ રાગમાં વાદી અને સંવાદી સ્વર વિશે મતભેદ છે. વાદી ‘મ’ માનતા સંવાદી ‘સા’ અને વાદી ‘ધ’ માનતા સંવાદી ‘રી’ ગણાય છે.

સ્વરમાલિકા

તાલ-ત્રિતાલ

સ્થાયી - નવમી માત્રાથી શરૂ.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
×								પ	ધ	પ	મ	-	રે	સા	રે
ધ	સા	-	રે	2				0				3			
×								ધ	પ	ધ	મ	-	પ	ધ	સા
રે	સાં	-	ધ	2				0				3			
×								પ	ધ	પ	મ	-	રે	સા	રે
				રે				0				3			

અંતરા - નવમી માત્રાથી શરૂ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
×								મ	મ	પ	ધ	સાં	ધ	સાં	-
ધ	સાં	રે	મ	2				0				3			
×								સાં	રે	સાં	ધ	સાં	ધ	પ	ધ
પ	મ	પ	મ	રે	મ	રે	સા	2				3			
×								પ	ધ	પ	મ	-	રે	સા	રે
				રે				0				3			

મધ્ય લય ગીત

તાલ-ત્રિતાલ

સ્થાયી - નવમી માત્રાથી શરૂ

જગદોક્ષારિણી માતા દુર્ગા

જાગો જાગો મા જાગો જાગો મા

અંતરા - નવમી માત્રાથી શરૂ

ગૌરી મા રણચંડી દેવી

હે શિવ રમણા જાગો માં

સ્વરાંકન

સ્થાયી : નવમી માત્રાથી શરૂ

સાં	સાં	ધ	-	મ	-	સા	રે	પ	-	ધ	મ	પ	ધ	ધ	-
જ	ગ	દો	-	દ્રા	-	રિ	ણી	મા	-	તા	-	દુ	-	ગર્ભ	-
0				3				×				2			
પ	મ	પ	સાં	ધ	-	-	-	મ	રે	ધ	રે	સા	-	-	-
જા	ગો	જા	ગો	મા	-	-	-	જા	ગો	જા	ગો	મા	-	-	-
0				3				×				2			

અંતરા : નવમી માત્રાથી શરૂ

મ	-	મ	-	પ	-	ધ	ધ	સાં	-	સાં	-	રે	ધ	સાં	-
ગૌ	-	રી	-	મા	-	ર	ષા	ચં	-	ડી	-	દે	ડ	વી	-
૦				3				×				2			
ધ	સાં	રે	મં	રે	રે	સાં	-	ધ	-	મ	-	પ	-	-	-
હે	-	શિ	રી	ર	મ	ષા	-	જી	ર	ગો	-	માઁ	-	-	-
૦				3				×				2			

મધ્યલય ગીત

તાલ-ત્રિતાલ

સ્થાયી - નવમી માત્રાથી શરૂ

અજ હું ન આયે મોહન ઘારે

અંતરા - નવમી માત્રાથી શરૂ

સધરી રૈન મોહે તરપત બિતી

બિત ગઈ રૈન નિકસ ગાયે ના રે

સ્વરાંકન

સ્થાયી : નવમી માત્રાથી શરૂ

મ	મ	પ	ધ	સાં	-	ધ	પ	મ	-	ધ	પ	રે	-	સા	-
અ	જ	ષુ	ન	આ	-	યે	-	મો	-	ણ	ન	ઘા	-	રે	-
૦				3				×				2			

અંતરા : નવમી માત્રાથી શરૂ

મ	મ	પ	ધ	સાં	ધ	સાં	-	સાં	ધ	સાં	રે	સાં	ધ	પ	-
સ	ધ	રી	રૈ	-	ન	મો	હે	ત	ર	પ	ત	બિ	-	તી	-
૦				3				×				2			
પ	-	પ	પ	ધ	-	મ	પ	ધ	સાં	ધ	પ	મ	રે	ધી	સા
બિ	-	ત	રી	ઈ	-	રૈ	ન	નિ	ક	સ	રી	યે	ના	-	રે
૦				3				×				2			

લક્ષ્ણ ગીત

તાલ-એકતાલ

સ્થાયી - પહેલી માત્રાથી શરૂ

ગાવત દુરગા રાગિણી
ઓડવ સુર શુદ્ધ બની
વરજીત ગાનિ અત શોભિની

અંતરા - પહેલી માત્રાથી શરૂ

વાદી સુર વર વૈવત
સંવાદી દ્વિતીય કહત
ધીર વીર અત ગંભીર
સમય કહત દિન યામિની

સ્વરાંકન

સ્થાયી : પહેલી માત્રાથી શરૂ

ધ	ધ	મ	મ	પ	ધ	મ	મ	રે	સા	ધ્રુ	સા
ગા	-	વ	ત	દુ	ર	ગા	-	રા	-	ગ્રિ	ણી
×		૦		૨		૦		૩		૪	
રે	-	મ	મ	પ	પ	પ	મ	પ	ધ	૫	૫
ઓ	-	દ	વ	સુ	ર	શુ	-	ક્ર	બ	ની	-
×		૦		૨		૦		૩		૪	
ધ	સાં	ધ	રે	સાં	ધ	પ	ધ	પ	મ	રે	સા
વ	ર	જી	ત	ગ	નિ	અ	ત	શો	-	ભિ	ની
×		૦		૨		૦		૩		૪	

અંતરા : પહેલી માત્રાથી શરૂ

મ	-	મ	-	પ	ધ	સાં	ધ	સાં	-	સાં	સાં
વા	-	દી	-	સુ	ર	વ	ર	દૈ	-	વ	ત
×		૦		૨		૦		૩		૪	
ધ્રુ	-	સાં	-	રે	-	સાં	રે	સાં	ધ	૫	૫
સ	-	વા	-	દી	-	દ્વિ	તિ	ય	ક	ટ	ત
×		૦		૨		૦		૩		૪	
ધ	-	મ	૫	-	મ	ધ	૫	મ	રે	સા	સા
ધી	૩	૨	વી	૩	ર	અ	ત	ગં	-	ભી	૨
×		૦		૨		૦		૩		૪	
ધ્રુ	સા	રે	મ	પ	ધ	સાં	સાં	ધ	૫	મ	૫
સ	મ	૫	ક	ટ	ત	દિ	ન	યા	-	ભિ	ની
×		૦		૨		૦		૩		૪	

રાગ સારંગ

રાગ માહિતી

થાટ	: કાદ્યી
વર્જિત સ્વર	: ગ અને ધ
જાતિ	: ઔડવ
વાદી સ્વર	: રે
સંવાદી સ્વર	: પ
સ્વરો	: અવરોહમાં <u>નિ</u> કોમળ, અન્ય સ્વરો શુદ્ધ
ગાવાનો સમય	: દિવસનો બીજો પ્રછર
રાગની પ્રકૃતિ	: શાંત-ગંભીર
રાગનો પ્રભાવ	: ગુસ્સાને શાંત કરે છે.
આરોહ	: સા રે મ પ નિ સાં
અવરોહ	: સાં <u>નિ</u> પ મ રે સા
પકડ	: જિસારે, મપ <u>નિ</u> , પમરે, પમરે, જિસા

વિશેષ માહિતી : આ રાગની ઉત્પત્તિ લોકસંગીતના આધારે થઈ છે.

સ્વરમાલિકા

તાલ : ત્રિતાલ

સ્થાયી (9 મી માત્રાથી શરૂ)

<u>નિ</u>	પ	મ	રે	સા	રે	નિ	સા	રે	-	મ	મ	પ	મ	પ	-	
0				3				x				2				
મ	પ	નિ	સાં		રે	સાં	<u>નિ</u>	પ	મ	<u>નિ</u>	પ	મ	રે	-	સા	-
0				3				x				2				

અંતરા (9 મી માત્રાથી શરૂ)

મ	પ	નિ	નિ	સાં	નિ	સાં	-	સાં	રે	મં	રે	સાં	નિ	સાં	-
0				3				x				2			
સા	રે	મં	રે	સાં	-	રે	સાં	પ	<u>નિ</u>	પ	મ	રે	મ	રે	સા
0				3				x				2			

મધ્ય લય ગીત

તાલ : ત્રિતાલ

સ્થાયી (૭મી માત્રાથી શરૂ)

બન બન હુંઠન જાઉ

કિતહુ છૃપ ગયે કિઝ મુરારી

અંતરા (૧લી માત્રાથી શરૂ)

શીશ મુકુટ ઓર કાનન કુડલ

બંસીધર “મનરંગ” ફિરત ગિરધારી

સ્વર લિપિ

સ્થાયી (૭મી માત્રાથી શરૂ)

સાં	સાં	સાં	સાં	નિ	-	પ	પ	રે	-	મ	-	પ	-	-	-
બ	ન	બ	ન	હું	-	દ	ન	જા	-	-	-	ં	-	-	-
૦				૩				×				૨			
મ	પ	નિ	સાં	નિ	નિ	પ	પ	રે	મ	પનિ	પમ	રે	-	સા	-
કિ	ત	હુ	-	હુ	પ	ગ	યે	કિ	-	ઝ-	મુ-	રા	-	રી	-
૦				૩				×				૨			

અંતરા (પહેલી માત્રાથી શરૂ)

સાં	સાં	સાં	સાં	નિ	-	પ	પ
બ	ન	બ	ન	હું	-	દ	ન
૦				૩			
મ	-	પ	પ	નિ	પ	નિ	નિ
શી	-	શ	મુ	હુ	ર	ઔ	ર
×				૨			
નિ	સાં	રે	મં	રે	રે	સાં	સાં
બં	-	સી	-	ધ	ર	મ	ન
×				૨			
મપ	નિસાં	સાંરે	સાંનિ	પનિ	પમ	રે	સા
ધા-	-	-	-	-	-	રી	બ
×				૨			

મધ્ય લય ગીત

તાલ : એકતાલ

સ્થાયી (1લી માત્રાથી શરૂ)

બાદલ જલ બરસ રહત

મોતીન્દુ સમ બુંદ પરત

અંતરા (1લી માત્રાથી શરૂ)

ચમકત દ્વિતિ દામનીયા, અંધિયારી યામનીયા

ચલત પવન ઘોર ગંભીર, પાવત ઝર નારીનર

સ્વરાંકન

સ્થાયી (1લી માત્રાથી શરૂ)

સાં	-	નિ	પ	મ	પ	રે	મ	રે	સા	નિ	સા
આ	-	દ	લ	જ	લ	બ	ર	સ	ર	દ	ત
×		૦		૨		૦		૩		૪	
રે	-	મ	પ	નિ	સાં	પનિ	સાંરે	સાં	નિ	મ	પ
મો	-	તી	ન્ય	સ	મ	બું-	- -	દ	પ	ર	ત
×		૦		૨		૦		૩		૪	

અંતરા (1લી માત્રાથી શરૂ)

મ	મ	પ	પ	નિ	નિ	સાં	-	નિ	રે	સાં	-
ચ	મ	ક	ત	દ્વિ	તિ	દા	-	મિ	ની	યા	-
×		૦		૨		૦		૩		૪	
નિ	નિ	નિ	-	સાં	-	પનિ	સાંરે	સાં	નિ	મ	પ
અં	ધિ	યા	-	રી	-	યા-	- -	મિ	ની	યા	-
×		૦		૨		૦		૩		૪	
પ	પ	રૈ	રૈ	રૈ	રૈ	રૈ	મં	રૈ	સાં	નિ	સાં
ચ	લ	ત	પ	વ	ન	ઘો	-	રૂ	ગં	ભી	ર
×		૦		૨		૦		૩		૪	
નિ	-	નિ	નિ	સાં	સાં	પનિ	સાંરે	સાં	નિ	મ	પ
પા	-	વ	ત	ઝ	ર	ના-	- -	રી	-	ન	ર
×		૦		૨		૦		૩		૪	

રાગ - સારંગ

મધ્યલય ગીત

તાલ : ત્રિતાલ

સ્થાયી : (નવમી માત્રાથી શરૂ)

નદિયા કિનારે કાના બંસી બજાવે

અંતરા : (નવમી માત્રાથી શરૂ)

હરિ હરિ બાંસકી બને રે મુરલીયા

લાગ જ્યા મેં મોરી આશા

સ્વરાંકન

સ્થાયી (નવમી માત્રાથી શરૂ)

પ	નિ	સાં	<u>નિ</u>	પ	મ	રે	સા	નિ	નિ	સા	રે	મ	મ	રે	-
ન	દિ	યા	<u>કિ</u>	ના	રે	કા	ના	બં	-	સી	બ	જા	-	વે	-
૦				3				x				2			

અંતરા (નવમી માત્રાથી શરૂ)

મ	પ	નિ	નિ	સાં	-	સાં	સાં	નિ	સાં	રે	સાં	નિ	નિ	પ	-
હ	રિ	હ	રિ	બાં	-	સ	કી	બ	ને	રે	મુ	ર	લિ	યા	-
૦				3				x				2			
પ	નિ	સાં	રે	<u>સાંરે</u>	<u>સાંનિ</u>	<u>પનિ</u>	<u>પમ</u>	રે	મ	પ	મ	રે	રે	સા	-
લા	-	ગા	<u>જિ</u>	<u>યા</u>	<u>-</u>	<u>મે</u>	<u>-</u>	મો	-	રી	-	આ	-	શા	-
૦				3				x				2			

રાગ - સારંગ

લક્ષ્મણ ગીત

તાલ : ત્રિતાલ

સ્થાયી - પંદરમી માત્રાથી શરૂ

સારંગ રાગિની ગાવત ગુની

ગ ધ વરજીત સુર ઔડવ સ્વરુપિની

દોડ નિખાદ રસ વીર માની

અંતરા - પહેલી માત્રાથી શરૂ

વાદી રિખભ સંવાદી પંચમ,

સમય સુસંમત યા દિન મધ્યમ

સોહ્યત સંગત પનીપમરેસા.

સ્વરાંકન

સ્થાયી - પંદરમી માત્રાથી શરૂ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
x				2				0				3		મ	પ
સાં	-	-	નિ	પ	નિ	પ	મ	રે	મ	રે	સા	નિ	સા	નિ	નિ
રું	-	-	ગ્રા	રા	-	ગ્રા	ણી	ગ્રા	-	વ	ત	ગ્રા	ણી	ગ્રા	ધ
x				2				0				3			
સા	સા	રે	નિ	સા	સા	રે	-	મ	મ	મ	પ	મ	નિ	પ	-
વ	ર	જ્ઞ	ત	સુ	ર	ઓ	-	ડ	વ	સ્વ	રૂ	-	પિ	ની	-
x				2				0				3			
ની	સાં	નિ	સાં	-	સાં	નિ	સાં	પનિ	સાંરે	-	સાં	નિ	-	મ	પ
દો	ગ્રા	નિ	ખા	-	દ	ર	સ	વી-	--	-	ર	મા	-	ની	-
x				2				0				3			
નિ	સાં	નિ	સાં	-	સાં	ની	સાં	પનિ	સાંરે	-	સાં	નિ	નિ	મ	પ
દો	ગ્રા	નિ	ખા	-	દ	ર	સ	વી-	--	-	ર	મા	ની	સા	-
x				2				0				3			

અંતરા - (પહેલી માત્રાથી શરૂ)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
મ	-	મ	મ	પ	પ	નિ	-	સાં	-	સાં	-	રૈ	નિ	સાં	સાં
વા	-	દી	રિ	ષ	ભ	સં	-	વા	-	દી	-	યં	-	ચ	મ
x				2				0				3			
નિ	સાં	રૈ	મં	રૈ	સાં	નિ	સાં	પનિ	સાંરે	સાં	રૈ	નિ	-	મ	પ
સ	મ	ય	સુ	સં	-	મં	ત	પા-	--	રિ	ન	મ	-	ધ્ય	મ
x				2				0				3			
પ	-	રૈ	રૈ	સાં	નિ	સાં	સાં	પ	નિ	પ	મ	રૈ	સા	મ	-
સો	-	ક	ત	સં	-	ગ્રા	ત	પ	નિ	પ	મ	રૈ	સા	સા	-
x				2				0				3			

સ્વાધ્યાય

1. ખાલી જગ્યા પૂરો :

1. રાગ દુર્ગા એ જાતિનો રાગ છે.
2. રાગ દુર્ગાનો થાટ છે.
3. રાગ દુર્ગામાં અને સ્વર વર્જિત છે.
4. રાગ દુર્ગાનો વાદી સ્વર અને સંવાદી સ્વર છે.
5. રાગ દુર્ગાનો ગાવાનો સમય છે.
6. રાગ સારંગ એ જાતિનો રાગ છે.
7. રાગ સારંગનો થાટ છે.
8. રાગ સારંગમાં અને વર્જિત સ્વર છે.
9. રાગ સારંગમાં સ્વર વિકૃત છે.
10. રાગ સારંગનો ગાવાનો સમય છે.

2. જોડકાં જોડો :

અ	બ
1. રાગ વર્જિત	☐
2. ગ, ધ વર્જિત સ્વર	☐
3. રાગ સારંગ	☐
4. ગ નિ વર્જિત સ્વર	☐
	1. રાગ સારંગ
	2. સા રે મ પ ધ સાં
	3. રાગ દુર્ગા
	4. સાં નિ પ મ રે સા

અચાનક સ્વખનમાંથી જગી જવાયું. જગીને સ્વખને યાદ કર્યું એ સંગીતનો કેવો મધુર સ્વર કે જેમાં વાંસળી, પખાવજ, મંજુરા અને હા કીબોર્ડ જેવા વાદ્યોનો સુભગ સમનવય સાંભળ્યો. મનમાં ઈચ્છા થઈ આવી કે ચાલને આ બધા વાદ્યો હું શીખી જાઉં, પણ પછી થયું પહેલાં આ બધા વાદ્યોનો પરિચય તો મેળવું. પરિચય મેળવવાની વાતથી વિચાર્યું કે ચાલ આજે તો મારા સંગીતશિક્ષકને પૂછીને આ વાદ્યનો પરિચય મેળવું. હજુ પણ એ સુમધુર અવાજ મારા કાનમાં સંભળાતો હતો. તેઓ જરૂર મને આ વાદ્યોનો પરિચય કરાવશે.

મેં શાળાએ જઈને અમારા ગુરુજીને વાત કરી, ગુરુજીએ તરત કહ્યું, હું પૂછું એ ઉપાણાનો જવાબ આપો.

દોઢ વેંતનો વાંસનો ટુકડો
કાના એને સાથ,
મુખે ચઢે કનૈયાને તો
અદ્ભૂત બને છે વાત

હું તરત જ બોલી ઉઠ્યો ગુરુજી જવાબ છે, વાંસળી. ગુરુજીએ કહ્યું સરસ.

ધોરણ-6માં આપણે તબલા, હાર્માનિયમ અને ઢોલકનો પરિચય મેળવ્યો.

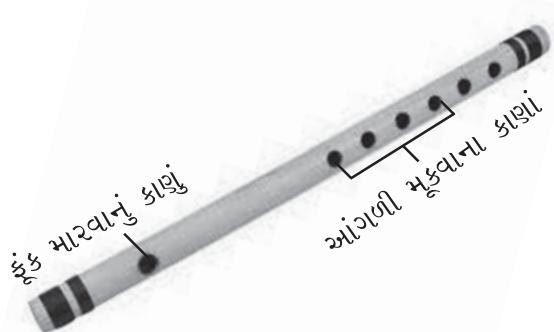
ધોરણ-7માં હવે આપણી વાંસળી, પખાવજ, કીબોર્ડ, મંજુરા, ખંજરીનો પરિચય મેળવીશું.

વાંસળી : વાંસળીએ સુષિર વાદ છે. જે અત્યંત પ્રાચીન છે. ભગવાન શ્રીકૃષ્ણએ એને પોતાના અધરો પર લગાવીને આ વાદ્યને અમરત્વ પ્રદાન કર્યું છે.

વાંસળી મુખ્ય બે પ્રકારની હોય છે. એક ઊભી (પાવો) જે આદિવાસી વિસ્તારોમાં આજે પણ વગાડવામાં આવે છે. અને બીજી આડી વગાડવામાં આવે છે જે ભારતીય શાસ્ત્રીય સંગીતમાં ઉપયોગમાં આવે છે. વાંસળીમાં 7 છિદ્રો આવે છે. ભારતીય શાસ્ત્રીય સંગીતમાં વપરાતી વાંસળીમાં કુલ 8 છિદ્રો આવે છે. એક છિદ્ર હુંક મારવા માટે અને બાકીના સાત સ્વર માટે.

વાંસળીનો ઉપયોગ લોક સંગીત, શાસ્ત્રીય સંગીત, ફિલ્મ સંગીત તેમજ સુગમ સંગીતમાં પુષ્ટ પ્રમાણમાં થાય છે. વાંસળી વાદની એક વિશેષતા છે કે એને મેળવવાની જરૂર નથી પડતી અને કોઈ પણ સ્વરને ‘સા’ માની ને તેને વગાડી શકાય છે.

વાદની રચના : એક તરફ ગાંઠ રહે એવો ભાગ રાખી બીજી તરફ પોલો હોય તેવો વાંસનો ટુકડો લેવામાં આવે છે. ગાંઠવાળા ભાગ તરફ હુંક મારવાનું કાણું પાડવામાં આવે છે. નીચેની તરફ છ (6) કાણાં સ્વરની ચકાસણી કરીને પાડવામાં આવે છે. જે ખૂબ કઠિન કાર્ય છે. જે ખૂબ અનુભવસિદ્ધ બનાવનાર કે કલાકાર જ કરી શકે છે. વાંસના ગાંઠ વાળા ભાગ તરફ ગરમ કરીને મીઠા રેડવામાં આવે છે કે જેથી હવાનું ગળતર નહીં થાય અને મારેલી હુંક બરાબર વાંસળી માંજ રહે અને વાદક જે છિદ્રમાંથી નિકાસ ઈચ્છે ત્યાંથી જ થાય. કૃષ્ણને પ્રિય એવી વાંસળીના મધુર સ્વરને સાંભળવાનો આનંદ જ અનેરો છે.

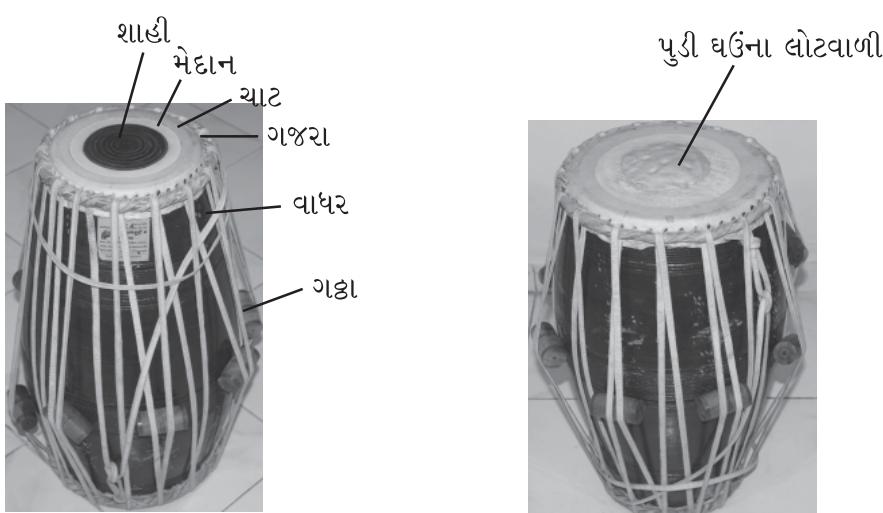

વાંસળીના પ્રસિદ્ધ વાદકો : પં. પન્નાલાલ ઘોષ, પં. રઘુવીર શેઠ, પં. હરિપ્રસાદ ચૌરસિયા, પં. રોનુ મજુમદાર.

પખાવજ : ભારતીય પરંપરા મુજબ એવી વાર્તા છે કે શિવજી અને પાર્વતીજીના એક પ્રસંગની ઉજવણી કરવાનું કાર્ય ગણેશજીને સોંપવામાં આવ્યું ત્યારે એમણે પખાવજની રચના કરી. અવનધ વાદના સ્થાપક તરીકે ગણેશજીને પ્રથમ મનાય છે. પખાવજ એ અત્યંત પુરાણું ભારતીય અવનધ વાદ (અવનધ એટલે ચામડાંથી મફેલું) છે. એનો અવાજ ગંભીર અને ધેરો છે. એ ઢોલકની જેમ આડી જ વગાડવામાં આવે છે. આ વાદનો ઉપયોગ ધૃપદ ગાયનમાં, વૈષ્ણવ સંપ્રદાયના પદોમાં, હવેલી સંગીત, ભજન-કીર્તનમાં, તેમજ એકાંકી વાદનમાં થાય છે. સ્વામી વિવેકાનંદે કહેલું કે જો ભારતની પ્રજાને શૌર્ય અને સાહસથી ભરપૂર કરવી હોય તો તમારે ધૃપદ ગાયન અને પખાવજ ભારતીય સંગીતમાં પાછા લાવવા જ પડશે.

વાદની રચના : ઈમારતી લાકડાના 20 થી 22 ઈંચના ટુકડો કે જેનો વ્યાસ લગભગ એક ફૂટ જેટલો હોય તેને અંદરથી પોલો કરવામાં આવે છે અને બસે તરફ ચામડાથી મફવામાં આવે છે. એક તરફ પાકી શાહી અને બીજી તરફ ફક્ત પૂરી લગાવવામાં આવે છે. જ્યારે પખાવજ વગાડવાના હોઈએ ત્યારે ફક્ત પૂરી વાળા ભાગ તરફ ત્રણ ચાર કલાક પહેલાં ઘઉંનો લોટ બાંધી તેને શાહીની જેમ લગાવવામાં આવે છે. લોટ સુકાતાં પખાવજ વગાડવા માટે તૈયાર થાય છે. (બાધ્યાંનો અવાજ ધેરો કરવા માટે લોટ લગાવાય છે.)

પ્રસિદ્ધ વાદકો : પં. નાના પાનસે, પં. અર્જુન સેજવલ, પં. ભવાની શંકર.

કી બોર્ડ : આ એક સંપૂર્ણ ઇલેક્ટ્રોનિક વાદ છે. જેમાં લગભગ દરેક વાદ્યોના અવાજ વાગી શકે છે. એની ચાવીઓની (કી) રચના હાર્મોનિયમ જેવી જ હોય છે. આ વાદ્યમાં અવાજ નાનો મોટો કરવો, સ્વર ઉપર નીચે કરવો, વાદ્યો ને ક્રમ મુજબ મેમરીમાં મૂકવા, તાલ વગાડવા તેમજ એની લય વધારવી જેવી સુવિધા છે. તેથી હાલના સમયમાં આ વાદ્યનો પ્રચાર ખૂબ વધ્યો છે. પણ આ વાદ્યને કુશળતાથી વગાડવા માટે સંગીતના તમામ પાસાની સમજ અને નિપુણતાની ખૂબ જરૂર પડે છે. આજના ઘણાં ટેક્નોલોજી જાળનારા ચ્યુલિક ડાયરેક્ટરો એક જ કીબોર્ડ પર આખા ગીતનું સંગીત તૈયાર કરી રેકૉર્ડ કરે છે. હા પણ એ જરૂર છે કે આમાં અન્ય વાદ્યોનો અવાજ આબેહૂબ એવો જ નથી આવતો. આ વાદ વગાડવાની બે રીતો પ્રથમિત છે. એક ભારતીય પદ્ધતિથી અને બીજી વેસ્ટર્ન કોર્ડ મુજબ. હાલમાં વેસ્ટર્ન કોર્ડ મુજબ આ વાદ વગાડવાનું પ્રચલન વધુ છે. આ વાદ વિવૃત શક્તિ (ઇલેક્ટ્રોનિક)ની મદદથી વાગે છે.

વાદની રચના : આ વાદની રચના સંપૂર્ણ પણે ઇલેક્ટ્રોનિક છે. એને વગાડવા માટે કોઈ પૂર્વ તૈયારીની જરૂર નથી. પાવર કેબલ નાખી સ્વીચ ઓન કરતાં વગાડવા માટે તૈયાર થઈ જાય છે.

પ્રસિદ્ધ વાદકો : લુંઠ બેંક્સ, અનિલ ચાવલા, સ્ટેફન ડેવીસી, એ. આર. રહેમાન

મંજુરા : મંજુરા એ તાલવાદનું સહાયક વાદ છે. ભજન, લોકગીત, ડાયરામાં એનો વિશેષ ઉપયોગ થાય છે. આપણા ગુજરાતમાં તો ડાયરામાં વગાડવામાં આવતાં મંજુરા એની વિશિષ્ટ શૈલીને કારણે વિશ્વ પ્રસિદ્ધ છે. મંજુરાને વિશિષ્ટ શૈલીમાં વગાડવા માટે ખૂબ જ પરિશ્રમની જરૂર પડે છે. તેમજ ચોક્કસ માર્ગદર્શન જરૂરી રહે છે.

વાદની રચના : પિતળની ધાતુમાંથી એને નીચે મુજબના આકારમાં બે એક સરખા ભાગ બનાવવામાં આવે છે. તેની મધ્યમાં એક એક કાણું પાડી તેમાં દોરી પરોવી ગાંઠ મારી જોડવામાં આવે છે. ધાતુના જાડાપણાં અને પાતળાપણાં પર એના સ્વરનો આધાર રહેલો છે.

ખંજરી : દક્ષિણ હિંદુસ્તાની સંગીત માટે સંગીતનું આ અતિ પ્રાચીન વાદ છે. હાલ પણ આ વાદ ત્યાં ખૂબ પ્રચારમાં છે. આ વાદ ખૂબ જ નાનું છે. એના બે પ્રકાર છે : (1) ચામડાથી મઢેલું (જે દક્ષિણ હિંદુસ્તાની સંગીત પદ્ધતિમાં વપરાય છે.) આ વાદ જ્યારે ઉચ્ચ કોટિના વાદક દ્વારા વાગતું હોય તો સાંભળવાની મજા અદ્ભુત આવે છે. (2) ચામડા વગરનું જે લોક સંગીત, ભજન, અને શાળા કક્ષાએ વપરાય છે.

રચના : લાકડાની એક રોંગ બનાવવામાં આવે છે. જેમાં ચામડાંના ટુકડાને બેંચીને લગાવવામાં આવે છે. ચામડા વગરની ખંજરીમાં ફક્ત ચામડું મઢેલું હોતું નથી અને લાકડાંની રોંગમાં નાના છિડ્રો કરીને ધાતુની સિક્કા આકારની પતરી લગાડવામાં આવે છે.

તાલ પરિચય

તાલ-તેવરા

માત્રા : 7

ભાગ : 3 ($3 + 2 + 2$)

તાલી - 3 (1, 4, 6 માત્રા)

ખાલી - નથી

માત્રા	1	2	3	4	5	6	7	1
ઠેકો	ધા	હિં	તા	કિટ	તક	ગાટી	ગન	ધા
ચિક્કા	x			2		3		x

આ તાલ ખુલ્લા બાજનો છે અને પખાવજ ઉપર વગાડવામાં આવે છે. આ તાલનો ઉપયોગ ધૂપદ ગાયનમાં થાય છે.

તાલ-રૂપક

માત્રા : 7

ભાગ : 3 ($3 + 2 + 2$)

તાલી - 2 (4, 6 માત્રા પર)

ખાલી - 1 (પહેલી માત્રા પર)

માત્રા	1	2	3	4	5	6	7	1
ઠેકો	તી	તી	ના	ધી	ના	ધી	ના	તી
ચિક્કા	0			1		2		0

આ તાલ બંધ બાજનો છે અને તબલા પર વગાડવામાં આવે છે. આ તાલનો ઉપયોગ શાસ્ત્રીય સંગીતના છોટા ઝ્યાલ સાથે વધુ થાય છે. આ તાલનો ઉપયોગ સુગમ સંગીતમાં પણ થાય છે. આ તાલમાં સમ ગુપ્ત છે.

તાલ-જપતાલ

માત્રા : 10

ભાગ : 4 ($2 + 3 + 2 + 3$)

તાલી - 3 (1, 3, 8 માત્રા પર)

ખાલી - 1 (6 માત્રા પર)

માત્રા	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1
ઠેકો	ધી	ના	ધી	ધી	ના	તી	ના	ધી	ધી	ના	ધી
ચિક્કા	x		2			0		3			x

આ તાલ બંધ બાજનો છે અને તબલા પર વગાડવામાં આવે છે. આ તાલનો ઉપયોગ શાસ્ત્રીય સંગીતના છોટા ઝ્યાલ સાથે વધુ થાય છે. કોઈક વખત આ તાલનો ઉપયોગ સુગમ સંગીત તેમજ ફિલ્ખી સંગીતમાં પણ જોવા મળે છે.

તાલ-કુત એકતાલ

માત્રા : 12

ભાગ : 6 (દ્વિક્રમાં બે માત્રા)

તાલી - 4 (1, 5, 9, 11 માત્રા)

ખાલી - 2 (3, 7 માત્રા)

માત્રા	1	2	3	4	5	6	
ઠેકો	ધી	ધી	ધાગે	તૃક	તી	ના	
ચિહ્ન	×		0		2		

માત્રા	7	8	9	10	11	12	1
ઠેકો	ક	ના	ધાગે	તૃક	ધી	ના	ધી
ચિહ્ન	0		3		4		×

આ તાલ બંધ બાજનો છે અને તબલા પર વગાડવામાં આવે છે. આ તાલનો ઉપયોગ શાસ્ત્રીય સંગીતના છોટા ખ્યાલ સાથે વધુ થાય છે.

સ્વાધ્યાય

1. ખાલી જગ્યા પૂરો :

1. વાંસમાંથી વાદનું નિર્માણ થાય છે.
2. વાંસળીમાં ફૂંક મારવા માટે કાણાં હોય છે.
3. પં. પન્નાલાલ ઘોષ વાદક હતાં.
4. પખાવજ પ્રકારનું વાદ છે.
5. પખાવજમાં એક તરફ શાહી અને બીજી તરફ લગાવવામાં આવે છે.
6. પખાવજ ખાસ કરીને ગાયનમાં વગાડવામાં આવે છે.
7. પં. અર્જુન સેજવલ વાદક હતાં.
8. કીબોર્ડ એ પ્રકારનું વાદ છે.
9. મંજુરા તાલવાદનું વાદ છે.
10. ખંજરીના પ્રકાર છે.

2. જોડકાં જોડો :

અ	બ
1. વાંસળી	☐
2. પખાવજ	☐
3. કીબોર્ડ	☐
4. મંજુરા	☐
	1. અવનથ વાદ
	2. ઈલેક્ટ્રોનિક્સ વાદ
	3. ઘન વાદ
	4. સુષિર વાદ

શ્રી પ્રકુલ્પ દવે

શ્રી પ્રકુલ્પભાઈ દેવશંકરભાઈ દવેનો જન્મ અમરેલી જિલ્લાના ચિતળ ગામે તા. 30-3-1951ના રોજ થયો હતો. તેમણે નવ વર્ષની નાની વયે સ્ટેજ પર જાહેરમાં ગાવાની શરૂઆત કરી હતી. અમદાવાદના મંગળદાસ ટાઉનહોલમાં સૌ પ્રથમ વખત ‘ઘૌવન વીંઝ પાંખ’ એ કાર્યક્રમમાં વ્યાવસાયિક ધોરણે ગાવાની શરૂઆત કરી. ‘લાખો કુલાણી’ ફિલ્મમાં પાર્શ્વગાયક તરીકે કારકિર્દિનો પ્રારંભ કર્યો. આ પછી તેમણે અનેક ગુજરાતી ગીતો, ફિલ્મીંગીતો, ભજનો ગાયાં છે. વિદેશોમાં પણ કેટલાંક સંગીતના કાર્યક્રમો આયા છે. હાલ પણ તેઓ સંગીતક્ષેત્રે ખૂબ જ વ્યસ્ત છે.

શ્રી મહેન્દ્રભાઈ ભાનુશંકર જોધી

શ્રી મહેન્દ્રભાઈનો જન્મ 16-5-1929ના દિવસે સૌરાષ્ટ્રના ભાવનગરમાં થયો હતો. તેમણે ભાવનગરની સુપ્રસિદ્ધ સંગીતસંસ્થા દક્ષિણામૂર્તિમાં સંગીત અને ચિત્રશિક્ષક તરીકેની સેવા દરમ્યાન શ્રેષ્ઠ બાળગીતો, કિશોરગીતો અને સુગમ ગીતોની રચના કરી.

તેમના બાળકાવ્ય સંગ્રહો ગીતવાડી, વનફુલ, રમઝટ ચંગુમંગુ, ગીતરંગા, રંગમંચ, વલ્લરી, મલ્હાર જેવા ગીત સંગ્રહોના મૌલિક પ્રકાશનોને ગુજરાત રાજ્ય તેમજ મુંબઈ સાહિત્ય અકાદમી દ્વારા શ્રેષ્ઠ બાળ કાવ્યસંગ્રહ તરીકે પારિતોષિક પ્રાપ્ત થયો. તેમનું બાળ સાહિત્ય આકાશવાણી અને દૂરદર્શન પર રજૂ થયું છે.

સંગીત અને બાળમાનસના ઉત્તમ જ્ઞાતા તેમજ ગુજરાતના બાળસાહિત્યમાં ઉત્તમ સ્થાન ધરાવનાર મહેન્દ્રભાઈનું અવસાન 15-12-2007ના દિવસે થયું.

શ્રી રામકુમાર રાજપ્રિય

શ્રી રામકુમાર રાજપ્રિયનો જન્મ 21-6-1929માં થયો હતો. તેમણે ઢીગલી ઘર નામે એક સંસ્થાની સ્થાપના અમદાવાદમાં કરી હતી. તેમાં નાના બાળકોને ખાસ વિવિધ કળાઓની તાલીમ આપતાં. જેવી કે નાટક, સંગીત, નૃત્ય, મૂર્તિકામ, પ્રેટ બનાવવા ફિલ્મ બનાવવી. આ કાર્યમાં એમના પત્ની શાંતાબેન પણ ખૂબ સક્રિય ભાગ લેતાં.

તેઓ કહેતા રોજ સવારે ઊઠતાં મારી આંખોમાં એક નવું સ્વખ હોય છે. મને એ ખબર ન રહેતી કે એ કેવી રીતે પૂર્ણ થશે પણ એ થતાં જ. હુમેશાં એવાં સ્વખનો જ જોતો કે જેમાં બાળકોનો સંપૂર્ણ વિકાસ થાય અને સમાજને ઉપયોગી બને. અશક્ત બાળકો માટે પણ એમનું ઢીગલીઘર ખુલ્લું હતું. આવા બાળકોના માટે અદ્ભુત કાર્ય કરનાર શ્રી રામકુમાર રાજપ્રિયજીનું અવસાન 26-4-1988ના દિવસે થયું.

શ્રી ભાઈલાલભાઈ શાહ

શ્રી ભાઈલાલભાઈ શાહનો જન્મ 16-2-1920ના દિવસે વડોદરામાં થયો હતો. તેઓ સંગીતશિક્ષણ ક્ષેત્રે ઈ.સ. 1945 થી 2003 સુધી કાર્યરત રહ્યાં. ધોરણ-5, 6, 7માં સંગીતને વૈકલ્પિક વિષય તરીકે એમણે સ્થાન અપાવ્યું. તેમણે એમના જીવનકાળમાં સેંકડો સંગીતના વિદ્યાર્થી તૈયાર કર્યાં.

તેમણે ગુજરાત રાજ્ય સંગીત નાટક અકાદમી, ગાંધીનગર, અમદાવાદ મહાનગર પાલિકા તેમજ સ્કૂલ બોર્ડ દ્વારા આયોજિત સંગીત-શિક્ષણ શાબીરોનું સંચાલન કર્યું હતું. તેમણે અમદાવાદની પ્રતિષ્ઠિત શેઠ સી. એન. વિદ્યાલયમાં ધણાં વર્ષો સેવા આપી હતી.

તેમણે “સંગીત વિહાર ગીતમાલા” પુસ્તકમાં તેમનાં સંગીતશિક્ષણના અનુભવનો નિચોડ રજૂ કર્યો છે. જે ત્રણ અંકોમાં પ્રસિદ્ધ થયેલ છે. સરળ અને સૌભ્ય ગીતો, સહેલું અને સ્પષ્ટ સ્વરાંકન, હસ્ય, દીર્ઘ માટે રાખેલી કાળજી અને ગીતોની કરેલી પસંદગી એ આ પુસ્તકની વિશિષ્ટતા છે. જેમાં 108 ગીતો સ્વર લિપિ સાથે આપેલ છે.

તેમનાં જાણીતાં ગીતો - બાજે વન ઉપવનમાં...

- રાષ્ટ્ર પતાકા તુઝે પ્રશામ...

સ્વાધ્યાય

1. ખાલી જગ્યા પૂરો :

1. પ્રકુલ્લભાઈ દવેનો જન્મ માં થયો હતો.
2. પ્રકુલ્લભાઈ દવેએ મંગણદાસ ટાઉનહોલ પરથી નામના કાર્યક્રમમાં વ્યાવસાયિક ધોરણે ગાવાની શરૂઆત કરી.
3. મહેન્દ્રભાઈ જોષીનો જન્મ ના દિવસે થયો હતો.
4. રામકુમાર રાજપ્રિયએ સંસ્થાની સ્થાપના કરી.
5. રામકુમાર રાજપ્રિયનું અવસાન ના દિવસે થયું.
6. ભાઈલાલભાઈ શાહ શિબિરોનું સંચાલન કર્યું.
7. ભાઈલાલભાઈ શાહ પુસ્તકમાં 108 ગીતો સ્વર લિપિમાં આપ્યાં છે.

2. જોડકાં જોડો :

અ		બ
1. પ્રકુલ્લભાઈ દવે	☐	1. સંગીતવિહાર ગીતમાલા
2. મહેન્દ્રભાઈ જોષી	☐	2. ઢોંગલી ઘર
3. રામકુમાર રાજપ્રિય	☐	3. ગીતવાડી, ચંગુમંગુ
4. ભાઈલાલભાઈ શાહ	☐	4. ફિલ્મના પાર્શ્વગાયક

- (1) પ્રાર્થના (2) ધૂન (3) ભજન (4) ભાવગીત (5) ભક્તિગીત (6) સ્વાગતગીત
 (7) દેશભક્તિ/શૌર્યગીત (8) લોકગીત (9) લગ્નગીત (10) ગરબા (11) ગરબી (12) રાસ (13) હાલરડાં
 (14) જન્મદિનગીત (15) પ્રેરણગીત (16) ઋતુગીત (17) કૂચગીત (18) વિદાયગીત

કલા નૈસર્જિક છે. બાળક સંવેદનાસભર હોય છે. જેથી ગીતોના ભાવની અસર ખીલી ઉંઠે છે. આવા વિવિધગીતો ગાવાથી બાળક જૂમી ઉંઠે છે અને મનની મોજ માણે છે. ગીતો સાંભળવાથી બાળકના કાન સંસ્કારી બને છે અને બાળકનું જીવન શિસ્તબદ્ધ રીતે તૈયાર થાય છે. માટે પ્રાર્થના, ધૂન, ભજન, ભક્તિગીત, જન્મદિન ગીત, હાલરડાં, દેશભક્તિ ગીત, પ્રેરણ ગીત, પ્રકૃતિ ગીત, ગરબા, ગરબી, લોકગીત જેવા ગીતોમાંથી પ્રેરણ મેળવે છે. આ હેતુથી વિવિધ ગીતો આપવામાં આવ્યા છે.

(1) પ્રાર્થના : પ્રાર્થના એટલે સૃષ્ટિના સર્જનહારનું ધ્યાન ધરવું તે, પ્રભુનું સ્મરણ કરવું તે, પ્રાર્થના એટલે આત્માના અવાજને પરમાત્મા સુધી લઈ જનાર સંદેશાવાહક, પ્રાર્થના એટલે પ્રભુને પામવાનું પ્રથમ પગથિયું, પ્રાર્થના એટલે શ્રદ્ધા, સબૂરી અને વિશ્વાસનું પ્રતિક, પ્રાર્થના એટલે સવારની ચાવી અને સંધ્યાકાળની સાંકળ, પરસ્પર પ્રીતિ પ્રસરાવે તે પ્રાર્થના.

(2) ધૂન : ઈશ્વરના નામને પુનરાવર્તિત કરતું ટૂંકું પદ જે સામાન્ય રીતે દુત ગતિના તાલમાં ગવાય છે. જેનાથી વાતાવરણ પ્રકૃતિલિલ બની જાય છે.

(3) ભજન : કોઈપણ કાર્ય કરતાં કરતાં પણ પ્રભુની નિરંતર સ્મૃતિ કરો તેનું નામ ભજન.

(4) ભાવગીત : જે ગીતમાં હદ્યના ભાવ પ્રગટ થાય તેની સાથે લોક કલ્યાણ અને ઐક્યતાનું દર્શન થાય તેવા ગીતને ભાવગીત કહે છે.

(5) ભક્તિગીત : ભગવાનના ભક્તો દ્વારા જે શબ્દોની સરવાણી રૂપે નીકળતા ગીતો કે પદને ભક્તિગીત કહે છે.

(6) સ્વાગતગીત : એવા ગીત જેમાં હદ્યના સંપૂર્ણ ભાવ સત્કારવા માટે આતુરતા દર્શાવાય છે.

(7) દેશભક્તિગીત / શૌર્યગીત : રાષ્ટ્ર પત્યે સર્મર્પણ, લાગણી અને ખુમારી ઉજાગર કરતાં ગીતો એટલે દેશભક્તિ ગીત જેમાં માતૃભૂમિ માટેનું સન્માન અને સ્વાભિમાન પ્રગટ થાય છે.

(8) લોકગીત : લોકગીત એટલે કોઈ કલ્યાણ પર આધારિત નહિ પરંતુ લોકોના જીવન અને રોજબરોજના જીવન પર આધારિત હોય છે, આવા ગીતો લોકો દ્વારા ગવાયેલા ગીતો જે કર્ણપ્રકર્ણ સાંભળીને જ સામાન્ય રીતે ગવાતાં હોય છે. આવા ગીતો સાધારણ રીતે સરળ રાગ અને તાલમાં ગવાય છે.

(9) લગ્નગીત : લગ્ન પ્રસંગે ગવાતાં વર અને કન્યા પક્ષના ગીતોને લગ્ન ગીત કહેવાય છે.

(10) ગરબા : માતાજીની સ્તુતિ માટે પ્રસિદ્ધ ગીત પ્રકાર છે. સામાન્ય રીતે ગરબા નવરાત્રિમાં ગવાય છે. માતાજીની ગરબીને પ્રદક્ષિણા કરતા કરતા ગવાતા માતાજીના ભક્તિસભર ગીતોને ગરબા કહે છે.

(11) ગરબી : ગરબી તાલી પીડીને ફક્ત પુરુષો દ્વારા જ ગાવામાં આવે છે. જે બેસીને અથવા નૃત્ય કરીને રૂજૂ થાય છે. જેમાં કૂણભક્તિના ગીતો અને માતાજીના પદો હોય છે. દયારામની ગરબીઓ પ્રભ્યાત છે.

(12) રાસ : રાસમાં મુખ્યત્વે કૂણલીલાનું વર્ણન હોય છે. રાસ લેતી વખતે દાંડિયાનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે.

(13) હાલરડાં : માતા બાળકને સુવાડવા જે ગીતો ગાય છે તેને હાલરડાં અને હિન્દીમાં લોરી કહે છે.

(14) જન્મદિનગીત : જેમાં જન્મદિનની શુભેચ્છા આશીર્વાદ અને ઉત્સાહ જોવા મળે તેવા ગીતને જન્મદિન ગીત કહે છે.

(15) પ્રેરણગીત : મનુષ્યને જીવન જીવવાની કળા શીખવતાં ગીતને પ્રેરણગીત કહે છે.

(16) ઋતુગીત : જેમાં ઋતુની વિશિષ્ટતાનું વર્ણન હોય તેવા ગીતોને ઋતુગીત કહે છે.

(17) કૂચગીત : સેનાના માર્યપાસ્ટ વખતે જે ગીતો ગવાય છે કે જેનાથી સૈનિકોમાં જોમ વધે એ પ્રકારના ગીતોને કૂચગીત કહે છે.

(18) વિદાયગીત : જે ગીતમાં વિરહના ભાવ પ્રગટ થતાં હોય તેવા ગીતને વિદાય ગીત કહે છે.

પ્રાર્થના

(1) જ્યોત સે જ્યોત

જ્યોત સે જ્યોત જગાતે ચલો, પ્રેમ કી ગંગા બહાતે ચલો
રાહ મેં આએ જો દીન દુખી, સબકો ગલે સે લગાતે ચલો
જિસકા ન કોઈ સંગી સાથી ઈશ્વર હૈ રખવાલા
જો નિર્ધન હૈ જો નિર્બલ હૈ વહ હૈ પ્રભૂ કા પ્યારા
પ્યાર કે મોતી લુટાતે ચલો, પ્રેમ કી ગંગા...

આશા ટૂટી મમતા રૂઠી છૂટ ગયા હૈ કિનારા
બંદ કરો મત ઢ્વાર દયા કા દે દો કુછ તો સહારા
દીપ દયા કા જલાતે ચલો, પ્રેમ કી ગંગા...

છાઈ હૈ છાઓં ઔર અંધેરા ભટક ગઈ હૈને દિશાએઁ
માનવ બન બૈઠા હૈ દાનવ કિસકો વ્યથા સુનાએઁ
ધરતી કો સ્વર્ગ બનાતે ચલો, પ્રેમ કી ગંગા...

કૌન હૈને ઊँચા કૌન હૈ નીચા સબ મેં વો હી સમાયા
ભેદ ભાવ કે ઝૂઠે ભરમ મેં યે માનવ ભરમાયા
ધર્મ ધ્વજા ફહરાતે ચલો, પ્રેમ કી ગંગા...

સારે જગ કે કણ કણ મેં હૈ દિવ્ય અમર એક આત્મા
એક બ્રહ્મ હૈ એક સત્ય હૈ એક હી હૈ પરમાત્મા
પ્રાણોં સે પ્રાણ મિલાતે ચલો, પ્રેમ કી ગંગા...

(2) પ્રભુના ચરણો

રાગ : ભીમપલાસી તાલ : કેરવા દૃત લય

પ્રભુના ચરણો શિર તો છણતાં
અમ અંતર આજ પ્રકુલ્પ થતાં
સહુ પાપી તણી પ્રભુ માઝી દીજે
શુભ બુદ્ધિ બહુ અમ અંતર દે
શુભ ભાવ ધરું શુભ વાણી વદુ
શુભ કામ કરું શુભ નામ જપું પ્રભુના...
બળ બુદ્ધિ વળી ધનમાલ સહુ
પરહિત મહીં ખરચું પ્રભુ હું
તનમાં મનમાં બળ સિંચન તું
કરી દે અમ અંતર વિકસતું પ્રભુના...
જગતાત શિરે નિજ હાથ ધરો
પણી બાળકને ભય હોય કશો? પ્રભુના...
- બ્રહ્માનંદ

(3) તું મને ભગવાન

તું મને ભગવાન એક વરદાન આપી હે
જ્યાં વસે છે તું મને ત્યાં સ્થાન આપી હે

હું જીવું દું એ જગતમાં જ્યાં નથી જીવન
જિંદગીનું નામ છે બસ બોજ ને બંધન
આખરી અવતારનું મંડાણ બાંધી હે તું મને...

આ ભૂમિમાં ખૂબ ગાજે પાપનાં પડઘમ
બેસૂરી થઈ જાય મારી પુણ્યની સરગમ
દિલરૂભાનાં તારનું ભંગાણ સાંધી હે તું મને...

જોમ તનમાં જ્યાં લગી છે સૌ કરે શોષણ
જોમ જાતાં કોઈ અહીંથી ના કરે પોષણ
મતલબી સંસારનું જોડાણ કાપી હે તું મને...

(4) ભયભંજના

ભય ભંજના વંદના સુન હમારી
દરસ તેરે માંગે યે તેરા પુજારી
ગીતોં કે ફૂલોં કી બનાકર
લાયા હું દિલ આરતી મેં સજાકર
યે સાંસોં કી સરગમ કરું તેરે અર્પન
તુર્ઝે ઔર ક્યા દું મેં ઠહરા ભિકારી
દરસ તેરે માંગે યે તેરા પુજારી

આજા મધુર સ્વજ સી મુસ્કુરાતી
મન કે બુઝે દીપ હાંસ કર જલાતી
જપે દિલ કી ધડકન તેરા નામ હરદમ
ઉત્તર જ્યોત કિરનોં કી લેકર સવારી
દરસ તેરે માંગે યે તેરા પુજારી

ગગન તલાક મૈં પલક પસારું
એક ઝાલાક દિખલા જા
મુજાપે તરસ કર એક પલ હાંસકર
જ્યોતિ ધાર બરસા જા
મેરી લાજ તેરે હાથ વર દે

ધૂન

(1) શ્રી રામ

શ્રી રામ જય રામ, જય જય રામ
કૌશલ્યાકે ખારે રામ
દશરથ રાજ દુલારે રામ

(2) શ્રીમન્નારાયણ

શ્રીમન્નારાયણ નારાયણ હરિહરિ
લક્ષ્મીનારાયણ નારાયણ હરિહરિ
બદ્રીનારાયણ નારાયણ હરિહરિ
સત્યનારાયણ નારાયણ હરિહરિ
સ્વામિનારાયણ નારાયણ હરિહરિ

(3) રામ ધૂન લાગી

રામ ધૂન લાગી ગોપાલ ધૂન લાગી
કબીરાની વાણી સૂણી રામ ધૂન લાગી
સત્યધૂન લાગી સેવા ધૂન લાગી
ગાંધીજીની વાણી સૂણી સત્ય ધૂન લાગી.

(4) હર હર શંભુ

હર હર શંભુ ભોળા તમારી ધૂન લાગી
પાર્વતીના ઘારા તમારી ધૂન લાગી
કૈલાસના વસનારા તમારી ધૂન લાગી
કંઠે સર્પમાલા તમારી ધૂન લાગી
હર હર શંભુ ભોળા તમારી ધૂન લાગી

(5) બજરંગી હનુમાન

બજરંગી હનુમાન બજરંગી
રામસીતાની સેવામાં સંગી
હનુમાન બજરંગી...
બજરંગી હનુમાન બજરંગી
તેને ચઢે છે તેલને સિંદૂર
હનુમાન બજરંગી...
બજરંગી હનુમાન બજરંગી
તેને ચઢે છે આકડાના ફૂલ
હનુમાન બજરંગી...

ભજન

(1) ઊંચી મેડી તે

ઊંચી મેડી તે મારા સંતની રે
મેં તો મ્હાલી ન જાણી રામ હો રામ
ઉંચી મેડી તે મારા સંતની રે

અમને તે તેડાં શીદ મોકલ્યા,
હે મારો પિંડ છે કાચો રામ,
મોંઘા તે મૂલની મારી ચુંદરી
મેં તો મ્હાલી ન જાણી રામ હો રામ ઊંચી....

અડધાં ફેર્યાં, અડધાં પાથર્યાં,
અડધાં ઉપર ઓઢાડ્યા રામ,
ચારે છેડે તે ચારે જણા,
ડેલી ડગમગ જાયે રામ હો રામ ઊંચી...

નથી તરાપો, નથી તુંબડાં,
હે નથી ઊતર્યાંનો આરો રામ,
નરસિંહ મહેતાના સ્વામી શામળા,
પ્રભુ પાર ઉતારો નાવ હો રામ ઊંચી....

(3) મૈલી ચાદર ઓફ્કે...

મૈલી ચાદર ઓફ્કે કેસે દ્વાર તુમ્હારે આઉં
હે પાવન પરમેશ્વર મેરે મન હી મન શરમાઉં

તુને મુજકો જગમેં બેજા, નિર્મલ દેકર કાયા
આકર કે સંસાર મેં મૈને ઈસ કો દાગ લગાયા
જનમ જનમ કી મૈલી ચાદર કેસે દાગ છુડાઉં,
મૈલી ચાદર...

નિર્મલ વાણી પાકર તુજસે નામ ન તેરા ગાયા
નૈન મુંદકર હે પરમેશ્વર કભી ન તુજકો ધ્યાયા
મનવીણાકી તારેં તૂટી અબ ક્યા ગીત સુનાઉં,
મૈલી ચાદર...

ઈન પૈરોં સે ચલકર તેરે મંદિર કભી ન આયા
જહાઁ જહાઁ હો પૂજા તેરી કભી ન શીશ ઝુકાયા
હે હરિહર મેં હારકે આયા અબ ક્યા હાર ચઠાઉં,
મૈલી ચાદર...

(2) પાયોજ મૈને

પાયોજ મૈને રામરતન ધન પાયો
વસ્તુ અમોલિક દી મેરે સતગુરુ
કિરપા કર અપનાયો પાયોજ મૈને...

જનમ-જનમ કી પુંજ પાઈ
જગમેં સભી ખોવાયો પાયોજ મૈને...

ખરચે ન ખૂટે વાકો ચોર ન લૂટે,
દિન દિન બદ્ધત સવાયો પાયોજ મૈને...

સતકી નાવ બેવાટિયા સતગુરુ
ભવસાગર તર આયો પાયોજ મૈને...

મીરા કે' પ્રભુ ગિરિધર નાગર,
હરબ હરબ જશ ગાયો પાયોજ મૈને...

(4) અબ સોંપ દિયા...

અબ સોંપ દિયા જીવન કો
ભગવાન તુમ્હારે ચરણો મેં
મેં હું શરણાગત પ્રભુ તેરા
રહે ધ્યાન તુમ્હારે ચરણોમેં અબ...

મેરા નિશ્ચય બસ એક વહી
મૈં તુમ ચરણોંકા પૂજારી બનું
અર્પણ કર દું દુનિયાભરકા
સબ ધ્યાર તુમ્હારે ચરણોમેં અબ...

મૈં જગ મેં રહું તો ઐસે રહું
જ્યું જલમેં કમલકા ફૂલ રહે
હે મન વચ કાય હૃદય અર્પણ
ભગવાન તુમ્હારે ચરણોમેં અબ...

જહાઁ તક સંસારમેં ભ્રમણ કરું
તુજ ચરણોમેં જીવનકો ધરું
તુમ સ્વામી મૈં સેવક તેરા
ધરું ધ્યાન તુમ્હારે ચરણોમેં અબ...

મૈં નિર્ભય હું તુજ ચરણોમેં
આનંદ મંગલ હૈ જીવનમેં
રિદ્ધિ સિદ્ધિ ઔર સંપત્તિ
મિલ ગઈ હૈ પ્રભુ તુજ ચરણોમેં અબ...

મેરી ઈચ્છા બસ એક પ્રભુ
એક બાર તુજે મિલ જાઉ મૈં
ઈસ સેવકકી હર રગરગ કા
હો તાર તુમ્હારે હાથો મેં અબ...

(5) ગમે તે સ્વરૂપે...

ગમે તે સ્વરૂપે ગમે ત્યાં બિરાજો
પ્રભુ મારા વંદન પ્રભુ મારા વંદન
ભલે ના નિહાળું નજરથી તમોને
મળ્યા ગુણ તમારા સફળ મારું જીવન ગમે તે સ્વરૂપે...
જન્મ અસંખ્ય મળ્યા તે ગુમાવ્યા
ન કર્યો ધર્મ કે તમોને સંભાર્યા
હવે આ જીવનનાં કરું હું વિનંતી
સ્વીકારો તમે તો તૂટે મારાં બંધન ગમે તે સ્વરૂપે...
મને હોંશ એવી ઊજાળું જગતને
મળે જો કિરણ મારા મનના દીપકને
તેથી તેજ આપો જલાવું હું જ્યોતિ
અમરપણે સહુને કરાવે તું દર્શન. ગમે તે સ્વરૂપે...

(6) મંદિર સાથે

મંદિર સાથે પરણી રે મીરાં રાજ મહેલથી છૂટી રે
કૃષ્ણ નામની ચૂડી રે પહેરી માધવની અંગુઠી રે
મંદિર સાથે....
આધી રાતે દર્શન માટે આંખ ઝરુંઘે મૂકી
મીરાં શબરી જનમ જનમની,
જનમ જનમની ભૂખી રે મંદિર સાથે....
તુલસીની આ માળા પહેરી મીરાં સદાની સુખી
શ્યામ શ્યામનો સૂરજ આબે
મીરાં સૂરજમુખી રે મંદિર સાથે...
કાળી રાતનો કંબલ ઓઢી મીરાં જાગે સૂતી
ધાયલ કી ગત ધાયલ જાણે
જગની માયા જૂઠી રે મંદિર સાથે...
- સુરેશ દલાલ

ભાવગીત

(1) તમે ભાવે ભજુ

તમે ભાવે ભજુ લ્યો ભગવાન, જીવન થોડું રહ્યું;
કંઈક આત્માનું કરજો કલ્યાણ, જીવન થોડું રહ્યું.
એના દીધેલા કોલ તે તો ભૂલી ગયા,
જૂઠી માયા ને મોહમાં ધેલા થયા
ચેતો ચેતો શું ભૂલ્યા છો ભાન જીવન થોડું રહ્યું.
બાળપણ ને જુવાનીમાં અડધું ગયું,
નહિ ભક્તિના મારગમાં ઉગલું ભર્યું
હવે બાકી છે એમાં દો ધ્યાન જીવન થોડું રહ્યું.
પછી ઘડપણમાં ગોવિંદ ભજાશે નહિ,
લોભ વૈભવ ને ધનને તજાશે નહિ
બનો આજથી પ્રભુમાં મસ્તાન જીવન થોડું રહ્યું.
જરા ચેતીને ભક્તિનું ભાથું ભરો,
કંઈક ડર તો પ્રભુજીનો દિલમાં ધરો
છીએ થોડા દિવસના મહેમાન જીવન થોડું રહ્યું.
બધા આળસમાં દિન આમ વીતી જશે
પછી ઓચિંતું યમનું તેડું થશે
નહિ ચાલે તમારું તોઝાન જીવન થોડું રહ્યું.
એ જ કહેવું આ બાળકનું ઉરમાં ધરો,
ચિત રાખી ‘રણાંદોઽ’ ને ભાવે ધરો
જીલો જીલો હવે ભક્તિનું સુકાન જીવન થોડું રહ્યું.

(2) જનનીની જોડ

મીઠાં મધુ ને મીઠા મેહુલા રે લોલ,
એથી મીઠી તે મોરી માત રે,
જનનીની જોડ સખી ! નહિ જે રે લોલ.
પ્રભુના એ પ્રેમ તણી પૂતળી રે લોલ,
જગથી જુદેરી એની જાત રે. જનનીની.
અમીની ભરેલી એની આંખડી રે લોલ,
વ્હાલનાં ભરેલાં એનાં વેણ રે. જનનીની.
હાથ ગુંથેલ એના હીરના રે લોલ,
હૈયું હેમંત કેરી હેલ રે. જનનીની
દેવોને દૂધ એનાં દોઘલાં રે લોલ,
શશીએ સિંચેલ એની સોડ્ય રે. જનનીની
જગનો આધાર એની આંગળી રે લોલ,
કાળજામાં કેંક ભર્યા કોડ રે. જનનીની.
ચિતંડ ચાદેલ એનું ચાકડે રે લોલ,
પળના બાંધેલ એના પ્રાણ રે. જનનીની.
મુંગી આશિષ ઉરે મલકતી રે લોલ,
લેતાં ખૂટે ન એની લહાણ રે. જનનીની.
ધરતી માતાયે હશે ધૂજતી રે લોલ,
અચળા અચૂક એક માપ રે. જનનીની...
ગંગાના નીર તો વધે ઘટે રે લોલ
સરખો એ પ્રેમનો પ્રવાહ રે. જનનીની...

વરસે ઘડીક વ્યોમવાદળી રે લોલ.
માડીનો મેઘ બારે માસ રે. જનનીની...
ચળતી ચંદાની દીસે ચાંદની રે લોલ
એનો નહિ આથમે ઉજસ રે
જનનીની જોડ સખી ! નહિ જરે રે લોલ
- દામોદરદાસ ખુ. બોટાદકર

દેશભક્તિગીત

(1) હોઠોંપે સચ્ચાઈ રહતી હૈ

હોઠોંપે સચ્ચાઈ રહતી હૈ, જહાં દિલ મેં સર્જાઈ રહતી હૈ
હમ ઉસ દેશ કે વાસી હૈ જિસ દેશ મેં ગંગા બહતી હૈ,
હોઠોંપે...

મેહમાં જો હમારા હોતા હૈ, વો જાનસે ઘારા હોતા હૈ
જ્યાદાકી નહીં લાલચ હમકો, થોડે મેં ગુજરા હોતા હૈ
બચ્ચોં કે લિએ જો ધરતી માં સહિયોંસે સખી કુછ સહતી હૈ,
હમ ઉસ...

કુછ લોગા જો જ્યાદા જાનતે હૈં, ઈન્સાનકો કમ પહ્યાનતે હૈં
યે પૂરબ હૈ પૂરબવાલે, હર જાનકી કીમત જાનતે હૈં
મિલ-જુલ કે રહો ઔર ઘાર કરો, ઈક ચીજ યહી તો રહતી હૈ,
હમ ઉસ...

જો જિસસે મિલા સીખા હમને, ગૈરોકો ભી અપનાયા હમને
અબ હમ તો ક્યા સારી દુનિયા સારી દુનિયા સે કહતી હૈ,
હમ ઉસ...

(2) રાષ્ટ્રપતાકા

રાષ્ટ્રપતાકા ! તુઝે પ્રણામ ! તુઝે પ્રણામ !

રાષ્ટ્રપતાકા ! તુઝે પ્રણામ !

શીશ ઉઠા અંબર તક ફહરે

દિશા-દિશામેં નિર્ભય લહરે

તુઝે નિહારે તનમન વારે

જન-જીવન કે સ્પંદન ઘારે

કર પથ-નિર્દ્દશન અવિરામ, તુઝે પ્રણામ, તુઝે પ્રણામ !

રાષ્ટ્રપતાકા ! તુઝે પ્રણામ !

જબ તક સૂરજ ચાંદ રહે તૂ

કર્મજ્ઞાનકી કથા કહે તૂ

ચરન પખાર સાગર ખારે

દિવ્ય ભારતી કે રખવારે

જન-પથ કે આલોક લાલમ, તુઝે પ્રણામ, તુઝે પ્રણામ !

રાષ્ટ્રપતાકા ! તુઝે પ્રણામ !

શક્તિ-ચેતના ભરે પવનમેં

પ્રેમ-ગીત ગુજે કન-કનમેં

ભૂમિ-પુકારે ભાગ્ય-સિતારે

માનવતા અબ કલ્લી ન હારે

ભારત અબ કલ્લી ન હારે

મુક્તિ મળે કે ના મળે

મુક્તિ મળે કે ના મળે
મારે ભક્તિ તમારી કરવી છે
મેવા મળે કે ના મળે
મારે સેવા તમારી કરવી છે મુક્તિ મળે કે...
મારો કંઈ મધુરો ન હોય ભલે
મારો સૂર બેસૂરો હોય ભલે
શબ્દો મળે કે ના મળે
મારે કવિતા તમારી કરવી છે મુક્તિ મળે કે...
આવે જીવનમાં તડકા છાયા
સુખ દુઃખના પડે ત્યાં પડછાયા
કાયા રહે કે ના રહે
મારે માયા તમારી કરવી છે મુક્તિ મળે કે...
હું પંથ તમારો છોડું નહિ
ને દૂર દૂર ક્યાંયે દોડું નહિ.
પુષ્પ મળે કે ના મળે
મારે પૂજા તમારી કરવી છે મુક્તિ મળે કે...

સ્વાગતગીત

આજ વગડાવો

આજ વગડાવો વગડાવો રૂડાં શરણાયું ને ઢોલ
શરણાયું ને ઢોલ નગારાં શરણાયું ને ઢોલ
આજ અજવાળી અજવાળી રૂડી રાતડી રે...
સખી રદ્દિયાળી રદ્દિયાળી કહો વાતડી રે
મને આંખરીમાં દીધાં ઓલા જન્મોનાં કોડ
આજ વગડાવો વગડાવો રૂડાં શરણાયું ને ઢોલ
આજ નાચે રે ઉમંગ અંગ અંગમાં રે,
હું એવી રે રંગાજી એના રંગમાં રે,
હું તો બંધાજી સખી એની નજર્યુને દોર.
આજ વગડાવો વગડાવો રૂડાં શરણાયું ને ઢોલ.

ભારત બને મુક્તિકા ધામ, તુઝે પ્રણામ, તુઝે પ્રણામ !
 રાજ્યપતાકા ! તુઝે પ્રણામ !
 વિશ્વ-શાંતિ સમતા સ્વતંત્રતાકા
 પ્રતીક જનતંત્ર પનપતા
 જન-રખવારે સિરજનહારે
 બલિદાનોંસે ગયે સંવારે
 દેખ ધરા પર ઋગ-યજુ-સામ, તુઝે પ્રણામ, મુજે પ્રણામ !
 રાજ્યપતાકા ! તુઝે પ્રણામ !

- સુમિત્રાકુમારી સિંહા

(3) વતન પે જો ફિદા હોગા

હિમાલય કી બુલન્દીસે, સુનો આવાજ હૈ આઈ
 કહો માંઓસે દે બેટે, કહો બહનોંસે દે ભાઈ
 વતનપે જો ફિદા હોગા, અમર વો નૌજવાં હોગા
 રહેગી જબ તલક દુનિયા, યે અફસાના બયાં હોગા, વતન...
 હિમાલય કહ રહા હૈ ઈસ વતનસે નૌજવાનોંસે
 ખડા હું સંતરી બનકે મૈં સરહદપે જમાનોંસે
 ભલા ઈસ વકત દેખું કોન મેરા પાસવાં હોગા, વતન...
 ચમનવાલોં કી ગૈરતકો ફિર એક સૈયાદને લલકારા
 ઉઠો હર ફૂલસે કહ દો, કિ બન જાયે વો અંગારા
 નહીં તો દોસ્તોં રુસવા હમારા ગુલિસ્તાં હોગા, વતન...
 હમારે એક દોસ્તીને, હમારે ઘરકો લૂટા હૈ
 ભરમ એક દોસ્તીકા ઐસે આજ ટૂટા હૈ
 કિ અખ હર દોસ્તપે દુશ્મન ગુમાં હોગા, વતન...
 સિપાહી દેતે હૈ આવાજ, માતાઓકો બહનોકો
 હમે હથિયાર લે દો, બેચ ડાલો અપને ગહનોંકો
 કિ ઈસ કુર્બાનીપે કુર્બા વતનકા હર જવાં હોગા, વતન...

(4) એ મેરે ખારે વતન

એ મેરે ખારે વતન એ મેરે બિછું ચમન
 તુઝે દિલ કુરબાન
 તૂ હી મેરી આરજુ તૂ હી મેરી આબરુ
 તૂ હી મેરી જાન, એ મેરે ખારે વતન...
 તેરે દામનસે જો આયે ઉન હવાઓંકો સલામ
 ચૂમ લું મૈં ઉસ જૂબાંકો જિસપે આપે તેરા નામ
 સબસે ખારી સુબહ તેરી સબસે રંગી તેરી શામ,
 તુઝે દિલ કુરબાન, એ મેરે ખારે વતન...
 માંકા દિલ બનકે કબી સીને સે લગ જાતા હૈ તૂ
 ઔર કબી નન્હી સી બેટી બનકે યાદ આતા હૈ તૂ

જિતના યાદ આતા હૈ મુજકો ઉતના તડપાતા હૈ તૂ,
 તુઝે દિલ કુરબાન, એ મેરે ખારે વતન...
 છોડકર તેરી જમીકો દૂર આ પહુંચે હૈ હમ
 ફિર ભી હૈ યહી તમશા તેરે જરાંકી કસમ
 હમ જહાં પેદા હુએ હૈ ઉસ જગત હી નિકલે હમ
 તુઝે દિલ કુરબાન, એ મેરે ખારે વતન...

લોકગીત

(1) માથે મટુકી

માથે મટુકી મહીની મેલી,
 હું મહિયારાડા હાલી રે ગોકુળમાં,
 હો મોરા શ્યામ, મુજને હરિવાલા
 સાંકડી શેરીમાં મુને સસરાજી મળિયાં
 મુને લાજું કાઢ્યાની ઘણી હામ રે ગોકુળમાં
 હો મોરા શ્યામ મુજને હરિ વાલા
 સાંકડી શેરીમાં મુને સાસુજી મળિયાં
 મુને પગે પડ્યાની ઘણી હામ રે ગોકુળમાં
 હો મોરા શ્યામ મુજને હરિ વાલા
 સાંકડી શેરીમાં મુને જેઠજી મળિયા
 મુને જીણું બોલ્યાની ઘણી હામ રે ગોકુળમાં
 હો મોરા શ્યામ મુજને હરિ વાલા
 સાંકડી શેરીમાં મુને પરણ્યોજી મળિયો
 મુને મોહું મલક્યાની ઘણી હામ રે ગોકુળમાં
 હો મોરા શ્યામ મુજને હરિ વાલા

(2) લીંબુડા જૂલે

લીંબુડા જૂલે તારા બાગમાં છબીલા લાલ,
 લીંબુડા જૂલે તારા બાગમાં,
 હે જ મારો હઠીલો જૂલે દરબાર કે વ્હાલા મારા,
 લીંબુડા જૂલે તારા બાગમાં
 ઉતારા દેશું તમને ઓરડા છબીલા લાલ, ઉતારા...
 હે જ તમને દેશું મેડીના મોલ રે, વ્હાલા....
 દાતણ દેશું તમને દાડીમી છબીલા લાલ, દાતણ...
 હે જ તમને દેશું કષેરી કાંબ રે વ્હાલા મારા...
 ના'વણ દેશું તમને કુંડીયા છબીલા લાલ ના'વણ...
 હે જ તેમને દેશું જીલાણીયા તળાવ રે વ્હાલા મારા...
 ભોજન દેશું તમને લાપસી છબીલા લાલ, ભોજન...
 હે જ તમને દેશું કઠિયેલ દૂધ રે વ્હાલા મારા...
 લીંબુડા જૂલે...

લગ્નંગીત

(1) ગણોશ પાટ

ગણોશ પાટ બેસાડિયા, ભલાં નીપજે પકવાન,
સગા સંબંધી તેડીએ, જો પૂજ્યા હોય મોરાર, ગણોશ પાટ...
જેને તે આંગણ પીપળો, તેનો તે ધન્ય અવતાર,
સાંજ સવારે પૂજુછે, જો પૂજ્યા હોય મોરાર.
જેને તે આંગણ ગાવઠી, તેનો તે ધન્ય અવતાર,
સાંજ સવારે દોહી વળે, જો પૂજ્યા હોય મોરાર, ગણોશ પાટ...
જેને તે આંગણ કુંવરી, તેનો તે ધન્ય અવતાર,
સાંચ્યું સૂચ્યું વાપરે, જો પૂજ્યા હોય મોરાર.
જેની તે કૂખે દીકરો, તેનો તે ધન્ય અવતાર,
વહુવારુ પાયે પડે, જો પૂજ્યા હોય મોરાર, ગણોશ પાટ...
રાતો તે ચૂડલો રંગે ભર્યો, કિરો તે કમખો હાથ,
ઘરચોળે ગડ ભાંગીએ, જો પૂજ્યા હોય મોરાર.
કાઈ તે ઘઉંની રોટલી, માંહી ગળગળિયો કંસાર,
ભેગા બેસી આરોગીએ જો પૂજ્યા હોય મોરાર, ગણોશ પાટ...

(2) આવો માડી

આવો માડી કુમ કુમ પગલે આવો કે પરણે આજે લાડકી,
સાથે માડી ગરવા ગણોશને લાવો કે પરણે આજે લાડકી.
ચંદન કેરા બાજોઠિયા રે ઘડાવો કે પરણે આજે લાડકી,
ચારે ખૂંઝો કેળના થંબ રોપાવો કે પરણે આજે લાડકી.
રાતા રંગની ચુંદલડી મંગાવો કે પરણે આજે લાડકી,
કોરે કોરે માણોક મોતીડાં મફાવો કે પરણે આજે લાડકી.
આશિષ દેજો પ્રગટાવું દીવડો ધીનો પરણે આજે લાડકી,
આંડ રાખજો ચૂંનીને ચાંદલો એનો પરણે આજે લાડકી.

(3) નાણાવટી રે

નાણાવટી રે સાજન બેહું માંડવે,
લાખોપતિ રે સાજન બેહું માંડવે
જેવા ભરી સભાના રાજા, એવા વરકન્યાના દાદા
નાણાવટી રે સાજન બેહું માંડવે,
લાખોપતિ રે સાજન બેહું માંડવે
જેવી ફૂલાદિયાંની વાડી, એવી વરકન્યાની માડી

નાણાવટી રે સાજન બેહું માંડવે,
લાખોપતિ રે સાજન બેહું માંડવે
જેવા અતલસના તાકા, એવા વરકન્યાના કાકા
નાણાવટી રે સાજન બેહું માંડવે,
લાખોપતિ રે સાજન બેહું માંડવે
જેવા લીલુડાં વનના આંબા, એવા વરકન્યાના મામા
નાણાવટી રે સાજન બેહું માંડવે,
લાખોપતિ રે સાજન બેહું માંડવે
જેવા હાર કેરા હીરા, એવા વરકન્યાના વીરા
નાણાવટી રે સાજન બેહું માંડવે,
લાખોપતિ રે સાજન બેહું માંડવે
જેવી ફૂલાદિયાંની વેલી, એવી વરકન્યાની બેની
નાણાવટી રે સાજન બેહું માંડવે,
લાખોપતિ રે સાજન બેહું માંડવે

(4) કેસરિયો જાન

વરપક્ષ : કેસરિયો જાન લાયો જાન લાયો રે,
કન્યાપક્ષ : આવી શું જાન લાયા, જાન લાયા રે.
વરપક્ષ : જાનમાં તો આયા મુનશી, માંડવે મુકાવો ખુરશી,
કન્યાપક્ષ : માંડવામાં મૂકી ખુરશી, જાનમાં તો નથી મુનશી,
કન્યાપક્ષ/વરપક્ષ : આવી શું જાન... કેસરિયો જાન...
વરપક્ષ : જાનમાં તો આયા શેઠિયા,
એને બેસવા આપો તકિયા
કન્યાપક્ષ : માંડવામાં મૂક્યા તકિયા,
જાનમાં તો નથી શેઠિયા
કન્યાપક્ષ/વરપક્ષ : આવી શું જાન... કેસરિયો જાન...
વરપક્ષ : જાનમાં તો આયા પારસી,
માંડવે મૂકાવો આરસી
કન્યાપક્ષ : માંડવામાં મૂકી આરસી,
જાનમાં તો નથી પારસી
કન્યાપક્ષ/વરપક્ષ : આવી શું જાન... કેસરિયો જાન...

(5) કોયલ બેઠી

કોયલ બેઠી આંબલિયાની ડાળ,

મારો મોરલિયો બેઠો રે ગઢને કાંગરે
હોંશીલા વીરા તમે કોયલને ઉડાડો રે આપણે દેશ
કોડીલા વીરા તમે કોયલને ઉડાડો રે આપણે દેશ
કોયલ માંગે કડલાંની જોડ,

મારો મોરલિયો માંગે રે લાડણ લાડલી
કોયલને ઉડાડો આપણે દેશ,

મારો મોરલિયો માંગે રે લાડણ લાડલી
કોયલ માંગે ચુડલાની જોડ,

મારો મોરલિયો માંગે રે લાડણ લાડલી
કોયલ માંગે ઝૂમખાંની જોડ,

મારો મોરલિયો માંગે રે લાડણ લાડલી
કોયલ માંગે નથડીની જોડ,

મારો મોરલિયો માંગે રે લાડણ લાડલી
કોયલ માંગે હારલાની જોડ,

મારો મોરલિયો માંગે રે લાડણ લાડલી

ગરબો

(1) ઝૂલે ઝૂલે છે ગબ્બરની માંય

ઝૂલે ઝૂલે છે ગબ્બરની માંય અંબા ઝૂલે છે.

માને ઝૂલે રે ઝૂલવાની હોંશ ઘણી,
તારા ભક્તો ઝુલાવે તે ખમ્મા કહી,
ભક્તો ગાયે ને મા ખુશ થાય અંબા ઝૂલે છે.

માના દરવાજે નોભત ગડગડે
અને શરાણાઈના સૂરો સાથે જ્ઞાને,
રસ મસ્તીના સૂરો સંભળાય અંબા ઝૂલે છે.
માસે સોળે આભૂષણ અંગે ધર્યાં
ભાલે કુમકુમ કેસરનાં અર્થન કર્યાં,
હાથે ખડગ, ત્રિશૂળ સોહાય અંબા ઝૂલે છે.

માના તજે ભાનુદેવ જાંખા પડે,
બ્રહ્મા વિષ્ણુ સદાશિવ જેવા જજે,
મળી દેવો સૌ આરતી ગાય અંબા ઝૂલે છે.
આપ બોલો તો મુખદેથી ફૂલડાં ઝરે,
આપ ચાલે તો કંકુનાં પગલાં પડે,
વરસે વરસે કુમકુમનો વરસાદ અંબા ઝૂલે છે.

ભક્તો ગબ્બર ચરે ને ગમત કરે,

ભૂખ થાક તરસનું ન નામ ધરે,

કરવા દર્શન બન્યા છે બેભાન અંબા ઝૂલે છે.

માના સોના હિંડોળે કંઈ રન્નો જડ્યાં,

જૂલે સાચાં મોતીનાં તોરણ રહ્યાં,

માડી ઝળકે છે જ્યોત અપાર અંબા ઝૂલે છે.

આજ શોભા આરાસુર માની ઘણી,

આવો ગાવો નરનારી સાથે મળી,

ગાઓ ગરબો ગવરાવે મસ્તાન અંબા ઝૂલે છે.

(2) કુમકુમ કેરાં પગલે

કુમકુમ કેરાં પગલે માડી ગરબે રમવા આવ,

કે માડી ઘણી ખમ્મા, ખમ્મા, ખમ્મા

ચાચર કેરા ચોકે માડી ગરબે રમવા આવ,

કે માડી ઘણી ખમ્મા, કુમકુમ...

હે મા બિરદાળી રે, હે મા પાવાવાળી રે

ચાલો સૈયર જઈએ ચાચર ચોકમાં રે લોલ,

દીવડો પ્રગટાવી માના ગોખમાં રે લોલ

આરાસુરી માત આવ્યાં આંગણે રે લોલ,

સામૈયું તે માનું કરીએ તોરણે રે લોલ

જ્ય ભવાની જ્ય ભવાની બોલીએ રે લોલ,

વાલના વાદળમાંથી તું પ્રેમ સદા વરસાવ કે માડી ઘણી...

હે મા બિરદાળી... કુમકુમ કેરાં...

ઠમ ઠમ ઢોલીડા તાલ દેજો રે લોલ,

ઘૂમી ઘૂમી ગરબો સૌ એ લેજો રે લોલ

સાથિયા પૂરાવો સૌ એ આંગણે રે લોલ,

અસવારી તે માની વાધે શોભતી રે લોલ

જ્ય ભવાની જ્ય ભવાની બોલીએ રે લોલ,

ઘરના આંગણિયામાં આવી મંદિર

તું સરજાવ કે માડી ઘણી...

હે મા બિરદાળી... કુમકુમ કેરાં...

(3) મા પાવા તે ગઢથી

મા પાવા તે ગઢથી ઉતર્યાં મહાકાળી રે,

વસાવ્યું ચાંપાનેર પાવાગઢવાળી રે,

મા પાવા તે ગઢથી...

મા ચાંપા તે નેરનાં ચાર ચૌટાં મહાકાળી રે
 સોનીડે માંડ્યા હાટ પાવાગઢવાળી રે
 સોનીડે લાવે જૂલણાં મહાકાળી રે
 મારી અંબાને સોહાય પાવાગઢવાળી રે

મા ચાંપા તે નેરનાં ચાર ચૌટાં મહાકળી રે,
 માળીડો માંડ્યા હાટ પાવાગઢવાળી રે
 માળીડો લાવે ફૂલડાં મહાકળી રે,
 મારી અંબામાને કાજ, પાવાગઢવાળી રે

મા ચાંપા તે નેરનાં ચાર ચૌટાં મહાકાળી રે
 દરજુકે માંડ્યા હાટ પાવાગઢવાળી રે,
 દરજુડો લાવે ચુંદ્યી મહાકાળી રે
 મારી અંબાને સોહાય પાવાગઢવાળી રે

(4) ઓ ગોરી છમ છમ

ઓ ગોરી છમ છમ છમ છમ જંજર વાગે	
ટમ ટમ ટમ ટમ ટોલક વાગે	ઓ ગોરી....
ટોલક વાગે ને જાલર વાગે	
જંજરના તાલે ગોરી ગરબે ઘૂમે	ઓ ગોરી....
કુમકુમનો ચાંદલો ભાલે ચમકતો	
દંધા રાતાં ચોકે	ઓ ગોરી

(5) સોનલ ગરબો

સોનલ ગરબો શિરે અંબે મા ચાલો ધીરે ધીરે,
હે ચાલો ધીરે ધીરે ચાલો ધીરે ધીરે ધીરે,

સોનલ ગરબો....

સખીઓ સંગાથે કેવાં ધૂમે છે,
હે મા (4) સખીઓ સંગાથે કેવાં ધૂમે છે,
ફરરર ફૂદડી ફરે અંબે મા, ચાલો ધીરે ધીરે,
સોનલ ગરબો....

લટકે ને મટકે રાસ રમે છે,
પાંચાલી ના તીરે અંબે મા, ચાલો ધીરે ધીરે,
સોનલ ગરબો...

સોણે શાંતગારે માની શોભા વધે છે,

હે મા (4) સોણે શાણગારે માની શોભા વધે છે.
 હાર હીરાના હૈયે અંબે મા, ચાલો ધીરે ધીરે,
 સોનલ ગરબો....
 અતાર સુગંધી કેવાં રહે છે,
 મહેકે ગુલાબનાં નીર અંબે મા, ચાલો ધીરે ધીરે.
 સોનલ ગરબો...

ગારબી

(1) કાનુંડો કામણગારો

કાનુંડો કામણગારો રે, કાનુંડો કામણગારો રે,
 રસભર્યો ને રૂપાળો રે, આ શું આંખડીનો ચાળો રે,
 કાનુંડો કામણગારો રે.
 રંગે રાતો મદમાતો, વાંસલડીમાં ગીતો ગાતો;
 નેણાં શું કરે છે વાતો રે આ શું આંખડીનો ચાળો રે,
 કાનુંડો કામણગારો રે.

ભરવા હું ગઈતી પાણી, પ્રેમ પીડા ભરી આણી;
 ઘેલી થઈ હું આવી શાણી રે, આ શું આંખડીનો ચાળો રે,
 કાનુંડો કામણગારો રે.
 તે કહ્યું તે મેં ના માન્યું, આજે મારી જાતે નાણ્યું;
 આવહું મેં નોતું જાણ્યું રે, આ શું આંખડીનો ચાળો રે,
 કાનુંડો કામણગારો રે.
 બેની તહારે પાયે લાગું, વ્યાલા વિના ઘેલું લાગ્યું,
 દયાનો પ્રીતમ માગું રે, આ શું આંખડલીનો ચાળો રે,
 કાનુંડો કામણગારો રે.

(2) ਪ੍ਰਗਤ ਵਹਾਲਿੰ ਰੇ ਵੈਕੂਂਠ ਨਹਿ

(3) ઉદ્ધવ નંદનો છોરો

ઉદ્ધવ નંદનો છોરો તો ન મેરો થયો જો;
મુને એકલી મૂકીને મથુરાં ગયો જો. ઉદ્ધવ...
એને મંકી જાતાં દ્યા નવ ઉપજ જો;
મુને ભ્રાંતિ પડી છે એના રુપની જો. ઉદ્ધવ...
કોઈએ કામણ કર્યું કે ફટકાયા ફરે જો;
કેમ દિલ એનું મુજ ઉપર ના ઠરે જો. ઉદ્ધવ...
ઉદ્ધવ સંદેશો કહીને વહેલા આવજો જો;
સાથે દ્યાના પ્રીતમને તેડી લાવજો જો. ઉદ્ધવ...

(4) વૈષ્ણવ નથી

વૈષ્ણવ નથી થયો તું રે, હરિજન નથી થયો તું રે,
શીદ ગુમાનમાં ધૂમે. વૈષ્ણવ...
હરિજનને જોઈ હૈંકું ન હરખે, દ્રવે ન હરિગુણ ગાતાં;
કામ દામ ચટકી નથી પટકી, કોષે લોચન રાતાં,
તુજ સંગે કોઈ વૈષ્ણવ થાયે, તો તું વૈષ્ણવ સાચો;
તારા સંગનો રંગ ન લાગે, તહાં લગી તું કાચો,
પરદુખ દેખી હદય ન દાજે, પરનિંદાથી નથી ડરતો;
હાલા નથી વિદ્ધલ શું સાચું, હઠે ન હું હું કરતો,
પરોપકારે પ્રીત ન તુજને, સ્વારથ ધૂટચો છે નહીં;
કહેણી તેવી રેહેણી ન મળે, કહાં લઘ્યું એમ કહેની,
મન તણો ગુરુ મન કરીશ તો, સાચી વસ્તુ જડશે;
'દ્યા' દુઃખ કે સુખ માન પણ, સાચું કહેવું પડશે,
રાસ

(1) અમે મૈયારા કંસ

અમે મૈયારા કંસ રાજના હાલા કોઈને ન દઈએ દાણ,
અરે હાલા કોઈને ન દઈએ અમે દાણ રે,
મારગડો મારો મેલી દિયો ને કુંવર, કા'ન.
આણી તીરે ગંગા ઓલી તીરે જમુના હાલા,
વચમાં ગોકુળિયું ગામ,

અરે હાલા વચમાં ગોકુળિયું ગામ રે, મારગડો...

કિયા રાજનો બેટડો ને હાલા શું છે તમારાં નામ,

અરે હાલા શું છે તમારાં નામ રે, મારગડો...

નંદરાજનો બેટડો ને કા'નકુંવર અમારાં નામ,

અરે કા'નકુંવર અમારાં નામ રે, મારગડો...

દૂધે તે ભરી રે તલાવડી ને માંહી મોતીઠે બાંધેલી પાળ,

અરે માંહી મોતીઠે બાંધેલી પાળ રે, મારગડો...

દૂધ તમારાં ઢોળાઈ જશે હાલા તૂટશે રે મોતીડાંની પાળ,

અરે હાલા તૂટશે રે મોતીડાંની પાળ રે, મારગડો...

(2) તારા વિના શ્યામ

તારા વિના શ્યામ મને એકલદું લાગે

રાસ રમવાને વ્હેલો આવજે

તારા વિના શ્યામ એકલદું લાગે

રાસ રમવાને વ્હેલો આવજે, તારા વિના....

શરદપૂનમની રાતડી ઓહો ચાંદની ખીલી છે ભલીભાંતની,

તૂં ન આવે તો શ્યામ રાસ જમે ન શ્યામ,

રાસ રમવાને વ્હેલો આવ આવ આવ શ્યામ

તારા વિના....

ગરબે ધૂમતી ગોપીઓ ઓહો સૂની છે ગોકુળની શેરીઓ,

સૂની સૂની શેરીઓમાં ગોકુળની ગલીઓમાં

રાસ રમવાને વ્હેલો આવ આવ આવ શ્યામ

તારા વિના....

અંગ અંગ રંગ છે અનંગનો ઓહો

રંગ કેમ જાય તારા સંગનો,

પાયલ ઝાકાર સુણી રૂદ્ધિયાનો નાદ સુણી

રાસ રમવાને વ્હેલો આવ આવ આવ શ્યામ

તારા વિના....

(3) શરદ પૂનમની રાતમાં

શરદ પૂનમની રાતમાં ચાંદલિયો ઊગ્યો છે

હે મારું મનદું નાચે હે મારું તનદું નાચે

એના કિરણો રેલાય છે આભમાં આભમાં આભમાં

શરદ પૂનમની....

સોનાનું બેડલું મારું રૂપાની ઈંદ્રોણી

બેડલું લઈને હું તો પાણીડાં ગઈતી

કા'નો આવ્યો મારી પૂઠે સંતાતો ચોરી

મારું મુખું શરમથી લાજ રે, લાજ રે, લાજ રે,

શરદ પૂનમની....

હિરે જરિત મારી સોનાની નથડી
નથડી પહેરી હું તો ગરબે રે ઘૂમતી
મારી સહેલીઓ મુજને પૂછતી
કોણી તું વાટમાં આજ રે, આજ રે, આજ રે,

શરદ પૂજમની...

(4) હે કા'ના હું તને ચાહું

હે કા'ના હું તને ચાહું,
હે કા'ના હું તને ચાહું, હું તને ચાહું,
તારા વિના વેરણ લાગે આ રાતડી
વાટ જુએ છે મારી આંખડી
કેમ રે નિભાવશું પ્રીત રે ગોપાલા
તું તો જગતનો સ્વામી, બ્રિજની હું બાલા
હે કા'ના હું તને ચાહું, હું તને ચાહું,
તારા વિના વેરણ લાગે આ રાતડી, વાટ જુએ છે...
જનમોજનમની બાલા હું તારી દાસી
હું બ્રિજબાલા તું છે વૈકુંઠવાસી
હે કા'ના હું તને ચાહું, હું તને ચાહું,
તારા વિના વેરણ લાગે આ રાતડી, વાટ જુએ છે...
વાતડી જોતાં બાલા વરસે રે મોતી
તું દીપક છે મારો હું તારી જ્યોતિ
હે કા'ના હું તને ચાહું, હું તને ચાહું,
તારા વિના વેરણ લાગે આ રાતડી, વાટ જુએ છે...

હાલરડું

(1) ખમ્મા ! વીરા ને

ખમ્મા ! વીરા ને જાઉં વારણે રે લોલ
માંધો મૂલો છે મહારો વીર જો ખમ્મા વીરા ને...
એક તો સુહાની ગગન ચાંદલો રે લોલ
બીજો સોહાગી મારો વીર જો ખમ્મા વીરા ને...
રાજ તો વિરાજે રાજમંદિરે રે લોલ
પારણે વીરાજે મહારો વીર જો ખમ્મા વીરા ને...
ચંપો ખીલે છે ફૂલવાડીમાં રે લોલ
કુળમાં ખીલે છે મહારો વીર જો ખમ્મા વીરા ને...
આંગણે ઉજાસ મહારે સૂર્યનો રે લોલ
ઘરમાં ઉજાસ મહારો વીર જો ખમ્મા વીરા ને...
એક તો આનંદ મહારા ઉરનો રે લોલ

બીજો આનંદ મહારો વીર જો ખમ્મા વીરા ને...
દેવે દીધી છે મહને માવડી રે લોલ
માવડીએ દીધો મહારો વીર જો ખમ્મા વીરા ને...

- નાનાલાલ દવે

જન્મદિનગીત

(1) અભિનંદન

અભિનંદન ભાઈ અભિનંદન
જન્મ દિવસના અભિનંદન
ભણી ગણીને હોંશિયાર બનો
જન્મદિવસના અભિનંદન
ગુરુની આજ્ઞા શિરે ધરો
જન્મદિવસના અભિનંદન
માતા-પિતાની સેવા કરો
જન્મદિવસના અભિનંદન

(2) હમ ભી અગાર

હમ ભી અગાર બચ્યે હોતે હમ ભી અગાર બચ્યે હોતે
નામ હમારા હોતા ગબલૂ બબલૂ, ખાને કો મિલતે લડુ
ઔર દુનિયા કહતી હેપી બર્થ તે દુ યુ
કોઈ લાતા ગુડિયા, મોટર, રેલ
તો કોઈ લાતા ફિરકી, લઢૂ
કોઈ ચાબીકા ટકૂ
ઔર દુનિયા કહતી હેપી બર્થ તે દુ યુ
કિતની ઘારી હોતી હૈ યે ભોલી સી ઉમર
ન નૌકરીકી ચિંતા, ન રોટીકી ફિકર
નન્હે મુન્ને હોતે હમ તો દેતે સૌ હુકમ
પીછે-પીછે પાપા-મમ્મી બનકે નૌકર
ચોકલેટ, બિસ્કુટ, ટોફી ખાતે ઓર પીતે દૂધ
ઔર દુનિયા કહતી હેપી બર્થ તે દુ યુ
કેસે કેસે નખરે કરતે ઘરવાલો સે હમ
પલ મેં હંસતે પલ મેં રોતે કરતે નાક મેં દમ
અક્કડ-બક્કડ લુક્કા-ધૂપી કભી ધુઆ - ધૂ
કરતે દિનભર હલ્લા-ગુલ્લા દંગા ઔર ઉધમ
ઔર કભી જિંદ પર અડ જાતે જૈસે અદિયલ
ઔર દુનિયા કહતી હેપી બર્થ તે દુ યુ

પ્રેરણાગીત

(1) હુ તુ તુ તુ તુ તુ તુ તુ

જામી રમતની ઝતુ
આપો આપો એક મેકના થઈને ભેડુ સારુ
જગત રમતું આવ્યું ને રમે છે હુ તુ તુ તુ તુ
તેજ ને તિમિર રમે હુ તુ તુ તુ હુ તુ તુ તુ
પાણી ને સમીર રમે હુ તુ તુ તુ હુ તુ તુ તુ
વાદળાંની ઓથે બેઠા સંતાયેલા પ્રભુજીને
પામવાને સંત ને ફકીર રમે હુ તુ તુ તુ તુ તુ ...
એક મેકને મથે પકડવા સારા નરસા સ્વારથ સાટે
ધમ્માચકડી પકડાપકડી અવણેસવળે આટે-પાટે
ખમીરથી ખમીરનો બેલ રે મંડાયો ભાઈ
હોય જગ જાગતું કે હોય સૂંદું, હુ તુ તુ તુ તુ તુ
મનડાની પાઇળ મન દોડે તનદું તનને ઢૂંઢે
ધનની પાઇળ ધન દોડતું પ્રપંચ બેલી ઉડે
જાતજાત ભાતભાતના વિચાર દાવ પેચ
ક્યારે મળે લાગ અને ક્યારે લૂંદું ?... હુ તુ તુ તુ
બેરું નો દેખાવ કરીને બેલ બેલતા ઉંચે શાસે
પરને કેમ પરાજાત કરવો અંતર પ્રગટી એક જ આશે
વિધ વિધ નામ ધરી સંસારની કેડી માથે
ખાકનાં ખિલોના રમે સાચું અને જૂહું હુ તુ તુ તુ તુ તુ
- અવિનાશ વ્યાસ

(2) ઊંઠ જાગ મુસાફિર

ઊંઠ જાગ મુસાફિર ભોર ભઈ
અબ રૈન કહાં જો સોવત હૈ
જો સોવત હૈ સો ખોવત હૈ
 જો જાગત હૈ સો પાવત હૈ, ઊંઠ...
ટુક નીંદ સે અભિયાં ખોલ જરા
ઓ ગાફિલ રખસે ધ્યાન લગા
યહ પ્રીત કરનકી રીત નહીં,
રબ જાગત હૈ તૂ સોવત હૈ, ઊંઠ...

નાદાન, ભુગત કરની અપની

એ પાપી પાપમેં ચૈન કહાં?

જબ પાપ કી ગઠરી સીસ ધરી

અબ સીસ પકડ કર્યો રોવત હૈ ? ઊંઠ....

જો કાલ કરે સો આજ કર લે

જો આજ કરે સો અબ કર લે

જબ ચિદિયાને ચુગ બેત લિયા

ફિર પછતાયે ક્યા હોવત હૈ ? ઊંઠ...

ઝતુગીત

ફાગણ ફોરમતો આયો

લાલ-લાલ લાલ-લાલ રંગ પેલા

કેસૂડાનો સરવર પર પથરાયો

ઝતુઓનો રાજ પેલો ફાગણ

અંગડો આવી અલબેલો લહેરાયો

ફાગણ ફોરમતો આયો, આયો રે આયો,
ફાગણ ફોરમતો આયો

ચારેકોર ઘૂમતાં ને લઈ લઈ પિચકારી

હોરીનો ગુલાલ રચાયો

સરરર રંગ છૂટે, લાડકો લાડ લૂટે, ઊરમાં ઉમંગ સમાયો
ફાગણ ફોરમતો આયો...

ગોરી-ગોરા છોરા-છોરી કરતા જો જોરાખેરી
ફાગણની લેતાં વધાઈઓ,

મળી બેળા રસઘેલા હેતમાં આનંદઘેલા હરખે લાડ લૂંટાયો
ફાગણ ફોરમતો આયો...

ઊંઠ

ડવ-ડમક-ડમક દાદુર ડવ ડમકત

ગહેકત મોર મલાર ગિરા,

ડવ પિયુ-પિયુ શબદ પુકારત ચાતક

પિયુ-પિયુ કોકિલ કંઠ ગિરા,

ડવ ગડડ-ગડડ નભ હોત ગડાકા ને

ધણણણણ ગિરિવર શિખર ગડે,

ડવ રૂમજુમ રૂમજુમ બરસત બરખા,

ગડડગડડ ઘનઘોર ગડે,

કૂચળીત

બચ્યે હિન્દુસ્તાન

સાગ સાગ સાગ મગરેસા
 નિરે નિરે નિરે ગરેસાનિ
 સાગ સાગ સારેગમપ
 પમગરે મગરેસા ગરેસાનિ સાસા
 બચ્યે હિન્દુસ્તાનકે હમ,
 બડી હમારી ફોજ,
 કદમ કદમ તિરગા લેકે,
 બઢેંગે આગે રોજ.
 તિરગા ઊંચા હમારા,
 શાને હિન્દુસ્તાન,
 દેશકી સેવામેં સમર્પિત,
 વીરોકા બલિદાન
 બચ્યે હિન્દુસ્તાન કે.
 રાજ્રભક્તિ પ્રેરણાકા,
 ગાન વંદે માતરમ્ભ,
 જન-જન કે હર કંઠકા,
 સંદેશ વંદે માતરમ્ભ
 બચ્યે હિન્દુસ્તાનકે.

વિદાયળીત

(1) એક પંખી

એક પંખી આવીને ઉડી ગયું
 એક વાત સરસ સમજાવી ગયું
 આ દુનિયા એક પંખીનો મેળો કાયમ ક્યાં રહેવાનું છે
 ખાલી હાથે આવ્યા એવા ખાલી હાથે જવાનું છે.
 જેને તે તારું માન્યું તે તો અહીંનું અહીં સહુ રહી ગયું
 એક...

જવન પ્રભાતે જનમ થયો ને સાંજ પડે ઉડી ગયું
 સગા સંબંધી માયા મૂકી સહુ છોડી અલગ થાતું
 એકલવાયું આતમ પંખી સાથે કાંઈ ન લઈ ગયું એક...

પાંખોવાળું પંખી ઉંચે, ઉડી ગયું આ આકાશે
 ભાનભૂલી ભટકે ભવરણમાં માયા મુગજળથી નાશે
 જગતની આંખે જોતી રહીને પાંખ વિના એ ઉડી ગયું.
 એક....

ધર્મ પુષ્યની લક્ષ્મીની ગાંઠે. સત્કર્માનો સથવારો
 ભવસાગર તરવાને માટે. અન્ય નથી કોઈ આરો
 જતાં જતાં પંખી જવનનો. સાચો ધર્મ સમજાવી ગયું
 એક...

(2) મુજ દ્વારેથી

મુજ દ્વારેથી ઓ પંખીડાં
 હસતે મુખે જાજો...
 વિદાયટાણે ઓ પંખીડાં
 ગીત મધુરાં ગાજો...
 પંખીના મેળાને આવે વિખરવાની વેળા
 કોણા જાણો કયારે પાછા સંગ મળીશું બેળાં
 કાળ તણીએ ગત સમજીને ઉજજવળ પંથે જાજો
 મુજ દ્વારેથી...

તુજ આવ્યાથી મારાં સૂના ઉપવન ગાજ ઉઠ્યાં
 હૈયા કેરી ડાળે ડાળે સુંદર ફૂલડાં ખીલ્યાં
 યાદ તારી એ મુજને થાતાં અંતર રડતું આજે
 મુજ દ્વારેથી...

હસતાં આવી હસતાં જાવું એ જ કલા જવનની
 બોલ્યું ચાલ્યું માફ કરજો, વાણી થંભી જાતિ
 સબસે ઊંચી પ્રેમ સગાઈ, વાત કદીન વિસરજો
 મુજ દ્વારેથી...

સ્વાધ્યાય

1. ખાલી જગ્યા પૂરો :

1. પ્રાર્થના એટલે , અને નું પ્રતિક.
2. દુતગતિના તાલમાં ગવાતો ગીતનો પ્રકાર છે.
3. સત્કારવા ગવાતું ગીત છે.
4. બાળકને સુવાવવા ગવાતો ગીત પ્રકાર છે.
5. માતૃભૂમિ માટે સન્માન અને સ્વાભિમાન પ્રગટ કરતું ગીત છે.
6. વર અને કન્યાપક્ષના ગીતોને કહે છે.
7. ઋતુના આધારે ગવાતાં ગીતોને કહે છે.
8. માર્ય પાસ્ટમાં ગીતો ગવાય છે.
9. કૃષણાલાનું વર્ણન ગીતમાં દર્શાવવામાં આવે છે.
10. લોકો માટે, લોકો દ્વારા રચાતો-ગવાતો ગીત પ્રકાર છે.

2. જોડકાં જોડો :

અ	બ
1. વિદાયગીત	☐
2. ઋતુગીત	☐
3. રાસ	☐
4. ગરબા	☐
5. કૂચગીત	☐
	1. ઋતુનું વર્ણન
	2. વિરહનો ભાવ
	3. સ્ત્રીપ્રધાન
	4. કૃષણાલા વર્ણન
	5. કદમતાલ

સુંદર રીતે કહેવાયેલી, જ્ઞાનયુક્ત વાતને રજૂ કરતી પંક્તિ જેના દ્વારા મનુષ્યમાં સંસ્કારનું સિંચન થાય અને જીવનમૂલ્યોનો વિકાસ થાય એને સુભાષિત કહે છે. ગુજરાતી, સંસ્કૃત, હિન્દી ભાષાઓમાં અનેક પ્રેરણાદાયી સુભાષિતો છે. અહીં આપણે સુભાષિતોના કેટલાંક ઉદાહરણો જાણીએ.

સુભાષિતો

1. જૂદ કદીના બોલવું, તજવું આળસ અંગ,
હળી-મળીને ચાલવું, રાખો રૂડો સંગ.
2. ભાગતાં પંડિત નીપજે, લખતાં લહિયો થાય;
ચાર ચાર ગાઉં ચાલતાં, લાંબો પંથ કપાય.
3. આપ બળે એકલ ખૂણો, ધૂપ બધે પ્રસરત;
જગમાં એવા જનમિયા, અગરબતી ને સંત.
4. જ્ઞાન ના ઉપજે ગુરુ વિના, કોટિ કરો ઉપાય;
અંતરનો મંત્ર જાણ્યો નહિ, જ્ઞાન ક્યાંથી લેવાય.
5. ધ્યાન ધરત ભગવાન મિલે, કુથલી કરે ના કોય;
મીઠી વાણી સે દોસ્ત મિલે, કંકર રહે ના કોય.
6. ઊંઠું પાણી કુંજનું, પાણી પીવા કાજ;
કંકર નાખી કાગડે, પાણી પીધુ આજ.
7. પીપળ પાન ખરંતા, હસતી કૂપળિયા,
મુજ વીતી તુજ વીતશે, ધીરી બાપુદિયા.

છંદ

નક્કી કરેલા અક્ષરો કે માત્રાઓ પ્રમાણે શર્દોની કાવ્યરચના થાય છે તેને છંદ કહે છે. સામાન્ય રીતે છંદો પરંપરાગત દ્વારા ગવાય છે. છંદના અનેક પ્રકારો પૈકી બે પ્રકારો વિશે એની સમજૂતી મેળવીશું.

જૂલણા : આ પંચકલ માત્રામેળ છંદ છે. તેના પ્રત્યેક ચરણમાં પંચકલનાં (પાંચ-પાંચ માત્રાનાં) આઠ આવર્તનો આવતાં હોવાથી તેની ચાલીસ માત્રા થાય છે. નરસિંહ મહેતાએ તેમનાં પ્રભાતિયામાં જૂલણા છંદનો ખૂબ છૂટથી ઉપયોગ કર્યો છે. સંગીતકારો મોટે ભાગે જપતાલમાં જ આ છંદની સ્વર રચના કરે છે. પરંતુ છંદના બંધારણમાં (3+2) માત્રાકણ હોવાથી કંદુક તાલનો ઉપયોગ વધુ યોગ્ય રહે છે. જે અપ્રચાલિત તાલ છે.

તાલ :	કંદુકના બોલ	ધા	ધે	તા		ગ(દિ)	ગ(ન)
		x				2	

ઉદાહરણ : (1) જાગને જાદવા કૃષ્ણ ગોવાળિયા
તુજ વિના ધેનમાં કોણ જશે.

(1) આજ મહારાજ જલ પર ઉદ્ય જોઈને,

ચંદ્રનો હૃદયમાં હર્ષ જામે.

(3) નિરખને ગગનમાં કોણ ઘૂમી રહ્યો,

તે જ હું તે જ હું શબ્દ બોલે.

શિખરણી : આ અક્ષરમેળ છંદ છે. તેના પ્રત્યેક ચરણમાં સત્તર અક્ષરો (9 લધુ 8 ગુરુ) આવે છે. તેની દરેક પંક્તિના છઠા અક્ષરમાં યતિ આવે છે. આ છંદ સંસ્કૃત અને ગુજરાતી સાહિત્યમાં સારા પ્રમાણમાં વપરાયો છે. શરૂઆતમાં એક લધુ પદ્ધી સામટા પાંચ ગુરુવાળા શિખરણી છંદ આપડાને ગિરિ-શિખરના ચડાણની પ્રતીતિ કરાવે છે. યતિ પદ્ધીના પંક્તિનો બીજો ઝંડ એક સામટા પાંચ લધુથી શરૂ થતો હોઈ શિખર ચડ્યાં પદ્ધી સડસડાટ નીચે ઉત્તરતા હોય તેવો આભાસ થાય છે.

ઉદાહરણ : (1) અસત્યો માંહેથી પ્રભુ ! પરમ સત્યે તું લઈ જા,

ઉંડા અંધારેથી પ્રભુ ! પરમ તેજે તું લઈ જા.

(2) મને બોલાવે ઓ ગિરિવર તણાં મૌન શિખરો

વળાવી બા આવ્યાં જીવનભર જે સર્વ અમને.

સ્વાધ્યાય

1. ખાલી જગ્યા પૂરો :

1. જૂલાણા છંદ માત્રામેળ છંદ છે.

2. જૂલાણાં છંદનો પ્રભાતિયાંમાં કવિ એ છૂટથી ઉપયોગ કર્યો છે.

3. અપ્રચલિત તાલમાં જૂલાણાં છંદનું બંધારણ હોય છે.

4. સત્તર અક્ષરો છંદમાં આવે છે.

5. શિખરણી છંદમાં લધુ અને ગુરુ આવે છે.

6. શિખર પર ઉપરથી નીચે અને નીચેથી ઉપર ચડ્યાનો આભાસ છંદ કરાવે છે.

7. અક્ષરો અને માત્રા મેળ પ્રમાણેની શબ્દ રચનાને કહે છે.

2. નીચેના વાક્યો સામે ખરાં (✓) કે ખોટાં (✗)ની નિશાની કરો :

1. જૂલાણાં છંદમાં 15 માત્રા હોય છે.

2. જૂલાણાં છંદમાં પાંચ માત્રાના આઠ આવર્તનો હોય છે.

3. શરૂઆતમાં બે લધુ પદ્ધી પાંચ ગુરુવાળો શિખરણી છંદ હોય છે.

4. શિખરણી અને જૂલાણાં વાર્તા હોય છે.

3. કાવ્યપંક્તિ પૂર્ણ કરો :

1. ભણતાં પંડિત નીપજે....

2. જ્ઞાન ના ઉપજે ગુરુ વિના....

3. ઊંઠું પાણી કુંજનું

ભરત મુનિનું “નાટ્યશાસ્ત્ર” નૃત્યનો પ્રાચીન ગ્રંથ છે. પરંતુ નૃત્યનો ઉલ્લેખ વેદોમાં પણ મળે છે. એના કારણે જાગ્રવા મળે છે કે નૃત્યની શોધ પ્રાગૈતિહાસિક કાળથી થઈ હશે. હડપા અને મોહેં-જો-દડો સંસ્કૃતિમાંથી પ્રાચ્ય અવશેષો આ વાતનું પ્રમાણ છે. વિદ્યાર્થીમિત્રો ધોરણ-દમાં આપણો ગુજરાતના લોકનૃત્યો વિશે શીખી ગયા છીએ. ભારતીય શાસ્ત્રીય નૃત્યોના મુખ્ય પ્રકાર નીચે મુજબ છે. અહીં આપણો ‘ભરતનાટ્યમ્’ અને ‘કથક’ નૃત્ય વિશે માહિતી મેળવીશું.

નૃત્યનો પ્રકાર	રાજ્ય કે પ્રદેશ
ભરતનાટ્યમ્	તમિલનાડુ
કથક	ઉત્તરપ્રદેશ/ઉત્તર ભારત
કથકલી	કરણ
કુચિપુડી	આંધ્રપ્રદેશ
મહિષપુરી	મહિષપુર

ભરતનાટ્યમ

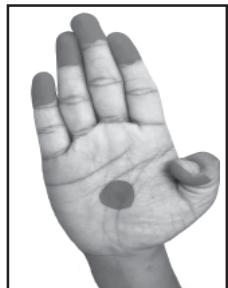

ભરતનાટ્યમનું ઉદ્ભવસ્થાન તમિલનાડુ રાજ્યનો તાંજોર જિલ્લો ગણ્યાય છે. ભરતમુનિએ રચેલ ‘નાટ્યશાસ્ત્ર’ અને નંદીકેશ્વર રચિત ‘અભિનવદર્પણ’ આ બંને ગ્રંથો ભરતનાટ્યમના આધાર-સ્ત્રોત છે. ભરતનાટ્યમ નૃત્યએ ભારતનો સૌથી પ્રાચીન વારસો છે, જે લગભગ 5000 વર્ષ જૂનો છે. પરંપરાગત રીતે આ નૃત્ય મહિલાઓ દ્વારા જ કરવામાં આવે છે. હજારો વર્ષોથી મંદિરોમાં ભગવાનની આરાધનારૂપ આ નૃત્ય દેવદાસીઓ કરતી એ સમય ભરતનાટ્યમનું નામ ‘દાસી અદૃમ’ હતું. વર્ષોના પ્રયત્ન અને ભારતની આઝાદી પણી એનું નામ ‘ભરતનાટ્યમ્’

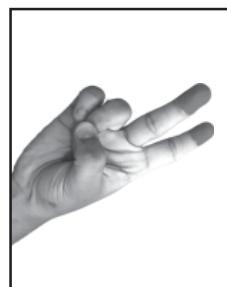
રાખવામાં આવ્યું. ભરતનાટ્યમું નૃત્યમાં દક્ષિણ હિંદુસ્તાની સંગીતનો ઉપયોગ થાય છે. મંચપ્રદર્શન સમયે બોલતા શલોકો સંસ્કૃત, તમિલ, કન્નડ અને તેલુગુ ભાષામાં હોય છે. હાલના સમયમાં પ્રાદેશિક ભાષાનો પણ પ્રયોગ શરૂ થયો છે. આ નૃત્યમાં અભિનય અને મુદ્રાનું વિશેષ મહત્વ છે. કેટલીક મુદ્રાઓ નીચે આપી છે.

ભરતનાટ્યમની મુદ્રાઓ :

(1) પતાક (ધજા)

(4) કર્તરીમુખ

(2) અર્ધપતાક

(5) અર્ધચંદ્ર

(3) ત્રિપતાક

(6) કપિતા

ભરતનાટ્યમના સંગીતનાં સાધનો :

મૃદુંગમ, તહુકલી (તાલમ), વીળા, વાયોલિન, વાંસળી

ભરતનાટ્યમના પ્રભ્યાત કલાકારો :

મૃષાલિની સારાભાઈ, ગોપીકૃષ્ણ, વૈજ્યંતિમાલા, હેમામાલિની

કથક નૃત્ય

‘કથક’ શબ્દ સંસ્કૃત શબ્દ કથા પરથી ઉત્તરી આવેલો છે. જેનો અર્થ થાય છે - વાર્તા કહેનાર કે કરનાર. પ્રાચીન સમયમાં ઉત્તરભારતમાં આ નૃત્યનો વિકાસ થયો છે. જેમાં ખાસ કરીને કૃષ્ણભક્તિનાં પદો, ધાર્મિક તેમજ પૌરાણિક વાર્તાઓ અને શુંગારરસપ્રધાન ગીતો ગવાય છે. આ નૃત્યમાં હાવભાવ, કલાત્મક મુદ્રાઓ અને તાલ પ્રધાન હોય છે. તાલમાં વિવિધ ટુકડા, તિહાઈનો પ્રયોગ વિશેષ થાય છે. પગનું ઝડપી હલનચલન, તાલ સાથે એની એકરાગીતા અને વૈવિધ્ય ખરેખર માણવાલાયક હોય છે. ધુંધરનો નાદ આ નૃત્યમાં સૌથી આકર્ષક હોય છે જે તબલાના તાલ સાથે અદ્ભુત આનંદ આપે છે. આ નૃત્ય પુરુષ અને સ્ત્રી બંને કરે છે. ફક્ત સ્ત્રી કે ફક્ત પુરુષ પણ કરી શકે છે. આ નૃત્યમાં નૃત્યકાર ચુડીદાર પાયજામો અને ઉપર ઘેરવાળું વસ્ત્ર પહરે છે. કથક નૃત્યમાં મુદ્રાઓ ભરતનાટ્યમને ઘણી મળતી આવે છે. કથક નર્તક પોતાના પગ દ્વારા મંચ પર આધાત કરે છે અને એ મૂળ બોલો ‘તા થૈ તત્ત્વ’ પર આધારિત છે. જેને તત્કાર કહે છે.

કથકના સંગીતનાં સાધનો : તબલાં, પખવાજ, હામોનિયમ, સારંગી, સિતાર, વાંસળી, મંજુરા...

કથકના પ્રખ્યાત કલાકારો : પ. શ્રી બિરજુ મહારાજ, સિતારાદેવી, કુમુદિની લાભિયા

સ્વાધ્યાય

1. ખાલી જગ્યા પૂરો :

1. નૃત્ય ભારતનું પ્રાચીન નૃત્ય છે.
2. રાધાકૃષ્ણા એ નૃત્યના કેન્દ્ર સ્થાને છે.
3. વાર્તાની રજૂઆત નૃત્યમાં થાય છે.
4. તમિલનાડુ સાથે નૃત્યનો સંબંધ છે.
5. પ. બિરજુ મહારાજ નૃત્યના નૃત્યકાર છે.

2. નીચેનાં વાક્યો સામે ખરાં (✓) કે ખોટાં (✗)ની નિશાની કરો :

1. ભરતનાટ્યમ્ભૂતમાં મુદ્રાનો ઉપયોગ થાય છે. □
2. ભરતનાટ્યમ્ભૂતમાં તબલાનો ઉપયોગ થાય છે. □
3. ભરતનાટ્યમ્ભૂતમાં કથાનું વર્ણન થાય છે. □
4. સિતારાદેવી ભરતનાટ્યમનાં નૃત્યાંગના છે. □
5. મુશ્કીલીની સારાભાઈ ભરતનાટ્યમનાં નૃત્યાંગના છે. □

રાષ્ટ્રીયગીત

રાગ : દેશ

તાલ - કહરવા મધ્યલય

વંદે માતરમુ

(સ્થાયી)

વંદે માતરમુ વંદે માતરમુ
 સુજલાં સુજલાં, મલયજ શીતલામુ
 શર્ય શ્યામલાં માતરમુ વંદે...

(અંતરા)

શુભ્ર-જ્યોતસના પુલકિત-યામિનીમુ
 કુલ્લ-કુસુમિત-દુમદલ-શોભિનીમુ
 સુહાસિનીમુ સુમધુર ભાષિણીમુ
 સુખદાં, વરદાં, માતરમુ
 વંદે માતરમુ, વંદે માતરમુ

— બંકિમચંદ્ર ચંદ્રોપાધ્યાય

ભાવાર્થ

માતાને વંદન. જે ભૂમિનું જલ સારું છે, જે ફળોથી પરિપૂર્ણ છે, મલય પવનથી જે શીતલ છે અને ધાન્યનાં ખેતરોથી શ્યામરંગી છે એવી ભૂમિ માતાને વંદન. જે દેશની રાત્રી ઊજળી-ચાંદનીથી પ્રકાશિત રહે છે અને જે ખીલેલાં પુષ્પગંધ દ્વારા પ્રકૃતિલિત તથા ગીય વૃક્ષોથી સુશોભિત છે, એ સુંદર હાસ્યવાળી સુમધુર ભાષી, સુખ આપવાવાળી અને વરદાન આપવાવાળી માતાને વંદન, માતાને વંદન.

નોંધ : આ ગીતને ગાવામાં 60 થી 65 સેકન્ડ થવી જોઈએ.

રાષ્ટ્રગાન

જનગાણમન

રાગ : યમન કલ્યાણ

તાલ - કહરવા દુતલય

જનગાણમન અધિનાયક જય હે ભારત ભાગ્ય વિધાતા.

પંજાબ, સિન્ધુ, ગુજરાત, મરાઠા, દ્રાવિડ, ઉત્કલ બંગ;

વિન્ધ્ય, હિમાયલ, યમુના, ગંગા, ઉચ્છ્વલ જલધિ તરંગ;

તવ શુભ નામે જાગે, તવ શુભ આશિષ માગે,

ગાહે તવ જય ગાથા.

જનગાણ મંગલદાયક જય હે ભારત ભાગ્ય વિધાતા.

જય હે, જય હે, જય હે, જય જય જય હે.

— રવીન્દ્રનાથ ટાગોર

નોંધ : આ ગીતને 48 થી 52 સેકન્ડમાં પૂરું કરવું જોઈએ.

સ્વરાંકન
વંદેમાતરમ् (રાગ - દેશ આધારિત)

સ્થાયી

સા	રે	-મ	પુમ	પ	-	-	-	મ	પ	-નિ	સાંનિ	સાં	-	-	-	-
વા	દે	-મા	-ત	રમુ	-	-	-	વા	દે	-મા	-ત	રમુ	-	-	-	-
×	0	x		0		x		0		x		0		0		

સાંરે	નિ	ધપ	-પ	પધ	મ	ગરે	-રે	રે	પ	મમ	ગરે	-ગ	સા	-	-	-
સુજ	લા	--	-મ	સુફ	લા	--	-મ	મલ	યજ	શી-	-ત	લામુ	-	-	-	-
×	0	x		0		x		0		x		0		0		

સા	રેમ	પમ	પ	-પ	નિધ	પ-	-	મ	પ	-નિ	સાંનિ	સાં-	-	-	-	-
શ	ચ્યાયા	-મ	લામુ	-મા	-ત	રમુ	-	વા	દે	-મા	-ત	રમુ	-	-	-	-
×	0	x		0		x		x		0	x	0		0		

અંતરા

મ	પ	નિ	નિ	નિનિ	સાંનિ	સાં	-નિ	સાં	-	નિ	નિનિ	સાંનિ	સાં			
શુ	ભ	જ્યો	ત્સના	પુલ	કિત	યા	-મિ	નિમુ	-	ઝૂ	લ્લકુ	સુમિ	ત			
×	0			x		0		x		0		x				

સાંરે	સાંનિ	નિધ	નિધ	પ	-	રેરે	મગ	રે	-	રેનિ	ધનિ	ધપ	-ધ			
કુમ	દલ	શો-	-ભિ	નિમુ	-	સુહા	-સિ	નીમુ	-	સુમ	ધૂર	ભા-	-ષિ			
0		x		0		x		0		x		0				

પ	-	મપ	નિ	નિનિ	નિ	-નિ	સાંનિ	સાં	-	મ	પ	-નિ	સાંનિ			
શુભ	-	સુખ	દામુ	વર	દામ	-મા	-ત	રમુ	-	વા	દે	-મા	-ત			
×	0	x		x		0		x		0		x				

સાં	-	-	-	મ	પ	-નિ	સાંનિ	સાં	-	-	-	-
રમુ	-	-	-	ં	દે	-મા	-ત	રમુ	-	-	-	-
0		x		0		x		0		x		

સ્વરાંકન (રાગ : યમન કલ્યાશ)

જનગણમન - તાલ : કહેરવા

સારે	ગાગ	ગાગ	ગાગ	ગ	ગાગ	રેગ	મ	ગ	ગાગ	રે	રેરે	નિરે	સા	-	સા
જન	ગાણ	મન	અધિ	ના	યક	જ્ય	હે	ભા	રત	ભા	યવિ	ધા-	તા	-	પં
x	0			x		0		x		0		x		0	
સાપ	પપ	-પ	પપ	પ	પપ	મધ	-પ	મ	મમ	મ	મગ	રેમ	ગ	-	-
જા	બસિ	-ધુ	ગુજ	રા	તમ	રા-	થા	દ્રા	વિડ	ઓ	તકલ	બં-	ગ	-	-
x	0			x		0		x		0		x		0	
ગ	ગાગ	ગ	ગરે	પપ	પમ	મ	મ	ગ	ગાગ	રેરે	રેરે	નિરે	સા	-	-
વિ	ન્યયહિ	મા	ચલ	યમુ	ના-	ગં	ગા	૩	અણલ	જલ	ધિત	રં-	ગ	-	-
x	0			x		0		x		0		x		0	
સારે	ગાગ	ગ	ગાગ	રેગ	મ	-	-	ગમ	પપ	પ	મગ	રેમ	ગ	-	-
તવ	શુભ	ના	મે-	જા-	ગે	-	-	તવ	શુભ	આ	શિષ	મા-	ગે	-	-
x	0			x		0		x		0		x		0	
ગ	ગ	રેરે	રેરે	નિરે	સા	-	-	સાપ	પપ	પ	પપ	પ	પપ	મધ	પ
ગા	હે	તવ	જ્ય	ગા-	થા	-	-	જન	ગાણ	મં	ગલ	દા	યક	જ્ય	હે
x	0			x		0		x		0		x		0	
મ	મમ	ગ	ગાગ	રેમ	ગ	-	નિનિ	સાં	-	-	નિધ	નિ	-	-	પપ
ભા	રત	ભા	યવિ	ધા-	તા	-	જ્ય	હે	-	-	જ્ય	હે	-	-	જ્ય
x	0			x		0		x		0		x		0	
ધ	-	-	-	સાસા	રેરે	ગાગ	રેગ	મ	-	-	-				
હે	-	-	-	જ્ય	જ્ય	જ્ય	જ્ય	હે	-	-	-				
x	0			x		0		x		0					

ધજગીત

વિજયી વિશ્વ તિરંગા ઘાર
ઝંડા ઊંચા રહે હમારા
સદા શક્તિ સરસાનેવાલા,
પ્રેમ-સુધા બરસાનેવાલા
વીરોંકો હરસાનેવાલા,
માતૃભૂમિકા તન મન સારા,
ઝંડા ઊંચા રહે હમારા,
શાન ન ઈસકી જાને પાયે,
ચાહે જાન ભલે હી જાયે,
વિશ્વ વિજય કરકે દિખલાયેં
તબ હોવે પ્રાણ પૂર્ણ હમારા
ઝંડા ઊંચા રહે હમારા.

આઓ ઘારે વીરોં આઓ
દેશપ્રેમ પર બલિ બલિ જાઓ
એક સાથ સબ મિલકર ગાઓ
ઘારા ભારત દેશ હમારા
ઝંડા ઊંચા રહે હમારા.

- શ્યામલાલ ગુમ 'પાર્ષ્દ'

રાગનું નામ	અનુક્રમ	ગીત	ફિલ્મ	ગાયક	સંગીતકાર
રાગ દુર્ગા પર આધારિત ગીતો	1	ચંદા રે મોરી પતિયા લે જા	બંજારીન	મુકેશ, લતા મંગેશકર	પરદેશી
	2	ગીત ગાયા પથ્થરોને	ગીત ગાયા પથ્થરોને	આશા ભોસલે	રમણલાલ હિરા પન્ના
	3	ઓ દૂર કે મુસાફિર	ઉડનખટોલા	મોહંમદ રફી	નૌશાદ
	4	સાંસો કી થાર પર	ગીત ગાયા પથ્થરોને	આશા ભોસલે, મહેન્દ્ર કપૂર	રામલાલ
રાગ આર્દ્ધ પર આધારિત ગીતો	5	આજા બંવર સુની ડગર	રૂપમતી	લતા મંગેશકર	એસ.એન. ત્રિપાઠી
	6	ઘટા ઘનઘોર	તાનસેન	ખુર્શિદ બેગમ	ખેમચંદ પ્રકાશ
	7	હાય રે હાય	કશ્મીર કી કલી	આશા ભોસલે, મોહંમદ રફી	ઓ. પી. નૈયર
	8	જાહુગર સૈંયા	નાગીન	લતા મંગેશકર	હેમંતકુમાર
	9	જનન જન બાજે પાયલિયાં	રાણી રૂપમતી	લતા મંગેશકર, મોહંમદ રફી	એસ.એન.ત્રિપાઠી
	10	આ લૌટ કે આજા મેરે	રાણી રૂપમતી	મુકેશ	એસ.એન. ત્રિપાઠી
	11	કારે કારે બદરા	ભાભી	લતા મંગેશકર	ચિત્રગુપ્ત
	12	મન ભાવન સાવન આયા	ચંદ્રલેખા	ઉમાદેવી	એસ રાજેશ્વરરાવ
	13	ઘારા હમારા મુત્રા	સંસાર	લતા મંગેશકર	ઈમાની શંકર શાસ્ત્રી
	14	સાવન આયે વો ના આયે	દિલ દીયા દઈ લિયા	આશા ભોસલે, મોહંમદ રફી	નૌશાદ
	15	તુમ સંગ અભિયા મિલા કે	સુનહરે દિન	સુરેન્દ્ર કૌર	શાન દત્ત
	16	દુઃખ ભરે દિન બીતે રે ભૈયા	મધર ઈંડિયા	આશા ભોસલે, સમશાદ બેગમ, મોહંમદ રફી, મન્દ્રાદે	નૌશાદ

ચિત્રકલા

23

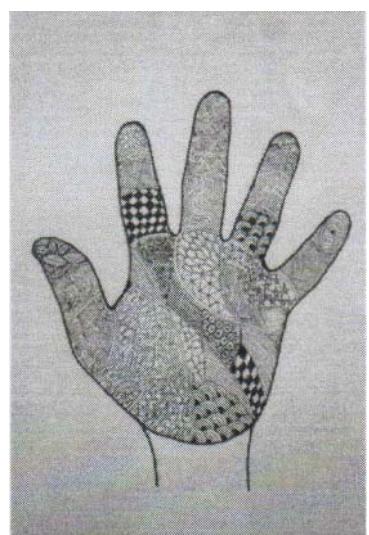
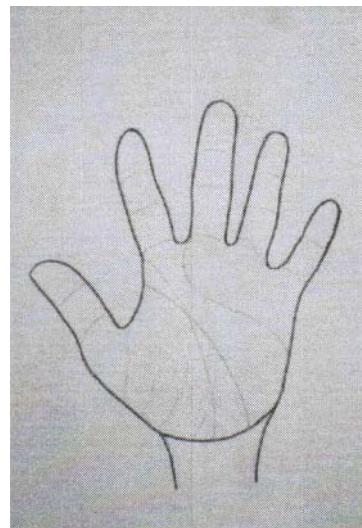
કેલીગ્રાફી

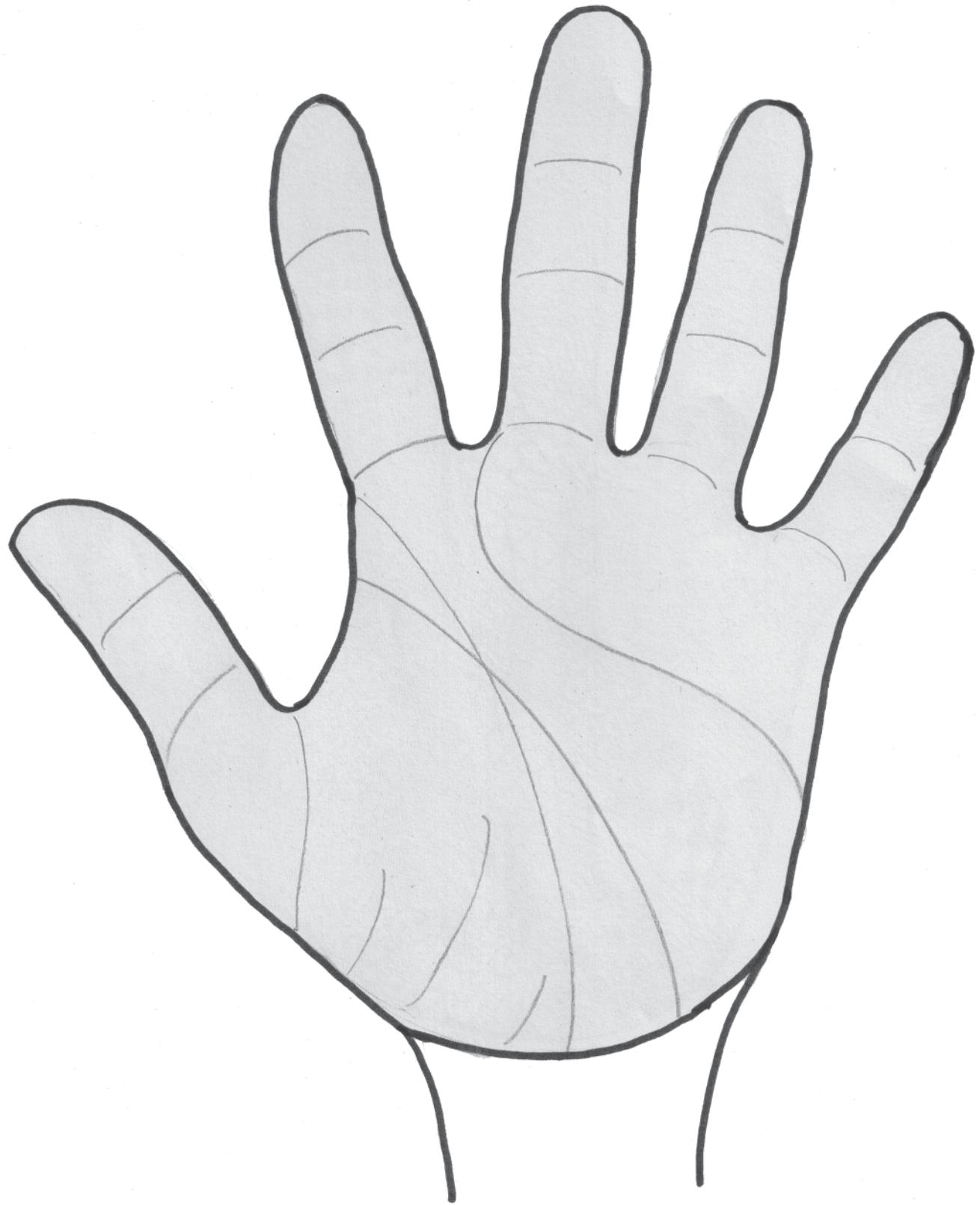
વિષય : કેલીગ્રાફી

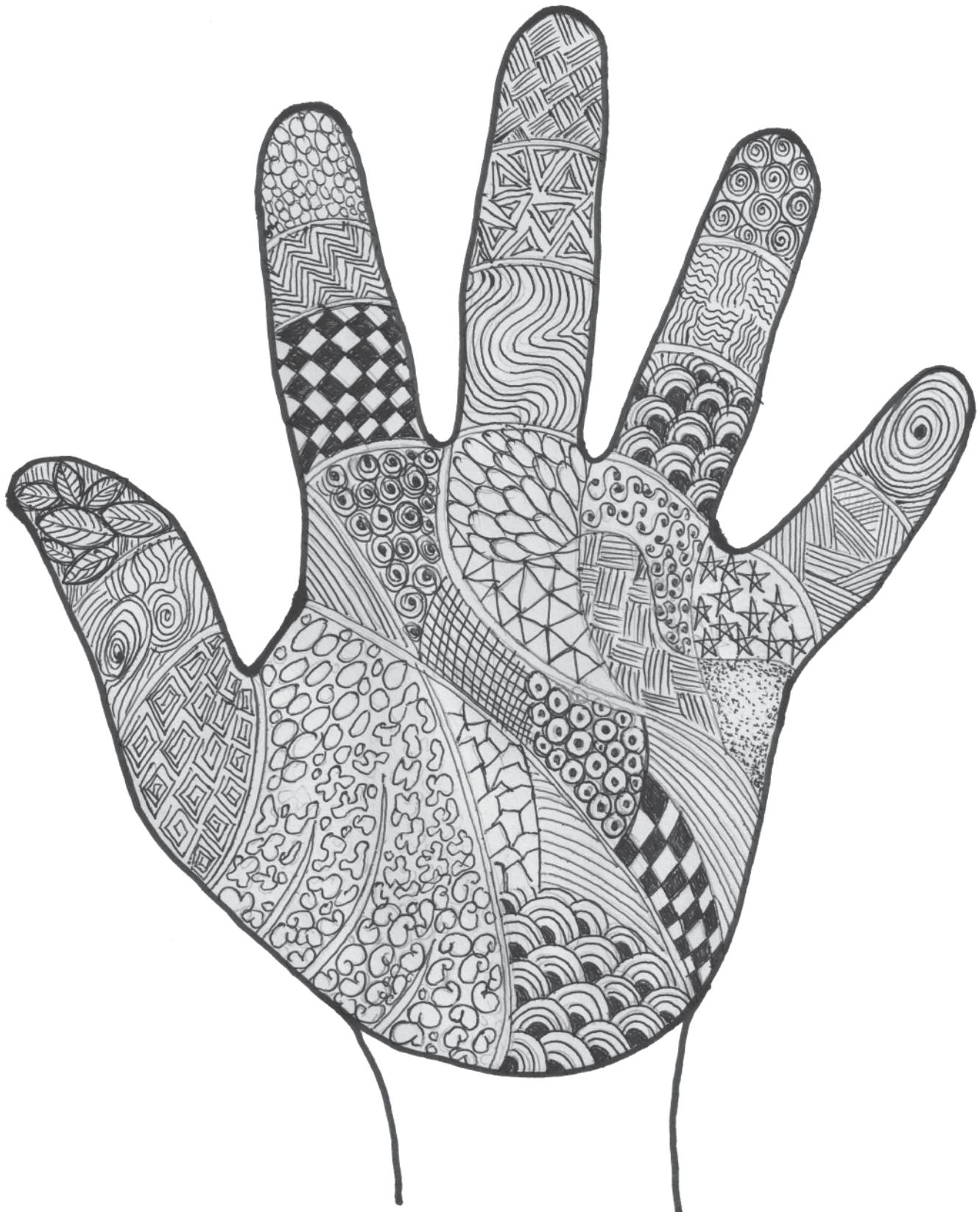
હેતુ : ચિત્રકલાનું પ્રથમ સોપાન રેખા (રેખાંકન) છે, એનો જેટલો વધુ મહાવરો તેટલું જ વધુ સારું ચિત્ર. માટે વિવિધ રેખાઓ આડી-ઉભી, ત્રાંસી, વમળયુક્ત, તૂટક જેવી રેખાઓના મહાવરા માટે કેલીગ્રાફી ખૂબ જ અગત્યનું છે. જેના દ્વારા વિદ્યાર્થીઓનાં હાથ અને આંગળીઓને કેળવણી મળે છે.

સાધનો : પેન્સિલ HB, રબર NON DUST, માપપદ્ધી, ડ્રોઈંગ પેપર, વોટરકલર (Poster Colour), પેન્સિલ કલર, સ્કેચપેન, ટ્રેસિંગ પેપર

કાર્ય : સૌ પ્રથમ 6×8 ઈંચનો લંબચોરસ બનાવી તેમાં તમારો એક હાથનો પંજો ડ્રોઈંગસીટ પર મૂકી પંજાની ફરતે પેન્સિલને કાળજીપૂર્વક ફેરવી ડ્રોઈંગ કરો. હવે પંજો ઉદાયા બાદ ફરી વ્યવસ્થિત રીતે લાઈન કરો. તૈયાર થયેલા પંજાનાં ડ્રોઈંગમાં ત્રણથી ચાર આડી-ઉભી લાઈન બનાવી નમૂનાના ચિત્રના આધારે તમારી જાતે આડી, ઉભી, ત્રાંસી કે વક્રરેખા બનાવી કેલીગ્રાફી ચિત્ર પૂર્ણ કરો. કાળી પેન કે સ્કેચપેનનો ઉપયોગ કરી શકાશે.

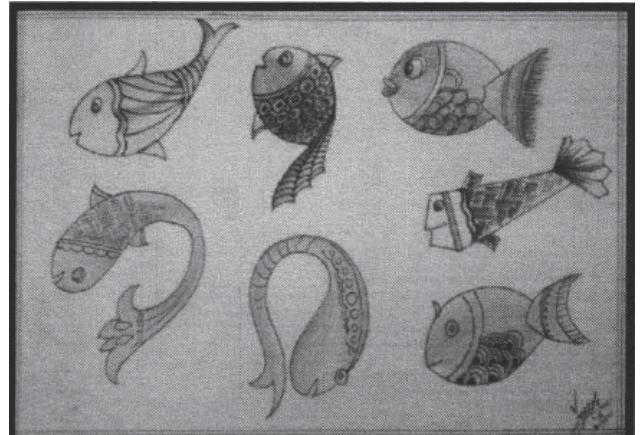
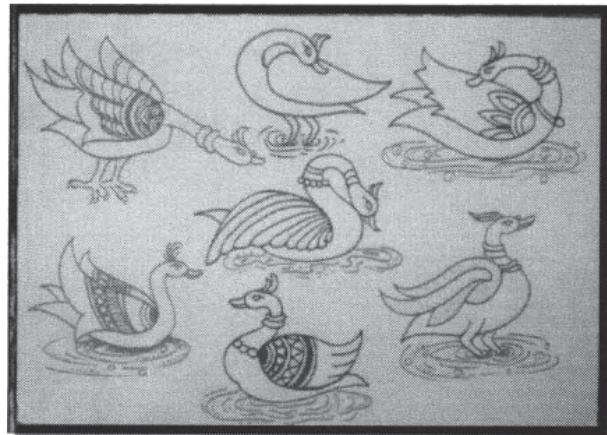
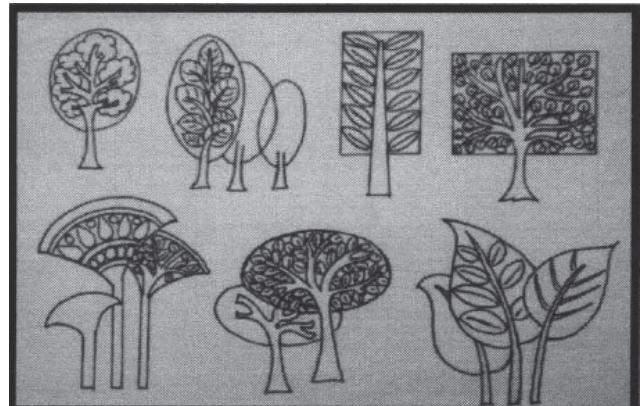
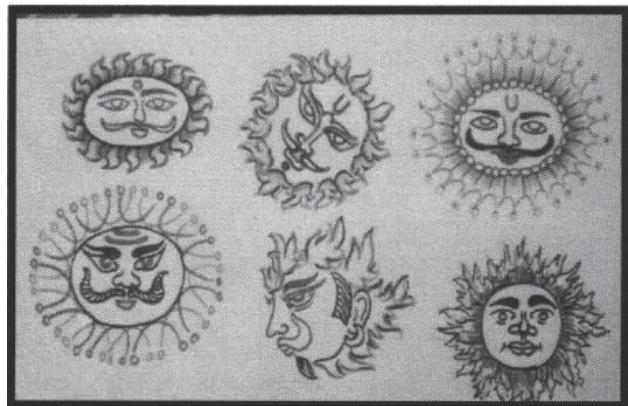

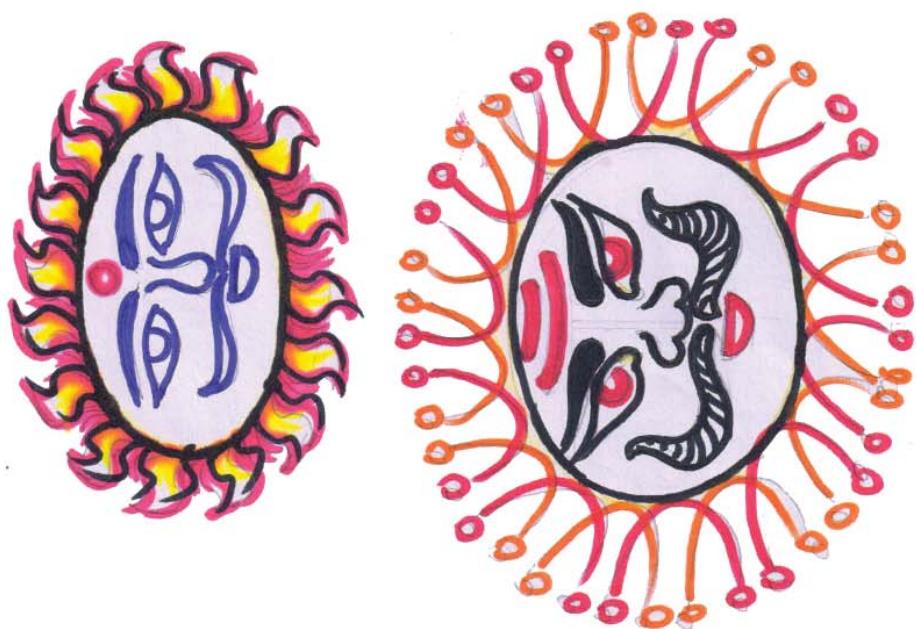
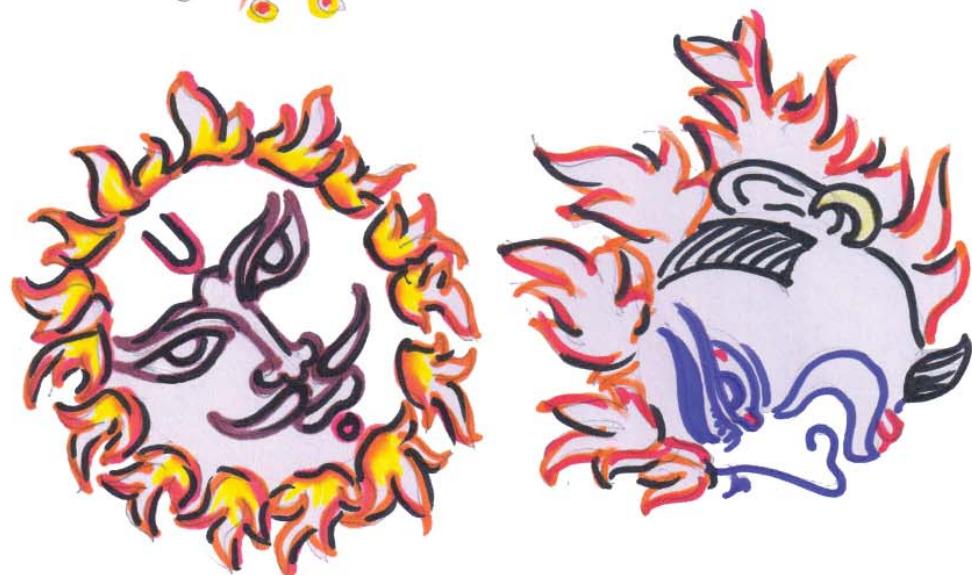
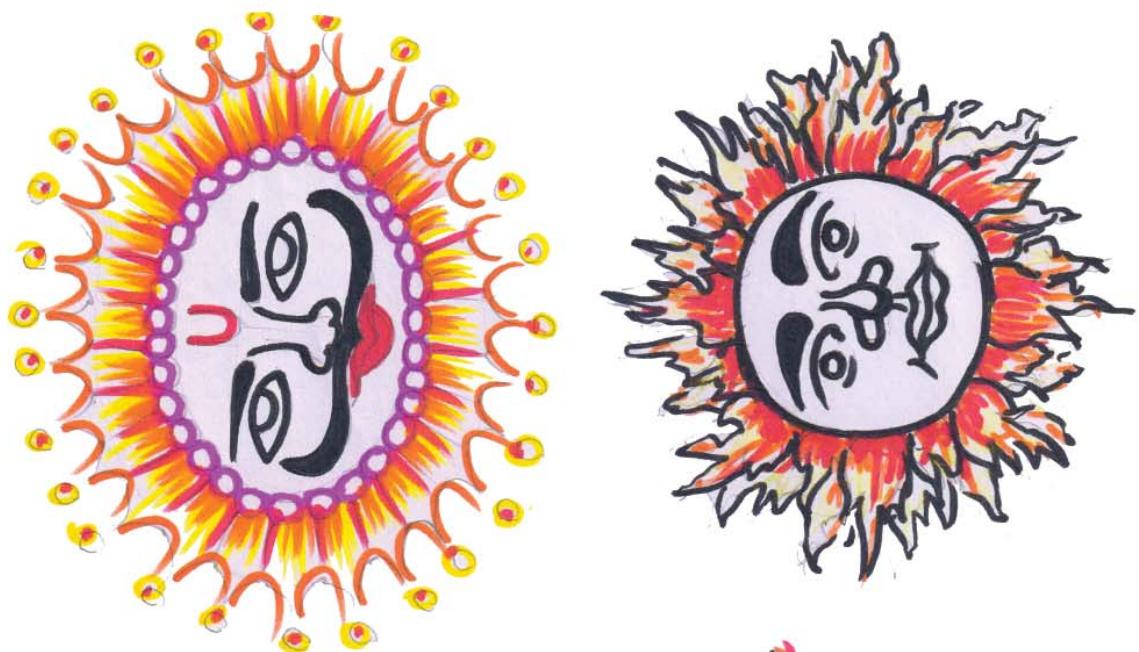
વિષય : અલંકૃત આકારો

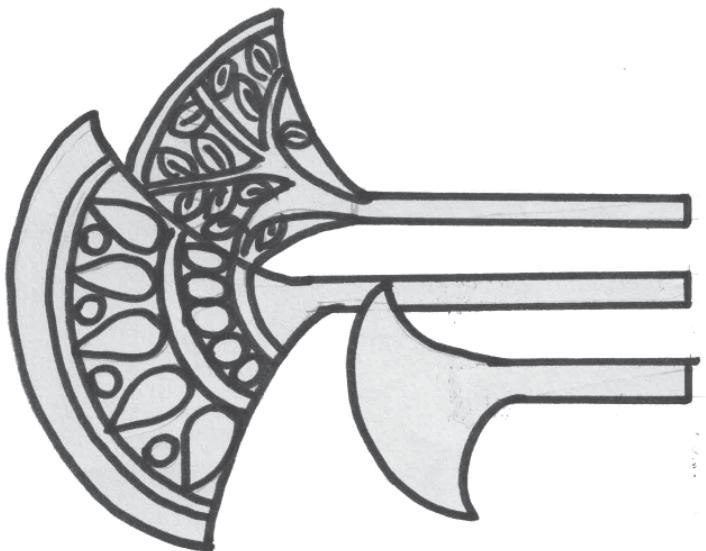
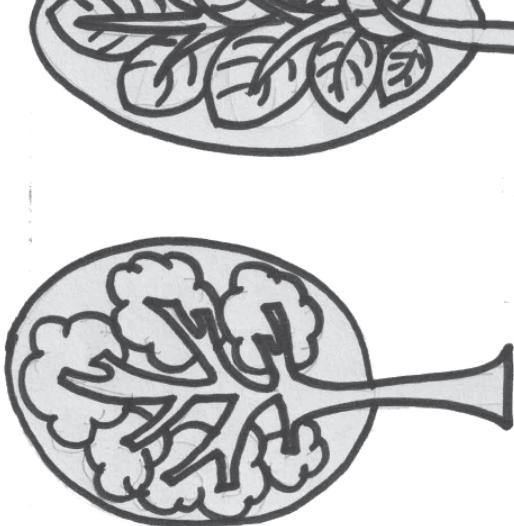
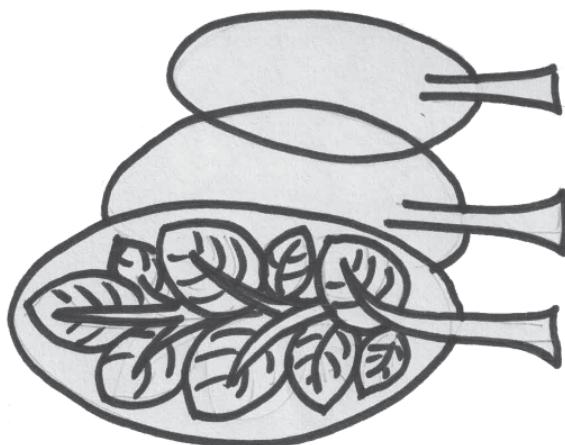
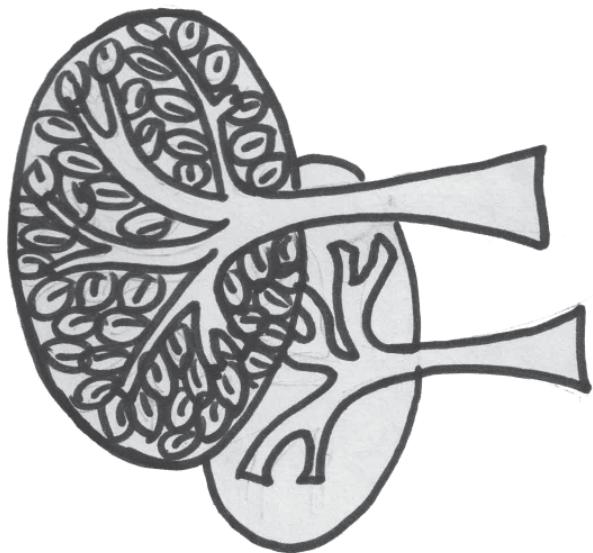
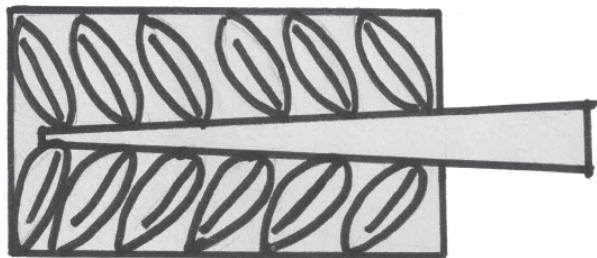
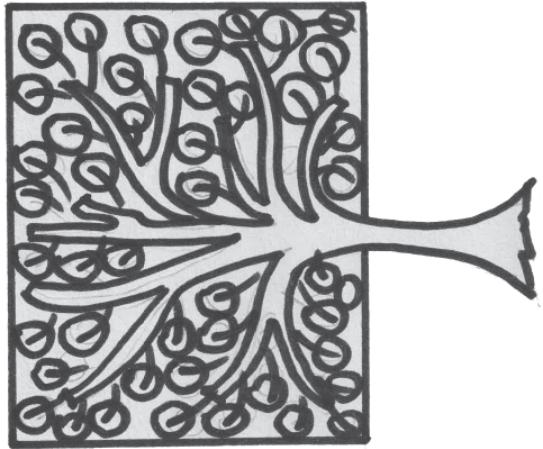
હેતુ : વિદ્યાર્થીઓ માનવસર્જિત તથા કુદરતી તત્ત્વો જેવા કે સૂર્ય, ચંદ્ર, વૃક્ષ, નદી, પર્વત, માધ્યલી, મોર, હંસ, પથ્થર, ઘર, હોડી જેવા આકારોને અલંકૃત રીતે રજૂ કરતાં શીખે છે અને તેઓમાં મૌલિક વિચારોનું સર્જન થાય છે.

સાધનો : પેન્સિલ HB, રબર NON DUST, માપપણી, ટ્રોઝંગ પેપર, સ્કેચપેન, વોટરકલર (Poster Colour), પેન્સિલ કલર, ટ્રેસિંગ પેપર

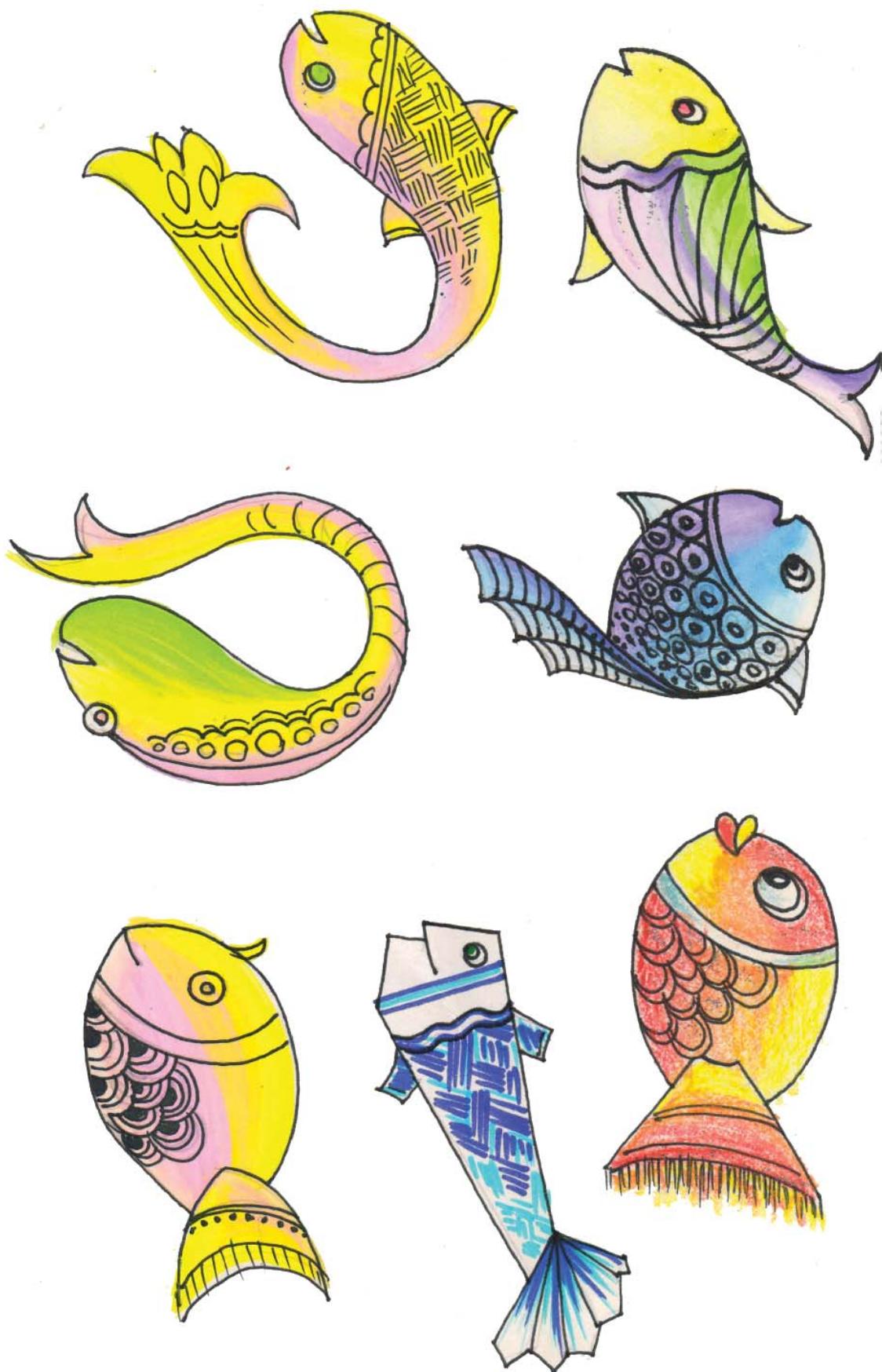
કાર્ય : નીચે આપેલ નમૂનાનાં ચિત્ર પ્રમાણે પ્રથમ પેન્સિલમાં અને ત્યારબાદ સ્કેચપેન કે અન્ય માધ્યમોની મદદથી અલંકૃત આકારો બનાવો.

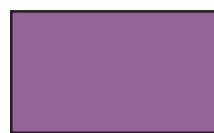
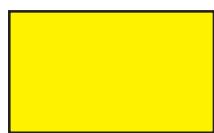
વિષય : રંગની સમજ

અધ્યયન નિષ્પત્તિ : ગરમ રંગો, ઠંડા રંગો, વિરોધી રંગો, સજ્જીય રંગોની સમજ આપવી.

પદ્ધતિ : રંગની શક્તિ અજબ છે. રૂપ કરતાં રંગનું આકર્ષણ વિશેષ હોય છે. દૂરથી આવતું કોઈ પાત્ર રંગીન વસ્ત્રોમાં હોય તો તેની સાથેના પાત્ર કરતાં જલદી નજરમાં આવે છે. બાળકો સામાન્ય રીતે રંગીન વસ્તુઓ પસંદ કરતા હોય છે. રંગની અસર આંખ જીલે છે. જેનું કારણ પ્રકાશનું કિરણ છે. પ્રકાશના કિરણમાં સાત રંગો સમાયેલા હોય છે. આ રંગો તે મેઘધનુષના રંગો - જા ની વા લી પી ના લા. (જાંબલી, નીલો, વાદળી, લીલો, પીળો, નારંગી, લાલ)

- (1) **ગરમ રંગો :** જેની રંગોની ઉત્તેજના વિશેષ હોય તે ઉષ્ણ રંગો કહેવાય છે. ઘણા માણસોને લોહીનો લાલ રંગ જોઈને બેચેની થાય છે. લાલ રંગ જોઈને સાંટ ભડકે છે. આવા રંગો જોનારની આંખને અસર કરે છે. તેથી આ પ્રકારના રંગો જેવા કે લાલ, નારંગી (કેસરી), પીળો વગેરે ઉષ્ણ રંગો કહેવાય છે. લોકોને આકર્ષવા માટે આ રંગો પ્રચાર ચિત્રોમાં વધારે વપરાય છે. ગરમ રંગોને સરળતાથી સમજવા માટે જે રંગોમાં લાલ રંગ અને પીળા રંગનો પ્રભાવ પ્રથમ દિલ્લિએ વધારે દેખાય તે તમામ ગરમ રંગો ગણાય.
- (2) **ઠંડા રંગો :** જે રંગો આંખોમાં શાંત ભાવ પેદા કરે છે. તે શીત રંગો કહેવાય છે. લીલો, ભૂખરો, રાખોડી, વેરો લીલો, સફેદ, વાદળી, જાંબલી વગેરે શીત રંગો કહેવાય છે. આ રંગો આંખને શીતળતા આપે છે. તેથી તે દીવાલો, ફર્નિચર, ગાલીચા વગેરમાં વધારે વપરાય છે. જે રંગોમાં લીલા રંગ અને વાદળી રંગનો પ્રભાવ પ્રથમ દિલ્લિએ વધારે દેખાય તે તમામ રંગો ઠંડા રંગો ગણાય.
- (3) **વિરોધી રંગો :** વિરોધી રંગો એટલે એકબીજા સાથે સુમેળ ન ધરાવતા હોય તેવા સજ્જીયથી વિરોધી સ્વરૂપના રંગો. આ રંગોથી કરેલ રંગપૂરણીથી આકર્ષણ ઉત્પન્ન થાય છે. તેથી આ રંગ પદ્ધતિ જાહેર ખબરો, પોસ્ટર્સ, સિનેમા સ્લાઇડ, પુસ્તકોનાં કવર, ગ્રીટિંગ્સ કાર્ડ વગેરેમાં વિશેષ જોવા મળે છે. લાલ રંગનો વિરોધી રંગ લીલો છે. પીળા રંગનો વિરોધી રંગ જાંબલી છે. વાદળી રંગનો વિરોધી રંગ કેસરી છે.
- (4) **સજ્જીય રંગો :** સજ્જીય રંગોમાં તેની રીલેટેડ રંગો પણ કહેવાય છે. જે રંગચક જોતાં લાલ રંગ કેસરી રંગ અને પીળા રંગ સજ્જીય રંગ કહેવાય. વાદળી રંગ, લીલો રંગ અને પીળો રંગ સજ્જીય છે.

(1) ગરમ રંગો :

(2) ઠડા રંગો :

(3) વિરોધી રંગો :

વિષય : ભાતચિત્ર

હેતુ : પ્રકૃતિના કોઈ પણ એક નાના તત્ત્વનું અલંકારિક આલેખન કરતાં શીખશે. તેમજ આકારનું એકથી વધુ વાર પુનરાંકન કરી તેની યોગ્ય ગોઠવણી દ્વારા ભાતચિત્ર બનાવવાની કળાનો વિકાસ થઈ શકશે.

સાધનો : પેન્સિલ HB, રબર NON DUST, માપપણી, ટ્રોઇંગ પેપર, વોટરકલર (Poster Colour), પેન્સિલ કલર, સ્કેચપેન, ટ્રેસિંગ પેપર

કાર્ય : 6×6 ઇંચના સમયોરસમાં વનસ્પતિનાં પાનનું આલંકારિક રેખાંકન કરી એકથી વધુ વાર પુનરાંકન કરી તેની યોગ્ય ગોઠવણી દ્વારા સુંદર અને આકર્ષક રંગોમાં ભાતચિત્ર તૈયાર કરો.

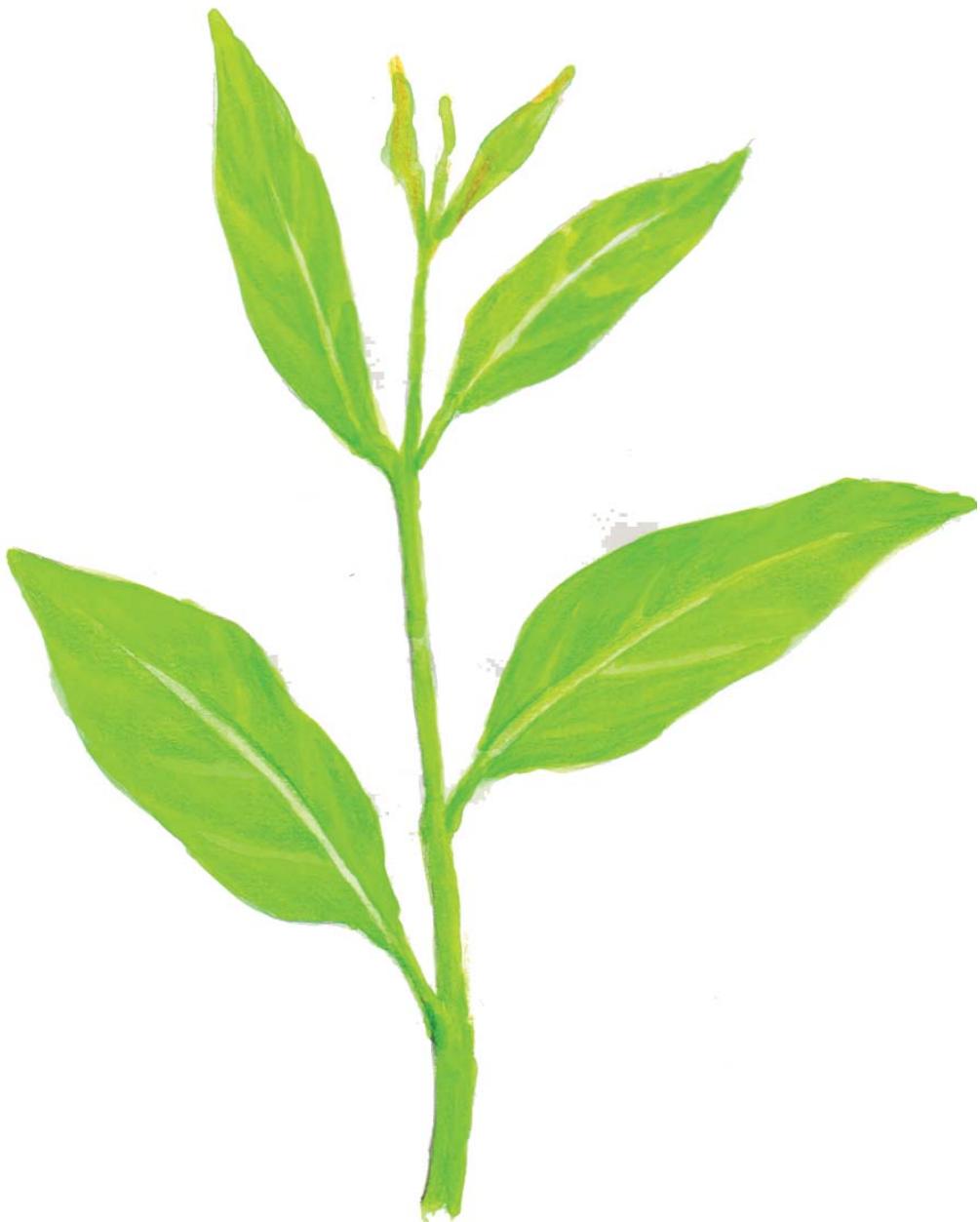
અધ્યયન ક્ષેત્ર : પ્રકૃતિ ચિત્ર

વિષય : ડાળીનું ચિત્ર

અધ્યયન નિષ્પત્તિ : વિદ્યાર્થીઓ ડાળી જોઈને પાનનું જોડાણ જેવા ભાગોનું નિરીક્ષણ કરી રેખાંકન કરી રંગો પૂરશે.

સાધનો : પેન્સિલ-રબર, ડ્રોઇંગ પેપર, જળ રંગો

પદ્ધતિ : તમારી સમક્ષ ત્રણથી પાંચ પાન હોય તેવી એક ડાળી રાખો. આ ડાળીનું આબેહૂબ રેખાંકન કરો. ત્યારબાદ તેમાં આબેહૂબ જળરંગો પૂરો.

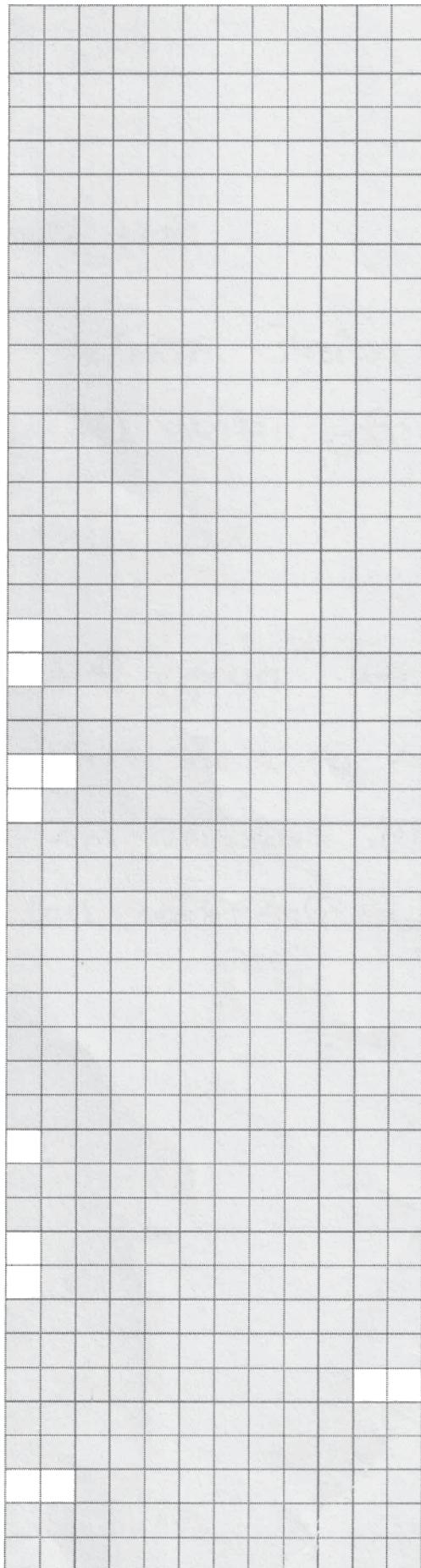
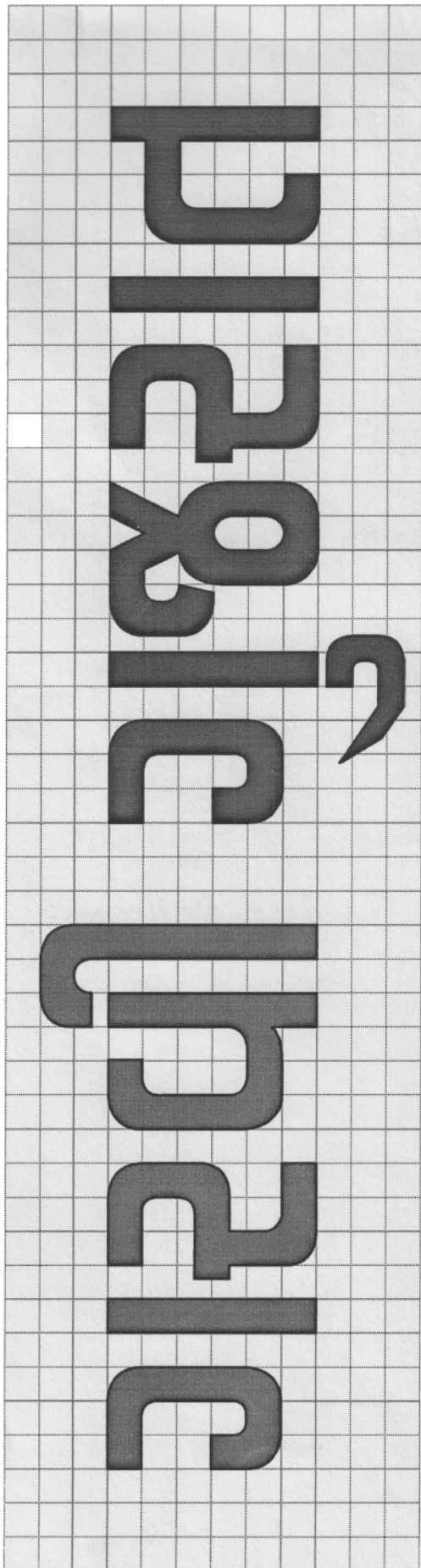
અધ્યયન ક્ષેત્ર : અક્ષરલેખન

વિષય : વાક્યનું અક્ષરલેખન કરશે.

અધ્યયન નિષ્પત્તિ : કંપાસ બોક્સનાં સાધનોનો ઉપયોગ કરી વાક્યનું અક્ષરલેખન કરી જળરંગો પૂરશે.

સાધનો : કંપાસ બોક્સ, જળરંગો, ટ્રોઈંગ પેપર

પદ્ધતિ : તમારા ટ્રોઈંગ પેપરમાં “ગરવી ગુજરાત” આ વાક્ય લખાય તે માપના યોગ્ય ચોરસ તૈયાર કરો. આ ચોરસમાં “ગરવી ગુજરાત” વાક્ય લખો અને તેમાં યોગ્ય રંગો પસંદ કરી જળરંગોથી પૂર્ણ કરો. ત્યારબાદ બ્લેક આઉટ લાઈન કરી શકાય.

અધ્યયન ક્ષેત્ર : કાફૂટ વર્ક

વિષય : વોલપીસ

સાધનો : પૂંઠા, રંગિન પેપર, આભલાં, ગુંડર, સ્કેચપેન

પદ્ધતિ : સૌ પ્રથમ પૂંઠામાંથી $18\text{ cm} \times 18\text{ cm}$ નો ચોરસ કાપો. આ પૂંઠા પર વાદળી રંગનો પેપર લગાવો ત્યાર બાદ તેના પર યોગ્ય કઢનો બિયુ કલરનો ચોરસ લગાવો, ત્યારબાદ પિંક (ગુલાબી) કલરનો ચોરસ બતાવ્યા પ્રમાણે લગાવી તેની વચ્ચે પીળા પેપરનું સર્કલ બનાવી લગાવો. જરૂર જણાય ત્યાં આભલાં લગાવો અને જરૂર જણાય ત્યાં સ્કેચપેનનો ઉપયોગ કરો. તૈયાર થયેલ નમૂનાને દીવાલ પર અથવા ટેબલ પર સજાવો.

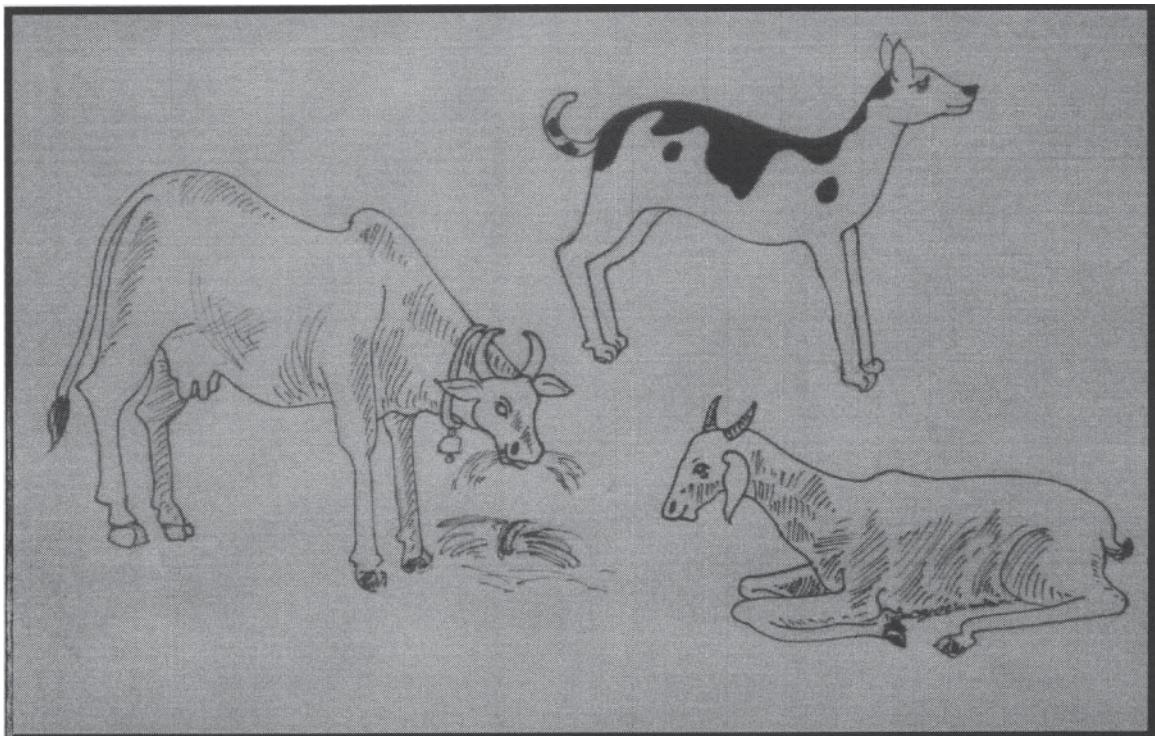

વિષય : સ્મૃતિચિત્ર

હેતુ : સ્મૃતિચિત્ર એટલે ભૂતકાળમાં જોયેલી વસ્તુઓને યાદ કરી તેનું ચિત્ર બનાવવું. અહીં પ્રાણીઓ જેવાં કે બકરી, કૂતરો, ગાયનું ચિત્ર દોરવાનો મહાવરો કરવાનો છે. આમ અહીં સ્મૃતિ શક્તિની સાથે પ્રાણીઓનાં ચિત્ર દોરવાના કૌશલ્યનો વિકાસ થાય છે.

સાધનો : પેન્સિલ HB, રબર NON DUST, માપપદ્ધી, રોઇંગ પેપર, વોટરકલર (Poster Colour), પેન્સિલ કલર, સ્કેચપેન, ટ્રેસિંગ પેપર

કાર્ય : નમૂનાનાં ચિત્રનો અભ્યાસ કરી તમે જોયેલા બકરી, કૂતરો, ગાય જેવાં પ્રાણીઓનું ચિત્ર દોરવાનો પ્રયત્ન કરો.

અધ્યયન ક્ષેત્ર : છાપકલા

વિષય : વનસ્પતિનાં પાનની છાપ

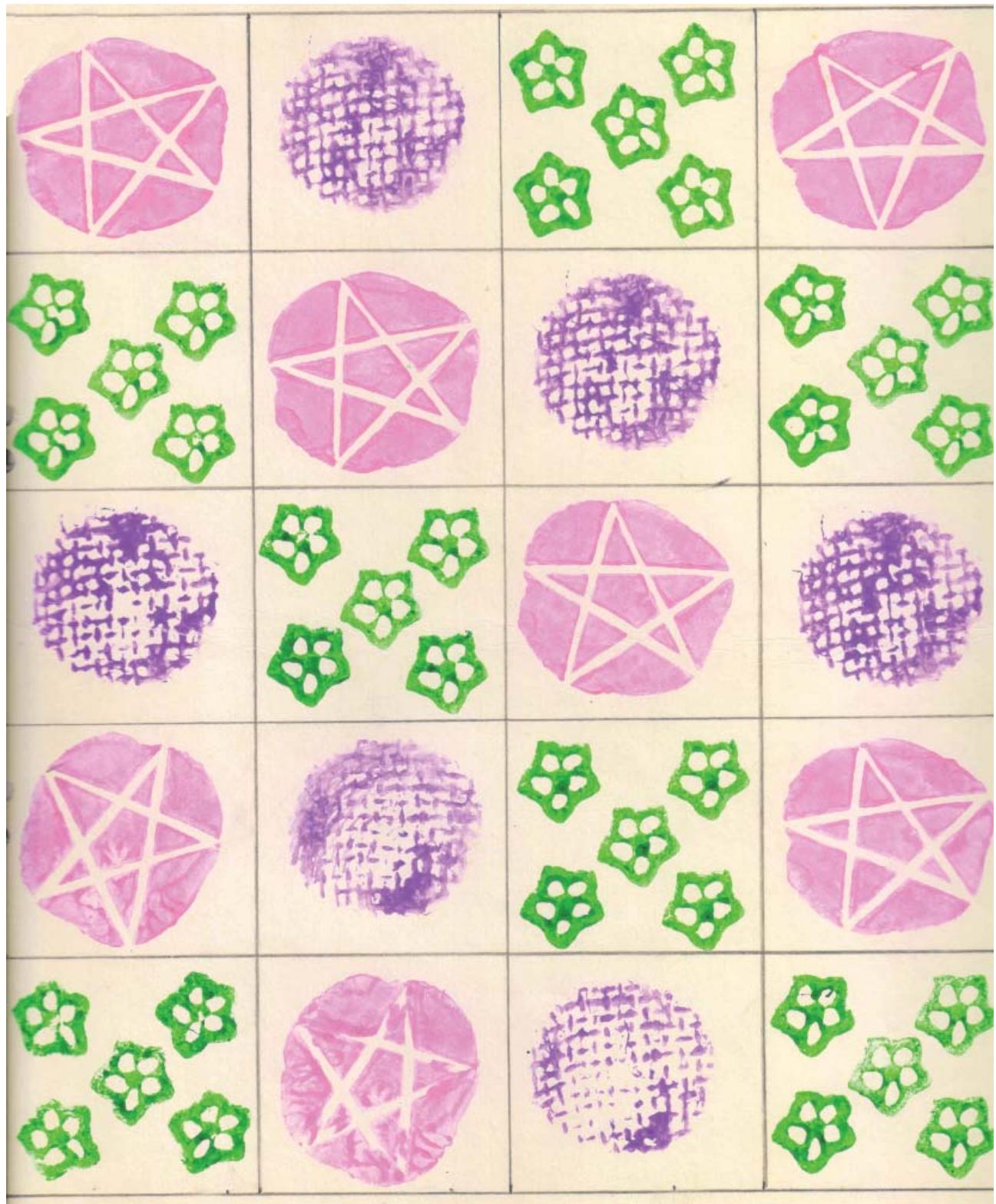
અધ્યયન નિષ્પત્તિ : વનસ્પતિઓનાં પાન પર રંગો લગાડી છાપકામ કરશે.

સાધનો : ડ્રોઇંગ પેપર, જળરંગો, પાન

પદ્ધતિ : તમારા ડ્રોઇંગ પેપરમાં ત્રણથી પાંચ વનસ્પતિનાં જુદાં-જુદાં પાન પસંદ કરી તેના પર જળરંગો લગાડી પેપરમાં તેની છાપ પાડો.

વિવિધ જાતનાં પાંદડાં તોડી તેને ઊંધાં રાખી તેના પર રંગ લગાવી કાગળ પર તેની છાપ પાડી ડિઝાઇન બનાવો.
આ રીતે ગ્રીટિંગ્સ બનશે.

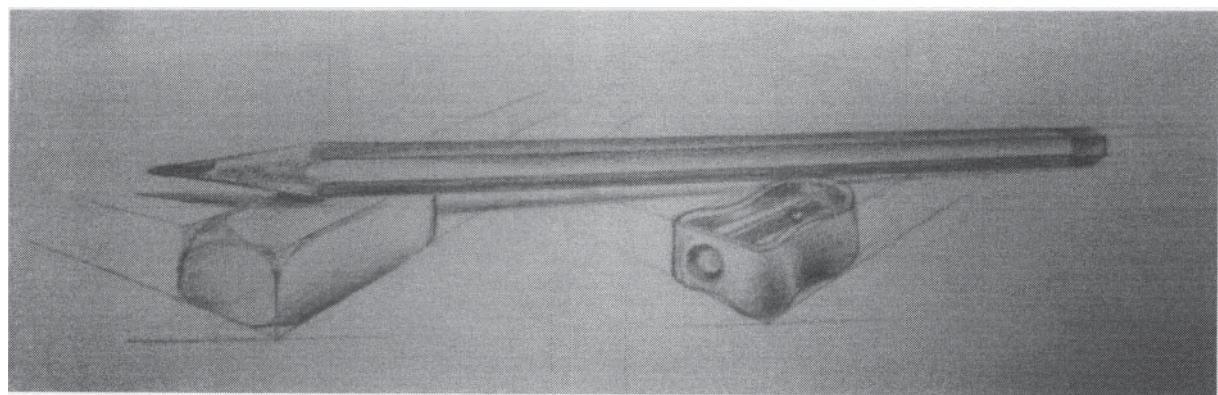
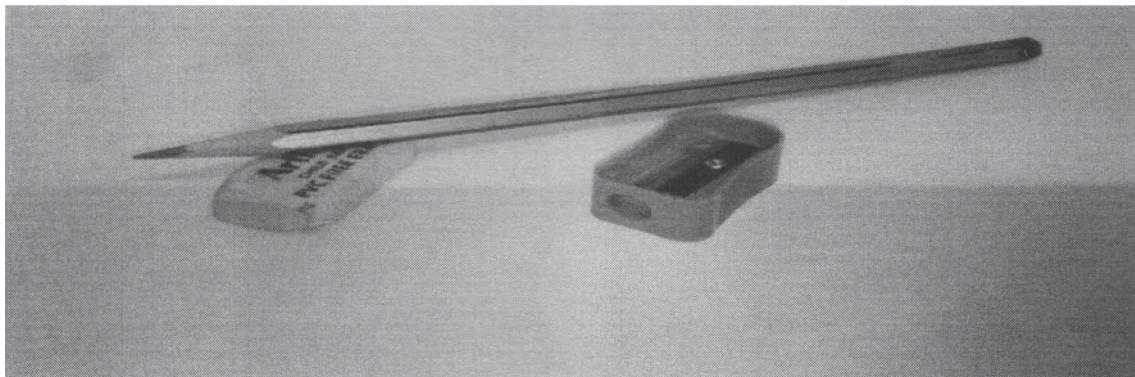

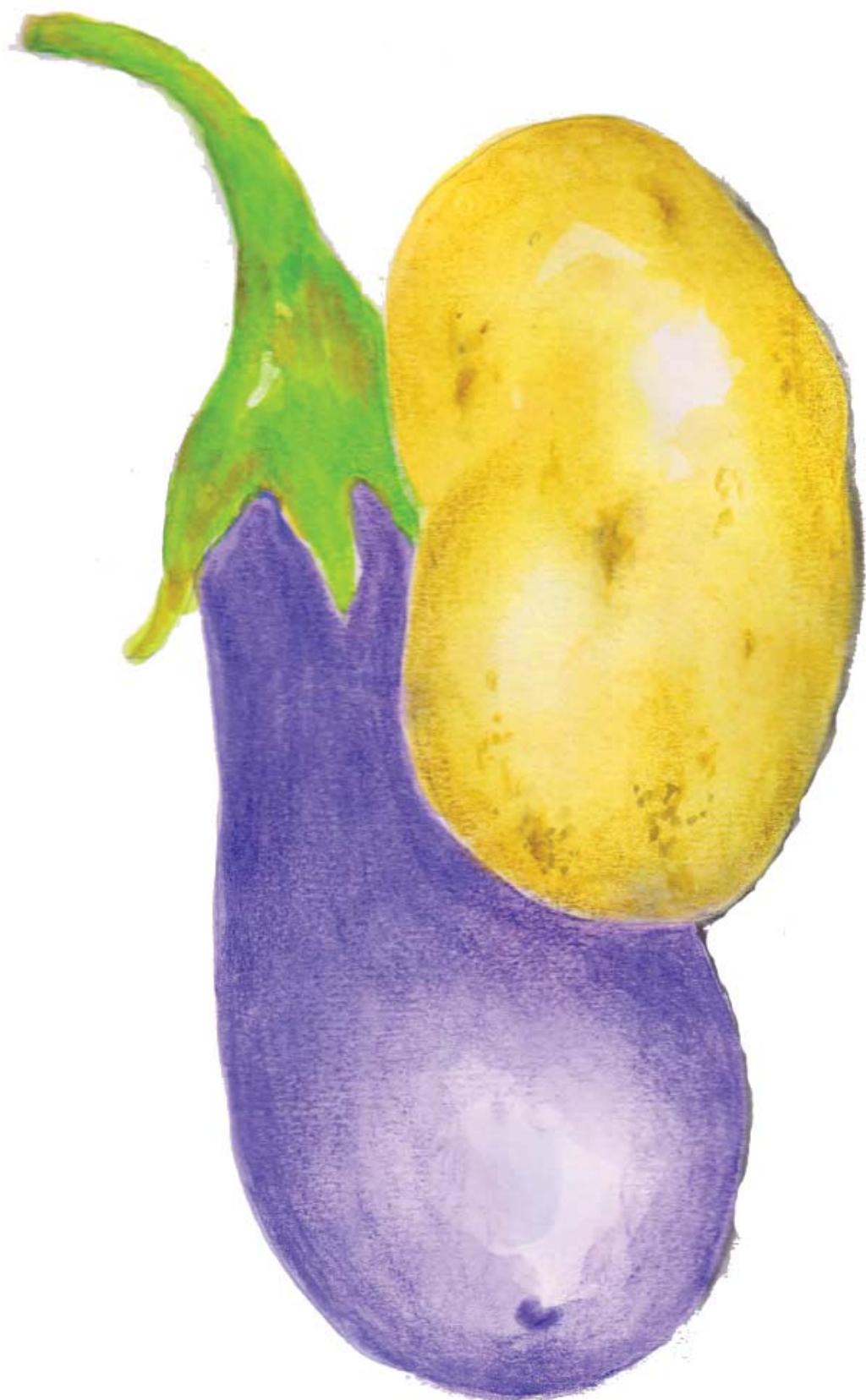
વિષય : વસ્તુચિત્ર

હેતુ : વિદ્યાર્થી પોતાની સમક્ષ મૂકવામાં આવેલા પદાર્થનું બારીકાઈથી અવલોકન કરશે અને તેનું આબેહૂબ રેખાંકન કરશે.

સાધનો : પેન્સિલ HB, રબર NON DUST, માપપણી, ડ્રોઇંગ પેપર, વોટરકલર (Poster Colour), પેન્સિલ કલર, સ્કેચપેન, ટ્રેસિંગ પેપર

કાર્ય : વિદ્યાર્થીઓની સમક્ષ એક સફેદ કાગળ ઉપર પેન્સિલ, રબર અને સંચાની યોગ્ય ગોઠવણી કરી મૂકો. જે પદાર્થો એકબીજાની પરસ્પર પ્રમાણમાપ અને કદ જળવાઈ રહે તે રીતે પર્સ્પેક્ટિવ (યથાર્થદર્શન)ના નિયમસહિત પદાર્થનું આલેખન કરાવો. સાથે છાયા-પ્રકાશ પણ દર્શાવે તેટલું જ જરૂરી છે.

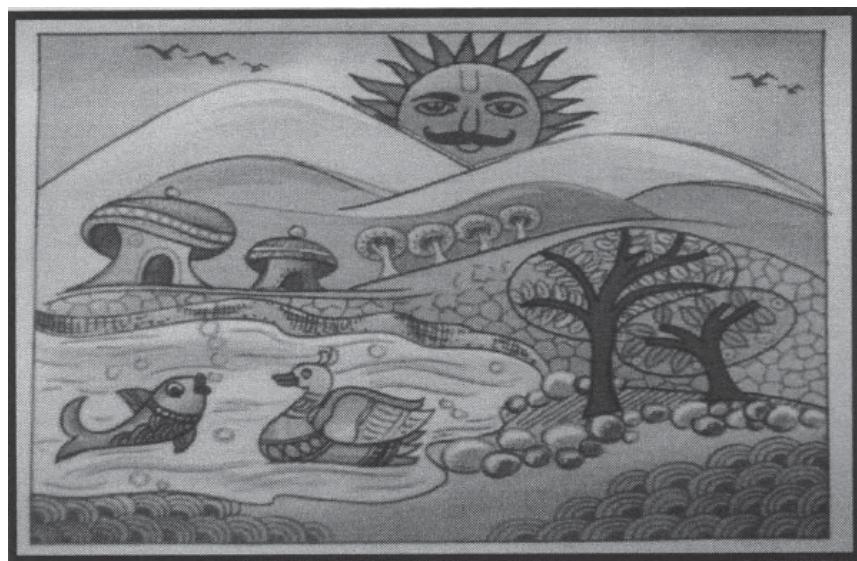
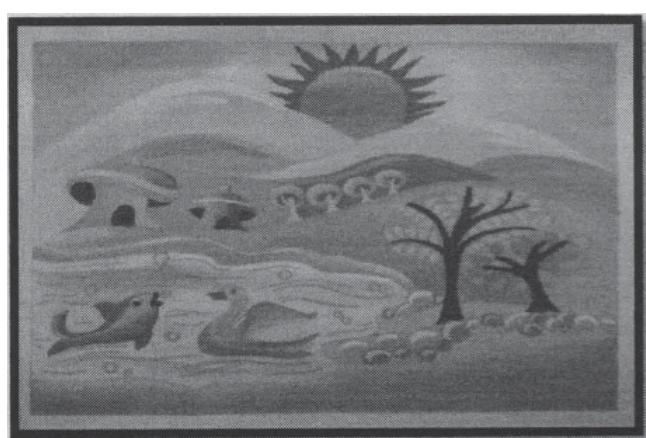
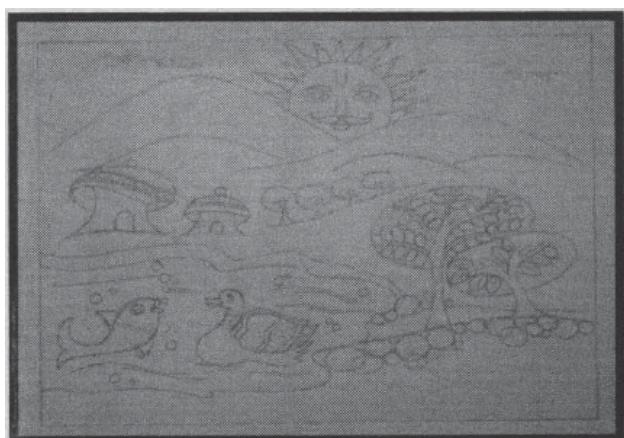

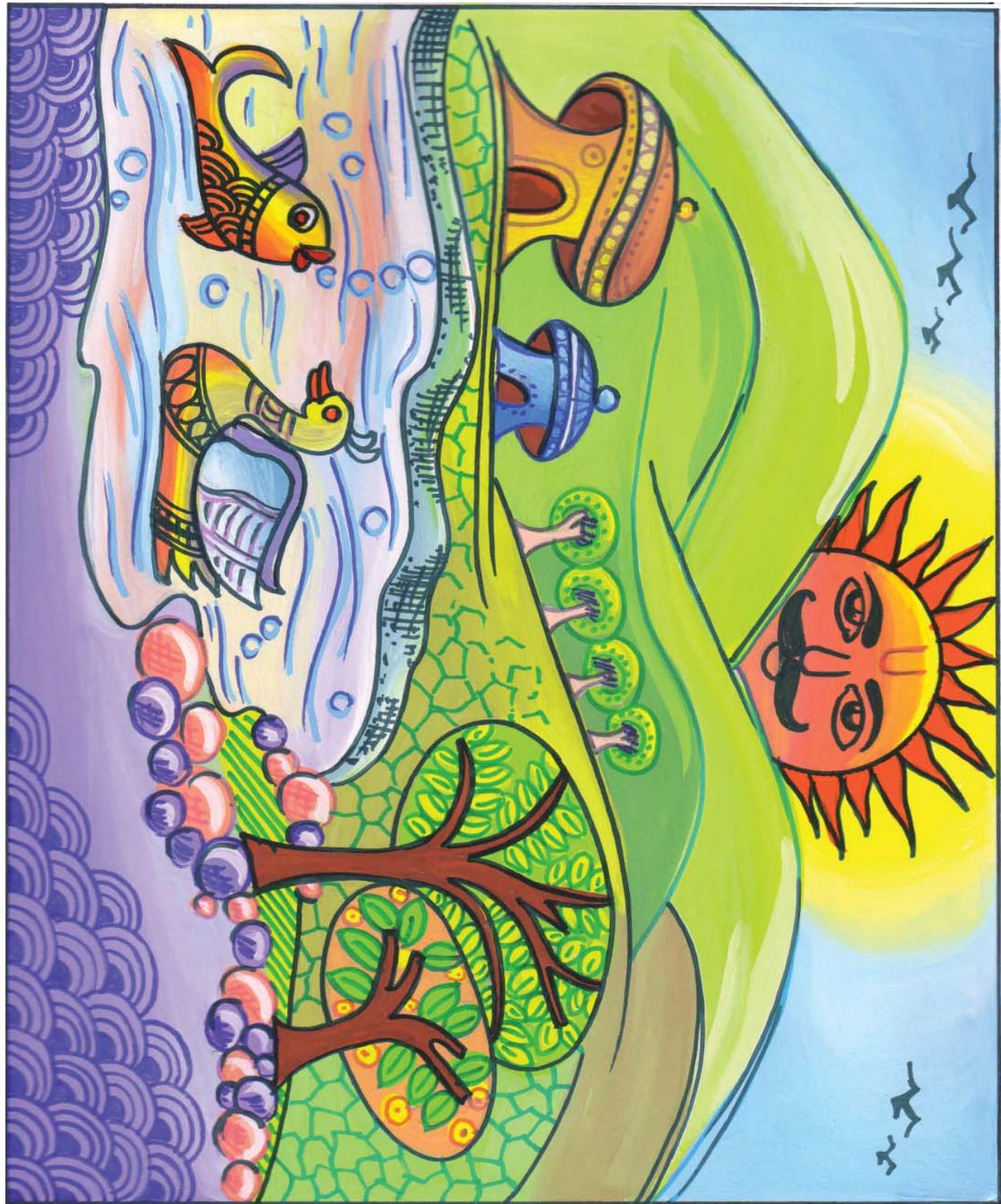
વિષય : ભાતચિત્ર

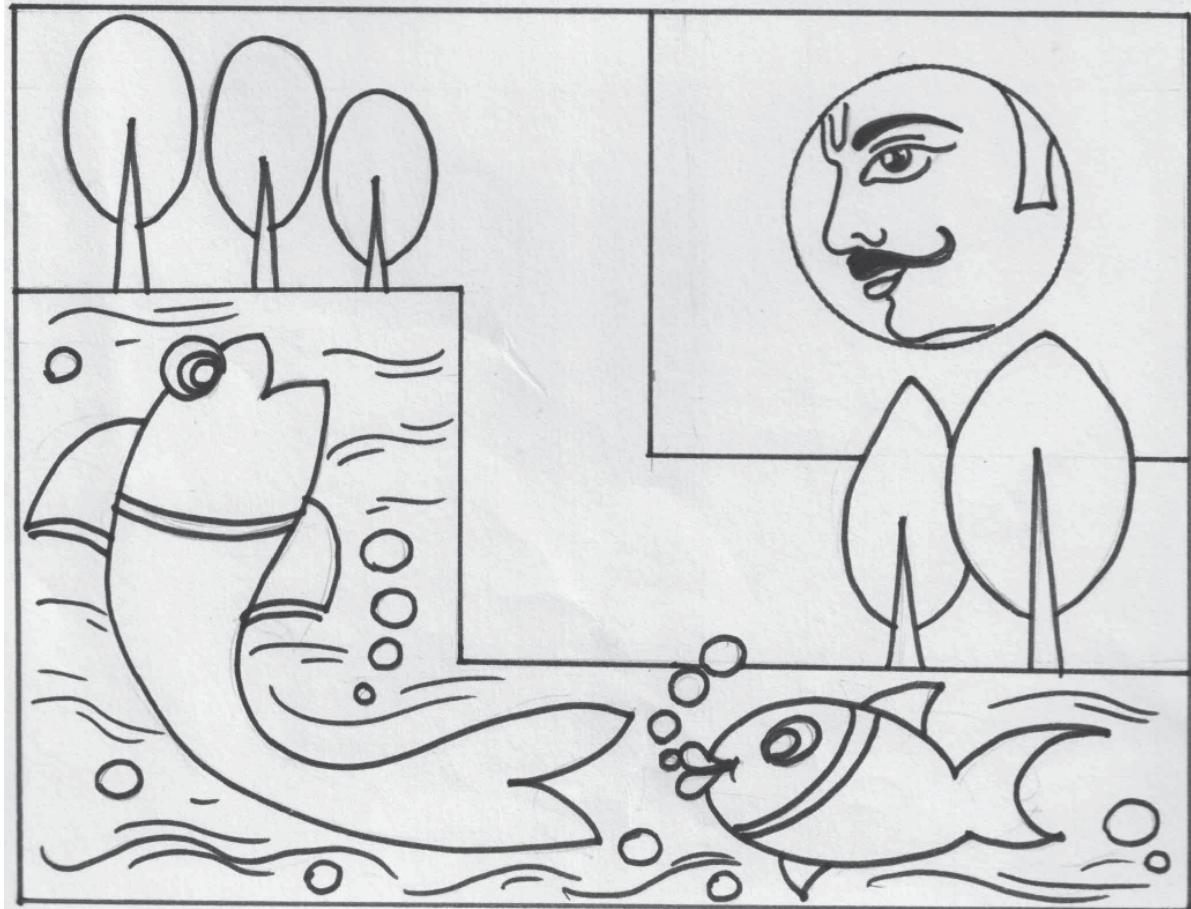
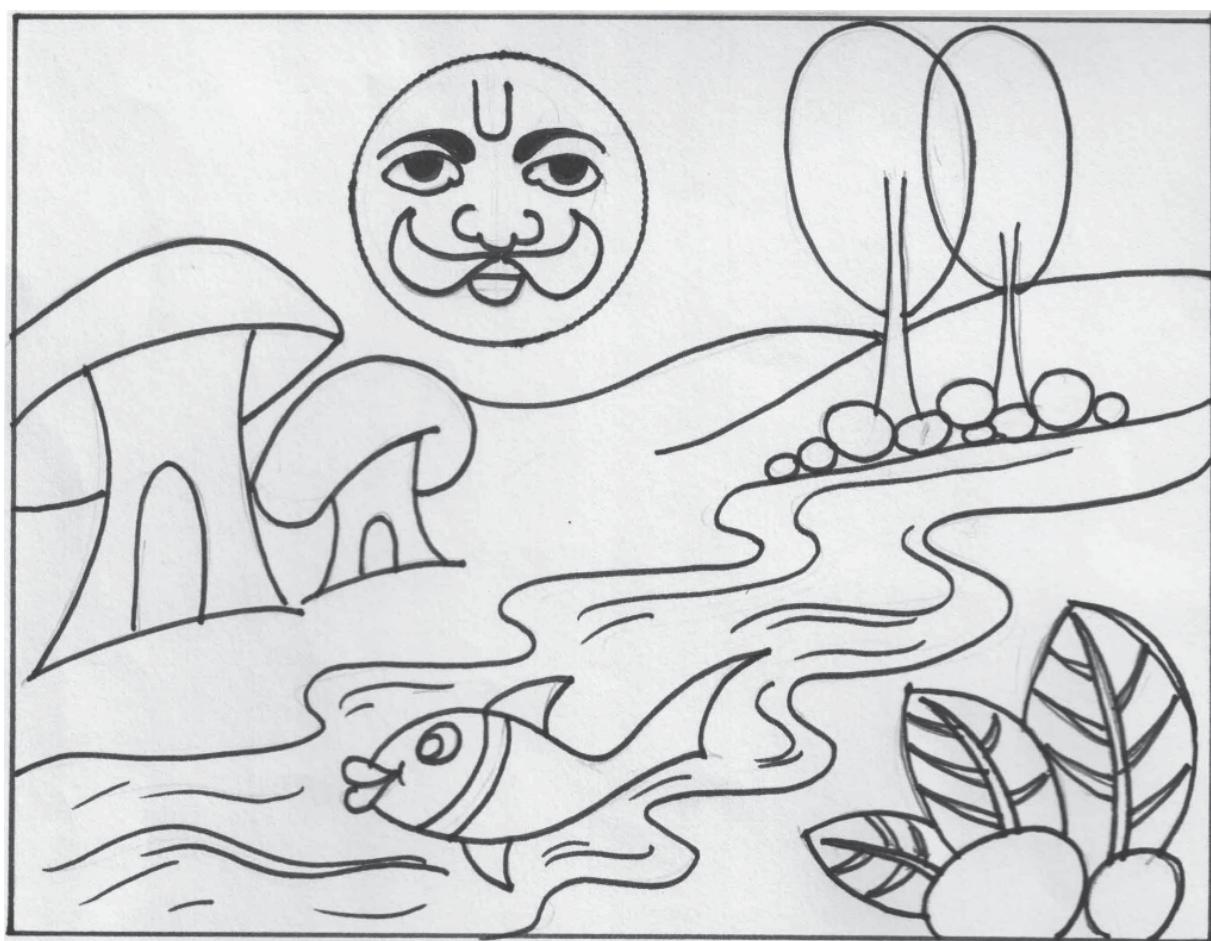
હેતુ : વિદ્યાર્થી પોતાની સમક્ષ મૂકવામાં આવેલા પદાર્થોનું બારીકાઈથી અવલોકન કરશે અને તેનું આબેહૂબ રેખાંકન કરશે.

સાધનો : પેન્સિલ HB, રબર NON DUST, માપપણી, ડ્રોઇંગ પેપર, વોટરકલર (Poster Colour), પેન્સિલ કલર, સ્કેચપેન, ટ્રેસિંગ પેપર

કાર્ય : 18×22 સે.મી.ના લંબચોરસમાં કુદરતી તત્વો જેવા કે સૂર્ય, ચંદ્ર, વૃક્ષ, નદી, પર્વત, માછલી, મોર, હંસ, પથ્થર જેવા વિવિધ આકારોને પદ્ધતિસર આકાશ, જમીન અને નદી આમ ત્રણ ભાગમાં યોગ્ય ગોઠવણી દ્વારા અલંકૃત આકારોવાળી ભાતની રચના કરો. જેમાં પેન્સિલ કલર, જળરંગો (પોસ્ટર કલર) કે સ્કેચપેનના માધ્યમથી સુંદર અને આકર્ષક ચિત્ર તैયાર કરો. નમૂનાના ચિત્રનું અવલોકન કરો.

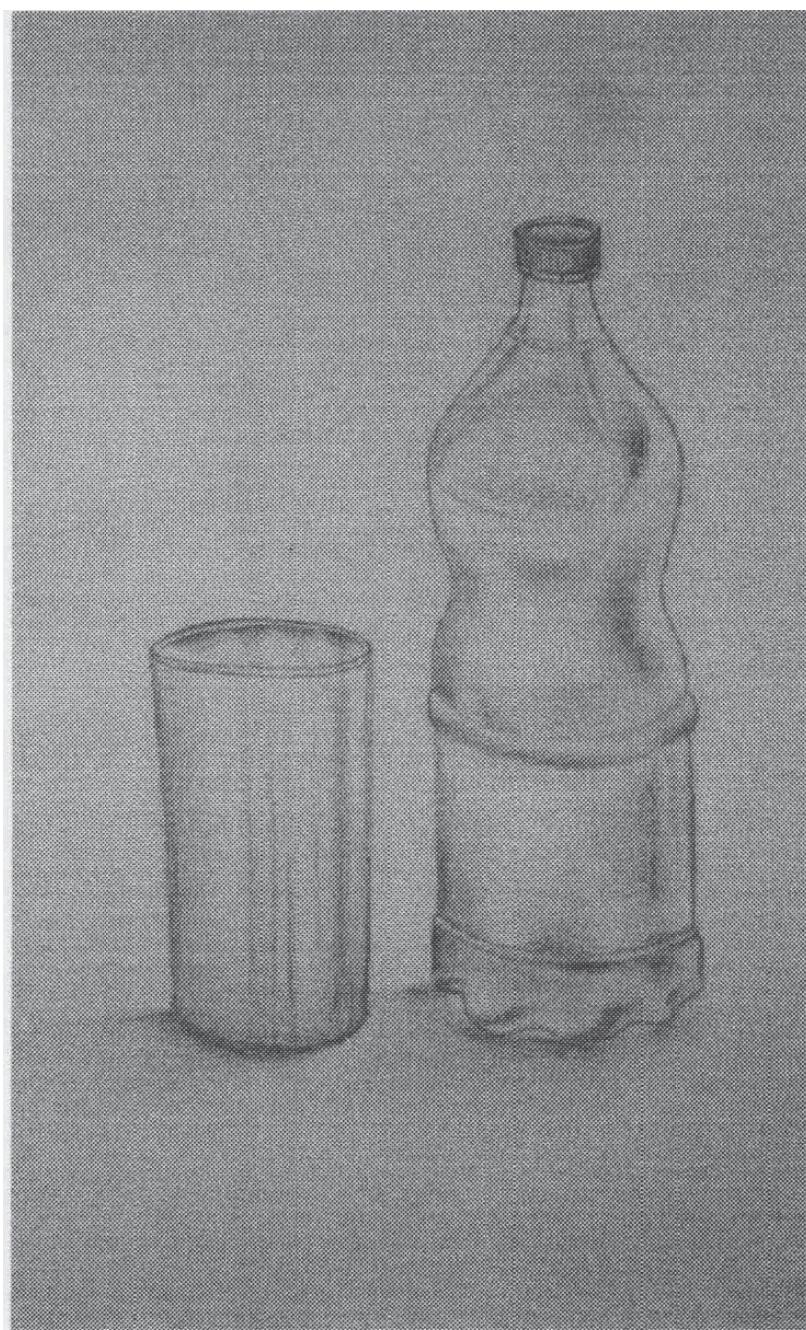

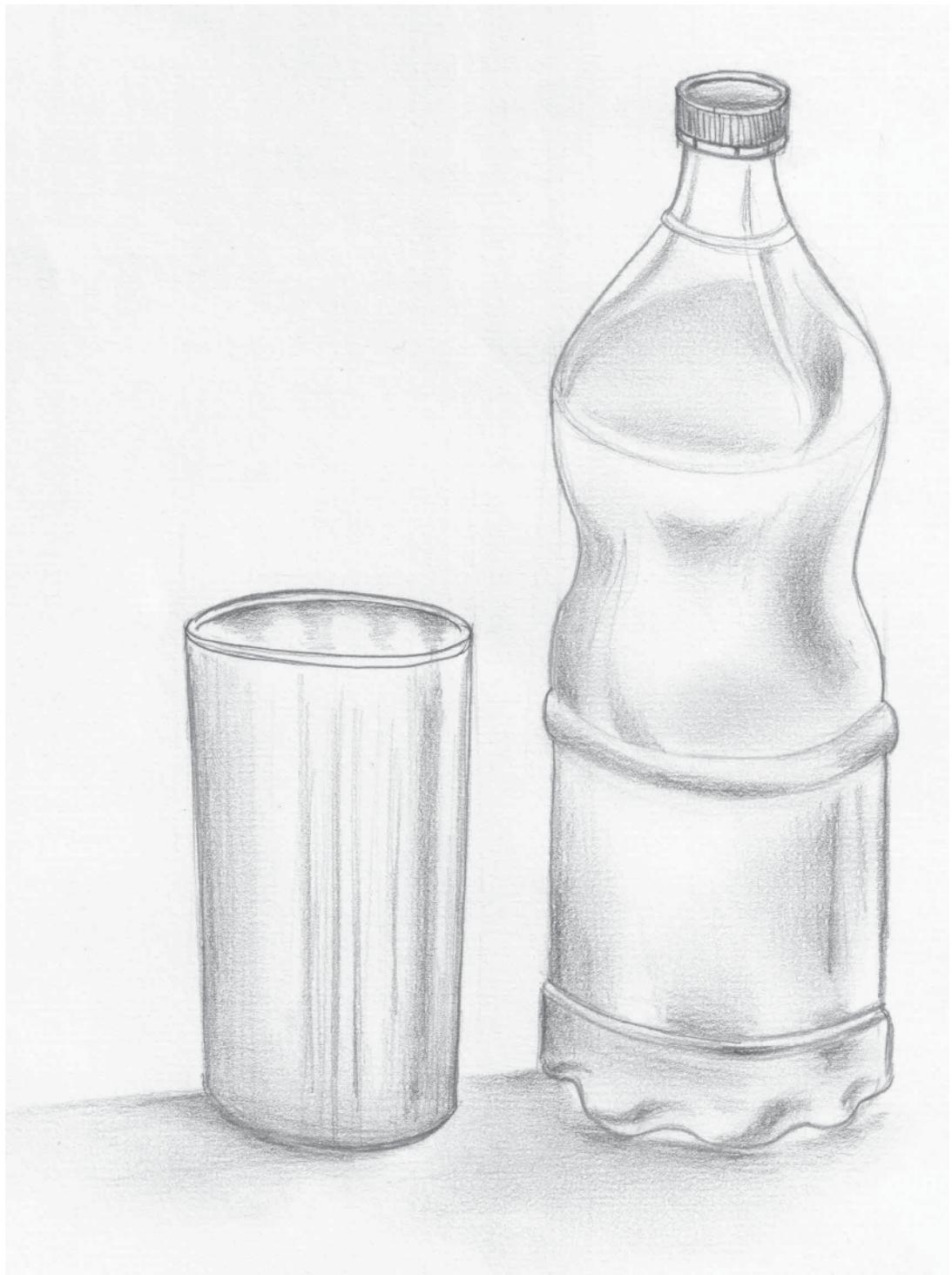
વિષય : વસ્તુચિત્ર (પદાર્થચિત્ર)

હેતુ : માનવસર્જિત વસ્તુઓનું જીણવટપૂર્વકનું અવલોકન કરી તથા પ્રમાણમાપ અને છાયા-પ્રકાશને ધ્યાનમાં રાખી વસ્તુનું આબેહૂબ ચિત્ર બનાવવાના કૌશલ્યનો વિકાસ થાય છે.

સાધનો : પેન્સિલ HB, રબર NON DUST, માપપદ્ધી, ડ્રોઇંગ પેપર, વોટરકલર (Poster Colour), પેન્સિલ કલર, સ્કેચપેન, ટ્રેસિંગ પેપર

કાર્ય : આપની સમક્ષ મૂકવામાં આવેલ પાણીની બોટલ અને ગલાસનું જીણવટપૂર્વકનું અવલોકન કરી, પ્રમાણમાપ અને છાયા-પ્રકાશને ધ્યાનમાં રાખી વસ્તુનું આબેહૂબ ચિત્ર તૈયાર કરો.

વિષય : માટીકામ

અધ્યયન નિષ્પત્તિ : માટીમાંથી સુંદર કલાત્મક નમૂનાઓનું સર્જન કરે છે. સીતાફળ, કેળું જેવા બેથી ત્રણ મનપસંદ નમૂનાનું સર્જન કરશે.

પદ્ધતિ : કુદરતમાંથી સહજ અને સરળતાથી ઉપલબ્ધ થતું તત્ત્વ માટી. આ માટી દ્વારા વિના ખર્ચે કલાનું સર્જન કરી શકાય છે. બાળકોને માટી સાથે રમવું ખૂબ ગમે છે. તેથી તે માટીકામ સાહજિકતાથી કરશે અને તેથી જ માટીમાંથી માનવસર્જિત વસ્તુઓના આકારો તથા ફળ-શાકભાજના આકારો, ઘરવપરાશની વસ્તુઓના આકારો માટીમાંથી આબેહૂબ બનાવી શકાય છે. આ ઉપરાંત પોતાની કલ્પના દ્વારા પણ માટીમાંથી સર્જનાત્મક નમૂના તૈયાર કરી શકાય.

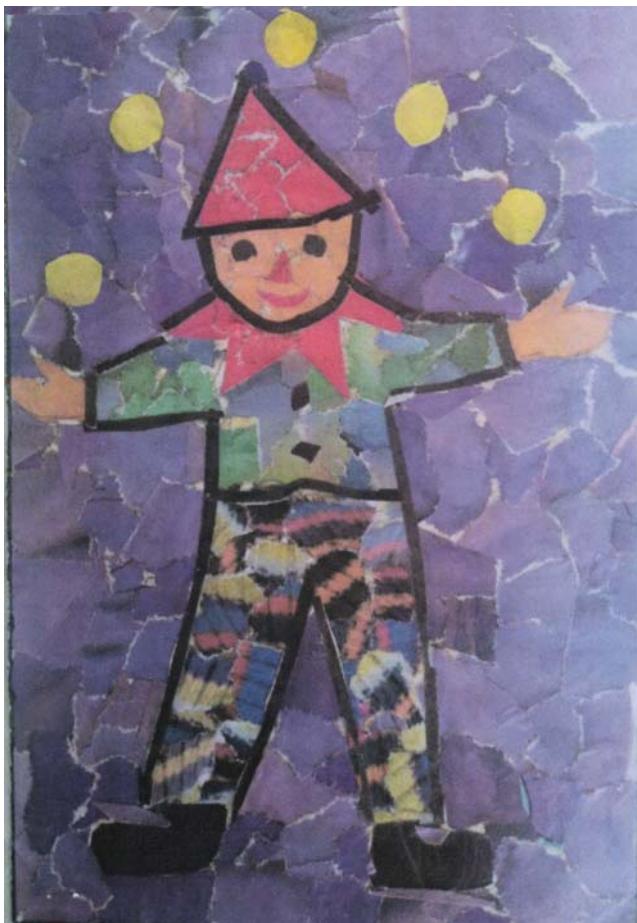

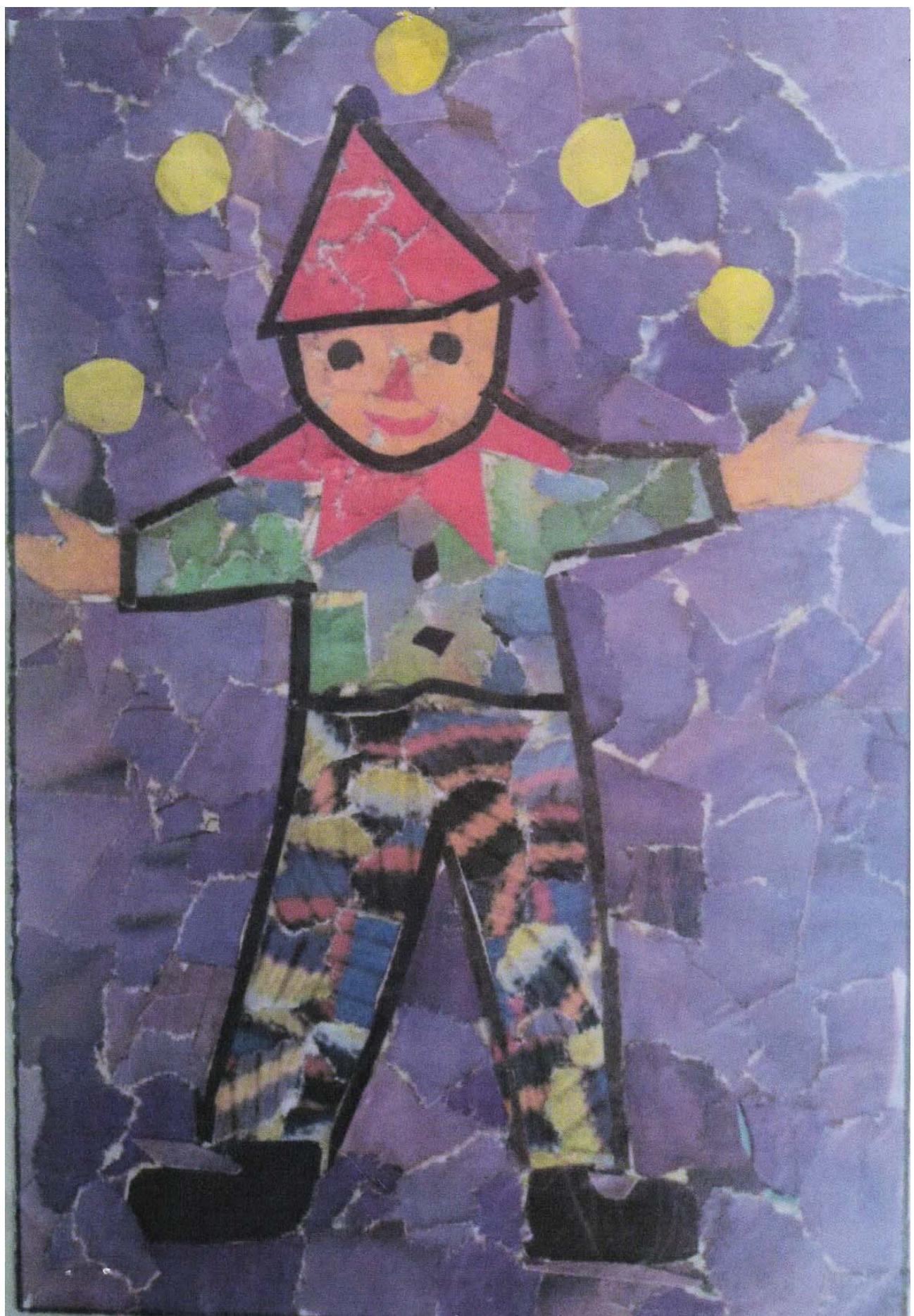
અધ્યયન નિષ્પત્તિ : આપેલ ચિત્રમાં રંગીન કાગળના ટુકડાઓ ચોંટાડીને ચિત્ર બનાવે છે.

પદ્ધતિ : માનવ દસ્તિએ અતિ સામાન્ય જણાતાં તત્ત્વો, પદાર્થો કે નકામી ચીજ-વસ્તુઓમાં પણ કલાદસ્તિ કેળવાય છે. આપણી દસ્તિ વધુ ને વધુ કેળવાય અને નકામી જણાતી ચીજોમાંથી ઉત્તમ કલાના નમૂના સર્જ શકે એ માટે 'કોલાજ' કલા સર્જન જરૂરી છે. "વેસ્ટમાંથી બેસ્ટ"ના દસ્તિકોણને ધ્યાને રાખતાં છાપા, મેગેજિનમાંથી ફાડેલા કાગળો, પેન્સિલના છોલ, એલચીના છોતરા વગેરે જેવી નકામી વસ્તુઓને કલાત્મક રીતે સંયોજન કરી ચોંટાડી સુંદર કોલાજ નમૂનો તૈયાર કરી શકાય.

કલા શિક્ષણમાં સર્જનાત્મકતાને ધ્યાને લેતાં સૌંદર્યાત્મક દસ્તિ કેળવાય તથા બિનજરૂરી વસ્તુઓનો કયરો ન કરતાં નકામી વસ્તુના માધ્યમથી કલાનો નમૂનો તૈયાર કરી શકાય.

નકામી - બિનજરૂરી જણાતી વસ્તુને એક પૂંઢા અથવા જાડા પૂંઢા જેવા માધ્યમ ઉપર એક ચોક્કસ સ્થાન કે આકારમાં જ ચિત્ર સ્વરૂપે રેખાંકન કરી તેમાં જુદા જુદા આકારો પ્રમાણે જરૂરિયાત વિચારીને તેના પર નકામી - બિનજરૂરી અલગ અલગ વસ્તુઓ ચોંટાડતાં એક સુંદર કલાત્મક કોલાજનો નમૂનો તૈયાર કરવો.

વિષય : માનવ સમાજમાં જોવા મળતાં રોજબરોજનાં દશ્યો, માનવજીવનના પ્રસંગો, કાર્યો, ઉત્સવો, તહેવારો, પ્રાણીઓ, પક્ષીઓ અને વૃક્ષો વગેરેનાં ચિત્રો વાસ્તવિક તેમજ સર્જનાત્મક આકારોને ધોંય રીતે ગોઠવીને જે ચિત્ર તૈયાર કરવામાં આવે તેને ચિત્ર સંયોજન કહેવાય છે. તેનાથી બાળકોની કલ્યાણાશક્તિનો વિકાસ થાય છે. ચિત્ર સંયોજનના ચિત્રમાં વિષયને અનુરૂપ રંગો પૂરી તૈયાર કરવાનું હોય છે.

અધ્યયન નિષ્પત્તિ : પહાડ, વૃક્ષ, પાણી, માછલી જેવા આકારોનું સંયોજન કરી જળરંગો પૂરવા.

પદ્ધતિ : સૌ પ્રથમ 8×10 ઇંચનો લંબચોરસ બનાવી તેમાં રોજબરોજનાં દશ્યો, માનવજીવનના પ્રસંગો, કાર્યો, ઉત્સવો, તહેવારો, પ્રાણીઓ, પક્ષીઓ અને વૃક્ષો વગેરેમાંથી એક વિષય પસંદ કરી પેન્સિલથી ડ્રોઈંગ કરો. તૈયાર થયેલ ચિત્રમાં જળરંગો પૂરો.

સાધનો : પેપર, પેન્સિલ, રખર, ફૂટપણી, કલર ડિશ, જળરંગો વગેરે.

નમૂનાનું ચિત્ર :

અધ્યયન ક્ષેત્ર : કમ્પ્યુટર દ્વારા ચિત્ર

વિષય : પાણીમાં હોડી

અધ્યયન નિષ્પત્તિ : ટેક્નોલોજીની મદદથી ચિત્ર દોરશે.

સાધનો : કમ્પ્યુટર

પદ્ધતિ : કમ્પ્યુટરમાં ચિત્ર દોરવા માટેના જુદા-જુદા સોફ્ટવેરનો ઉપયોગ કરી કમ્પ્યુટરમાં પાણીમાં હોડી અથવા દશ્ય ચિત્ર દોરો. સોફ્ટવેરમાં જુદા-જુદા ટુલ્સનો ઉપયોગ કરી ચિત્ર દોરી તેમાં રંગ પૂરો. ચિત્રને સેવ કરો.

